VYKONÁVACIE NARIADENIE KOMISIE (EÚ) 2022/433

z 15. marca 2022,

ktorým sa ukladajú konečné vyrovnávacie clá na dovoz plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena s pôvodom v Indii a Indonézii a mení vykonávacie nariadenie (EÚ) 2021/2012, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou vyberá predbežné clo uložené na dovoz plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena s pôvodom v Indii a Indonézii

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1037 z 8. júna 2016 o ochrane pred subvencovanými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie (ďalej len „základné nariadenie“) ([1]), a najmä na jeho článok 15 a článok 24 ods. 1,

keďže:

1. POSTUP

1.1. Začatie

(1) Európska komisia (ďalej len „Komisia“) začala 17. februára 2021 antisubvenčné prešetrovanie týkajúce sa dovozu plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena (ďalej aj „prešetrovaný výrobok“) s pôvodom v Indii a Indonézii (ďalej spolu „dotknuté krajiny“). Komisia uverejnila oznámenie o začatí konania v *Úradnom vestníku Európskej únie* ([2]) (ďalej len „oznámenie o začatí konania“).

(2) Komisia začala prešetrovanie na základe podnetu, ktorý 4. januára 2021 podalo Európske združenie oceliarskeho priemyslu (ďalej len „EUROFER“ alebo „navrhovateľ“) v mene výrobného odvetvia výroby Únie vyrábajúceho ploché výrobky z nehrdzavejúcej ocele valcované za studena v zmysle článku 10 ods. 6 základného nariadenia. Podnet obsahoval dôkazy o existencii subvencovania a výslednej ujme, ktoré boli dostatočné na odôvodnenie začatia prešetrovania.

(3) Pred začatím antisubvenčného prešetrovania Komisia oznámila vláde Indie (ďalej len „indická vláda“) ([3]) a vláde Indonézie (ďalej len „indonézska vláda“) ([4]), že jej bol doručený riadne doložený podnet, a vyzvala indickú vládu a indonézsku vládu na konzultácie v súlade s článkom 10 ods. 7 základného nariadenia. Konzultácie s indickou vládou sa uskutočnili 10. februára 2021 a s indonézskou vládou 15. februára 2021. Ani s jednou z týchto vlád sa však nepodarilo dospieť k vzájomne prijateľnému riešeniu.

(4) Komisia 18. novembra 2021 uložila konečné antidumpingové clá a s konečnou platnosťou vybrala predbežné clá uložené na dovoz rovnakého výrobku s pôvodom v Indii a v Indonézii ([5]) (ďalej len „antidumpingové nariadenie“) v rámci prešetrovania, ktoré sa začalo na základe oznámenia o začatí konania zverejneného 30. septembra 2020 (ďalej len „samostatné antidumpingové prešetrovanie“) ([6]).

(5) Analýzy ujmy, príčinnej súvislosti a záujmu Únie vykonané počas tohto antisubvenčného prešetrovania a samostatného antidumpingového prešetrovania sú *mutatis mutandis* zhodné, keďže definícia výrobného odvetvia Únie, výrobcovia z Únie zaradení do vzorky, posudzované obdobie a obdobie prešetrovania sú v obidvoch prešetrovaniach rovnaké.

([1]) Ú. v. EÚ L 176, 30.6.2016, s. 55.

([2]) Oznámenie o začatí antisubvenčného konania týkajúceho sa dovozu plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena s pôvodom v Indii a Indonézii (Ú. v. EÚ C 57, 17.2.2021, s. 16).

([3]) Pojem „indická vláda“ sa v tomto nariadení používa v širokom zmysle a zahŕňa všetky ministerstvá, útvary, agentúry a verejné správy na ústrednej, regionálnej alebo miestnej úrovni.

([4]) Pojem „indonézska vláda“ sa v tomto nariadení používa v širokom zmysle a zahŕňa všetky ministerstvá, útvary, agentúry a verejné správy na ústrednej, regionálnej alebo miestnej úrovni.

([5]) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2021/2012 zo 17. novembra 2021, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou vyberá predbežné clo uložené na dovoz plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena s pôvodom v Indii a Indonézii (Ú. v. EÚ L 410, 18.11.2021, s. 153).

([6]) Oznámenie o začatí antidumpingového konania týkajúceho sa dovozu plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena s pôvodom v Indii a Indonézii (Ú. v. EÚ C 322, 30.9.2020, s. 17).

1.2. **Registrácia**

(6) Navrhovateľ 7. apríla 2021 predložil žiadosť o registráciu dovozu. Komisia zanalyzovala žiadosť ale zistila, že v dotknutých krajinách nedošlo v pomerne krátkom období k masívnym dovozom výrobku zvýhodneného napadnuteľnými subvenciami. Dovoz plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena z Indie a Indonézie sa počas siedmich mesiacov po začatí konania znížil o 46 % v porovnaní s dovozom počas obdobia prešetrovania. Podmienky na registráciu dovozu podľa článku 24 ods. 5 základného nariadenia preto neboli splnené a Komisia nezaviedla registráciu dovozu dotknutého výrobku.

1.3. **Obdobie prešetrovania a posudzované obdobie**

(7) Prešetrovanie subvencovania a ujmy sa vzťahovalo na obdobie od 1. júla 2019 do 30. júna 2020 (ďalej len „obdobie prešetrovania“). Preskúmanie trendov relevantných z hľadiska posúdenia ujmy sa vzťahovalo na obdobie od 1. januára 2017 do konca obdobia prešetrovania (ďalej len „posudzované obdobie“). Obe obdobia sú totožné s obdobiami v rámci samostatného antidumpingového prešetrovania.

1.4. **Zainteresované strany**

(8) V oznámení o začatí konania Komisia vyzvala zainteresované strany, aby sa na ňu obrátili s cieľom zúčastniť sa na prešetrovaní. Komisia okrem toho o začatí prešetrovania osobitne informovala navrhovateľa, indickú vládu, indonézsku vládu, známych vyvážajúcich výrobcov v dotknutých krajinách, známych dovozcov a používateľov v Únii a vyzvala ich, aby sa na ňom zúčastnili.

(9) Zainteresované strany mali možnosť vyjadriť sa k začatiu prešetrovania a požiadať o vypočutie pred Komisiou a/alebo úradníkom pre vypočutie v obchodných konaniach. Uskutočnili sa vypočutia združenia EUROFER a ďalšej spoločnosti.

(10) Komisia v oznámení o začatí konania takisto vyzvala orgány Čínskej ľudovej republiky (ďalej len „čínska vláda“), aby sa zúčastnili na prešetrovaní ako zainteresovaná strana. Komisia okrem toho informovala čínsku vládu o začatí prešetrovania a odvolala sa konkrétne na výzvu, aby sa ho zúčastnila ako zainteresovaná strana, uvedenú v oznámení o začatí konania. Čínska vláda následne informovala Komisiu, že sa zaregistrovala ako zainteresovaná strana v rámci tohto prešetrovania.

(11) Komisia 11. októbra 2021 zaslala čínskej vláde žiadosť o informácie.

(12) Čínska vláda na žiadosť Komisie o informácie neodpovedala a namiesto toho 21. októbra 2021 predložila svoje pripomienky k samotnej žiadosti o informácie.

(13) Čínska vláda na jednej strane vo svojom podaní uviedla, že postupy Komisie môžu byť v rozpore s pravidlami WTO a s právom EÚ.

(14) Po prvé, čínska vláda uviedla, že ju Komisia neinformovala o podaní podnetu, že s ňou pred začatím konania neuskutočnila konzultácie, neinformovala ju o začatí konania a priamo ju nevyzvala, aby sa stala zainteresovanou stranou v rámci prešetrovania. Keďže čínska vláda nie je vyvážajúcou krajinou, nie je zainteresovaným členom ani stranou v zmysle pravidiel WTO a na výzvu chýba právny základ a základné procesné požiadavky.

(15) Komisia uviedla, že tieto tvrdenia sú vecne nesprávne. Komisia v skutočnosti po tom, ako bola výzva stať sa zainteresovanou stranou zahrnutá do oznámenia o začatí konania, ktoré bolo zverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* 17. februára 2021, v ten istý deň zaslala toto oznámenie o začatí konania čínskej vláde a výslovne ju na túto výzvu upozornila. Čínska vláda pôvodne požiadala o prístup k verejne prístupnému spisu e-mailom z 19. februára 2021. Komisia v ten istý deň v odpovedi na uvedený e-mail opätovne výslovne požiadala čínsku vládu, či sa žiadosťou o prístup k verejne prístupnému spisu zamýšľa zaregistrovať ako zainteresovaná strana. Čínska vláda v ten istý deň potvrdila, že sa zaregistrovala ako zainteresovaná strana. Celá e-mailová komunikácia je k dispozícii vo verejne prístupnom spise. Komisia teda priamo informovala čínsku vládu o oznámení o začatí konania a vyzvala ju, aby sa stala zainteresovanou stranou, a to dokonca dvakrát. Komisia okrem toho nevyzvala čínsku vládu, aby sa zúčastnila na konzultáciách pred začatím konania, keďže Komisia očakávala, že indonézska vláda objasní zapojenie čínskej vlády do nepriameho poskytovania finančnej podpory vyvážajúcim výrobcom

v Indonézii. Keďže Komisia teda nemala v úmysle prešetrovať potenciálne napadnuteľné subvencie poskytnuté Čínskou ľudovou republikou, ale len subvencie, ktoré poskytla indonézska vláda prostredníctvom finančnej podpory čínskej vlády, neexistovala žiadna právna požiadavka, za základe ktorej sa mali viesť s čínskou vládou konzultácie pred začatím konania.

(16) Po druhé, čínska vláda uviedla, že požiadala o sledovanie vývoja prípadu z obavy, že by Komisia mohla porušiť pravidlá WTO a právo EÚ, ale čínska vláda nie je predmetom tohto prešetrovania a nie je povinná poskytovať v rámci prešetrovania žiadne informácie. Podľa čínskej vlády Komisia už totiž porušila Dohodu WTO o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach (ďalej len „Dohoda o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach“) a základné nariadenie, a to v rámci antisubvenčného prešetrovania týkajúceho sa dovozu určitých tkaných a/alebo stehovaných textílií zo sklenených vlákien s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (ďalej len „ČĽR“ alebo „Čína“) a Egypte, ktoré sa začalo 16. mája 2019 ([7]) a ktorého výsledkom bolo uloženie konečných vyrovnávacích ciel zverejnené 15. júna 2020 ([8]) (ďalej len „antisubvenčné prešetrovanie týkajúce sa textílií zo sklenených vlákien“), tým, že zahrnula bežnú dvojstrannú hospodársku a obchodnú spoluprácu medzi Čínou a Egyptom do rozsahu tzv. cezhraničných subvencií.

(17) Komisia pripomenula, že to nebola čínska vláda, kto požiadal o sledovanie vývoja prípadu, ale že to bola samotná Komisia, ktorá v oznámení o začatí konania vyzvala čínsku vládu, aby sa zaregistrovala ako zainteresovaná strana. Pokiaľ ide o tvrdenia v súvislosti s antisubvenčným prešetrovaním týkajúcim sa textílií zo sklenených vlákien, Komisia ich považuje za všeobecné a nepodložené a okrem toho nie sú predmetom tohto prešetrovania. Komisia v každom prípade skonštatovala, že finančná podpora, ktorú poskytla čínska vláda, v rozsahu, v akom ju možno pripísať indonézskej vláde, patrí do rozsahu pôsobnosti tohto prešetrovania. Informácie o finančnej podpore poskytnutej čínskou vládou sú preto v tomto kontexte potrebné.

(18) Po tretie, čínska vláda poznamenala, že jej Komisia počas prvých ôsmich mesiacov od začatia konania nezaslala žiadnu žiadosť o informácie, čo je v rozpore s požiadavkou WTO, podľa ktorej by prešetrujúce orgány mali čo najskôr stanoviť informácie požadované od zainteresovaných strán, a že lehota na odpoveď bola 10 dní namiesto 37 dní stanovených v článku 12.1.1 Dohody o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach a v článku 11 ods. 2 základného nariadenia.

(19) Komisia poznamenala, že načasovanie zaslania žiadosti o informácie čínskej vláde bolo dané vývojom prešetrovania. Prvky, ktoré sa požadovali od čínskej vlády, neboli na začiatku prešetrovania úplne zrejmé a požadované informácie vychádzali z aspektov, ktoré si po prvej krížovej kontrole na diaľku s indonézskymi účastníkmi vyžadovali ďalšie prešetrenie. Komisia okrem toho vo svojej odpovedi uviedla, že čínskej vláde zaslala „žiadosť o informácie“ a nie „dotazník“. Požiadavky týkajúce sa lehôt, na ktoré odkazuje čínska vláda, sa týkajú len dotazníkov. Lehota stanovená v žiadosti o informácie bola dostatočná na poskytnutie požadovaných informácií. V každom prípade, ak by čínska vláda považovala lehotu za príliš striktnú, mohla požiadať o jej predĺženie, čo však neurobila.

1.5. **Pripomienky k začatiu konania**

1.5.1. *Pripomienky indickej vlády týkajúce sa začatia konania*

(20) Indická vláda nepredložila písomné pripomienky pred konzultáciami pred začatím konania ani po nich. Indická vláda však počas konzultácií tvrdila, že podnet vo všeobecnosti neobsahuje dostatočné dôkazy o existencii údajných programov subvencovania.

([7]) Oznámenie o začatí antisubvenčného konania týkajúceho sa dovozu určitých tkaných a/alebo stehovaných textílií zo sklenených vlákien s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a Egypte (Ú. v. EÚ C 167, 16.5.2019, s. 11).

([8]) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2020/776 z 12. júna 2020, ktorým sa ukladajú konečné vyrovnávacie clá na dovoz určitých tkaných a/alebo stehovaných textílií zo sklenených vlákien s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a Egypte a ktorým sa mení vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2020/492, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých tkaných a/alebo stehovaných textílií zo sklenených vlákien s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a Egypte (Ú. v. EÚ L 189, 15.6.2020, s. 1).

(21) Komisia zohľadnila pripomienky indickej vlády. Ako sa však podrobne uvádza v správe o dostatočnosti dôkazov ([9]), Komisia po preskúmaní tvrdení o subvenciách dospela k záveru, že podnet spolu s dôkazmi, ktoré mala Komisia k dispozícii a ktoré sú uvedené v správe o dostatočnosti dôkazov, obsahoval dostatočné dôkazy, ktoré poukazovali na existenciu subvencovania v prípade dotknutého výrobku s pôvodom v Indii.

1.5.2. *Pripomienky indonézskej vlády týkajúce sa začatia konania*

(22) Indonézska vláda 15. februára 2021 predložila písomnú verziu svojich vyhlásení vydaných v rámci konzultácií pred začatím konania, ktoré sa uskutočnili v ten istý deň. V uvedenom podaní tvrdila, že podnet vo všeobecnosti neobsahuje dostatočné dôkazy o existencii údajných programov subvencovania.

(23) Komisia zohľadnila uvedené podanie vo fáze prípravy správy o dostatočnosti dôkazov a zdvorilo vyjadrila svoj nesúhlas s pripomienkami indonézskej vlády. Komisia totiž dospela k záveru, že podnet spolu s dôkazmi, ktoré mala Komisia k dispozícii a ktoré sa uvádzajú v správe o dostatočnosti dôkazov, obsahoval dostatočné dôkazy, ktoré poukazovali na existenciu subvencovania. V každom prípade sa prvkom, na ktoré počas prešetrovania upozornila indonézska vláda, venovala osobitná pozornosť.

1.6. **Výber vzorky**

(24) V oznámení o začatí konania Komisia uviedla, že v súlade s článkom 27 základného nariadenia môže vybrať vzorku zainteresovaných strán.

1.6.1. *Výber vzorky výrobcov z Únie*

(25) Komisia v oznámení o začatí konania uviedla, že sa pri prešetrovaní rozhodla obmedziť počet výrobcov z Únie na primeraný počet uplatnením výberu vzorky a že predbežne vybrala vzorku výrobcov z Únie. Komisia v rámci analýzy posudzovania reprezentatívnosti pred začatím prešetrovania vybrala predbežnú vzorku na základe výroby a objemov predaja v Únii, ktoré vykázali výrobcovia z Únie, pričom zohľadnila aj ich geografickú polohu. Takto vytvorená predbežná vzorka pozostávala z troch výrobcov z Únie, ktorí predstavujú viac ako 60 % výroby a približne 70 % predaja podobného výrobku v Únii a nachádzajú sa v štyroch rôznych členských štátoch. Podrobné údaje o tejto predbežnej vzorke boli sprístupnené v spise, ktorý je zainteresovaným stranám k dispozícii na nahliadnutie, aby ich mohli pripomienkovať. Neboli predložené žiadne pripomienky.

(26) Keďže v predpísanej lehote neboli doručené žiadne pripomienky, predbežná vzorka výrobcov z Únie sa potvrdila. Pozostávala zo spoločností Acciai Speciali Terni S.p.A., Aperam Stainless Europe a Outokumpu Stainless OY. Konečná vzorka je reprezentatívnou vzorkou výrobného odvetvia Únie. Táto vzorka sa zhodovala so vzorkou výrobcov z Únie v samostatnom antidumpingovom prešetrovaní.

1.6.2. *Výber vzorky dovozcov*

(27) S cieľom rozhodnúť o potrebe výberu vzorky a v prípade kladného rozhodnutia k nemu pristúpiť Komisia požiadala všetkých známych neprepojených dovozcov, aby poskytli informácie uvedené v oznámení o začatí konania.

(28) Jeden neprepojený dovozca sa prihlásil ako zainteresovaná strana a poskytol požadované informácie. Vzhľadom na malý počet doručených odpovedí výber vzorky nebol potrebný. K tomuto rozhodnutiu neboli predložené žiadne pripomienky. Tento dovozca bol vyzvaný, aby vyplnil dotazník.

([9]) Dokument Sherlock č. t21.001429 zo 17. februára 2021.

1.6.3. *Výber vzorky vyvážajúcich výrobcov v dotknutých krajinách*

(29) Vzhľadom na možný veľký počet vyvážajúcich výrobcov v dotknutých krajinách sa v oznámení o začatí konania stanovil výber vzorky v Indii a Indonézii. Komisia preto požiadala všetkých známych vyvážajúcich výrobcov v Indii a Indonézii o poskytnutie informácií uvedených v oznámení o začatí konania, aby mohla rozhodnúť o potrebe výberu vzorky a v prípade kladného rozhodnutia k nemu pristúpiť.

(30) Komisia okrem toho požiadala zastúpenie Indie pri Európskej únii a veľvyslanectvo Indonézskej republiky v Bruseli, aby identifikovali a/alebo kontaktovali ďalších vyvážajúcich výrobcov, ak existujú, ktorí by mohli mať záujem zúčastniť sa na prešetrovaní.

1.6.3.1. India

(31) Dve indické spoločnosti (skupiny indických spoločností) predložili v stanovenej lehote odpoveď v súvislosti s výberom vzorky. Títo dvaja dotknutí vyvážajúci výrobcovia: spoločnosť Chromeni Steels Private Limited (ďalej len „Chromeni“) a skupina Jindal Group predstavovali 100 % indického objemu vývozu plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena z Indie do Únie počas obdobia prešetrovania. Komisia preto v súvislosti s Indiou od výberu vzorky upustila.

(32) Časť skupiny Jindal Group (India), ktorá je zapojená do výroby a predaja plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena, pozostáva z dvoch vyvážajúcich výrobcov, dvoch obchodníkov, jedného poskytovateľa služieb a jedného dodávateľa surovín.

(33) Skupina Jindal Group je vertikálne integrovaná, a to od výroby koksu, plynu a ferochrómu, cez výrobu tekutej nehrdzavejúcej ocele, brám, zvitkov valcovaných za tepla až po výrobu plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena.

(34) Spoločnosť Chromeni nie je vertikálne integrovaná. S výrobou plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena začína zo zvitkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za tepla.

1.6.3.2. Indonézia

(35) Traja vyvážajúci výrobcovia alebo skupiny vyvážajúcich výrobcov v Indonézii poskytli požadované informácie a súhlasili so zaradením do vzorky. V súlade s článkom 27 ods. 1 základného nariadenia Komisia vybrala vzorku dvoch skupín vyvážajúcich výrobcov na základe najväčšieho reprezentatívneho objemu vývozu z Indonézie do Únie počas obdobia prešetrovania, ktorý mohol byť primerane prešetrený v rámci dostupného času: spoločnosť PT. Indonesia Ruipu Nickel and Chrome Alloy (ďalej len „IRNC“) a spoločnosť PT. Jindal Stainless Indonesia (ďalej len „Jindal Indonesia“). Skupiny vyvážajúcich výrobcov zaradené do vzorky predstavovali 71 % odhadovaného celkového objemu vývozu plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena z Indonézie do Únie počas obdobia prešetrovania.

(36) IRNC je vertikálne integrovaná spoločnosť. S výrobou plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena začína od niklovej rudy, a preto má vlastné huty. Spoločnosť IRNC je okrem toho súčasťou skupiny spoločností, ktoré vyrábajú iné druhy výrobkov z ocele a ktoré sú takisto vertikálne integrované (s výrobou začínajú od niklovej rudy, a preto majú vlastné huty) a dodávajú spoločnosti IRNC výrobky z ocele v predchádzajúcom článku výrobného reťazca na výrobu plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena. Tieto spoločnosti (ďalej spolu so spoločnosťou IRNC len „IRNC Group“) sú PT. Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry (ďalej len „GCNS“), PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel (ďalej len „ITSS“), PT. Sulawesi Mining Investment (ďalej len „SMI“) a PT. Tsingshan Steel Indonesia (ďalej len „TSI“). Všetky tieto spoločnosti sa nachádzajú v priemyselnom parku Morowali v Indonézii.

(37) Spoločnosť Jindal Indonesia nie je vertikálne integrovaná. S výrobou plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena začína od zvitkov z nehrdzavejúcej ocele.

(38) V súlade s článkom 27 ods. 2 základného nariadenia Komisia konzultovala výber vzorky so všetkými známymi dotknutými vyvážajúcimi výrobcami, ako aj s indonézskou vládou. Keďže neboli doručené žiadne pripomienky, vzorka sa potvrdila.

1.7. **Individuálne preskúmanie**

(39) Tretí indonézsky vyvážajúci výrobca, ktorý zaslal späť vyplnený formulár na výber vzorky, informoval Komisiu, že nemá v úmysle požiadať o individuálne preskúmanie podľa článku 27 ods. 3 základného nariadenia. Komisia napriek tomu tohto vyvážajúceho výrobcu nezaradeného do vzorky informovala, že pokiaľ chce byť individuálne preskúmaný, požaduje sa od neho, aby predložil vyplnený dotazník. Tento výrobca však vyplnený dotazník nedoručil. V dôsledku toho neboli možné žiadne individuálne preskúmania.

1.8. **Vyplnené dotazníky**

(40) Komisia zaslala dotazníky trom výrobcom z Únie zaradeným do vzorky, navrhovateľovi, jednému neprepojenému dovozcovi, ktorý sa prihlásil, a štyrom vyvážajúcim výrobcom v dotknutých krajinách. Rovnaké dotazníky boli v deň začatia konania sprístupnené aj online ([10]).

(41) Vyplnené dotazníky boli doručené od troch výrobcov z Únie zaradených do vzorky, navrhovateľa, jedného neprepojeného dovozcu, dvoch vyvážajúcich výrobcov z Indie a dvoch vyvážajúcich výrobcov z Indonézie zaradených do vzorky.

(42) Komisia zaslala dotazník aj indickej vláde a indonézskej vláde.

(43) Dotazník pre indickú vládu zahŕňal osobitné dotazníky určené i) akejkoľvek finančnej inštitúcii, ktorá poskytla pôžičky alebo vývozné úvery prešetrovaným spoločnostiam alebo ich kupujúcim (v kontexte vývozných úverov poskytovaných kupujúcim); ii) desiatim najväčším výrobcom a distribútorom vstupných materiálov, ktoré boli údajne poskytované dvom indickým vyvážajúcim výrobcom na výrobu prešetrovaného výrobku za nižšiu než primeranú odplatu (chrómová ruda a železná ruda).

(44) Dotazník pre indonézsku vládu zahŕňal osobitný dotazník pre Lembaga Pembiayaan Ekspor Indonesia (ďalej len „indonézska Eximbanka“). Táto finančná inštitúcia bola v podnete výslovne uvedená ako verejný orgán alebo orgán, ktorý indonézska vláda poverila poskytovaním subvencií alebo riadila na účely poskytovania subvencií. Indonézska vláda bola okrem toho v záujme administratívneho zjednodušenia požiadaná, aby preposlala osobitné dotazníky i) akejkoľvek ďalšej finančnej inštitúcii, ktorá poskytla pôžičky alebo vývozné úvery spoločnostiam zaradeným do vzorky alebo nákupcom spoločností zaradených do vzorky (v kontexte vývozných úverov kupujúcim) ([11]); ii) desiatim najväčším výrobcom a distribútorom hlavných vstupných materiálov na výrobu prešetrovaného výrobku, ako aj akýmkoľvek ďalším výrobcom vstupov a distribútorom daných materiálov, ktorí poskytli vstupy dvom spoločnostiam zaradeným do vzorky; a iii) spoločnosti PT. Asuransi Asei Indonesia (ďalej len „ASEI“), ktorá je v podnete výslovne uvedená ako poskytovateľ poistenia vývozných úverov za zvýhodnených podmienok, potenciálne aj výrobcom prešetrovaného výrobku.

(45) Dotazník pre indonézsku vládu zahŕňal okrem toho osobitný dotazník pre spoločnosť PT. Indonesia Morowali Industrial Park (ďalej len „IMIP“), ktorá prevádzkuje priemyselný park, v ktorom sa nachádza spoločnosť IRNC, jeden z vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky. Keďže IMIP je spoločnosť prepojená so spoločnosťou IRNC, IRNC bola takisto požiadaná, aby rovnaký dotazník preposlala spoločnosti IMIP.

(46) Indonézska vláda bola požiadaná, aby zozbierala vyplnené dotazníky poskytnuté týmito subjektmi a zaslala ich priamo Komisii.

(47) Komisii boli doručené vyplnené dotazníky od indickej vlády, ktoré však nezahŕňali odpovede na osobitné dotazníky uvedené v odôvodnení 43, ako aj od indonézskej vlády, ktoré zahŕňali odpovede indonézskej Eximbanky, troch ďalších finančných inštitúcií, jedenástich dodávateľov vstupov: štyroch spoločností ťažiacich uhlie (PT. Sungai Danau Jaya, PT. Tanah Bumbu Resources, PT. Wahana Baratama Mining a PT. Bukit Asam Tbk), troch spoločností ťažiacich niklovú rudu (PT. GAG Nikel, PT. Ceria Nugraha Indotama a PT. Tiran Indonesia), štyroch obchodníkov s niklovou rudou a uhlím (PT. Ekasa Yad Resouces, PT. Batu Bara Global Energy, PT. Rwood Resources Indonesia a PT. Bumi Nusantara Jaya), spoločností ASEI a IMIP. Komisii bol doručený ten istý vyplnený dotazník spoločnosti IMIP aj od spoločnosti IRNC.

([10]) https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2513.

([11]) Zoznam finančných inštitúcií, ktoré poskytujú pôžičky alebo vývozné úvery spoločnostiam zaradeným do vzorky, bol pripojený k dotazníku.

1.9. **Overovanie na mieste**

(48) Vzhľadom na pandémiu ochorenia COVID-19 a opatrenia na obmedzenie pohybu zavedené rôznymi členskými štátmi, ako aj rôznymi tretími krajinami Komisia nemohla v predbežnej fáze vykonať overovania na mieste podľa článku 16 základného nariadenia. Namiesto toho v súlade so svojím oznámením o dôsledkoch vypuknutia ochorenia COVID-19 na antidumpingové a antisubvenčné prešetrovania ([12]) na diaľku krížovo skontrolovala všetky informácie, ktoré považovala za potrebné pre svoje predbežné zistenia.

(49) Bez toho, aby bolo dotknuté uplatňovanie článku 28 základného nariadenia, Komisia na diaľku krížovo skontrolovala prostredníctvom videokonferencie vyplnené dotazníky indickej a indonézskej vlády. Úradníci z príslušných ministerstiev sa zúčastnili na krížovej kontrole na diaľku. Krížová kontrola na diaľku v prípade indonézskej vlády zahŕňala aj krížovú kontrolu na diaľku informácií, ktoré poskytla indonézska Eximbanka a dvaja dodávatelia vstupov, konkrétne PT. Gag Nikel a PT. Sungai Danau Jaya.

(50) Komisia okrem toho vykonala krížové kontroly na diaľku v prípade týchto spoločností/strán:

a) únijné združenie zastupujúce troch výrobcov z Únie zaradených do vzorky:

— Európske združenie oceliarskeho priemyslu (EUROFER), Brusel, Belgicko;

b) vyvážajúci výrobcovia z Indie:

— Chromeni Steels Private Limited (ďalej len „Chromeni“), Ahmadábád,

— Jindal Stainless Limited (ďalej len „JSL“), Naí Dillí a Jindal Stainless Hisar Limited (ďalej len „JSHL“), Naí Dillí, a ich prepojené spoločnosti, najmä prepojení obchodníci: Jindal Stainless Steelway Limited (ďalej len „JSS“), Gurugram a Jindal Steelitalia Limited (ďalej len „JSI“), Gurgaon, poskytovateľ služieb: Jindal United Steel Limited (ďalej len „JUSL“), Naí Dillí a dodávateľ surovín: Jindal Coke Limited (ďalej len „JCL“), Naí Dillí (spoločne ďalej len „Jindal Group“);

c) vyvážajúci výrobcovia v Indonézii:

— PT. Indonesia Ruipu Nickel and Chrome Alloy (ďalej len „IRNC“), Jakarta a jej prepojené spoločnosti, najmä jej štyria hlavní prepojení indonézski dodávatelia vstupov PT. Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry (ďalej len „GCNS“), Jakarta, PT. Indonesia Tsingshan Stainless Steel (ďalej len „ITSS“), Jakarta, PT. Sulawesi Mining Investment (ďalej len „SMI“), Jakarta a PT. Tsingshan Steel Indonesia (ďalej len „TSI“), Jakarta (ďalej spolu so spoločnosťou IRNC len „IRNC Group“), a prepojený priemyselný park PT. Indonesia Morowali Industrial Park (ďalej len „IMIP“), Jakarta, v ktorom sa nachádza skupina IRNC Group,

— PT. Jindal Stainless Indonesia (ďalej len „Jindal Indonesia“), Gresik.

1.10. **Neuloženie predbežných opatrení a ďalší postup**

(51) Komisia v súlade s článkom 29a ods. 2 základného nariadenia 20. októbra 2021 informovala zainteresované strany, že má v úmysle neuložiť predbežné opatrenia a pokračovať v prešetrovaní.

(52) Komisia pokračovala vo vyhľadávaní a overovaní všetkých informácií, ktoré považovala za potrebné pre svoje konečné zistenia.

1.11. **Konečné poskytnutie informácií**

(53) Komisia 17. decembra 2021 informovala všetky strany o základných skutočnostiach a úvahách, na základe ktorých zamýšľala uložiť konečné vyrovnávacie clo na dovoz dotknutého výrobku (ďalej len „konečné poskytnutie informácií“). Všetkým stranám sa poskytla lehota, v rámci ktorej mohli k tomuto poskytnutiu informácií predložiť pripomienky. Zainteresované strany mali možnosť vyjadriť sa k začatiu prešetrovania a požiadať o vypočutie Komisiou a/alebo úradníkom pre vypočutie v obchodných konaniach.

(54) Zainteresovaným stranám bolo následne 21. januára 2022 doručené dodatočné konečné poskytnutie informácií (ďalej len „dodatočné konečné poskytnutie informácií“) a bola im poskytnutá lehota, v rámci ktorej mohli k nemu predložiť pripomienky. Zainteresované strany mali možnosť požiadať o vypočutie Komisiou a/alebo úradníkom pre vypočutie v obchodných konaniach.

([12]) Oznámenie o dôsledkoch vypuknutia ochorenia COVID-19 na antidumpingové a antisubvenčné prešetrovania (2020/C 86/06) (Ú. v. EÚ C 86, 16.3.2020, s. 6).

(55) Pripomienky boli doručené od navrhovateľa, indickej vlády, indonézskej vlády, čínskej vlády, vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky, neprepojeného dovozcu LSI a konzorcia dovozcov a distribútorov Euranimi.

(56) Stranám, ktoré o to požiadali, sa takisto poskytla možnosť vypočutia. Vypočuli sa skupina IRNC Group a konzorcium Euranini.

(57) Pripomienky, ktoré zainteresované strany predložili, boli posúdené a v náležitých prípadoch zohľadnené v tomto nariadení.

(58) Skupina IRNC Group tvrdila, že bolo porušené jej právo na obhajobu, pretože jej nebol poskytnutý dostatočný čas na prípravu pripomienok ku konečnému poskytnutiu informácií. Komisia vo svojej odpovedi zdôraznila, že skupine IRNC Group bola pôvodne poskytnutá 18-dňová lehota na predloženie pripomienok, čo je oveľa viac ako zákonná lehota desiatich dní, ktorú je Komisia povinná poskytnúť zainteresovaným stranám po konečnom poskytnutí informácií. Komisia okrem toho na žiadosť skupiny túto lehotu predĺžila o tri dni. Komisia sa preto domnieva, že skupine IRNC Group bol poskytnutý dostatočný čas na predloženie pripomienok ku konečnému poskytnutiu informácií, a jej žiadosť bola zamietnutá.

(59) Skupina Jindal Group a spoločnosť Jindal Indonesia požiadali Komisiu, aby navrhované vyrovnávacie clá a ochranné opatrenia na oceľ neboli kumulované, ako je tomu v antidumpingovom nariadení.

(60) Táto otázka je predmetom odôvodnení 1083 a 1084.

(61) Skupina Jindal Group a spoločnosť Jindal Indonesia v záujme právnej istoty takisto požiadali Komisiu, aby zahrnula navrhované nariadenie, ktorým sa ukladajú antisubvenčné clá, do nariadenia (EÚ) 2019/1382 ([13]).

(62) Komisia poznamenala, že článok 3 sa už zaoberá otázkou vzájomného pôsobenia medzi clami vyberanými podľa tohto nariadenia a clami vyberanými podľa nariadenia (EÚ) 2019/159 ([14]). V poslednej zmene nariadenia (EÚ) 2019/1382 Komisia už oznámila, že v budúcnosti bude každé nariadenie, ktorým sa ukladá antidumpingové a/alebo antisubvenčné clo týkajúce sa výrobkov z ocele, na ktoré sa vzťahuje aj ochranné opatrenie, obsahovať osobitné ustanovenia, ktoré zabránia ich súbežnému uplatňovaniu s ochranným clom pri prekročení kvóty ([15]).

(63) Konzorcium Euranimi a dovozca LSI po konečnom poskytnutí informácií tvrdili, že Komisia by mala v súlade s článkom 24 ods. 4 základného nariadenia opatrenia pozastaviť.

(64) Komisia uznala prijatie informácií poskytnutých týmito stranami a pripomenula im, že môže, ak to bude považovať za vhodné, rozhodnúť o pozastavení opatrení v prípade dočasnej zmeny trhových podmienok, pokiaľ je nepravdepodobné, že by v dôsledku pozastavenia opätovne došlo k ujme, a ak je takéto pozastavenie v záujme Únie.

2. DOTKNUTÝ VÝROBOK A PODOBNÝ VÝROBOK

2.1. **Dotknutý výrobok**

(65) Dotknutým výrobkom, ktorý je predmetom tohto prešetrovania, sú ploché valcované výrobky z nehrdzavejúcej ocele, ktoré nie sú inak spracované než valcovaním za studena (úberom za studena), v súčasnosti patriace pod číselné znaky KN 7219 31 00, 7219 32 10, 7219 32 90, 7219 33 10, 7219 33 90, 7219 34 10, 7219 34 90, 7219 35 10, 7219 35 90, 7219 90 20, 7219 90 80, 7220 20 21, 7220 20 29, 7220 20 41, 7220 20 49, 7220 20 81, 7220 20 89, 7220 90 20 a 7220 90 80 a s pôvodom v Indii a Indonézii. Číselné znaky KN sa uvádzajú len pre informáciu.

([13]) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2019/1382 z 2. septembra 2019, ktorým sa menia určité nariadenia, ktorými sa ukladajú antidumpingové alebo antisubvenčné opatrenia na určité výrobky z ocele, na ktoré sa vzťahujú ochranné opatrenia (Ú. v. EÚ L 227, 3.9.2019, s. 1).

([14]) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2019/159 z 31. januára 2019, ktorým sa ukladajú konečné ochranné opatrenia týkajúce sa dovozu určitých výrobkov z ocele (Ú. v. EÚ L 31, 1.2.2019, s. 27).

([15]) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2021/1754 zo 4. októbra 2021, ktorým sa mení vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2019/1382, ktorým sa menia určité nariadenia, ktorými sa ukladajú antidumpingové alebo antisubvenčné opatrenia na určité výrobky z ocele, na ktoré sa vzťahujú ochranné opatrenia (Ú. v. EÚ L 352, 5.10.2021, s. 1), odôvodnenie 6.

2.2. **Podobný výrobok**

(66) Z prešetrovania vyplynulo, že nasledujúce výrobky majú rovnaké základné fyzické, chemické a technické vlastnosti, ako aj rovnaké základné použitia:

— dotknutý výrobok,

— výrobok vyrábaný a predávaný na domácom trhu dotknutých krajín a

— výrobok vyrábaný a predávaný v Únii výrobným odvetvím Únie.

(67) Komisia dospela k záveru, že uvedené výrobky sú preto podobnými výrobkami v zmysle článku 2 písm. c) základného nariadenia.

2.3. **Tvrdenia týkajúce sa vymedzenia výrobku**

(68) Jeden výrobca z Únie, ktorý zároveň pôsobil ako dovozca a koncový používateľ, požiadal o vylúčenie výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena z ocele triedy 200 a 201 z vymedzenia výrobku. Prešetrovaním sa zistilo, že takéto výrobky sú vzájomne zameniteľné, pokiaľ ide o vlastnosti. Komisia takisto dospela k záveru, že vyhovenie tejto žiadosti o vylúčenie by skutočne predstavovalo neprimeranú záťaž pre colné orgány, ktoré by museli vykonať laboratórny test a skontrolovať konečné použitie pri každej zásielke. Okrem toho z údajov, ktoré spoločnosť poskytla v súvislosti s nákupmi výrobkov z ocele triedy 200 a 201 a iných výrobkov z dotknutých krajín, vyplýva, že z týchto krajín kúpila aj iné výrobky patriace do vymedzenia výrobku súčasného prešetrovania, čo vo svojej podstate prináša riziko krížovej kompenzácie. Navyše, hoci spoločnosť tvrdí, že tieto triedy ocele majú iba jedno konečné použitie, nemožno vylúčiť, že môžu mať aj iné použitia.

(69) Komisia preto dospela k záveru, že by nebolo vhodné vyhovieť tejto žiadosti o vylúčenie výrobku, a preto bola zamietnutá.

3. **SUBVENCOVANIE: INDIA**

3.1. **Subvencie a programy subvencovania v rozsahu pôsobnosti týchto prešetrovaní**

(70) Na základe informácií uvedených v podnete, v oznámení o začatí konania a vo vyplnených dotazníkoch Komisie sa prešetrilo údajné subvencovanie prostredníctvom týchto subvencií od indickej vlády:

i) priamy a potenciálny priamy prevod finančných prostriedkov:

— úverové financovanie pred odoslaním a po odoslaní,

— systém vyrovnávania úrokov pri financovaní vývozu,

— stimuly poskytované agentúrami pre vývozné úvery,

— preferenčné úvery Štátnej banky Indie (State Bank of India, ďalej len „SBI“) a Fondu pre rozvoj oceliarskeho priemyslu (Steel Development Fund, ďalej len „SDF“),

— granty SDF a ministerstva pre oceliarsky priemysel v oblasti výskumu a vývoja;

ii) ušlé alebo nevybrané príjmy vlády, ktoré sú za iných okolností splatné:

— systémy oslobodenia od cla a odpustenia cla

a) systém vopred udeľovaných povolení (Advanced Authorization Scheme, ďalej len „AAS“);

b) systém povolení na bezcolný dovoz (Duty Free Import Authorisation Scheme, ďalej len „DFIA“);

c) systém vrátenia cla (Duty Drawback Scheme, ďalej len „DDS“);

d) systém podpory vývozu prostredníctvom bezcolného dovozu kapitálového tovaru (Export Promotion of Capital Goods Scheme, ďalej len „EPCGS“);

e) systém vývozu tovaru z Indie (Merchandise Export from India Scheme, ďalej len „MEIS“);

f) podpora vývozu prostredníctvom oslobodenia od cla a daní – zamýšľaný vývoz,

— stimuly pre jednotky orientované na vývoz (Export Oriented Units, ďalej len „EOU“) a osobitné hospodárske zóny (Special Economic Zones, ďalej len „SEZ“),

— stimuly v oblasti dane z príjmov;

iii) poskytovanie tovaru alebo služieb za nižšiu než primeranú odplatu:

— poskytovanie chrómovej rudy za nižšiu než primeranú odplatu,

— poskytovanie železnej rudy za nižšiu než primeranú odplatu;

iv) nákup tovaru prostredníctvom politík vládneho obstarávania;

v) stimuly poskytované Eximbankou vo forme úverov kupujúcim;

vi) stimuly poskytované v rámci miestnych schém subvencovania štátu Gudžarát.

3.2. **Systémy, v prípade ktorých nebol zistený dôkaz o subvencovaní**

– Úverové financovanie pred odoslaním a po odoslaní

(71) Navrhovateľ tvrdil, že indické banky poskytujú financovanie vývozu pred odoslaním vývozcom, ktorí požadujú platbu za predaný tovar pred odoslaním tohto tovaru. Podobne sa financovanie vývozu po odoslaní považuje za úver, ktorý finančné inštitúcie poskytujú vývozcom. Tento systém riadi Reserve Bank of India (RBI), indická centrálna banka. Ďalej sa tvrdilo, že indická vláda prostredníctvom svojej centrálnej banky poveruje súkromné indické banky alebo im nariaďuje, aby poskytovali finančný príspevok vo forme priameho prevodu finančných prostriedkov [článok 3 ods. 1 písm. a) bod i) a článok 3 ods. 1 písm. a) bod iv) základného nariadenia]. Aby vývozca mohol využívať tieto systémy, musí predložiť len dôkaz o vývoze bez toho, aby sa vyžadovalo akékoľvek posúdenie rizika. Výhodou pre vývozcu je preto rozdiel medzi takto získanou preferenčnou sadzbou a trhovou sadzbou pre podobné úvery v Indii.

(72) Jeden z indických vyvážajúcich výrobcov využíval v obmedzenej miere počas obdobia prešetrovania úvery pred odoslaním.

(73) Táto spoločnosť využívala úvery pred odoslaním v rámci nástrojov prevádzkového kapitálu (úverových liniek) otvorených verejnými a súkromnými bankami. Uplatňované úrokové sadzby sa stanovili v súlade s trhovými podmienkami a na úrovni účtovanej inými verejnými a súkromnými bankami (vrátane medzinárodných bánk), v ktorých mala spoločnosť otvorené úverové linky. Úroková sadzba bola založená na referenčnej diskontnej sadzbe v prípade vývozných úverov v INR alebo na sadzbe LIBOR v prípade vývozných úverov v USD. V oboch prípadoch bolo pridané rozpätie na základe posúdenia úverového ratingu spoločnosti. Tie isté úverové linky sa použili aj na domáce krátkodobé financovanie.

(74) Daní dvaja indickí vyvážajúci výrobcovia nevyužili počas OP vývozné úvery po odoslaní.

(75) V dôsledku toho Komisia nemusela tieto systémy ďalej prešetrovať.

– Systém vyrovnávania úrokov pri financovaní vývozu

(76) Navrhovateľ tvrdil, že v rámci systému vyrovnávania úrokov (Interest Equalization Scheme, ďalej len „IES“) sa vývozcom poskytuje finančný príspevok vo forme priameho prevodu finančných prostriedkov poskytnutím kompenzácie veriteľom týchto vývozcov vo výške 3 % až 5 % hodnoty úrokov, ktoré by inak boli splatné z určitých úverov.

(77) Daní dvaja indickí vyvážajúci výrobcovia nevyužili počas OP systém IES.

(78) V dôsledku toho Komisia nemusela tento systém ďalej prešetrovať.

– Stimuly poskytované agentúrami pre vývozné úvery

(79) Indická vláda má v úplnom vlastníctve dve agentúry pre vývozné úvery: Export Credit Guarantee Corporation of India Ltd (ďalej len „ECGC“) a Eximbanka Indie. Hlavným cieľom oboch agentúr je podpora indického vývozu. Navrhovateľ tvrdil, že stimuly poskytované týmito agentúrami prinášajú vývozcom výhody, pretože poskytujú poistenie, záruky na úvery, úverové linky a vývozné úvery za menej prísnych podmienok ako sú podmienky na trhu.

(80) Daní dvaja indickí vyvážajúci výrobcovia nevyužili záruky na úvery, vývozné úvery ani úverové linky poskytované agentúrou ECGC alebo Eximbankou.

(81) Dvaja výrobcovia skupiny Jindal Group však boli krytí poistnými zmluvami agentúry ECGC. Komisia však nezistila, že by sa tieto poistné zmluvy odchyľovali od bežných trhových podmienok. Výška poistných poplatkov závisela od maximálneho krytia škôd, krajín a kupujúcich, na ktorých sa poistka vzťahovala, a od predchádzajúcich „minulých nárokov na odškodnenie“, t. j. od rizikového profilu spoločností. Komisia overila, že všetky platby poistného a poplatky za útraty boli zaplatené.

(82) V dôsledku toho Komisia nemusela tento systém ďalej prešetrovať.

– Preferenčné úvery Štátnej banky Indie (State Bank of India, ďalej len „SBI“) a Fondu pre rozvoj oceliarskeho priemyslu (Steel Development Fund, ďalej len „SDF“)

(83) Navrhovateľ tvrdil, že indická vláda poskytuje výrobcom nehrdzavejúcej ocele preferenčné úvery špecifické pre dané odvetvie prostredníctvom Štátnej banky Indie (SBI) a Fondu pre rozvoj oceliarskeho priemyslu (SDF).

(84) SBI bola jednou z bánk, ktoré poskytli skupine Jindal Group dlhodobé úvery, ale Komisia ich nepovažovala za špecifické pre dané odvetvie ani preferenčné. Úroková sadzba bola stanovená na základe referenčnej diskontnej sadzby + rozpätie. Úroková sadzba, ktorú účtovala SBI, bola v skutočnosti o niečo vyššia ako úrokové sadzby účtované súkromnými bankami, ktoré poskytli skupine Jindal Group dlhodobé úvery s podobným trvaním.

(85) Daní dvaja indickí vyvážajúci výrobcovia nezískali počas OP úvery z Fondu pre rozvoj oceliarskeho priemyslu.

(86) V dôsledku toho Komisia nemusela tento systém ďalej prešetrovať.

– Granty SDF a ministerstva pre oceliarsky priemysel v oblasti výskumu a vývoja

(87) Navrhovateľ tvrdil, že indická vláda poskytuje prostredníctvom SDF výrobcom ocele granty v oblasti výskumu a vývoja. Tie možno získať aj priamo od ministerstva pre oceliarsky priemysel.

(88) Daní dvaja indickí vyvážajúci výrobcovia nezískali granty v oblasti výskumu a vývoja počas OP ani granty, ktoré by mohli byť priradené k OP.

(89) V dôsledku toho Komisia nemusela tento systém ďalej prešetrovať.

– Systémy oslobodenia od cla a odpustenia cla

(90) Navrhovateľ tvrdil, že výrobcovia prešetrovaného výrobku využívajú viaceré systémy vrátenia cla pred vývozom a po ňom, v rámci ktorých môžu byť dovážané suroviny alebo kapitálový tovar oslobodené od ciel a dovozných daní. Tieto systémy poskytujú vyvážajúcim výrobcom výhodu v zmysle článku 3 ods. 1 písm. a) bodu ii) a článku 3 ods. 2 základného nariadenia rovnajúcu sa výške ušlých príjmov vlády, a teda výške nevybraných ciel a daní.

(91) Ako sa uvádza v odôvodneniach 117 až 205 ďalej, jeden alebo obaja indickí vyvážajúci výrobcovia využili niektorý zo systémov oslobodenia od cla a odpustenia cla, konkrétne: AAS, DDS, EPCGS a MEIS.

(92) Ani jeden z dvoch vyvážajúcich výrobcov však nevyužil počas OP systém DFIA ani neuskutočnil predajné transakcie na domácom trhu, ktoré boli klasifikované ako zamýšľaný vývoz. Tieto dva systémy preto Komisia nemusela ďalej prešetrovať.

– Stimuly pre jednotky orientované na vývoz (*Export Oriented Units*, ďalej len „EOU“) a osobitné hospodárske zóny (*Special Economic Zones*, ďalej len „SEZ“)

(93) Navrhovateľ tvrdil, že výrobcovia prešetrovaného výrobku využívajú viaceré daňové stimuly tým, že boli zaregistrovaní ako EOU alebo sa nachádzali v SEZ.

(94) Ani jeden z dvoch indických vyvážajúcich výrobcov však nebol počas OP zaregistrovaný ako EOU ani nevyužíval ako EOU žiadne predchádzajúce subvencie na kapitálový tovar, ktoré by mohli byť priradené k OP. Ani jeden z dvoch indických vyvážajúcich výrobcov sa okrem toho nenachádza v SEZ.

(95) V dôsledku toho Komisia nemusela tieto systémy ďalej prešetrovať.

– Stimuly v oblasti dane z príjmov

(96) Navrhovateľ tvrdil, že výrobcovia prešetrovaného výrobku využívajú odpočty z dane z príjmov a oslobodenia od dane z príjmov vyplývajúce z viacerých programov vrátane:

— zníženej sadzby dane z príjmov pre novozaložené spoločnosti,

— odpočty nákladov na výskum a vývoj z dane z príjmov,

— odpočty ziskov z veľkých priemyselných projektov z dane z príjmov,

— odpočty ziskov podnikov osobitnej kategórie z dane z príjmov,

— odpočty investícií do nových závodov a strojov z dane z príjmov.

(97) Daní dvaja indickí vyvážajúci výrobcovia nevyužili počas OP žiadne oslobodenia od dane z príjmov, odpočty ani znížené sadzby dane.

(98) V dôsledku toho Komisia nemusela tento systém ďalej prešetrovať.

– Poskytovanie železnej rudy za nižšiu než primeranú odplatu

(99) Navrhovateľ tvrdil, že indická vláda zaviedla politiku zameranú na stanovenie vysokých vývozných daní na železnú rudu. Vláda tak zabezpečila zvýšenie domácej ponuky týchto výrobkov a zaručila, že ceny železa zostanú výrazne pod medzinárodnými úrovňami. Tieto vývozné clá spolu s ďalšími prvkami viedli k tomu, že indická vláda poverila výrobcov surovín alebo im nariadila, aby indickým výrobcom poskytovali vstupy za nižšiu než primeranú odplatu.

(100) Ani jeden z dvoch indických vyvážajúcich výrobcov však vo svojom výrobnom procese nevyužíva železnú rudu. Komisia preto nemusela tento systém ďalej prešetrovať.

– Nákup tovaru prostredníctvom politík vládneho obstarávania

(101) Navrhovateľ tvrdil, že indická vláda podporovala odvetvie nehrdzavejúcej ocele valcovanej za studena prostredníctvom vládneho obstarávania. Tvrdilo sa, že vládne agentúry sú povinné uplatňovať pri svojom obstarávaní minimálny percentuálny podiel indickej ocele a železa (medzi 15 % a 50 %). Okrem toho, ak najnižšiu cenu ponúkne zahraničný uchádzač, môže získať len polovičnú objednávku z hľadiska množstva. Druhá časť musí byť zadaná miestnemu dodávateľovi, ktorý je schopný ponúknuť cenu v rozmedzí do 20 % nad cenou zahraničného uchádzača. Iba v prípade, že ani jeden miestny dodávateľ nedokáže ponúknuť cenu v rozmedzí do 20 % najnižšej ceny (čo je vzhľadom na veľké rozpätie nepravdepodobné), môže efektívnejší zahraničný uchádzač získať zvyšok zákazky.

(102) Jeden z indických vyvážajúcich výrobcov sa počas OP úspešne uchádzal o zákazku v rámci postupov vládneho obstarávania.

(103) Komisia overila všetky postupy obstarávania a ponuky súvisiace s predmetnou indickou spoločnosťou počas OP. Neboli však zistené žiadne prvky konkrétneho subvencovania.

(104) Ponuky zákaziek sa zverejňujú online na webových sídlach príslušných indických správnych jednotiek, inštitúcií alebo verejných spoločností (napríklad indických železníc) a spoločnosti môžu slobodne predkladať svoje ponuky. Objem zadávanej zákazky sa štandardne rozdeľuje medzi dve spoločnosti. Spoločnosti, ktorá ponúkla najnižšiu cenu, sa zadá 60 % zákazky a spoločnosti, ktorá ponúkla druhú najnižšiu cenu, sa zadá zvyšných 40 % zákazky, pod podmienkou, že upraví svoju cenu na úroveň ponúknutú víťazným uchádzačom. Toto pravidlo sa uplatňuje aj vtedy, ak jedna alebo obe dotknuté spoločnosti sú zahraničnými uchádzačmi.

(105) Je pravda, že niektoré postupy obstarávania sú otvorené len pre domáce spoločnosti. Ak je však postup obstarávania otvorený pre zahraničných uchádzačov, neexistuje cenová diskriminácia, ako tvrdí navrhovateľ. Cenové zvýhodnenie (20 %) pre domácich dodávateľov existuje len v prípade obstarávania týkajúceho sa kapitálového tovaru ([16]).

([16]) POLICY FOR PROVIDING PREFERENCE TO DOMESTICALLY MANUFACTURED IRON & STEEL PRODUCTS IN GOVERNMENT PROCUREMENT- REVISED (Politika uprednostňovania domácich výrobkov zo železa a z ocele vo vládnom obstarávaní – revidované znenie), 2019, čl. 2.11 a príloha B (Úradný vestník Indie č. 324 z 29. mája 2019).

(106) Komisia overila, že vo všetkých postupoch verejného obstarávania zadaných indickému výrobcovi plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena počas OP, či už otvorených pre zahraničných uchádzačov alebo nie, vybraná spoločnosť ponúkla najnižšiu cenu alebo ako spoločnosť s druhou najlepšou ponukou musela prispôsobiť svoju cenu najnižšej ponúknutej cene.

(107) Navrhovateľ po konečnom poskytnutí informácií tvrdil, že vylúčenie zahraničných uchádzačov z niektorých postupov verejného obstarávania viedlo k obmedzeniu hospodárskej súťaže, a teda k vyšším celkovým cenám, čo sa rovnalo finančnému príspevku prostredníctvom nákupu tovaru za vyššiu než primeranú odplatu.

(108) Navrhovateľ okrem toho poznamenal, že vylúčením dovozu z určitých ponúk indické pravidlá verejného obstarávania zaručujú indickým výrobcom isté objemy nákupov, čo je pre nich samo osebe výhodou.

(109) Komisia súhlasí, že vylúčenie zahraničných uchádzačov potenciálne obmedzuje hospodársku súťaž a môže viesť k vytvoreniu trhu len pre domácich uchádzačov. Objemy predané skupinou Jindal Group prostredníctvom zadávania verejných zákaziek však boli zanedbateľné vzhľadom na celkový predaj skupiny na domácom trhu počas OP. Komisia okrem toho pri analýze postupov verejného obstarávania zákaziek zadaných indickému výrobcovi plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena počas OP nezaznamenala podstatné rozdiely v cenových úrovniach medzi víťaznými ponukami v obstarávaniach otvorených pre zahraničné spoločnosti a v obstarávaniach, na ktorých sa takéto spoločnosti nezúčastnili. Z uvedeného vyplýva, že Komisia v tomto konkrétnom prípade nezistila žiadnu značnú výhodu v zmysle článku 3 ods. 1 písm. b) základného nariadenia.

– Stimuly poskytované Eximbankou vo forme úverov kupujúcim

(110) Navrhovateľ tvrdil, že Eximbanka ponúka úverové linky a úvery kupujúcim. Tieto stimuly sa neposkytujú vývozcom, ale zahraničným vládam, zahraničným rozvojovým bankám a zámorským finančným inštitúciám, komerčným bankám v zahraničí alebo iným subjektom. Toto financovanie im umožňuje nakupovať od indických vývozcov za podmienok výnosov budúcich období.

(111) Žiadny z predajov prešetrovaných vyvážajúcich výrobcov na vývoz nebol počas OP krytý úverovými linkami ani úverom kupujúcemu od Eximbanky.

(112) V dôsledku toho Komisia nemusela tieto systémy ďalej prešetrovať.

– Stimuly poskytované v rámci miestnych schém subvencovania štátu Gudžarát

(113) Navrhovateľ tvrdil, že okrem subvencií poskytovaných indickou vládou môžu niektorí výrobcovia plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena využívať schémy subvencovania na úrovni štátu poskytované vládou štátu Gudžarát. V podnete sa uvádzajú štyri miestne schémy:

— schéma stimulov pre priemyselné odvetvia na roky 2016 – 2021, v rámci ktorej sa novým spoločnostiam zakladaným v štáte Gudžarát poskytujú daňové stimuly,

— schéma odpustenia DPH v štáte Gudžarát: gudžarátsky podnik môže získať späť DPH zaplatenú zo svojich nakúpených vstupov vo forme daňového úveru na vstupy,

— zákon o osobitnej hospodárskej zóne: oslobodenie od dane v prípade kolkovného a registračného poplatku,

— oslobodenie od dane v prípade predaja a iných štátnych daní pri nákupe vstupov pre osobitnú hospodársku zónu alebo jednotku v rámci osobitnej hospodárskej zóny.

(114) Len jeden z prešetrovaných indických vyvážajúcich výrobcov sa nachádza v štáte Gudžarát a mohol by potenciálne využívať uvedené miestne schémy subvencovania. Zistilo sa však, že táto spoločnosť nevyužívala počas OP žiadnu z uvedených schém.

(115) V dôsledku toho Komisia nemusela tieto schémy ďalej prešetrovať.

– Odpočet za elektrickú energiu (vláda štátu Gudžarát)

(116) Komisia zistila, že počas OP využil toto opatrenie jeden vyvážajúci výrobca. Keďže sa však ukázalo, že výhoda poskytnutá tejto spoločnosti bola zanedbateľná (0,02 %), Komisia sa rozhodla toto opatrenie ďalej neprešetrovať.

3.3. **Systémy, v prípade ktorých bol zistený dôkaz o subvencovaní**

3.3.1. *Systémy oslobodenia od cla a odpustenia cla*

(117) Systémy AAS, EPCGS a MEIS sa zakladajú na zákone o zahraničnom obchode (rozvoj a regulácia) z roku 1992 (č. 22 z roku 1992), ktorý nadobudol účinnosť 7. augusta 1992 (ďalej len „zákon o zahraničnom obchode“). Zákon o zahraničnom obchode oprávňuje indickú vládu vydávať oznámenia súvisiace s politikou vývozu a dovozu. Tieto oznámenia sú zhrnuté v dokumentoch politiky zahraničného obchodu, ktoré za normálnych okolností vydáva ministerstvo obchodu každých päť rokov a ktoré sa pravidelne aktualizujú.

(118) Relevantným dokumentom politiky zahraničného obchodu pre OP je Foreign Trade Policy 2015 – 20 (Politika zahraničného obchodu na obdobie 2015 – 2020) (ďalej len „FTP 2015 – 2020“). Indická vláda takisto stanovuje postupy, ktorými sa riadi FTP 2015 – 2020, v príručke Handbook of Procedures, 2015 – 20 (Príručka postupov, 2015 – 2020) (ďalej len „HOP 2015 – 2020“).

(119) Systém DDS vychádza z oddielu 75 colného zákona z roku 1962, z oddielu 37 zákona o centrálnej spotrebnej dani z roku 1944, z oddielov 93A a 94 finančného zákona z roku 1994 a z pravidiel vrátenia cla, centrálnej spotrebnej dane a dane zo služieb z roku 1995. Sadzby vrátenia sa pravidelne uverejňujú.

(120) Ako všeobecná poznámka sa uvádza, že Komisia nebola schopná v primeranej lehote dokončiť krížovú kontrolu na diaľku určitých dokumentov týkajúcich sa vývozných/dovozných transakcií v rámci systémov vrátenia cla opísaných v tomto pododdiele, ako sa požadovalo a dohodlo počas krížových kontrol na diaľku. V tejto súvislosti Komisia použila na základe článku 28 ods. 3 základného nariadenia v prípade zistených nezrovnalostí medzi údajmi oznámenými spoločnosťami a indickou vládou najlepšie dostupné skutočnosti.

(121) Po konečnom poskytnutí informácií jeden z indických vyvážajúcich výrobcov tvrdil, že účelom systémov AAS, DDS a MEIS je neutralizovať clá, ktoré spoločnosť platí za dovoz surovín používaných vo vyvážaných výrobkoch, a preto tieto tri systémy neposkytujú spoločnosti výhodu.

(122) V rozpore s týmto tvrdením však výhody, ktoré spoločnosti získali v rámci systémov DDS a MEIS, nemajú žiadnu priamu súvislosť s clami splatnými z dovozu surovín, ktoré spoločnosť používa vo vyvážaných výrobkoch.

(123) Pokiaľ ide o systém DDS, vyvážajúca spoločnosť dostáva platby v hotovosti, ktoré sú viazané len na hodnotu FOB jej vývozu. Predmetná spoločnosť nie je povinná dovážať žiadne suroviny.

(124) Pokiaľ ide o systém MEIS, vyvážajúci výrobca dostáva poukazy, ktoré sa môžu predať na trhu alebo použiť na vyrovnanie budúcich splatných dovozných ciel, ale toto vyrovnanie sa neobmedzuje na suroviny použité pri výrobe vyvážaných výrobkov, na ktoré sa poukazy v systéme MEIS dostali. Poukazy v systéme MEIS sa teda môžu použiť na vyrovnanie akýchkoľvek splatných dovozných ciel vrátane dovozných ciel týkajúcich sa kapitálového tovaru. Môžu byť vyplatené aj vtedy, ak spoločnosť vôbec nič nedováža.

(125) Len v prípade systému AAS existuje priame prepojenie medzi oslobodením od dovozných ciel na suroviny dovážané spoločnosťou a vyvážanými výrobkami. Komisia preto nepovažuje oslobodenie od cla za výhodu pre spoločnosť za predpokladu, že spoločnosť môže preukázať, že suroviny dovezené v rámci systému AAS sa skutočne spotrebovali pri výrobe vyvážaných konečných výrobkov.

– Systém vopred udeľovaných povolení (Advanced Authorisation Scheme, ďalej len „AAS“)

(126) Komisia zistila, že jeden indický vyvážajúci výrobca využil počas OP systém AAS.

a) Právny základ

(127) Podrobný opis systému je uvedený v odsekoch 4.03 až 4.24 FTP 2015 – 2020 a v kapitolách 4.04 až 4.52 príručky HOP 2015 – 2020 a aktualizovanej príručky HOP 2015 – 2020.

b) Oprávnenosť

(128) Systém AAS tvorí šesť podsystémov, ktoré sú podrobnejšie opísané v nasledujúcom oddiele. Tieto podsystémy sa okrem iného líšia v rozsahu oprávnenosti. Výrobcovia-vývozcovia a obchodníci-vývozcovia „naviazaní“ na podporných výrobcov sú oprávnení na využitie podsystém AAS pre fyzický vývoz a na podsystém AAS pre každoročnú požiadavku. Výrobcovia-vývozcovia, ktorí zásobujú konečného vývozcu, sú oprávnení na systém AAS pre dodávky medziproduktov. Hlavní dodávatelia, ktorí zásobujú kategórie „zamýšľaného vývozu“ uvedené v odseku 7.02 dokumentu FTP 2015 – 2020, ako sú napríklad dodávatelia pre jednotku orientovanú na vývoz (Export Oriented Unit, ďalej len „EOU“), sú oprávnení z hľadiska podsystému AAS pre zamýšľaný vývoz. Napokon dodávatelia medziproduktov pre výrobcov-vývozcov sú oprávnení na výhody v súvislosti so „zamýšľaným vývozom“ na základe podsystémov predbežného príkazu na uvoľnenie (Advance Release Order) a domáceho dokumentárneho akreditívu.

c) Vykonávanie v praxi

(129) Povolenia sa v rámci systému AAS môžu vydať v situáciách uvedených ďalej.

(130) Fyzický vývoz: toto je hlavný podsystém. Umožňuje bezcolný dovoz vstupných materiálov na výrobu konkrétneho vyvážaného konečného výrobku. „Fyzický“ v tomto kontexte znamená, že výrobok na vývoz musí opustiť územie Indie. Dovozná úľava a vývozná povinnosť vrátane druhu vyvážaného výrobku sú uvedené v licencii.

(131) Každoročná požiadavka: toto povolenie nie je naviazané na konkrétny vyvážaný výrobok, ale na širšiu skupinu výrobkov (napríklad chemické a príbuzné výrobky). Držiteľ licencie môže (do určitého hodnotového prahu určeného podľa jeho vývoznej výkonnosti v minulosti) dovážať bez cla každý vstup, ktorý sa má použiť pri výrobe akejkoľvek položky, ktorá patrí do takejto skupiny výrobkov. Môže sa rozhodnúť vyviezť ktorýkoľvek výsledný výrobok patriaci do skupiny výrobkov vyrobených použitím takéhoto materiálu oslobodeného od cla.

(132) Dodávky medziproduktov: tento podsystém sa vzťahuje na prípady, keď dvaja výrobcovia plánujú vyrábať jeden výrobok na vývoz a rozdelia si výrobný proces. Výrobca-vývozca, ktorý vyrába medziprodukt, môže dovážať vstupné materiály bez cla a na tento účel môže získať povolenie AAS pre dodávky medziproduktov. Konečný vývozca výrobu finalizuje a je povinný hotový výrobok vyviezť.

(133) Zamýšľaný vývoz: tento podsystém umožňuje hlavnému dodávateľovi doviezť od cla oslobodené vstupné materiály, ktoré sú potrebné pri výrobe tovaru, ktorý sa má predávať ako „zamýšľaný vývoz“. Podľa indickej vlády sa za zamýšľaný vývoz považujú také transakcie, pri ktorých dodávaný tovar neopustí krajinu. Niektoré kategórie dodávok sa považujú za zamýšľaný vývoz za predpokladu, že tovar je vyrobený v Indii, napr. dodávka tovaru pre EOU alebo spoločnosť, ktorá sa nachádza v osobitnej hospodárskej zóne (ďalej len „SEZ“).

(134) Predbežný príkaz na uvoľnenie (Advance Release Order, ďalej len „ARO“): držiteľ povolenia v rámci AAS, ktorý má v úmysle získavať vstupné materiály z domácich zdrojov namiesto priameho dovozu, má možnosť získavať ich na základe ARO. V takýchto prípadoch sú vopred udelené povolenia schválené ako ARO a sú potvrdené domácemu dodávateľovi pri dodaní položiek, ktoré sú v nich uvedené. Potvrdenie ARO oprávňuje domáceho dodávateľa na výhody v rámci zamýšľaného vývozu, ako sa uvádza v odseku 7.03 dokumentu FTP 2015 – 2020 (t. j. AAS pre dodávky medziproduktov/zamýšľaný vývoz, vrátenie cla pri zamýšľanom vývoze a náhrada konečnej spotrebnej dane). Mechanizmom ARO sa dodávateľovi nahrádzajú dane a clá namiesto toho, aby sa nahrádzali konečnému vývozcovi vo forme vrátenia/náhrady ciel. Náhrada daní/ciel je k dispozícii pre domáce vstupy, ako aj pre dovážané vstupy.

(135) Domáci dokumentárny akreditív: aj tento podsystém sa vzťahuje na tuzemské dodávky držiteľovi vopred udeleného povolenia. Držiteľ vopred udeleného povolenia môže požiadať banku o otvorenie domáceho akreditívu v prospech domáceho dodávateľa. Banka schváli platnosť povolenia na priamy dovoz iba pre tú hodnotu a objem položiek, ktoré namiesto dovozu budú pochádzať z domácich zdrojov. Domáci dodávateľ bude mať nárok na výhody týkajúce sa zamýšľaného vývozu, ako sa stanovuje v odseku 7.03 dokumentu FTP 2015 – 2020 (t. j. AAS pre dodávky medziproduktov/zamýšľaný vývoz, vrátenie cla pri zamýšľanom vývoze a náhradu konečnej spotrebnej dane).

(136) Komisia zistila, že jeden vyvážajúci výrobca, ktorý využíval tento systém, získal počas OP úľavy v rámci prvého podsystému, t. j. AAS pre fyzický vývoz. Nie je preto potrebné stanoviť napadnuteľnosť zvyšných nevyužitých podsystémov.

(137) Držiteľ vopred udeleného povolenia je na účely overenia zo strany indických orgánov zo zákona povinný viesť „skutočný a riadny stav spotreby a využívania bezcolne dovezeného/na domácom trhu obstaraného tovaru“ v špecifickom formáte (kapitola 4.51 príručky HOP 2015 – 2020 a dodatok 4H k nej), t. j. evidenciu skutočnej spotreby. Túto evidenciu musí overiť externý autorizovaný účtovník/účtovník nákladov a prác, ktorý vydá osvedčenie, v ktorom uvedie, že predpísaná evidencia a príslušné záznamy boli preskúmané a informácie poskytnuté podľa dodatku 4H sú vo všetkých aspektoch pravdivé a správne.

(138) Pokiaľ ide o podsystém, ktorý počas OP využívala dotknutá spoločnosť, t. j. fyzický vývoz, objem a hodnotu dovoznej colnej úľavy a vývoznej povinnosti stanovuje indická vláda a tieto informácie sa zaznamenávajú v povolení. Štátni úradníci okrem toho musia v čase dovozu a vývozu zdokumentovať príslušné transakcie v povolení. Objem povoleného dovozu v rámci systému AAS stanovuje indická vláda na základe štandardných noriem vstupov/výstupov (Standard Input Output Norms, ďalej len „normy SION“), ktoré existujú v prípade väčšiny výrobkov vrátane prešetrovaného výrobku.

(139) Dovezené vstupné materiály sú neprevoditeľné a musia sa použiť na výrobu výsledného výrobku určeného na vývoz. Vývozná povinnosť sa musí splniť v predpísanom časovom rámci po vydaní licencie (18 mesiacov s dvoma možnými predĺženiami, zakaždým o 6 mesiacov).

(140) Medzi dovezenými vstupmi a vyvezenými hotovými výrobkami neexistuje úzka spojitosť. Oprávnené vstupné materiály sa môžu dovážať a používať aj v prípade iných výrobkov, ako je prešetrovaný výrobok. Navyše licencie na rôzne výrobky sa môžu spojiť. To znamená, že na základe vývozu jedného výrobku v rámci licencie AAS môže vzniknúť nárok na bezcolný dovoz vstupov v rámci licencie AAS pre iný výrobok.

(141) Prešetrovanie ukázalo, že žiadna z licencií AAS, ktoré vyvážajúci výrobca použil, nebola uzavretá. Vyvážajúci výrobca preto nebol schopný predložiť žiadne dodatky 4H pre svoje licencie AAS. Vyvážajúci výrobca okrem toho priznal, že jeho evidencia spotreby neumožňuje stanoviť skutočnú spotrebu dovážaných surovín a prepojiť ju s vyrábanými a vyvážanými konečnými výrobkami. Treba poznamenať, že daný výrobca je vertikálne integrovaný na viacerých úrovniach:

fáza 1: výroba koksu a ferochrómu

fáza 2: výroba tekutej nehrdzavejúcej ocele

fáza 3: výroba brám

fáza 4: výroba zvitkov valcovaných za tepla

fáza 5: výroba plochých výrobkov valcovaných za studena (dotknutý výrobok),

a dovezené suroviny sa používajú vo fáze 2, v ktorej sa miešajú so surovinami vyrobenými vo fáze 1 alebo kúpenými na domácom trhu.

d) Záver týkajúci sa systému AAS

(142) Oslobodenie od dovozných ciel je subvenciou v zmysle článku 3 ods. 1 písm. a) bodu ii) a článku 3 ods. 2 základného nariadenia, t. j. predstavuje finančný príspevok od indickej vlády, pretože ide o ušlý príjem z cla, ktoré by inak bolo splatné, a poskytuje prešetrovanému vývozcovi výhodu, pretože zvyšuje jeho likviditu.

(143) Okrem toho je podsystém AAS pre fyzický vývoz zo zákona jasne podmienený uskutočnením vývozu, a preto sa považuje za špecifický a napadnuteľný podľa článku 4 ods. 4 prvého pododseku písm. a) základného nariadenia. Bez vývozného záväzku nemôže spoločnosť získať výhody vyplývajúce z tohto systému.

(144) Podsystém využívaný v tomto prípade nemožno považovať za prípustný systém vrátenia cla alebo systém vrátenia cla pri náhrade dovezených vstupov domácimi v zmysle článku 3 ods. 1 písm. a) bodu ii) základného nariadenia. Nespĺňa pravidlá stanovené v bode i) prílohy I, v prílohe II (vymedzenie a pravidlá vrátenia cla) a v prílohe III (vymedzenie a pravidlá vrátenia cla pri náhrade) k základnému nariadeniu. Indická vláda účinne neuplatňovala kontrolný systém ani postup na potvrdenie toho, či a v akých množstvách sa vstupy spotrebovali pri výrobe vyvážaného výrobku (bod 4 prílohy II k základnému nariadeniu a v prípade systémov vrátenia cla pri náhrade, oddiel II bod 2 prílohy III k základnému nariadeniu). Zároveň sa konštatuje, že normy SION pre prešetrovaný výrobok neboli dostatočne presné a že tieto normy samy osebe nemôžu predstavovať kontrolný systém skutočnej spotreby, pretože koncepcia týchto štandardných noriem neumožňuje indickej vláde dostatočne presne skontrolovať, aké množstvá vstupov sa spotrebovali pri výrobe vyvážaných výrobkov. Okrem toho indická vláda

nevykonala žiadne ďalšie preskúmanie na základe skutočne použitých vstupov, i keď by to pri absencii účinne uplatňovaného kontrolného systému bolo potrebné (bod 5 prílohy II a oddiel II bod 3 prílohy III k základnému nariadeniu).

(145) Tento podsystém je preto napadnuteľný.

e) Výpočet výšky subvencie

(146) Keďže neexistujú prípustné systémy vrátenia cla ani možnosť overiť skutočnú mieru spotreby príslušných vstupov, celková výška ušlých dovozných ciel (základné clo a colné poplatky) sa považuje za nadmerné odpustenie, ktoré by predstavovalo napadnuteľnú subvenciu v súlade s článkom 3 ods. 1 písm. a) bodom ii) základného nariadenia.

(147) Vyvážajúci výrobca bol listom z 22. novembra 2021 informovaný o úmysle Komisie uplatniť v tejto súvislosti článok 28 základného nariadenia a najlepšie dostupné skutočnosti.

(148) V rozpore s ďalšími tvrdeniami spoločnosti, že takáto metodika výpočtu výhody v rámci systému AAS sa odchyľuje od predchádzajúcej praxe Komisie a je založená len na predpokladoch a úsudkoch, je potrebné zopakovať, že spoločnosť neposkytla žiadne údaje, ktoré by umožnili výpočet skutočného nadmerného odpustenia.

(149) V súlade s článkom 7 ods. 1 písm. a) základného nariadenia sa poplatky, ktoré spoločnosti vznikli v súvislosti so získaním subvencie, odpočítali od celkovej výšky subvencie, ak sa o ňu žiadalo.

(150) V súlade s článkom 7 ods. 2 základného nariadenia by sa nadmerné odpustenie malo rozložiť na celkový vývozný obrat ako vhodný menovateľ, pretože subvencia závisí od uskutočnenia vývozu.

(151) Miera subvencie stanovená v súvislosti s týmto systémom počas OP predstavuje 0,05 %.

(152) Po konečnom poskytnutí informácií daný indický vyvážajúci výrobca zopakoval svoje tvrdenia v súvislosti s neoprávneným uplatňovaním článku 28 základného nariadenia a s metodikou výpočtu výhody spoločnosti v rámci tohto systému, ktorú použila Komisia.

(153) Neboli však predložené žiadne nové argumenty. Treba pripomenúť, že Komisia nemala inú možnosť, ako sa odvolať na najlepšie dostupné skutočnosti, keďže spoločnosť neposkytla žiadne údaje, ktoré by umožnili štandardný výpočet nadmerného odpustenia v rámci tohto systému. V každom prípade, vzhľadom na stanovenú mieru subvencie, ako sa uvádza v odôvodnení 151, sa Komisia rozhodla zanedbateľnú výhodu poskytnutú skupine Jindal Group v rámci systému AAS nenapadnúť.

– Systém vrátenia cla (Duty Drawback Scheme, ďalej len „DDS“)

(154) Komisia zistila, že systém DDS využil počas OP jeden indický vyvážajúci výrobca.

a) Právny základ

(155) Právnym základom uplatňovaným počas obdobia revízneho prešetrovania boli pravidlá vrátenia cla a centrálnej spotrebnej dane z roku 1995 (Custom & Central Excise Duties Drawback Rules 1995, ďalej len „pravidlá DDS z roku 1995“), zmenené v roku 2006 ([17]), ktoré boli neskôr nahradené pravidlami vrátenia cla a centrálnej spotrebnej dane z roku 2017 ([18]) (Customs and Central Excise Duties Drawback Rules, 2017, ďalej len „pravidlá z roku 2017“), ktoré nadobudli účinnosť 1. októbra 2017. Pravidlom 3 ods. 2 pravidiel DDS z roku 1995 sa upravuje spôsob výpočtu tohto systému vrátenia cla. Pravidlom 12 ods. 1 písm. a) bodom ii) uvedených pravidiel DDS sa riadi vyhlásenie, ktoré musia vyvážajúci výrobcovia podať, aby mohli využívať daný systém. Tieto pravidlá zostali v pravidlách DDS z roku 2017 identické a zodpovedajú pravidlu 3 ods. 2 a pravidlu 13 ods. 1 písm. a) bodu ii).

([17]) http://www.cbic.gov.in/htdocs-cbec/customs/cs-act/formatted-htmls/cs-rulee.

([18]) Oznámenie č. 88/2017-CUSTOMS (N.T.) Naí Dillí, 21. septembra 2017. http://www.cbic.gov.in/resources//htdocs-cbec/customs/cs-act/notifications/notfns-2017/cs-nt2017/csnt88-2017.pdf.

(156) Obežník č. 24/2001 ([19]) okrem toho obsahuje osobitné pokyny pre uplatňovanie pravidla 3 ods. 2 a vyhlásenia, ktoré musia vývozcovia predložiť na základe pravidla 12 ods. 1 písm. a) bodu ii).

(157) Pravidlom 4 pravidiel DDS z roku 1995 sa stanovuje, že ústredná vláda môže revidovať sumu alebo sadzby určené na základe pravidla 3. Vláda vykonala viacero zmien, pričom poslednou revíziou sadzieb bolo oznámenie č. 95/2018 – CUSTOMS a oznámenie č. 07/2020 – CUSTOMS. V dôsledku toho boli sadzby DDS pre prešetrovaný výrobok vo výške 1,8 % hodnoty FOB vyvážaných výrobkov v prvej časti OP a vo výške 1,6 % hodnoty FOB vyvážaných výrobkov v druhej časti OP ([20]). Rovnaké sadzby DDS sa uplatňujú na výrobky z nehrdzavejúcej ocele valcované za tepla vyvážané dotknutou indickou spoločnosťou.

b) Oprávnenosť

(158) Tento systém sú oprávnení využívať všetci výrobcovia-vývozcovia alebo obchodníci-vývozcovia.

c) Vykonávanie v praxi

(159) Na základe tohto systému má každá spoločnosť vyvážajúca oprávnené výrobky nárok na sumu zodpovedajúcu percentuálnemu podielu deklarovanej hodnoty FOB vyvážaného výrobku. V pravidle 3 ods. 2 uvedenom v pravidlách vrátenia cla a centrálnej spotrebnej dane sa stanovuje výpočet výšky subvencie:

„2. Pri určovaní výšky alebo sadzby vrátenia podľa tohto pravidla ústredná vláda prihliada na:

a) priemerné množstvo alebo hodnotu každej triedy alebo opis materiálov, z ktorých sa v Indii bežne zhotovuje alebo vyrába konkrétna kategória tovaru;

b) priemerné množstvo alebo hodnotu dovážaných materiálov alebo materiálov podliehajúcich spotrebnej dani používaných na zhotovovanie alebo výrobu konkrétnej kategórie tovaru v Indii;

c) priemernú výšku zaplatených ciel na dovážané materiály alebo materiály podliehajúce spotrebnej dani používané pri výrobe polovýrobkov, komponentov a medziproduktov, ktoré sa používajú pri výrobe tovarov;

d) priemernú hodnotu zaplatených ciel na materiály spotrebované pri procese výroby a katalyzátory: ak sa akýkoľvek takýto odpad alebo katalyzátor opätovne použije pri akomkoľvek procese výroby alebo sa predá, odpočíta sa takisto priemerná výška ciel na opätovne použitý alebo predaný odpad alebo katalyzátor;

e) priemernú výšku zaplatených ciel na dovážané materiály alebo materiály podliehajúce spotrebnej dani používané na uchovávanie alebo balenie vyvážaného tovaru;

f) všetky ostatné informácie, ktoré môže ústredná vláda považovať za relevantné alebo užitočné na daný účel.“

(160) Inými slovami, indická vláda založila vratnú sumu na celoodvetvových priemerných hodnotách príslušných ciel platených na dovážané suroviny a priemernej odvetvovej miere spotreby získanej od subjektov, ktoré vláda Indie považuje za reprezentatívnych výrobcov oprávnených vyvážaných výrobkov. Indická vláda potom sumu, ktorá sa má vrátiť, vyjadruje ako percentuálny podiel priemernej hodnoty vývozu oprávnených vyvážaných výrobkov.

(161) Indická vláda pomocou tohto percentuálneho podielu vypočítava výšku vráteného cla, na ktoré majú nárok všetci oprávnení vývozcovia. V rámci tohto systému stanovuje indická vláda sadzbu pre jednotlivé výrobky.

([19]) Cus. 20. apríl, 2001F.NO.605/47/2001-DBK, vláda Indie, ministerstvo financií, oddelenie pre príjmy, vyhlásenie na základe pravidla 12 ods. 1 písm. a) bodu ii) pravidla vrátenia na využitie sadzieb vrátenia pre všetky odvetvia. Pozri najmä oddiely 2 a 3 vyhlásenia na základe pravidla 12 ods. 1 písm. a) bodu ii) pravidla vrátenia na využitie sadzieb vrátenia pre všetky odvetvia; k dispozícii na adrese: http://www.cbic.gov.in/htdocs-cbec/customs/cs- circulars/cs-circulars-2001/24-2001-cus.

([20]) Úroveň sadzby DDS sa zmenila od 28. januára 2020.

(162) Na to, aby bola spoločnosť oprávnená využívať výhody tohto systému, musí uskutočňovať vyvoz. Pri zápise údajov o odoslaní v serveri colného úradu sa uvádza informácia, že vývoz sa uskutočňuje v rámci systému DDS, a neodvolateľne sa stanoví suma DDS. Po tom, ako dopravná spoločnosť dodá všeobecný zoznam vyvážaného tovaru a colný úrad s uspokojivým výsledkom porovná tento doklad s údajmi na vývoznom nákladnom doklade, sú splnené všetky podmienky na schválenie vyplatenia sumy vráteného cla prostredníctvom priamej platby na bankový účet vývozcu alebo prostredníctvom príkazu na výplatu.

(163) Vývozca musí takisto predložiť dôkaz o pripísaní výnosu z vývozu prostredníctvom potvrdenia o vykonaní bankového prevodu (Bank Realisation Certificate). Tento dokument môže byť poskytnutý po vyplatení sumy vráteného cla, ale ak vývozca nepredloží potvrdenie o vykonaní bankového prevodu v stanovenej lehote, indická vláda bude vyplatenú sumu vymáhať.

(164) Sumu vráteného cla možno použiť na akýkoľvek účel a podľa indických účtovných štandardov je na základe časového rozlíšenia možné sumu zaúčtovať ako príjem v rámci obchodných účtov, keď dôjde k splneniu vývoznej povinnosti.

(165) Príslušnými právnymi predpismi a administratívnymi pokynmi sa stanovuje, že indická colná správa by nemala vyžadovať dôkaz, že vývozcovi žiadajúcemu o vrátenie cla musela vzniknúť alebo mu vznikne colná povinnosť v súvislosti s dovozom surovín potrebných na výrobu vyvážaného výrobku. Počas krížovej kontroly na diaľku indická vláda okrem toho potvrdila, že plná sadzba vypočítaná na základe uvedeného pravidla 3 ods. 2 sa bude vzťahovať aj na spoločnosti, ktoré by všetky suroviny získavali z domácich zdrojov.

d) Záver týkajúci sa systému DDS

(166) Zo systému DDS sa poskytujú subvencie v zmysle článku 3 ods. 1 písm. a) bodu i) a článku 3 ods. 2 základného nariadenia. Suma vráteného cla je finančným príspevkom od indickej vlády, pretože má podobu priameho prevodu finančných prostriedkov indickou vládou. Neexistujú obmedzenia, pokiaľ ide o použitie týchto finančných prostriedkov. Suma vráteného cla okrem toho poskytuje vývozcovi výhodu, pretože zvyšuje jeho likviditu.

(167) Sadzbu vrátenia cla pri vývoze stanovuje indická vláda pre jednotlivé výrobky. Napriek tomu, že subvencia sa uvádza ako vrátenie cla, tento systém nemá všetky vlastnosti prípustného systému vrátenia cla alebo systému vrátenia cla pri náhrade v zmysle článku 3 ods. 1 písm. a) bodu ii) základného nariadenia; systém nespĺňa ani pravidlá stanovené v bode I) prílohy I, v prílohe II (vymedzenie vrátenia cla a jeho pravidlá) a v prílohe III (vymedzenie vrátenia cla pri náhrade a jeho pravidlá) k základnému nariadeniu. Platby v hotovosti vývozcovi nie sú nevyhnutne viazané na skutočné platby dovozných ciel na suroviny a nie sú dobropismi na clo na vyrovnanie dovozných ciel za minulý alebo budúci dovoz surovín. Okrem toho neexistuje žiadny systém ani postup na potvrdenie toho, ktoré vstupy sa spotrebúvajú pri výrobe vyvážaných výrobkov a v akých množstvách. Indická vláda okrem toho nevykonala žiadne ďalšie preskúmanie na základe skutočne použitých vstupov, i keď by to pri absencii účinne uplatňovaného kontrolného systému bolo potrebné (bod 5 prílohy II a oddiel II bod 3 prílohy III k základnému nariadeniu).

(168) Platba od indickej vlády po vývoze uskutočnenom vývozcami je podmienená uskutočnením vývozu, a preto sa tento systém považuje za špecifický a napadnuteľný podľa článku 4 ods. 4 písm. a) základného nariadenia.

(169) Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa dospelo k záveru, že systém DDS je napadnuteľný.

e) Výpočet výšky subvencie

(170) Komisia v súlade s článkom 3 ods. 2 a článkom 5 základného nariadenia vypočítala výšku napadnuteľných subvencií na základe výhody poskytnutej príjemcovi, o ktorej sa zistilo, že existovala počas OP. Komisia v tejto súvislosti zistila, že výhoda je príjemcovi poskytnutá v čase, keď dôjde k vývoznej transakcii v rámci tohto systému. V danom momente je indická vláda zodpovedná za vyplatenie sumy vráteného cla, ktorá predstavuje finančný príspevok v zmysle článku 3 ods. 1 písm. a) bodu i) základného nariadenia. Len čo colné orgány vydajú vývozný nákladný doklad, na ktorom sa okrem iného uvádza výška vráteného cla, ktoré sa má pre túto vývoznú transakciu poskytnúť, indická vláda už nemá diskrečnú právomoc rozhodovať o tom, či sa subvencia poskytne alebo nie.

(171) Vzhľadom na uvedené skutočnosti Komisia považovala za vhodné posudzovať výhodu v rámci systému DDS ako súčet súm vráteného cla získaných z vývozných transakcií uskutočnených v rámci tohto systému počas OP. Komisia zohľadnila sumy vráteného cla získané zo všetkých vývozných transakcií indického vyvážajúceho výrobcu, keďže spoločnosť vyváža len prešetrovaný výrobok a výrobky z nehrdzavejúcej ocele valcované za tepla, ktoré sú polovýrobkami na výrobu prešetrovaného výrobku, na ktorý sa vzťahujú rovnaké sadzby DDS.

(172) Komisia v súlade s článkom 7 ods. 2 základného nariadenia rozložila tieto výšky subvencií na celkový obrat z vývozu spoločnosti počas OP ako vhodný menovateľ, pretože subvencia je podmienená uskutočnením vývozu a nebola poskytnutá na základe vyrobeného, vyprodukovaného, vyvezeného alebo prepraveného množstva.

(173) Miera subvencie stanovená v súvislosti s týmto systémom počas OP pre skupinu Jindal Group predstavuje 1,65 %.

– Systém podpory vývozu kapitálového tovaru (Export Promotion of Capital Goods Scheme, ďalej len „EPCGS“)

(174) Komisia zistila, že dvaja indickí vyvážajúci výrobcovia získali počas OP v rámci systému EPCGS úľavy, ktoré možno priradiť k dotknutému výrobku.

a) Právny základ

(175) Podrobný opis systému EPCGS sa nachádza v kapitole 5 dokumentu FTP 2015 – 2020, ako aj v kapitole 5 príručky HOP 2015 – 2020.

b) Oprávnenosť

(176) Toto opatrenie sú oprávnení využívať výrobcovia-vývozcovia a obchodníci-vývozcovia „viazaní“ na podporných výrobcov a poskytovateľov služieb.

c) Vykonávanie v praxi

(177) Pod podmienkou vývozného záväzku môže spoločnosť doviezť kapitálový tovar [nový aj použitý kapitálový tovar (z druhej ruky) nie starší ako 10 rokov] so zníženou sadzbou cla. Na tento účel indická vláda vydáva (na žiadosť a po uhradení poplatku) licenciu pre systém EPCGS. V tomto systéme sa ukladá znížená sadzba dovozného cla uplatniteľná na všetok kapitálový tovar dovezený v rámci systému. Na účely splnenia vývoznej povinnosti sa dovezený kapitálový tovar musí použiť na výrobu určitého množstva tovaru zamýšľaného ako tovar na vývoz počas určitého obdobia. V zmysle FTP 2015 – 2020 a aktualizovanej FTP 2015 – 2020 sa v rámci systému EPCGS môže kapitálový tovar dovážať s nulovou sadzbou cla. V prípade kapitálového tovaru dovezeného pred rokom 2015 však bola alternatívou aj 3 % sadzba cla – v takom prípade bola lehota na splnenie vývoznej povinnosti dlhšia. Vývozná povinnosť, ktorá zodpovedá šesťnásobku ušetreného cla, sa musí splniť v priebehu maximálne šesť rokov.

(178) Držiteľ licencie systému EPCGS môže získavať kapitálový tovar aj z tuzemských zdrojov. V takom prípade môže domáci výrobca kapitálového tovaru využiť výhodu na bezcolný dovoz komponentov potrebných na výrobu takéhoto kapitálového tovaru. Domáci výrobca si v súvislosti s dodávkou kapitálového tovaru držiteľovi licencie na používanie systému EPCGS môže alternatívne uplatniť nárok na výhodu pre zamýšľaný vývoz.

d) Záver týkajúci sa systému EPCGS

(179) Systémom EPCGS sa poskytujú subvencie v zmysle článku 3 ods. 1 písm. a) bodu ii) a článku 3 ods. 2 základného nariadenia. Zníženie cla predstavuje finančný príspevok od indickej vlády, keďže takáto úľava znižuje jej príjem z cla, ktoré by inak bolo splatné. Okrem toho zníženie cla poskytuje vývozcovi výhodu, pretože clá ušetrené pri dovoze zvyšujú likviditu spoločnosti.

(180) Systém EPCGS je okrem toho zo zákona podmienený uskutočnením vývozu, keďže takéto licencie nemožno získať bez záväzku uskutočniť vývoz. Považuje sa preto za špecifický a napadnuteľný podľa článku 4 ods. 4 prvého pododseku písm. a) základného nariadenia.

(181) Systém EPCGS nemožno považovať za prípustný systém vrátenia cla ani za systém vrátenia cla pri náhrade v zmysle článku 3 ods. 1 písm. a) bodu ii) základného nariadenia. Na kapitálový tovar sa takéto prípustné systémy nevzťahujú, ako sa uvádza v bode i) prílohy I k základnému nariadeniu, pretože sa nespotrebúva pri výrobe vyvážaných výrobkov.

e) Výpočet výšky subvencie

(182) Výška napadnuteľných subvencií sa vypočítala v súlade s článkom 7 ods. 3 základného nariadenia na základe nezaplateného cla za dovezený kapitálový tovar rozloženého na obdobie, ktoré zodpovedá bežnému obdobiu odpisovania tohto kapitálového tovaru v dotknutom odvetví. Takto vypočítaná výška, ktorá sa vzťahuje na OP, bola upravená pripočítaním úroku za toto obdobie, aby zodpovedala celkovej hodnote peňazí v čase. Na tento účel sa za primeranú považovala komerčná úroková sadzba v Indii počas obdobia prešetrovania.

(183) V súlade s článkom 7 ods. 1 písm. a) základného nariadenia sa poplatky, ktoré spoločnostiam vznikli v súvislosti so získaním subvencie, odpočítali od celkovej výšky subvencie, ak sa o ňu žiadalo.

(184) V súlade s článkom 7 ods. 2 a článkom 7 ods. 3 základného nariadenia sa táto výška subvencie rozložila na príslušný obrat z vývozu počas OP ako vhodný menovateľ, pretože subvencia je podmienená uskutočnením vývozu a nebola poskytnutá na základe vyrobeného, vyprodukovaného, vyvezeného alebo prepraveného množstva. V prípade jednej z indických spoločností sa ako menovateľ použil obrat z vývozu prešetrovaného výrobku, keďže táto spoločnosť používa stroje zakúpené v rámci EPCGS len na výrobu dotknutého výrobku.

(185) Jeden z indických vyvážajúcich výrobcov požadoval úpravu obratu z vývozu, ktorý sa použil vo výpočtoch ako menovateľ. Táto spoločnosť tvrdila, že výrobu počas OP len začala a dosiahla iba 15 % svojej kapacity. Spoločnosť preto požiadala o extrapoláciu svojho obratu z vývozu s cieľom zohľadniť plné využitie svojej kapacity.

(186) Výpočet mier subvencií však vždy vychádza zo skutočných obratov. Nie je možné predpokladať, že po počiatočnej fáze bude spoločnosť plne využívať svoju kapacitu. Pomer budúceho rozdelenia medzi domáci a vývozný obrat by bol takisto len špekuláciou. Toto tvrdenie bolo preto zamietnuté.

(187) Spoločnosť po konečnom poskytnutí informácií zopakovala toto tvrdenie, pričom zdôraznila skutočnosť, že EPCGS je neopakujúcou sa subvenciou a výpočet bez úpravy menovateľa preto korektne neodráža výhodu poskytnutú spoločnosti, ktorá je v počiatočnej fáze prevádzky.

(188) EPCGS je skutočne neopakujúcou sa subvenciou a Komisia ju za takú považuje: výška výhody v rámci tohto systému bola priradená OP s prihliadnutím na obdobie odpisovania dotknutého kapitálového tovaru. Komisia však nemôže upraviť menovateľ na základe predpokladov týkajúcich sa potenciálneho vývozného obratu spoločnosti, ako už bolo zdôraznené v odôvodnení 186. Metodika výpočtu sa preto zachováva.

(189) Miera subvencie stanovená v súvislosti s týmto systémom predstavovala 5,69 % pre spoločnosť Chromeni a 0,36 % pre skupinu Jindal Group podľa rozloženia na OP.

– Systém vývozu tovaru z Indie (Merchandise Export from India Scheme, ďalej len „MEIS“)

(190) Komisia zistila, že dvaja indickí vyvážajúci výrobcovia využili počas OP systém MEIS.

a) Právny základ

(191) Podrobný opis MEIS je uvedený v kapitole 3 FTP 2015 – 2020 a aktualizovanej FTP 2015 – 2020 a v kapitole 3 príručky HOP 2015 – 2020 a aktualizovanej príručky HOP 2015 – 2020.

b) Oprávnenosť

(192) Tento systém sú oprávnení využívať všetci výrobcovia-vývozcovia alebo obchodníci-vývozcovia.

c) Vykonávanie v praxi

(193) Systém MEIS môžu využívať oprávnené spoločnosti na základe vývozu konkrétnych výrobkov do konkrétnych krajín, ktoré sú zaradené do skupiny A („tradičné trhy“ vrátane všetkých členských štátov EÚ), skupiny B („rozvíjajúce sa trhy a orientované trhy“) a do skupiny C („ostatné trhy“). Krajiny, ktoré patria do týchto skupín, a zoznam výrobkov s príslušnými sadzbami odmeňovania sú uvedené v dodatku 3B k aktualizovanej príručke HOP.

(194) Výhody majú podobu dobropisu na clo zodpovedajúceho percentuálnemu podielu hodnoty vývozu FOB. Miera MEIS dosiahla v OP 2 % ([21]).

(195) Podľa odseku 3.06 FTP 2015 – 2020 sú určité druhy vývozu z tohto systému vylúčené, napr. vývoz dovážaného tovaru alebo prekladaného tovaru, zamýšľaný vývoz, vývoz služieb a obrat z vývozu jednotiek pôsobiacich v osobitných hospodárskych zónach/jednotiek orientovaných na vývoz.

(196) Dobropisy na clo v rámci systému MEIS sú voľne prevoditeľné a platné 18 mesiacov od dátumu vydania, zatiaľ čo colné poukazy vydané 1. januára 2016 alebo po tomto dátume sú podľa odseku 3.13 aktualizovanej príručky HOP 2015 – 2020 platné 24 mesiacov od dátumu vydania.

(197) Možno ich použiť na: i) platbu ciel za dovoz vstupov alebo tovaru vrátane kapitálového tovaru; ii) platbu spotrebných daní z domáceho obstarávania vstupov alebo tovaru vrátane kapitálového tovaru a platby; iii) platbu dane zo služieb na obstarávanie služieb.

(198) Žiadosť o uplatnenie výhod v rámci systému MEIS sa musí predložiť online na webovom sídle generálneho riaditeľstva pre zahraničný obchod. K online žiadosti sa musia priložiť príslušné doklady (nákladné doklady, potvrdenie o vykonaní bankového prevodu a doklad o vylodení). Príslušný regionálny orgán indickej vlády vydá dobropis na clo po preskúmaní uvedených dokladov. Pokiaľ vývozca poskytne príslušné doklady, regionálny orgán nemá žiadnu diskrečnú právomoc rozhodovať o poskytovaní dobropisov na clo.

d) Záver týkajúci sa systému MEIS

(199) Systémom MEIS sa poskytujú subvencie v zmysle článku 3 ods. 1 písm. a) bodu ii) a článku 3 ods. 2 základného nariadenia. Dobropis na clo poskytnutý v rámci systému MEIS predstavuje finančný príspevok od indickej vlády, keďže sa napokon použije na vyrovnanie dovozných ciel platených za kapitálový tovar, čím sa zníži príjem indickej vlády z cla, ktoré by inak bolo splatné. Dobropisom na clo v rámci systému MEIS sa okrem toho poskytuje výhoda vývozcovi, ktorý nepodlieha platbe týchto dovozných ciel.

(200) Systém MEIS je navyše zo zákona podmienený uskutočnením vývozu, a preto sa považuje za špecifický a napadnuteľný podľa článku 4 ods. 4 prvého pododseku písm. a) základného nariadenia.

(201) Treba poznamenať, že platnosť systému MEIS sa skončila po OP, a to k 1. januáru 2021. Spoločnosti však môžu do konca roka 2021 stále žiadať o poukazy v rámci systému MEIS pre vývozné transakcie uskutočnené v roku 2020. Spoločnosti môžu okrem toho do 15. septembra 2023 používať poukazy MEIS získané v roku 2021 na vyrovnanie splatných dovozných ciel. Výhody v rámci tohto systému sa teda získali počas OP a v ich využívaní sa bude pokračovať aj po uložení opatrení.

e) Výpočet výšky subvencie

(202) Komisia v súlade s článkom 3 ods. 2 a článkom 5 základného nariadenia vypočítala výšku napadnuteľných subvencií na základe výhody poskytnutej príjemcovi, o ktorej sa zistilo, že existovala počas OP. Komisia v tejto súvislosti zistila, že výhoda je príjemcovi poskytnutá v čase, keď dôjde k vývoznej transakcii v rámci tohto systému. V tomto momente indická vláda vydáva dobropis na clo, ktorý si vyvážajúci výrobca rezervuje ako pohľadávku, ktorú môže kedykoľvek započítať. Predstavuje to finančný príspevok v zmysle článku 3 ods. 1 písm. a) bodu ii) základného nariadenia. Keď colné úrady vydajú vývozný nákladný doklad, indická vláda už nemá diskrečnú právomoc rozhodovať o tom, či sa subvencia poskytne alebo nie. Vzhľadom na uvedené skutočnosti Komisia považovala za vhodné posudzovať výhodu v rámci systému MEIS ako súčet súm získaných z vývozných transakcií uskutočnených v rámci tohto systému počas OP. Komisia zohľadnila sumy v rámci systému MEIS získané zo všetkých vývozných transakcií indických vyvážajúcich výrobcov, keďže spoločnosti vyvážajú len prešetrovaný výrobok a výrobky z nehrdzavejúcej ocele valcované za tepla, ktoré sú polovýrobkami určenými na výrobu prešetrovaného výrobku, na ktorý sa vzťahujú rovnaké sadzby MEIS.

(203) V súlade s článkom 7 ods. 1 písm. a) základného nariadenia sa poplatky, ktoré spoločnostiam vznikli v súvislosti so získaním subvencie, odpočítali od celkovej výšky subvencie, ak sa o ňu žiadalo.

([21]) Verejné oznámenie vlády Indie č. 32/2015-2020 z 22. septembra 2016, k dispozícii na adrese https://content.dgft.gov.in/Website/PN3216_0.pdf.

(204) Komisia v súlade s článkom 7 ods. 2 a 3 základného nariadenia rozložila túto výšku subvencie na obrat z vývozu spoločností počas OP ako vhodný menovateľ, pretože subvencia je podmienená uskutočnením vývozu a nebola poskytnutá na základe vyrobeného, vyprodukovaného, vyvezeného alebo prepraveného množstva.

(205) Miera subvencie stanovená v súvislosti s týmto systémom predstavovala počas OP 1,87 % pre spoločnosť Chromeni a 1,92 % pre skupinu Jindal Group.

3.3.2. *Poskytovanie chrómovej rudy za nižšiu než primeranú odplatu*

3.3.2.1. Podnet a schéma subvencovania

(206) Navrhovateľ tvrdil, že indická vláda zabezpečuje umelé zníženie nákladov na kľúčové vstupy miestneho odvetvia tým, že prostredníctvom viacerých regulačných opatrení vrátane vývozných obmedzení (ako napríklad vývozná daň, vývozné licencie a účasť štátnych obchodných podnikov na vývoze) núti spoločnosti ťažiace chrómovú rudu v Indii poskytovať chrómovú rudu indickému odberateľskému odvetviu výroby plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena za nižšiu než primeranú odplatu.

(207) Navrhovateľ ďalej tvrdil, že indická vláda plne kontroluje ťažobný priemysel, pokiaľ ide o chrómovú rudu v Indii. Indická vláda prostredníctvom svojich zákonov a nariadení stanovuje, kto ťaží chróm (ťažobné spoločnosti na základe licencie). Štát je takisto vlastníkom ťažobných spoločností a/alebo je v nich prítomný. Indická vláda tak ťažobným spoločnostiam zverila právomoc sledovať politické ciele tejto vlády.

(208) Keďže sa chrómová ruda používa hlavne na výrobu ferochrómu, ktorý sa v podstate používa pri výrobe nehrdzavejúcej ocele, uvedená výhoda bola poskytnutá indickým výrobcom plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena, ktorí vyrábajú ferochróm, ako aj nehrdzavejúcu oceľ.

3.3.2.2. Právny základ

(209) Politiku v oblasti ťažby týkajúcu sa chrómovej rudy spravuje ministerstvo baníctva. Vývoz nerastných surovín spravuje aj ministerstvo obchodu a priemyslu.

(210) Tak ústredná vláda, ako aj regionálne vlády zohrávajú v ťažobnom priemysle vrátane ťažby chrómovej rudy zásadnú úlohu tým, že stanovujú vnútroštátne politiky, normy, usmernenia a kritériá v oblasti ťažby, ako aj rozhodujú o postupoch udeľovania povolení na ťažbu.

(211) Právnym základom príslušných pravidiel a predpisov sú:

— zákon o baniach a nerastných surovinách (rozvoj a regulácia), 1957 ([22]),

— pravidlá týkajúce sa nerastných surovín (dôkaz o obsahu nerastných surovín), 2015 ([23]),

— pravidlá týkajúce sa nerastných surovín (aukcia), 2015 ([24]),

— pravidlá týkajúce sa nerastných surovín (nevýhradné povolenia na prieskum), 2015 ([25]),

— pravidlá Národného fondu na prieskum nerastných surovín, 2015 ([26]),

([22]) K dispozícii na adrese https://indiankanoon.org/doc/25127/(online stav k 27. januáru 2022).
([23]) Oznámenie č. 246 zo 17. apríla 2015.
([24]) Oznámenie č. 322 z 20. mája 2015.
([25]) Oznámenie č. 516 z 29. júna 2015.
([26]) Oznámenie č. 632 zo 14. augusta 2015.

— pravidlá týkajúce sa nerastných surovín (ťažba štátnou spoločnosťou), 2015 ([27]),

— pravidlá týkajúce sa baní a nerastných surovín (príspevok do okresného fondu nerastných surovín), 2015 ([28]),

— pravidlá týkajúce sa udeľovania koncesií na atómové nerastné suroviny, 2016 ([29]),

— pravidlá týkajúce sa udeľovania koncesií na ťažbu nerastných surovín (okrem nerastných surovín atómovej a uhľovodíkovej energie), 2016 ([30]),

— pravidlá týkajúce sa ochrany a rozvoja nerastných surovín, 2017 ([31]),

— národná politika v oblasti nerastov, 2019 ([32]),

3.3.2.3. Zistenia prešetrovania

(212) Komisia zistila, že jeden vertikálne integrovaný indický vyvážajúci výrobca plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena kúpil na domácom trhu chrómovú rudu na výrobu ferochrómu, ktorý tento výrobca použil na výrobu brám, následne na výrobu zvitkov valcovaných za tepla a v konečnom dôsledku na výrobu plochých výrobkov valcovaných za studena.

(213) Prevažná väčšina nákupov chrómovej rudy, ktoré spoločnosť uskutočnila počas OP, pochádzala od štátom vlastneného podniku Odisha Mining Corporation (ďalej len „OMC“). Boli nahlásené aj menšie nákupy od dvoch údajne súkromných ťažobných spoločností a jednej obchodnej spoločnosti.

a) Uplatňovanie ustanovení článku 28 ods. 1 základného nariadenia

(214) Komisia informovala indickú vládu, že pri preskúmavaní existencie a rozsahu údajných subvencií poskytovaných odvetviu plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena okrem iného poskytovaním chrómovej rudy za nižšiu než primeranú odplatu možno bude musieť pristúpiť k použitiu dostupných skutočností podľa článku 28 ods. 1 základného nariadenia.

(215) Komisia vo svojom dotazníku, v písomnom upozornení na nedostatky a počas krížovej kontroly na diaľku požiadala indickú vládu, aby poskytla určité informácie súvisiace s dodávateľmi a fungovaním domáceho trhu s chrómovou rudou v Indii. Tieto žiadosti o informácie zahŕňali okrem iného otázky o právnom a inštitucionálnom rámci, organizácii trhu s chrómovou rudou, podnikoch ťažiacich chrómovú rudu v Indii, systémoch stanovovania cien a cenách, ako aj o akciových podieloch spoločností.

(216) Komisia vo fáze začatia požiadala indickú vládu, aby dodatok B pripojený k antisubvenčnému dotazníku (dotazníku pre dodávateľov chrómovej rudy) preposlala desiatim najväčším podnikom ťažiacim chrómovú rudu a distribútorom chrómovej rudy, ako aj akýmkoľvek ďalším podnikom ťažiacim chrómovú rudu a distribútorom chrómovej rudy, ktorí dodávali chrómovú rudu vyvážajúcim výrobcom. Dodatok B pozostával z dokumentu programu Word (s názvom Appendix B_Input supplier) a zo súboru programu Excel (s názvom Appendix B - Input suppliers tables). K dodatku B neboli doručené žiadne odpovede.

(217) Komisia vo svojom písomnom upozornení na nedostatky z 25. augusta 2021 adresovanom indickej vláde poukázala na to, že nedostala žiadnu odpoveď na dodatok B k dotazníku.

(218) Komisia počas krížovej kontroly na diaľku a po nej informovala indickú vládu, že jej stále chýbajú informácie týkajúce sa celkovej ťažby a spotreby chrómovej rudy na indickom trhu. Indická vláda takisto uviedla, že nebola schopná poskytnúť cenové štatistiky o indických cenách predmetnej suroviny na domácom trhu. Okrem toho zostali otvorené otázky týkajúce sa štruktúry a účastníkov trhu, ako aj toho, či ide o štátne alebo súkromné subjekty. Napokon Komisii stále chýbal správny právny základ týkajúci sa vývozných daní na chrómovú rudu.

([27]) Oznámenie č. 749 z 3. decembra 2015.
([28]) Oznámenie č. 645 z 20. októbra 2015.
([29]) Oznámenie č. 471 z 11. júla 2016.
([30]) Oznámenie č. (číslo nie je k dispozícii) zo 4. marca 2016.
([31]) Oznámenie č. 137 z 27. februára 2017.
([32]) K dispozícii na adrese https://mines.gov.in/writereaddata/Content/NMP12032019.pdf (online stav k 27. januáru 2022).

(219) Komisia preto 8. decembra 2021 informovala indickú vládu, že má v úmysle pristúpiť k využitiu dostupných skutočností podľa článku 28 ods. 1 základného nariadenia. Indická vláda po tomto liste najskôr poskytla veľmi malú časť chýbajúcich informácií, najmä o štruktúre trhu, vlastníctve niektorých ťažobných spoločností a právnom základe pre vývoznú daň. Poskytnuté informácie pozostávali len z niekoľkých strán a chýbali podporné dôkazy. Indická vláda následne poslala dodatočný list, v ktorom namietala proti uplatňovaniu článku 28 ods. 1 základného nariadenia vo všeobecnosti, a tvrdila, že Komisia by mala zohľadniť poskytnuté dodatočné informácie, a teda upustiť od využitia dostupných skutočností.

(220) Komisia vo svojej odpovedi najprv skonštatovala, že indická vláda opakovane neposkytla uvedené informácie, keď bola o to požiadaná v priebehu prešetrovania, a že dodatočné informácie boli doručené vo veľmi neskorej fáze prešetrovania, takže ich nebolo možné zohľadniť. Komisia medzitým získala príslušné chýbajúce informácie o vlastníctve ťažobných spoločností a o vývozných daniach na chrómovú rudu z verejných zdrojov. Komisia preto uviedla, že indická vláda neposkytla potrebné informácie, ako sa stanovuje v článku 28 ods. 1 prvej vete základného nariadenia, a že informácie, ktoré indická vláda poskytla tak neskoro v rámci prešetrovania, nebolo možné použiť podľa podmienok uvedených v článku 28 ods. 3 základného nariadenia. Komisia musela v každom prípade ešte doplniť veľmi obmedzené informácie, ktoré poskytla indická vláda, o ďalšie dostupné skutočnosti týkajúce sa chýbajúcich častí, najmä pokiaľ ide o stanovovanie cien, ako aj úlohu indickej vlády a jej vplyvu na dodávateľov (vrátane súkromných účastníkov) na trhu s chrómovou rudou. Komisia preto trvala na tom, že sa musela spoliehať na článok 28 ods. 1 a že musela pristúpiť k použitiu dostupných skutočností.

(221) Indická vláda po konečnom poskytnutí informácií zopakovala svoje stanovisko, že uplatnenie článku 28 základného nariadenia je neopodstatnené, pretože všetky informácie, ktoré Komisia požadovala, boli poskytnuté.

(222) Ako však bolo podrobne vysvetlené v odôvodnení 220, uvedené informácie sa dostali ku Komisii vo veľmi neskorej fáze prešetrovania alebo boli neúplné. Týkalo sa to najmä takých kľúčových prvkov, ako je štruktúra trhu s chrómovou rudou, metodika stanovovania cien alebo vlastná spotreba chrómovej rudy. Z tohto dôvodu, hoci Komisia v rámci možností využila informácie poskytnuté indickou vládou, musela zároveň využiť ďalšie zdroje a najlepšie dostupné skutočnosti.

b) Analýza

(223) S cieľom zistiť existenciu napadnuteľnej subvencie musia byť podľa článku 3 a 4 základného nariadenia prítomné tri prvky: i) finančný príspevok; ii) výhoda a iii) špecifickosť (článok 3 základného nariadenia).

i) Finančný príspevok

Ťažobné spoločnosti konajúce ako verejný orgán

(224) Počas prešetrovania sa najskôr posúdilo, či indická vláda poskytovala chrómovú rudu výrobcom výrobkov z nehrdzavejúcej ocele prostredníctvom ťažobných spoločností konajúcich ako „verejný orgán“. Príslušná právna norma a výklad na účely tohto posúdenia podľa článku 3 ods. 1 písm. a) a článku 2 písm. b) základného nariadenia vychádzajú z judikatúry WTO týkajúcej sa pojmu „verejný orgán“.

(225) Podľa príslušnej judikatúry WTO ([33]) je verejným orgánom subjekt, ktorý „má alebo vykonáva vládnu právomoc alebo mu vládna právomoc bola zverená“. Prešetrovanie verejného orgánu sa musí viesť na individuálnom základe s náležitým prihliadnutím na „základné vlastnosti a funkcie príslušného subjektu“, na jeho „vzťah s vládou“ a na „právne a hospodárske prostredie prevládajúce v krajine, v ktorej prešetrovaný subjekt pôsobí“. V závislosti od konkrétnych okolností každého prípadu môžu relevantné dôkazy zahŕňať: i) dôkazy, že „subjekt v skutočnosti vykonáva vládne funkcie“, najmä ak takéto dôkazy „poukazujú na sústavnú a systematickú prax“; ii) dôkazy týkajúce

([33]) WT/DS379/AB/R (USA – antidumpingové a vyrovnávacie clá na určité výrobky z Číny), správa Odvolacieho orgánu z 11. marca 2011, DS 379, bod 318. Pozri aj WT/DS436/AB/R [USA – uhlíková oceľ (India)], správa Odvolacieho orgánu z 8. decembra 2014, body 4.9 – 4.10, 4.17 – 4.20, a WT/DS437/AB/R (USA – vyrovnávacie colné opatrenia na určité výrobky z Číny), správa Odvolacieho orgánu z 18. decembra 2014, bod 4.92.

sa „rozsahu vládnych politík týkajúcich sa odvetvia, v ktorom prešetrovaný subjekt pôsobí“, a iii) dôkazy, že vláda vykonáva „významnú kontrolu nad subjektom a jeho konaním“. Prešetrovací orgán musí pri prešetrovaní verejného orgánu „zhodnotiť a náležite zohľadniť všetky príslušné charakteristiky subjektu“ a preskúmať všetky druhy dôkazov, ktoré môžu byť pre toto hodnotenie relevantné; mal by sa pritom vyhnúť „výlučnému alebo neprimeranému zameraniu sa na jednu charakteristiku bez toho, aby sa náležite zohľadnili ostatné charakteristiky, ktoré môžu byť relevantné“.

(226) Aby bolo možné v konkrétnom prípade správne charakterizovať subjekt ako verejný orgán, môže byť relevantné zvážiť, „či sa funkcie alebo konanie [subjektu] v právnom poriadku príslušného člena bežne klasifikujú ako vládne“, ako aj klasifikáciu a funkcie subjektov u členov WTO vo všeobecnosti. Preto skutočnosť, či sú funkcie alebo konanie takými, ktoré sa v právnom poriadku príslušného člena bežne klasifikujú ako vládne, môže byť relevantným hľadiskom na určenie toho, či konkrétny subjekt je alebo nie je verejným orgánom.

(227) Existuje množstvo rôznych spôsobov, ako by mohla vláda v úzkom zmysle poskytnúť subjektu právomoc. Na preukázanie skutočnosti, že takáto právomoc bola udelená konkrétnemu subjektu, teda môžu byť relevantné rôzne druhy dôkazov. Dôkazy, že subjekt v skutočnosti vykonáva vládne funkcie, môžu slúžiť ako dôkaz, že má vládnu právomoc alebo mu vládna právomoc bola zverená, najmä ak takéto dôkazy poukazujú na sústavnú a systematickú prax.

(228) Dôkaz, že vláda vykonáva významnú kontrolu nad subjektom a jeho konaním, môže za určitých okolností slúžiť ako dôkaz, že príslušný subjekt má vládnu právomoc a vykonáva ju pri plnení vládnych funkcií. Vlastníctvo subjektu vládou síce nie je rozhodujúcim kritériom, ale v spojení s inými prvkami môže slúžiť ako dôkaz. Je však nepravdepodobné, že by samotná existencia formálnych väzieb medzi subjektom a vládou v úzkom zmysle slova stačila na stanovenie vládnej právomoci. Preto napríklad samotná skutočnosť, že vláda je sama osebe väčšinovým akcionárom subjektu, nepreukazuje, že vláda vykonáva významnú kontrolu nad konaním tohto subjektu, a už vôbec nie, že vláda mu zverila vládnu právomoc. V niektorých prípadoch, keď z dôkazov vyplýva, že formálne náznaky vládnej kontroly sú mnohonásobné, a existuje aj dôkaz, že takáto kontrola sa vykonáva významným spôsobom, však potom možno na základe takýchto dôkazov vyvodiť, že príslušný subjekt vykonáva vládnu právomoc.

(229) Ústredným zámerom prešetrovania verejného orgánu nie je to, či konanie, ktoré údajne vedie k finančnému príspevku, je logicky spojené s identifikovanou „funkciou vlády“. V tejto súvislosti právna norma na určenie verejného orgánu (verejnej právnej inštitúcie) podľa článku 1.1 písm. a) ods. 1 Dohody o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach nestanovuje spojenie konkrétneho stupňa alebo povahy, ktoré musí byť nevyhnutne zistené medzi identifikovanou funkciou vlády a konkrétnym finančným príspevkom v danej veci. Príslušné prešetrovanie skôr závisí od subjektu, ktorý sa zapája do takéhoto konania, jeho základných vlastností a jeho vzťahu s vládou. Toto zameranie sa na subjekt, a to na rozdiel od konania, ktoré údajne vedie k finančnému príspevku, je v súlade so skutočnosťou, že „vláda“ (v užšom zmysle) a „verejný orgán“ majú spoločný „stupeň zhody alebo prekrývania sa ich základných charakteristík“ – t. j oba majú „vládny“ charakter.

(230) Povaha konania alebo praxe subjektu môže určite predstavovať dôkaz relevantný pre prešetrovanie verejného orgánu. Konanie subjektu – najmä ak poukazuje na „sústavnú a systematickú prax“ – je jedným z rôznych druhov dôkazov, ktoré v závislosti od okolností každého prešetrovania môžu objasniť základné vlastnosti subjektu a jeho vzťah s vládou v užšom zmysle. Cieľom posudzovania takýchto dôkazov je však odpovedať na ústrednú otázku, či samotný subjekt má základné vlastnosti a funkcie, na základe ktorých by sa mohol považovať za verejný orgán. Napríklad v kontexte čínskych štátom vlastnených komerčných bánk boli pri urovnávaní sporu č. 379 v rámci WTO relevantnými informáciami na posúdenie toho, či subjekt je verejným orgánom, tie, ktoré preukazovali, že: i) „generálni riaditelia ústredí štátom vlastnených komerčných bánk sú vymenovaní vládou a že [Komunistická strana Číny] si ponecháva významný vplyv pri ich výbere“, a ii) štátom vlastneným komerčným bankám stále chýbajú primerané riadenie rizika a analytické zručnosti“. Tieto dôkazy sa neobmedzovali na veriteľskú činnosť štátom vlastnených komerčných bánk ako takú, ale skôr poukazovali na ich organizačné znaky, reťazce rozhodovacích právomocí a celkový vzťah s čínskou vládou. Odvolací orgán preto pri urovnávaní sporu č. 379 poznamenal, že hoci Ministerstvo obchodu Spojených štátov amerických zohľadnilo dôkazy týkajúce sa konania štátom vlastnených komerčných bánk [„poskytovanie úverov“], urobilo tak v rámci svojho prešetrovania základných vlastností týchto subjektov a ich vzťahu s čínskou vládou. Tieto štátom vlastnené komerčné banky vykonávali vládne funkcie v mene čínskej vlády.

(231) Odvolací orgán okrem toho kládol dôraz aj na skutočnosť, že daná vláda nespolupracovala počas prešetrovania. Odvolací orgán pri urovnávaní sporu č. 379 skutočne potvrdil zistenie Ministerstva obchodu Spojených štátov amerických, že štátom vlastnené komerčné banky predstavovali pri prešetrovaní prípadu natieraných voľných listov papiera „verejné orgány“, a to vzhľadom na tieto úvahy: i) takmer úplné štátne vlastníctvo bankového sektora v Číne; ii) v článku 34 zákona o komerčnom bankovníctve sa uvádza, že od bánk sa požaduje, aby „poskytovali úvery na základe potrieb národného hospodárstva a sociálneho rozvoja a v súlade s usmernením štátnych priemyselných politík“; iii) dôkazné záznamy o tom, že štátom vlastneným komerčným bankám stále chýbajú primerané riadenie rizika a analytické zručnosti, a iv) skutočnosť, že „počas [uvedeného] prešetrovania [Ministerstvo obchodu Spojených štátov amerických] nedostalo dôkazy potrebné na komplexné zdokumentovanie postupu, v rámci ktorého sa žiadali, poskytovali a hodnotili úvery papierenskému priemyslu“ ([34]).

(232) Napokon na to, aby sa štátom vlastnené podniky mohli v danej veci považovať za verejné orgány, nemuseli by nevyhnutne byť kontrolované čínskou vládou pri každom predaji vstupov výrobcom v ďalšom článku výrobného reťazca.

(233) Možno teda zhrnúť, že to, či sú ťažobné spoločnosti v Indii dodávajúce chrómovú rudu „verejnými orgánmi“, by sa malo preskúmať prešetrením základných vlastností a funkcií týchto spoločností a ich vzťahu s indickou vládou. Dôkazmi o štátnom vlastníctve, priamej kontrole zo strany štátu, zásahu indickej vlády na trhu v snahe dosiahnuť určité politické ciele možno preukázať, a to aj v kontexte, kde neexistuje žiadna spolupráca zo strany danej vlády, že ťažobné spoločnosti vykonávajú vládne funkcie v mene indickej vlády.

Základné vlastnosti ťažobných spoločností a ich vzťah s indickou vládou

(234) Komisia sa najskôr usilovala získať informácie o štátnom vlastníctve, ako aj o iných formálnych znakoch vládnej kontroly v štátom vlastnených spoločnostiach ťažiacich chrómovú rudu. Na tento účel sa Komisia mohla spoliehať iba na informácie, ktoré poskytla spoločnosť OMC – jediná ťažobná spoločnosť, ktorá spolupracovala pri prešetrovaní aspoň v štádiu krížovej kontroly na diaľku a ktorá bola takmer výhradným dodávateľom indického vyvážajúceho výrobcu plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena, ktorý počas OP nakupoval chrómovú rudu na domácom trhu, ako sa uvádza v odôvodnení 212.

(235) Indická vláda uviedla, že počas OP existovali dva aktívne štátom vlastnené podniky ťažiace chrómovú rudu, spoločnosť OMC a spoločnosť Industrial Development Corporation of Orissa Ltd., ktoré predstavovali 21 % celkovej ťažby. Druhá verejná spoločnosť na ťažbu chrómovej rudy mala počas OP iba minimálnu produkciu.

(236) Údaje indickej vlády sa týkali aj šiestich súkromných ťažobných spoločností, konkrétne Misrilal Mines Ltd., B.C. Mohanty & Sons Ltd, Ferro Alloys Corporation Ltd, Indian Metals and Ferro Alloys Ltd., Balasore Alloys Ltd. a Tata Steel Mining. Podľa verejne dostupných informácií však štyri z nich ťažia chrómovú rudu na použitie ferochrómu na vlastnú spotrebu, a preto nepôsobia na voľnom trhu. Okrem toho dvom zvyšným ťažobným spoločnostiam uplynul počas OP prenájom na ťažbu. Ich prenájom odkúpila spoločnosť Tata Steel Mining, aby doplnila expanziu svojej vlastnej výroby ferochrómu. Prvá z týchto spoločností mala počas OP stále obmedzenú výrobu (9 % celkovej ťažby).

(237) V dôsledku toho sa v Indii trh s chrómovou rudou, ktorý neslúži na vlastnú spotrebu, obmedzuje na dve ťažobné štátom vlastnené spoločnosti, pričom jedna z nich je okrajovým aktérom (0,1 % celkovej ťažby), čo v skutočnosti robí zo spoločnosti OMC jediného dodávateľa chrómovej rudy na voľnom trhu.

(238) Prešetrovaním sa zistilo, že spoločnosť OMC je v 100 % vlastníctve štátu. Podľa stanov spoločnosti sú okrem toho predseda predstavenstva, výkonný riaditeľ a jeden z riaditeľov členmi indickej administratívnej služby (útvar verejných podnikov verejnej správy) a jeden riaditeľ zastupuje útvar financií verejnej správy. Okrem toho podľa stanov spoločnosti všetkých riaditeľov vymenúva a platí guvernér štátu Urísa.

(239) Napokon podľa článku 54A stanov spoločnosti OMC „guvernér môže priebežne vydávať také smernice a pokyny, ktoré považuje za vhodné, a to v súvislosti s financiami a riadením podnikania a záležitosťami spoločnosti, a riaditelia takéto smernice alebo pokyny riadne plnia a realizujú“.

([34]) WT/DS379/AB/R (USA – antidumpingové a vyrovnávacie clá na určité výrobky z Číny), správa Odvolacieho orgánu z 11. marca 2011, DS 379, bod 349.

(240) Komisia na základe uvedených skutočností dospela k záveru, že na trhu s chrómovou rudou, ktorý neslúži na vlastnú spotrebu, dominuje jedna spoločnosť, spoločnosť OMC, ktorá je v úplnom vlastníctve štátu a je aj riadená a kontrolovaná štátom. Indická vláda skutočne prostredníctvom svojho vlastníctva, prítomnosťou vo vedení spoločnosti, ako aj usmerňovaním jej podnikateľských rozhodnutí vykonáva významnú kontrolu nad spoločnosťou OMC a jej konaním.

Funkcie ťažobných spoločností v Indii

(241) Komisia posudzovala, či ťažobné spoločnosti, a najmä spoločnosť OMC, majú vládnu právomoc a či túto právomoc vykonávajú pri výkone vládnych funkcií.

(242) Silný vplyv indickej vlády a významná kontrola vlády nad spoločnosťou OMC sa odrážajú aj vo veľmi regulovanom prostredí, pokiaľ ide o chrómovú rudu, ktoré indická vláda vytvorila v minulých rokoch a ktoré zahŕňalo obmedzenia vývozu v kombinácii s požiadavkami ťažobných licencií v prospech ťažby na vlastnú spotrebu a vykonávaním kontroly nad dodávateľskými a predajnými cenami na domácom trhu prostredníctvom štátnom vlastnených prevádzkovateľov. Dôkazy ukázali, že ťažobné spoločnosti vrátane spoločnosti OMC, pokiaľ ide o chrómovú rudu, sa riadia politickými cieľmi indickej vlády, a teda vykonávajú vládne funkcie.

(243) Už v roku 2005 expertná skupina, ktorú vytvorilo ministerstvo pre oceliarsky priemysel na formulovanie usmernení k preferenčnému udeľovaniu prenájmu na ťažbu, vydala správu (ďalej len „Dangova správa“) ([35]) s niekoľkými relevantnými zisteniami a odporúčaniami.

(244) Vtedy sa upozornilo na to, že:

„Železná ruda, mangánová ruda a **chrómová ruda** sú kritickými surovinovými vstupmi pre oceliarsky priemysel. Ich včasná a zaručená dostupnosť v primeranom množstve a kvalite z dlhodobého hľadiska je nevyhnutnou podmienkou rýchleho a plynulého rastu oceliarskeho a železiarskeho priemyslu, ktorý je kľúčovým odvetvím národného hospodárstva“ ([36]).

„Porovnanie nákladov na ťažbu s čistým predajom z vývozu pri týchto cenách odhaľuje neočakávané zisky hŕstky indických vývozcov chrómu za cenu zachovania vzácnych neobnoviteľných nerastných zdrojov. Hoci má India menej ako 1 % svetovo známych zásob chrómovej rudy, jej podiel na globálnom obchode s chrómovou rudou je veľmi neúmerných 35 %. V Indii sa päť hlavných výrobcov, a to M/s. TISCO, M/s. Orissa Mining Corporation Ltd., Balasore Alloys Ltd., Ferro Alloys Corporation Ltd. Jindal Strips Ltd., podieľa vyše 90 % na výrobe. … Vzhľadom na veľmi obmedzené zásoby vysokokvalitnej chrómovej rudy je zrejmé, že je nevyhnutné obmedziť vývoz takejto prírodnej rudy, po ktorej je medzi domácimi výrobcami ocele a zliatin veľký dopyt …“ ([37]).

(Zvýraznenie bolo doplnené).

„Iba s 1 % zo 122 svetových zásobární predstavuje vývoz indickej chrómovej rudy veľmi neúmerných 35 % svetového obchodu. Jednoznačne ide o anomáliu spôsobenú veľkými ziskovými rozpätiami medzi nákladmi na ťažbu a čistým výnosom z vývozu. Vývoz prírodnej chrómovej rudy sa musí úplne zastaviť.“ ([38])

(Zvýraznenie bolo doplnené).

„Vzhľadom na veľký rozdiel medzi nákladmi na ťažbu a vývoznými cenami by vláda mala zvážiť vyberanie odstupňovaných vývozných ciel na celý vývoz chrómu vrátane koncentrátov, ak je vôbec povolený.“ ([39])

„V súlade s účelmi zákona o rozvoji a regulácii baní a nerastov a podobne ako v prípade železnej rudy musia dostať domáce závody, ktoré potrebujú chrómovú rudu na výrobu ferozliatin/chrómových ocelí s pridanou hodnotou, absolútnu prednosť pri udeľovaní prenájmu na ťažbu chrómu.“ ([40])

([35]) Dostupné na adrese https://steel.gov.in/sites/default/files/GRANT%20OF%20MINING%20LEASES_0.pdf (online stav k 27. januáru 2022).
([36]) Strana 4 Dangovej správy.
([37]) Strany 119 – 120 Dangovej správy.
([38]) Strany 121 – 122 Dangovej správy.
([39]) Strana 157 Dangovej správy.
([40]) Strana 121 Dangovej správy.

„Po poskytnutí prvej preferencie výrobcom ocele, a to prostredníctvom ťažby na úplnú/čiastočnú vlastnú spotrebu, je nevyhnutné zaviesť politické opatrenia na podporu globálne konkurencieschopného ťažobného priemyslu ako takého, ktorý pracuje podľa svetových kritérií vedeckej ťažby, optimálneho využívania celého vyťaženého materiálu, obohacovania, systematického a časovo vymedzeného vyhľadávania a ochrany životného prostredia a biodiverzity. Takéto profesionálne ťažobné podniky, či už vo verejnom alebo súkromnom sektore, musia v prvom rade vyčleniť určitý minimálny podiel výroby (povedzme 70 %) na uspokojovanie potrieb používateľov na domácom trhu.“ ([41])

(Zvýraznenie bolo doplnené).

(245) V Dangovej správe sa teda poukazuje na to, že chrómová ruda sa považovala za kritický zdroj domáceho oceliarskeho odvetvia, že vývozné ceny sa považovali za príliš vysoké v porovnaní s cenami na domácom trhu a že v záujme udržania primeraných cien na domácom trhu bola opodstatnená kombinácia obmedzení vývozu a preferenčných ťažobných prenájmov na výrobu pre vlastnú spotrebu. Z Dangovej správy ďalej vyplýva zámer indickej vlády výrazne regulovať odvetvie chrómovej rudy ako „kľúčové odvetvie národného hospodárstva“.

(246) V správe pracovnej skupiny týkajúcej sa oceliarstva pre dvanásty päťročný plán vydanej v novembri 2011 ([42]) sa ešte výslovne uvádza, že:

„Chromit sa používa najmä v hutníctve pri výrobe ferozliatin, napríklad ferochrómu, nábojového chrómu a silikochrómu, ktoré sa používajú ako prísady pri výrobe nehrdzavejúcej ocele a špeciálnej legovanej ocele“ ([43]).

„Oceliarstvo sa snažilo obmedziť vývoz chromitových rúd. Vláda zaviedla fiškálny rámec, aby odradila od nadmerného vývozu chromitových rúd“ ([44]).

(Zvýraznenie bolo doplnené).

„Nasledujú hlavné odporúčania pre rozvoj sektora chromitu v Indii: …. v) Zásoby chromitu v krajine nie sú bohaté. Krajina má iba 1,8 % celosvetových zásob chromitovej rudy, ale vývoz predstavuje 30 – 35 % svetového obchodu. Z tohto dôvodu existuje naliehavá potreba zachovať tento kritický vstup pre potreby domáceho priemyslu a zaviesť fiškálne opatrenia proti jeho vývozu“ ([45]).

(247) Napokon v národnej politike indickej vlády v oblasti nerastov z roku 2019 sa takisto uvádza, že sa vynaloží úsilie na podporu domáceho priemyslu a že v súvislosti s prenájmom na ťažbu sa vynaloží úsilie, aby sa zabezpečilo neprerušené dodávanie rudy odberateľskému odvetviu.

(248) Komisia potom posúdila, ako sa tento politický zámer uskutočnil z legislatívneho a regulačného hľadiska. Po prvé, pokiaľ ide o obmedzenia vývozu, indická vláda prijala niekoľko opatrení, aby odradila od vývozu chrómovej rudy, ktoré možno overiť na webovom sídle ministerstva pre oceliarsky priemysel ([46]) a v databáze OECD o obmedzeniach vývozu priemyselných surovín (ďalej len „databáza OECD“) ([47]).

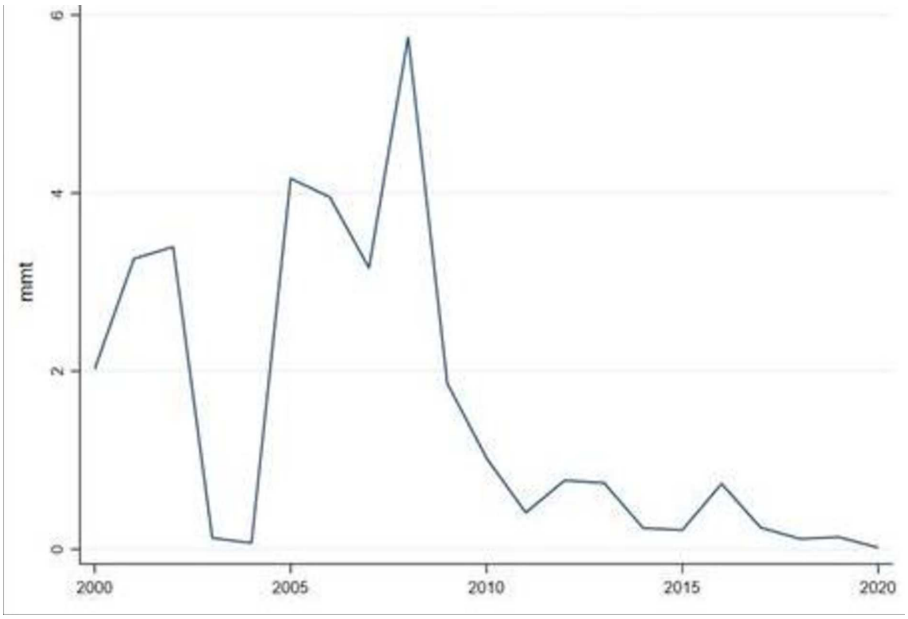
(249) Hlavným opatrením je vývozná daň uložená pôvodne v roku 2008 vo forme špecifického cla vo výške 2 000 INR za tonu ([48]). Forma tejto dane sa v roku 2012, na začiatku 12. päťročného plánu, zmenila na valorické clo vo výške 30 % za tonu a na tejto úrovni je dodnes ([49]). Podľa databázy OECD je deklarovaným účelom tohto opatrenia „zabezpečenie ponuky na domácom trhu; podpora ďalšieho spracovávania/pridanej hodnoty“.

([41]) Strana 144 Dangovej správy.
([42]) Dostupné na adrese http://mme.iitm.ac.in/shukla/wg_steel2212%281%29.pdf (online stav k 27. januáru 2022).
([43]) Strana 77 správy pracovnej skupiny.
([44]) Strana 79 správy pracovnej skupiny.
([45]) Strana 81 – 82 správy pracovnej skupiny.
([46]) https://steel.gov.in/policies/exportimport-policy-iron-ore (druhá tabuľka sa týka chrómovej rudy).
([47]) https://qdd.oecd.org/subject.aspx?Subject=ExportRestrictions_IndustrialRawMaterials (online stav k 27. januáru 2022).
([48]) V roku 2009 sa sadzba zvýšila na 3 000 INR za tonu.
([49]) Najnovší právny základ – oznámenie č. 35/2016-Customes z 26. 5. 2016.

(250) Medzi ďalšie obmedzenia vývozu patria licenčné požiadavky a zoznam oprávnených vývozcov (v praxi obmedzený na štátny obchodný podnik Metal and Mineral Trading Corporation) pre určité triedy chrómovej rudy, ako aj príplatok za preťaženie uložený na základné prepravné sadzby indických železníc v železničnej preprave chrómovej rudy do Bangladéša a Pakistanu (ako jediné krajiny majú železničné spojenie s Indiou).

(251) Najviditeľnejším účinkom tejto politiky bolo pozoruhodné zníženie objemu vývozu chrómovej rudy v dôsledku zavedenia cielených obmedzení vývozu v roku 2008 a potom opäť po ich rozšírení v roku 2012. Vývoj vývozu chrómovej rudy je znázornený v nasledujúcom grafe:

IND, vývoz chrómu (HS 261000)

(252) Cielené obmedzenia vývozu tak dosiahli cieľ, o ktorý sa usilovala indická vláda a ktorým bolo odradiť od vývozu chrómovej rudy a ponechať ju dostupnú pre domáce odberateľské odvetvie.

(253) Tieto objemy vývozu treba vnímať na pozadí spotreby chrómovej rudy na domácom trhu. Indická vláda poskytla vo svojej odpovedi iba obmedzené údaje týkajúce sa vývozu chrómovej rudy (rozpočtový rok 2018/2019 ([50]) až rozpočtový rok 2020/2021), zatiaľ čo údaje týkajúce sa domácej ťažby a spotreby na domácom trhu sa poskytli za rozpočtový rok 2016/2017 až rozpočtový rok 2019/2020. Oba súbory týchto údajov boli poskytnuté ako dôverné. Napriek tomu je možné na tomto základe urobiť porovnanie objemov vývozu a spotreby na domácom trhu za rozpočtový rok 2019/2020 (zahŕňajúci 9 mesiacov OP) a predchádzajúci rozpočtový rok 2018/2019. Objemy vývozu v oboch rozpočtových rokoch nepresiahli 1,5 % spotreby na domácom trhu. Treba poznamenať, že podiel dovozu na domácom trhu bol takisto zanedbateľný.

(254) Indický trh takisto vykazoval stálu a iracionálnu nadmernú kapacitu výroby v porovnaní so súčtom spotreby na domácom trhu a vývozu mínus dovoz. Túto nadmernú kapacitu nevedela indická vláda vysvetliť. Takúto nadmernú kapacitu možno teda vysvetliť len skutočnosťou, že ťažobné spoločnosti v odvetví chrómovej rudy, vrátane spoločnosti OMC, vykonávali vládne funkcie (najmä zabezpečenie primeranej ponuky chrómovej rudy v súlade s politickými cieľmi indickej vlády na podporu odberateľského odvetvia a zaistenie pridanej hodnoty pre dodávateľský reťazec).

(255) Po druhé, Komisia zistila, že podľa pravidiel indickej vlády týkajúcich sa udeľovania koncesií na ťažbu nerastných surovín z roku 2016 majú bane, v ktorých sa ťaží pre vlastnú spotrebu, po skončení prenájmu na ťažbu prednostné právo. V článku 8a zákona o rozvoji baní a nerastných surovín z roku 1957 (v znení zmien z roku 2015) sa takisto stanovujú predĺžené obdobia prenájmov na ťažbu pre používateľov vyrábajúcich pre vlastnú spotrebu a opätovne sa v ňom uvádza prednostné právo pri aukciách prenájmov na ťažbu pre používateľov vyrábajúcich pre vlastnú spotrebu. Tým sa umožňuje, aby prenájmy na ťažbu zostali prevažne v rukách výrobcov ferochrómu v nadväzujúcich článkoch výrobného reťazca, ktorí vyrábajú pre vlastnú spotrebu, a to v súlade s vyhláseniami

([50]) „Rozpočtový rok x/x + 1“ sa vzťahuje na obdobie od 1. apríla roku x do 31. marca roku x + 1.

v odôvodnení 244. *De facto* Komisia takisto zistila, ako sa uvádza v odôvodnení 236, že všetci súkromní vlastníci ťažiaci chrómovú rudu skutočne využívali túto rudu na výrobu pre vlastnú spotrebu. V dôsledku uzavretia vonkajších hraníc a preferenčného prideľovania prenájmov na ťažbu na používanie na vlastnú spotrebu tak na trhu existuje len jeden dominantný štátom vlastnený subjekt, spoločnosť OMC, ktorý tak má kontrolu nad množstvami a cenami chrómovej rudy, ktorá je dostupná na domácom trhu neurčenom na vlastnú spotrebu. Ako dominantný dodávateľ chrómovej rudy na indickom trhu musí spoločnosť OMC plniť politické ciele indickej vlády tým, že podporuje odberateľské odvetvie prostredníctvom nízkych cien, ako je ďalej vysvetlené v nasledujúcom oddiele, a teda vykonáva vládne funkcie.

Poskytovanie chrómovej rudy ťažobnými spoločnosťami za nižšiu než primeranú odplatu

(256) V ďalšom kroku Komisia overila, či sa chrómová ruda prakticky poskytovala za nižšiu než primeranú odplatu, najmä zo strany spoločnosti OMC.

(257) Ako sa vysvetľuje v odôvodnení 213, indická vláda nebola schopná poskytnúť informácie o stanovovaní cien ani cenovej štatistike týkajúcej sa indických cien chrómovej rudy na domácom trhu. Prevažnú väčšinu predaja chrómovej rudy na indickom trhu neurčenom na vlastnú spotrebu realizuje spoločnosť OMC, a to je aj prípad veľkej väčšiny nákupov skupiny Jindal Group. Tento predaj sa teda považoval za reprezentatívny pre celý indický voľný trh.

(258) Túto chrómovú rudu predáva spoločnosť OMC prostredníctvom elektronickej aukcie. Prešetrovaním sa však zistilo, že spoločnosť OMC obmedzila prístup k týmto elektronickým aukciám: 70 % mesačnej výroby je zaručených pre tzv. dlhodobých odberateľov so sídlom v štáte Urísa. Ako dlhodobí odberatelia sú oprávnení iba nadväzujúci výrobcovia ferochrómu a zaručené kvóty nemôžu prekročiť konkrétne výrobné kapacity ferochrómu danej spoločnosti. Týmto sa ukazuje, že spoločnosť OMC pri výkone vládnych funkcií prakticky uplatňuje v inej forme preferenčné prideľovanie množstiev chrómovej rudy výrobcom ferochrómu v nadväzujúcom článku výrobného reťazca, ako sa to už robí aj na úrovni prideľovania prenájmov na ťažbu. Zvyšných 30 % je takisto vyhradených pre domácich výrobcov v nadväzujúcom článku výrobného reťazca mimo štátu Urísa (okrem obchodníkov).

(259) Ponuku chrómovej rudy na voľnom trhu teda kontroluje spoločnosť OMC a smeruje ju prevažne do odberateľského odvetvia v súlade s celkovým zámerom a legislatívnym rámcom indickej vlády, ako sa zdôrazňuje v odôvodneniach 242 až 255.

(260) Napriek tomu existovali dôkazy svedčiace o tom, že stanovovanie cien za malé množstvá ponúkané prostredníctvom elektronickej aukcie nie je založené na ponukách spoločností v rámci voľného predkladania ponúk. Aukcia sa začína základnou cenou, o ktorej svojvoľne rozhoduje predstavenstvo spoločnosti OMC. Indická vláda vysvetlila, že v období po OP bola táto základná cena stanovená ako zlomok (zodpovedajúca 13,5 %) medzinárodnej ceny výrobku v ďalšom článku výrobného/distribučného reťazca, t. j. ferochrómu. Indická vláda však nevedela vysvetliť, ako sa tento zlomok/korekčný faktor určil. Komisia po ďalšej analýze zistila, že korekčný faktor cien po OP bol v skutočnosti založený na historickom priemere cien chrómovej rudy stanovenom rozhodnutím predstavenstva spoločnosti OMC. Komisia nezískala prístup k predchádzajúcim rozhodnutiam predstavenstva a indická vláda nevedela vysvetliť zásady, od ktorých sa tieto rozhodnutia odvíjali. Komisia takisto nemohla nájsť žiadnu objektívnu súvislosť medzi korekčným faktorom a nákladmi na premenu chrómovej rudy na ferochróm. Pokiaľ ide o cenu chrómovej rudy, Komisia preto musela použiť dostupné skutočnosti na základe článku 28 ods. 1 základného nariadenia.

(261) V tejto súvislosti Komisia poznamenala, že ako pripustila indická vláda, základná cena bola v porovnaní s medzinárodnými cenami svojvoľne nízka, a to bezdôvodne. Je zrejmé, že takéto umelo nízke ceny sú v súlade s politikou indickej vlády poskytovať lacnú domácu chrómovú rudu pre odberateľské odvetvie. Komisia okrem toho preskúmala empirické dôkazy. Pri nákupných cenách danej suroviny, ktoré spoločnosť OMC poskytla skupine Jindal Group, Komisia zistila, že tieto ceny, a to v závislosti od druhu chrómovej rudy, boli o 15 – 40 % nižšie ako zodpovedajúce vývozné ceny chrómovej rudy s pôvodom z Turecka (ktorá sa najviac podobá indickej chrómovej rude) pre jeho hlavný exportný trh – Čínu. Komisia na tomto základe dospela k záveru, že základná cena chrómovej rudy predávanej v elektronickej aukcii bola stanovená na umelo nízkej úrovni vzhľadom na trhové ceny chrómovej rudy. Ceny chrómovej rudy boli takisto príliš nízke v porovnaní s výrobkom v ďalšom článku výrobného/distribučného reťazca (ferochróm). Tvrdenia indickej vlády a spoločnosti OMC, že ceny ferochrómu boli relevantné pre ceny chrómovej rudy, sa teda zamietli.

(262) Dôkazy preto naznačovali, že spoločnosť OMC, dominantný dodávateľ chrómovej rudy na voľnom trhu, od ktorej indický vyvážajúci výrobca nakupoval túto surovinu na jej ďalšie použitie v procese výroby plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena, sa nesprávala ako účastník trhu; presnejšie povedané, spoločnosť OMC pri poskytovaní chrómovej rudy vykonávala vládne funkcie v mene indickej vlády a v súlade s politickými cieľmi indickej vlády uprednostňovala odberateľské odvetvie.

Záver

(263) Z právneho a hospodárskeho prostredia v Indii vyplýva, že ťažobné spoločnosti, ktoré dodávajú chrómovú rudu, a to najmä štátom vlastnená spoločnosť OMC, majú vládnu právomoc, vykonávajú ju alebo je im zverená. Chrómová ruda, podobne ako iné nerasty v Indii, je prírodným zdrojom, ktorý indická vláda spravuje ako kľúčové odvetvie svojho národného hospodárstva. Indická vláda zaviedla najmä súbor opatrení (konkrétne uloženie obmedzení vývozu, ktoré viedli k nadmernej ponuke a nízkym cenám na domácom trhu, a stanovenie základných cien aukcií rudy na umelo nízkych úrovniach pre týchto výrobcov), ktoré dokazujú, že dodávatelia chrómovej rudy, a to najmä spoločnosť OMC, sú pri výkone vládnych funkcií pod významnou kontrolou indickej vlády. Komisia teda na základe dostupných dôkazov dospela k záveru, že indická vláda poskytovala chrómovú rudu odvetviu nehrdzavejúcej ocele za nižšiu než primeranú odplatu v zmysle článku 3 ods. 1 písm. a) bodu iii) základného nariadenia, ako sú vykladané a uplatňované v súlade s príslušnou normou WTO podľa článku 1.1 písm. a) bodu iii) Dohody o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach.

(264) Skupina Jindal Group po konečnom poskytnutí informácií poznamenala, že cieľom aukčného systému nie je poskytovať chrómovú rudu za nízku cenu, ale maximalizovať príjem vlády predajom chrómovej rudy za čo najvyššiu možnú cenu. Skupina okrem toho uviedla, že indická vláda neriadi cenu chrómovej rudy, ale stanovuje iba minimálnu cenu aukcie.

(265) Skupina sa napokon odvolala na skutočnosť, že indické vývozné ceny ferochrómu boli vyššie ako vývozné ceny ferochrómu z Južnej Afriky, Kazachstanu a Turecka, čo podľa nej znamená, že skupina Jindal Group nemá výhodu zo subvencovanej chrómovej rudy používanej na výrobu ferochrómu.

(266) Prvé dva argumenty, ktoré uviedla skupina, však nevyvracajú hlavný záver Komisie v súvislosti s aukciami chrómovej rudy, ako sa opisuje v odôvodneniach 258 až 261, a to konkrétne, že prístup k aukcii a objemy predaja sú obmedzené, o minimálnej cene svojvoľne rozhoduje predstavenstvo spoločnosti OMC a jej úroveň je umelo nízka. Všetky uvedené skutočnosti vedú ku konečnej aukčnej cene, ktorá je skutočne vyššia ako minimálna cena, ale stále nie je trhová, ako ukazuje najmä porovnanie s tureckými cenami (odôvodnenie 261).

(267) Treba takisto poznamenať, že chrómová ruda poskytovaná za nižšiu než primeranú odplatu skupine Jindal Group ovplyvňuje výrobné náklady ferochrómu, ktorý spoločnosť neskôr používa na vlastnú spotrebu vo výrobe nehrdzavejúcej ocele. V každom prípade sa finančný príspevok indickej vlády poskytuje na úrovni chrómovej rudy, nie na úrovni výrobku v ďalšom článku výrobného/distribučného reťazca, ferochrómu. Porovnanie vývozných cien indického ferochrómu s vývoznými cenami ferochrómu s pôvodom v iných krajinách je preto irelevantné.

(268) Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa potvrdzuje záver v odôvodnení 263.

ii) Výhoda a výpočet výšky subvencie

(269) Komisia v súlade s článkom 3 ods. 2 a článkom 5 základného nariadenia stanovila existenciu výhody a vypočítala výšku napadnuteľných subvencií z hľadiska výhody poskytnutej príjemcovi, o ktorej sa zistilo, že existovala počas obdobia prešetrovania.

(270) Len jeden z prešetrovaných indických vyvážajúcich výrobcov (skupina Jindal Group) nakupoval chrómovú rudu na výrobu ferochrómu a v konečnom dôsledku aj na výrobu plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena.

(271) Ako prvý krok Komisia stanovila objemy a vážené priemerné ceny všetkých nákupov chrómovej rudy, ktoré skupina Jindal Group vykonala počas OP, rozdelené podľa druhu rudy, ktorý spoločnosť stanovila podľa formy (napríklad drobivá alebo koncentrát) a obsahu oxidu chrómového. Tieto dva parametre ovplyvňujú cenové rozdiely rôznych druhov chrómovej rudy.

(272) V druhom kroku Komisia nahradila skutočné ceny každého druhu nakúpenej chrómovej rudy primeranou referenčnou cenou.

(273) Komisia poznamenala, že všetky prevládajúce trhové podmienky v Indii sú ovplyvnené štruktúrou trhu. Okrem toho, ako sa vysvetľuje v odôvodnení 257, jeden dominantný aktér – v podstate so 100 % podielom na voľnom trhu – pôsobiaci ako verejný orgán, presadzuje svoju cenu. Preto nebolo možné stanoviť nedeformovanú cenu chrómovej rudy v prípade indického výrobcu plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena ani inde na indickom trhu. Neboli preto žiadne ceny na domácom trhu v Indii, ktoré by sa mohli použiť ako vhodná referenčná hodnota.

(274) Z tohto dôvodu a v súlade s článkom 6 písm. d) druhým pododsekom základného nariadenia Komisia využila inú krajinu ako externú referenčnú hodnotu, ktorú náležite upravila podľa prevládajúcich trhových podmienok v Indii.

(275) Komisia sa pokúsila určiť nedeformovanú cenu chrómovej rudy ťaženej v bani zástupcu inej krajiny a napodobniť situáciu, ako by sa takáto baňa skutočne nachádzala v Indii. Celosvetovo sa väčšina chrómovej rudy vyváža z Južnej Afriky do Číny. Komisia preto považovala vývoznú cenu z Južnej Afriky do Číny za možnú referenčnú cenu. Zistilo sa však, že chrómová ruda s pôvodom v Južnej Afrike sa veľmi líši od chrómovej rudy s pôvodom v Indii, a to pokiaľ ide o dva najdôležitejšie parametre: obsah oxidu chrómového a pomer chrómu a železa (ďalej len „pomer Cr:Fe“) ([51]).

(276) Alternatívnou referenčnou hodnotou, ktorú navrhol navrhovateľ, bola vývozná cena chrómovej rudy z Turecka (ktoré je takisto jedným z najväčších svetových výrobcov) do Číny. Komisia poznamenala, že oba parametre uvedené v odôvodnení 275 sa oveľa viac približujú, keď porovnáme tureckú a indickú chrómovú rudu, ako keď porovnávame juhoafrickú a indickú chrómovú rudu ([52]).

(277) Po konečnom poskytnutí informácií skupina Jindal Group spochybnila zistenia Komisie, že podľa takých parametrov, ako sú obsah oxidu chrómového a pomer Cr:Fe, sa indická chrómová ruda viac podobá tureckej než juhoafrickej chrómovej rude. Skupina uviedla, že je dôležité porovnať pomer Cr:Fe chrómových rúd s podobnými obsahmi oxidu chrómového. Podľa skupiny má turecká chrómová ruda s obsahom 40 – 42 % pomer Cr:Fe 2,6 – 2,8, čo je oveľa viac ako v prípade indickej alebo juhoafrickej rudy s rovnakým obsahom.

(278) Ako sa vysvetľuje v odôvodnení 281, Komisia nepoužila na stanovenie základnej referenčnej hodnoty chrómovú rudu s obsahom 40 – 42 %, na ktorú odkazuje skupina Jindal Group. Základná referenčná hodnota, ktorú Komisia zvolila, má obsah chrómovej rudy 46 – 48 % s pomerom Cr:Fe 2,5 ([53]). Je preto veľmi podobná indickej rude s porovnateľným obsahom oxidu chrómového, ako potvrdila samotná skupina Jindal Group vo svojom podaní:

„Indická chrómová ruda bude mať pomer Cr:Fe 2,4 len pri úrovni Cr_2O_3 zodpovedajúcej 46 %“ ([54]).

„Aby mala indická chrómová ruda pomer Cr:Fe 2,6 až 2,8, indická ruda by musela mať oveľa vyšší obsah Cr_2O_3, a to 48 – 50 % alebo viac“ ([55]).

Uvedená skutočnosť potvrdzuje, že indická ruda sa so svojím pomerom Cr:Fe 1,3 až 1,5 ([56]) oveľa viac podobá tureckej rude ako juhoafrickej rude.

([51]) Analýza Heinza H. Parisera – dokument Sherlock č. t21.007982 z 25. novembra 2021.
([52]) Tamže.
([53]) DDC Mining Export Limited, Izmir, Turecko, http://www.ddcmining.com/chrome-ore.html.
([54]) Jindal, pripomienky k podaniu združenia Eurofer k referenčným hodnotám, 29. júla 2021, bod 13, strana 5.
([55]) Jindal, pripomienky k podaniu združenia Eurofer k referenčným hodnotám, 29. júla 2021, bod 8, strana 4.
([56]) Tamže.

(279) Okrem toho, podľa špecifikácie chromitu pre hutníctvo podľa normy IS:10818-1984 Úradu indických noriem ([57]) je normálny pomer Cr:Fe na výrobu ferochrómu s vysokým obsahom uhlíka používaného pri výrobe nehrdzavejúcej ocele okolo 2,8. Znamená to, že referenčná hodnota, ktorú vybrala Komisia, je reprezentatívnejšia ako juhoafrická alternatíva takisto z hľadiska konečného použitia chrómovej rudy skupinou Jindal Group. Týmto použitím sa myslí transformácia na ferochróm s vysokým obsahom uhlíka na výrobu nehrdzavejúcej ocele.

(280) Komisia okrem toho vzala na vedomie tvrdenia indického vyvážajúceho výrobcu týkajúce sa rozdielov, ktoré stále existujú medzi tureckou a indickou chrómovou rudou, a to pokiaľ ide o ich fyzickú formu a obsah oxidu chrómového. Tieto rozdiely sa však riešili úpravami, ktoré sú opísané v odôvodnení 289.

(281) Komisia následne použila váženú priemernú tureckú vývoznú cenu do Číny počas OP ako základnú referenčnú hodnotu ([58]). Základná referenčná hodnota vo výške 209 USD za tonu sa vzťahovala na chrómovú rudu s obsahom oxidu chrómového 46 – 48 %, vo forme koncentrátu, dodávanú na základe dodacích podmienok CIF.

(282) Komisia takisto zohľadnila rozhodnutie Odvolacieho orgánu, že úpravy nákladov na dodanie musia vyjadrovať všeobecne uplatniteľné náklady na dodanie vzťahujúce sa na daný tovar v krajine poskytnutia ([59]). Nákupné ceny chrómovej rudy, ktoré oznámila skupina Jindal Group, boli v 99,96 % založené na dodacích podmienkach zo závodu, z bane.

(283) Komisia preto upravila základnú referenčnú cenu na úroveň zo závodu. Cena CIF sa znížila o náklady na námornú dopravu a poistenie ([60]) a náklady na vnútroštátnu dopravu v Turecku ([61]).

(284) Indická vláda po konečnom poskytnutí informácií uviedla, že údaje OECD, ktoré Komisia použila na úpravu vývoznej ceny CIF medzi Tureckom a Čínou na úroveň zo závodu, boli dostupné len do roku 2016. Indická vláda ďalej tvrdila, že extrapoláciu príslušného ukazovateľa pre OP nemožno považovať za objektívne preskúmanie cien.

(285) Komisia však neextrapolovala len pomer CIF-FOB, ako ho poskytla OECD za rok 2016. Úprava pre OP sa zakladala na skutočných rozdieloch v nákladoch na dopravu a poistenie medzi rokom 2016 a OP podľa Baltského suchého indexu (ďalej len „baltský index“) pre dvadsať hlavných námorných trás. Skupina Jindal Group dostala podrobný výpočet základnej referenčnej ceny zo závodu v rámci poskytnutia osobitných informácií.

(286) Po poskytnutí informácií skupina Jindal Group vo svojom podaní namietala aj proti výpočtu úprav nákladov na dopravu a poistenie, ktorý vykonala Komisia. Skupina navrhla alternatívny zdroj údajov na úpravu vývoznej ceny CIF medzi Tureckom a Čínou na dodacie podmienky FOB ([62]). Podľa skupiny Jindal Group tento zdroj údajov lepšie ukázal skutočné náklady na prepravu medzi Tureckom a Čínou počas OP ako údaje OECD a baltského indexu, ktoré sú „váženým priemerom všetkých trás lodnej dopravy“.

(287) Kotácia, ktorú poskytla skupina Jindal Group, sa však vzťahuje len na jeden mesiac OP, a to na dopravu medzi Tureckom a „severovýchodnou Áziou“ vo všeobecnosti a na dopravu uhličitanu sodného, nie chrómovej rudy. Základný pomer OECD pre CIF-FOB, ktorý použila Komisia, zohľadňuje celý rok, konkrétnu námornú trasu (Turecko – Čína) a konkrétny výrobok (chrómovú rudu a koncentráty). Jedine úprava nákladov podľa baltského indexu medzi rokom 2016 a OP sa vzťahuje na priemer niekoľkých námorných trás.

(288) So zreteľom na uvedené skutočnosti sa metodika použitá na úpravu základnej referenčnej ceny zo závodu zachováva.

([57]) https://archive.org/details/gov.in.is.10818.1984/page/n7/mode/2up, strana 4.

([58]) Zdroj: 2020 CRU International Ltd. ©.

([59]) Správa Odvolacieho orgánu, Spojené štáty – vyrovnávacie opatrenia na určité ploché výrobky z uhlíkovej ocele valcované za tepla z Indie, WT/DS436/AB/R, prijatá 19. decembra 2014, bod 4.317.

([60]) Na základe dátového súboru OECD: Náklady na medzinárodnú dopravu a poistenie tovaru (ITIC), Turecko – Čína. https://stats.oecd.org/Index.aspx?DataSetCode=CIF_FOB_ITIC, upravené pre OP na základe Baltského suchého indexu (*Baltic Exchange Dry Index*) https://en.wikipedia.org/wiki/Baltic_Dry_Index.

([61]) Na základe kotácie na dodanie medzi Istanbulom a prístavom Derince, ako uvádza Svetová banka https://www.doingbusiness.org/content/dam/doingBusiness/country/t/turkey/TUR.pdf, s. 51.

([62]) Spoločnosť IHS Mark it.

(289) Komisia ďalej upravila základnú referenčnú cenu zo závodu, pokiaľ ide o fyzickú formu rudy a obsah oxidu chrómového, s cieľom zistiť konkrétne referenčné ceny pre každý druh rudy, ktorú skupina Jindal Group kúpila počas OP. Úprava týkajúca sa fyzickej formy bola založená na nákladoch na briketovanie (drobivá ruda) a peletizáciu plus náklady na spekanie (koncentrát rudy), ktoré poskytla skupina Jindal Group. Úprava týkajúca sa obsahu oxidu chrómového bola založená na ukazovateli nákladov na tavenie chrómu, ktorý poskytol navrhovateľ ([63]). Neuskutočnili sa žiadne úpravy týkajúce sa rozdielov v pomere Cr:Fe, pretože tento parameter pri porovnaní s tureckou a indickou rudou veľmi podobný. Ide o konzervatívny prístup, pretože v skutočnosti je pomer Cr:Fe indickej rudy o niečo vyšší, čo by normálne viedlo k vyššej cene rudy v rovnakej forme a s rovnakým obsahom oxidu chrómového.

(290) Keďže turecká chrómová ruda nie je ovplyvnená vládnymi opatreniami, ktoré deformujú indický trh, a keďže prevládajúce trhové podmienky v týchto dvoch krajinách vrátane kvality, dostupnosti, predajnosti, dopravy a iných podmienok nákupu alebo predaja sú porovnateľné, Komisia usúdila, že cena chrómovej rudy v Turecku je porovnateľná s cenou, ktorá by prevládala v Indii bez deformujúcich opatrení indickej vlády.

(291) Komisia napokon porovnala skutočné náklady na nákup domácej chrómovej rudy, ktoré počas OP vynaložila skupina Jindal Group, s nákladmi, ktoré by sa zaplatili, ak by sa ceny podľa druhu rudy nahradili príslušnými referenčnými cenami.

(292) Celková suma rozdielu predstavuje „úspory" získané indickým výrobcom, ktorý nakupoval chrómovú rudu na indickom deformovanom trhu, v porovnaní s cenou, ktorú by zaplatil v prípade, ak by deformácia neexistovala. Táto celková suma v konečnom dôsledku predstavuje výhodu, ktorú indická vláda počas OP poskytla indickým výrobcom.

(293) Daný indický vyvážajúci výrobca dostal podrobné výpočty referenčných hodnôt a poskytnutých výhod v rámci poskytnutia osobitných informácií.

(294) Komisia v súlade s článkom 7 ods. 2 základného nariadenia rozložila túto výšku subvencie na celkový obrat skupiny počas OP ako vhodný menovateľ, pretože touto subvenciou sa poskytla výhoda na celú výrobu dotknutého výrobku a jeho výrobku v predchádzajúcom článku výrobného/distribučného reťazca (zvitky valcované za tepla), a nie iba na výrobu určenú na vývoz.

iii) Špecifickosť

(295) Zasahovanie indickej vlády, pokiaľ ide o poskytovanie chrómovej rudy za nižšiu než primeranú odplatu, je zamerané na poskytnutie výhody určitým odvetviam, najmä odvetviu nehrdzavejúcej ocele vrátane výrobcov plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena. Subvencia je preto podľa článku 4 ods. 2 písm. a) základného nariadenia špecifická. Prirodzené vlastnosti chrómovej rudy obmedzujú možné využitie subvencie na určité odvetvie, čo však neznamená, že na to, aby bola subvencia špecifická, musí byť ešte obmedzená na podmnožinu tohto odvetvia ([64]).

(296) Vzhľadom na uvedené skutočnosti Komisia usúdila, že zásahy indickej vlády sú v zmysle článku 4 ods. 2 písm. a) základného nariadenia špecifické pre výrobcov plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena.

c) Závery o poskytovaní chrómovej rudy za nižšiu než primeranú odplatu

(297) Vzhľadom na všetky uvedené prvky Komisia zistila, že poskytovanie chrómovej rudy indickou vládou by sa malo považovať za špecifickú subvenciu v zmysle článku 3 ods. 1 písm. a) bodu iii) a článku 3 ods. 2 základného nariadenia vo forme poskytnutia tovaru, ktorým sa poskytuje výhoda prijímajúcim spoločnostiam.

(298) Výška subvencie stanovená pre skupinu Jindal Group predstavovala 0,45 %.

([63]) Dokument Sherlock č. t21.007982 z 25. novembra 2021.

([64]) Správa Odvolacieho orgánu, Spojené štáty – vyrovnávacie opatrenia na určité ploché výrobky z uhlíkovej ocele valcované za tepla z Indie, WT/DS436/AB/R, prijatá 19. decembra 2014, bod 4.398.

3.3.3. *Prenesenie subvencií v prípade predchádzajúcich článkov výrobného/distribučného reťazca*

(299) Po konečnom poskytnutí informácií navrhovateľ poznamenal, že zistenia Komisie odhalili, že veľká väčšina subvencií určených pre integrovaných vyvážajúcich výrobcov ovplyvňuje predchádzajúce články výrobného procesu plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena. Podľa navrhovateľa to znamená, že neintegrovaný indický výrobca plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena – spoločnosť Chromeni – takisto mohol mať výhodu zo subvencií poskytnutých indickým a/alebo indonézskym výrobcom na nižšom článku výrobného reťazca. Mohlo sa to stať v prípade predaja výrobkov v predchádzajúcom článku výrobného/distribučného reťazca na domácom trhu od skupiny Jindal Group (India) spoločnosti Chromeni alebo v prípade nákupov subvencovaných výrobkov indonézskeho pôvodu spoločnosťou Chromeni v predchádzajúcom článku výrobného/distribučného reťazca.

(300) Komisia na základe analýzy výrobného procesu spoločnosti Chromeni a jej nákupov surovín počas OP dospela k záveru, že spoločnosť nemohla mať výhodu z nákupov subvencovaných výrobkov indického pôvodu v predchádzajúcom článku výrobného/distribučného reťazca.

(301) Spoločnosť Chromeni však nakúpila výrobky v predchádzajúcom článku výrobného/distribučného reťazca, najmä zvitky valcované za tepla, od prepojenej spoločnosti v Indonézii, ktorá mohla mať výhodu z poskytovania niklovej rudy indonézskou vládou za nižšiu než primeranú odplatu (pozri oddiel 4.3). V tejto súvislosti Komisia nemohla vyvodiť žiadne závery, pretože v spise neboli žiadne prvky, na základe ktorých by mohla v tejto veci vykonať príslušné posúdenie.

3.4. **Výška napadnuteľných subvencií**

(302) Výšky napadnuteľných subvencií sa stanovili takto:

Spoločnosť	Systém DDS	Systém EPCGS	Systém MEIS	Vývozné subvencie celkom	Chrómová ruda za nižšiu než primeranú odplatu	SPOLU
Chromeni	–	5,69 %	1,87 %	7,56 %	–	7,56 %
Jindal Group	1,65 %	0,36 %	1,92 %	3,93 %	0,45 %	4,37 %

(303) Komisia so zreteľom na vysokú úroveň (100 %) spolupráce indických výrobcov považovala za vhodné stanoviť výšku zostatkovej subvencie Indie na úrovni najväčšej individuálnej výšky subvencie, teda 7,56 %.

4. **SUBVENCOVANIE: INDONÉZIA**

4.1. **Subvencie a programy subvencovania v rozsahu pôsobnosti týchto prešetrovaní**

(304) Na základe informácií uvedených v podnete, v oznámení o začatí konania a vo vyplnených dotazníkoch Komisie sa prešetrilo údajné subvencovanie prostredníctvom týchto subvencií od indonézskej vlády:

i) priamy prevod finančných prostriedkov

— poskytovanie preferenčných úverov;

ii) poskytovanie tovaru alebo služieb za nižšiu než primeranú odplatu

— poskytovanie niklovej rudy a odpadu z nehrdzavejúcej ocele za nižšiu než primeranú odplatu,

— poskytovanie uhlia za nižšiu než primeranú odplatu,

— poskytovanie pozemkov za nižšiu než primeranú odplatu,

— poskytovanie zemného plynu za nižšiu než primeranú odplatu,

— poskytovanie elektriny za nižšiu než primeranú odplatu;

iii) ušlé alebo nevybrané príjmy vlády, ktoré sú inak splatné

— stimuly v oblasti dane z príjmov,

— oslobodenie od dovozného cla,

— oslobodenie vstupov a strojov od DPH,

— daň z pozemkov a zo stavieb týkajúca sa ťažobného priemyslu,

— oslobodenie od (dovoznej) dane z príjmov;

iv) subvencie spojené s rozvojom indonézskeho priemyslu prostredníctvom čínskych investícií.

4.2. **Prevodové pomery**

(305) Po konečnom poskytnutí informácií skupina IRNC Group vo svojich pripomienkach tvrdila, že na výpočet prevodových pomerov pre dve prepojené spoločnosti sa použili nesprávne údaje o predaji.

(306) Zistilo sa, že toto tvrdenie bolo opodstatnené, a preto Komisia príslušné prevodové pomery zodpovedajúcim spôsobom upravila.

4.3. **Súvislosti týkajúce sa preferenčných politík pre domáce odvetvie nehrdzavejúcej ocele**

(307) Indonézia má značné zdroje niklu. V roku 2020 sa jej zdroje odhadovali na 21 miliónov ton niklu ([65]) (1,1 miliardy ton niklovej rudy), čo je približne 20 % známych svetových zásob niklovej rudy.

(308) Historicky bola Indonézia jedným z najväčších producentov niklovej rudy. Keďže však Indonézia mala na domácom trhu obmedzené kapacity na spracovanie niklovej rudy (iba dve huty, ako sa vysvetľuje v odôvodnení 315), tradične vyvážala väčšinu svojej niklovej rudy, a to väčšinou do Číny.

(309) Tempo ťažby niklovej rudy v Indonézii sa výrazne zvýšilo, a to približne z 5 miliónov ton v roku 1996 približne na 10 miliónov ton v roku 2007 a ďalej na 70 miliónov ton v roku 2013. Hnacou silou tohto zrýchlenia bol dopyt čínskych závodov/hút vyrábajúcich niklové surové železo. Ide o zliatinu železa a niklu s nízkym obsahom niklu. Indonézska niklová ruda je obzvlášť vhodná pre čínsku technológiu výroby niklového surového železa.

Tabuľka 1

Indonézsky vývoz niklovej rudy (v tonách)

	2005	2006	2007	2008	2009
Čína	73 353	660 206	5 432 401	6 594 319	7 604 354
Vývoz celkom	3 703 515	4 394 125	9 026 850	10 592 151	10 437 126

Zdroj: Databáza Global Trade Atlas (ďalej len „databáza GTA“).

(310) Indonézska vláda si tak postupne uvedomovala, že vývoz prevažnej väčšiny jej zásob niklovej rudy obmedzuje možné prínosy pre krajinu z tejto vzácnej suroviny. Prínosy by mohli byť pre krajinu oveľa väčšie, ak by indonézska vláda dokázala zvýšiť pridanú hodnotu vytvorenú zásobami niklovej rudy na domácej úrovni. Na dosiahnutie tohto cieľa sa indonézska vláda zamerala na domáci rozvoj celého priemyselného hodnotového reťazca s použitím niklovej rudy až po odberateľské odvetvia, najmä huty a odvetvie nehrdzavejúcej ocele ako konečného používateľa tejto suroviny. To by na rozdiel od samotného vývozu niklovej rudy umožnilo Indonézii získať oveľa väčšie domáce prínosy.

(311) Dosiahnutie tohto cieľa však pre samu Indonéziu nebolo jednoduché. Hlavnými problémami, ktorým indonézska vláda čelila, boli podstatné finančné požiadavky na zriadenie hút a odberateľských odvetví (t. j. počiatočné investície vo výške niekoľkých miliárd eur) a pomerný nedostatok know-how a technológií na výrobu nehrdzavejúcej ocele z niklového surového železa, ktoré by zodpovedali kvalite niklovej rudy, ktorá sa v Indonézii ťaží. Indonézska vláda preto kontaktovala možné partnerské krajiny, ktoré by jej mohli pomôcť dosiahnuť tento cieľ ([66]). Prirodzená voľba padla na Čínu, a to pre historické väzby a geografickú blízkosť, a čo je dôležitejšie, pre skutočnosť, že čínski

([65]) https://www.statista.com/statistics/273634/nickel-reserves-worldwide-by-country/.

([66]) Pozri napríklad snahy indonézskej vlády osloviť Japonsko: https://kemenperin.go.id/artikel/3594/Let-Japan-Process-Nickel-in-Indonesia:-Industri-minister.

výrobcovia nehrdzavejúcej ocele už používali indonézsku niklovú rudu. Čína bola okrem toho dokonalým kandidátom pre indonézsku vládu, aby ju vlákala do preferenčného dvojstranného rámca s cieľom maximalizovať domácu pridanú hodnotu plynúcu z indonézskych zásob niklovej rudy, keďže Čína mala k dispozícii značné finančné prostriedky a špecifické preferenčné politiky podporujúce odvetvie nehrdzavejúcej ocele vrátane investícií v zahraničí v rámci dlhodobej politiky „otvárania sa navonok“, ako aj požadované technológie a know-how na efektívne využívanie indonézskej niklovej rudy. Výsledkom bol dlhodobý rámec spolupráce až do súčasnosti. Hlavné míľniky a príslušné oficiálne dokumenty sú zhrnuté v nasledujúcich odôvodneniach.

(312) Pokusy indonézskej vlády prilákať čínske investície do indonézskeho niklového priemyslu siahajú prinajmenšom do roku 2005, keď sa Indonézia zaviazala vybudovať „priaznivú investičnú klímu“ ([67]) pre investorov z Číny. V júni 2005, počas návštevy Pekingu, indonézsky minister pre koordináciu hospodárstva navrhol čínskemu podpredsedovi vlády investičné vyhliadky v štyroch odvetviach indonézskeho hospodárstva vrátane prírodných zdrojov a „takisto dúfal, že viac čínskych podnikov by mohlo ísť do Indonézie kvôli investíciám s tým, že indonézska vláda by vytvorila priaznivé prostredie s cieľom napomôcť čínskym investorom“ ([68]). V reakcii na túto ponuku čínsky podpredseda vlády požiadal Indonéziu, aby zaručila, že čínske investície v Indonézii budú výhodné ([69]). Indonézski predstavitelia okrem toho vyjadrili Číne vďaku za poskytnutie „bezplatných a preferenčných úverov Indonézii“. ([70])

(313) Výsledkom bolo, že indonézska a čínska vláda podpísali v roku 2005 spoločné vyhlásenie, ktorým sa začala ich spolupráca v baníctve a hutníctve. Na základe tohto spoločného vyhlásenia indonézska a čínska vláda podpísali v roku 2010 akčný plán, ktorý obsahuje plán na podporu čínskych investícií do odvetví založených na zdrojoch v Indonézii vrátane baníctva, ako sa ďalej vysvetľuje v odôvodneniach 563 a 584. Už tieto prvotné dohody ukazujú hlavné podmienky špecifického rámca spolupráce medzi oboma vládami a spôsob, akým vlády plánovali vykonávať svoju stratégiu, a to spoliehaním sa na súkromných investorov, ktorí by mali výhody z množstva preferenčných politík a podpory, ktorým vlády venovali značnú pozornosť.

(314) Indonézska vláda predložila v roku 2007 zákon č. 27 o dlhodobom národnom pláne rozvoja na roky 2005 – 2025. Priemysel sa v uvedenom pláne označil za motor rastu na posilnenie štruktúry hospodárstva. Tento cieľ mal podporiť okrem iného ťažobný priemysel. Zlepšenie pridanej hodnoty v primárnom sektore vrátane ťažby sa zdôrazňovalo ako hlavný cieľ na presadzovanie miestnej a medzinárodnej konkurencieschopnosti a posilňovanie národnej priemyselnej základne.

(315) V odvetví niklu znamenalo zvýšenie pridanej hodnoty výstavbu hút v Indonézii. V tom čase (a až do roku 2016) sa v Indonézii nachádzali iba dve huty: niklová huta patriaca spoločnosti PT Vale s kapacitou približne 80 000 ton niklu a feroniklová huta patriaca štátom vlastnenej spoločnosti PT. Aneka Tambang (ďalej len „Antam“) s výrobnou kapacitou 26 000 ton niklu.

(316) Samotné náklady na výstavbu huty môžu v závislosti od technológie a výrobnej kapacity dosiahnuť 1 miliardu EUR. Ako už bolo uvedené, Indonézia nemala ani finančné zdroje, ani správnu technológiu na vybudovanie hút, kým Čína mala oboje a zároveň potrebovala indonézsku niklovú rudu na výrobu výrobkov z nehrdzavejúcej ocele.

(317) Jedným z hlavných opatrení na spečatenie tohto rámca spolupráce medzi indonézskou a čínskou vládou a na umožnenie toho, aby indonézska vláda dosiahla svoj cieľ, bolo zavedenie zákona č. 4 z roku 2009 o ťažbe nerastov a uhlia (ďalej len „zákon o ťažbe z roku 2009“) v roku 2009, ktorý nahradil zákon č. 11 z roku 1967 o ťažbe ([71]). Indonézska vláda tradične značne kontrolovala ťažobný priemysel. Už v článku 1 zákona č. 11 z roku 1967 o ťažbe sa indonézskej vláde udelila dominantná úloha a právomoci na reguláciu tohto odvetvia, pričom sa v ňom uvádza, že „všetky nerasty nájdené v indonézskej banskej jurisdikcii vo forme prírodných zdrojov ako požehnanie všemohúceho Boha sú národným bohatstvom indonézskeho ľudu, a preto ich kontroluje a využíva štát na dosiahnutie maximálneho blaha ľudu“. V preambule zákona o ťažbe z roku 2009 sa ďalej uvádza, že „nerasty

([67]) https://koran.tempo.co/read/ekonomi-dan-bisnis/44119/cina-minta-indonesia-jamin-investor.
([68]) http://en.people.cn/200506/28/eng20050628_192888.html.
([69]) https://koran.tempo.co/read/ekonomi-dan-bisnis/44119/cina-minta-indonesia-jamin-investor.
([70]) https://koran.tempo.co/read/ekonomi-dan-bisnis/44119/cina-minta-indonesia-jamin-investor.
([71]) Už v článku 1 zákona č. 11 z roku 1967 o ťažbe sa indonézskej vláde udelila dominantná úloha a právomoci na reguláciu tohto odvetvia, pričom sa v ňom uvádza, že „všetky nerasty nájdené v indonézskej banskej jurisdikcii vo forme prírodných zdrojov ako požehnanie všemohúceho Boha sú národným bohatstvom indonézskeho ľudu, a preto ich kontroluje a využíva štát na dosiahnutie maximálneho blaha ľudu“.

a uhlie, ktoré sú ukryté pod zemou v banskej jurisdikcii Indonézie, predstavujú neobnoviteľné prírodné bohatstvo, ktoré je darom všemohúceho Boha a ktoré zohráva dôležitú úlohu pri napĺňaní životných potrieb mnohých ľudí, preto musí byť správa týchto zdrojov pod kontrolou štátu, aby sa národnému hospodárstvu poskytla spravodlivým spôsobom skutočná pridaná hodnota v snahe dosiahnuť prosperitu a bohatstvo pre spoločenstvo“. Najmä v článku 4 zákona o ťažbe z roku 2009 sa uvádza, že „1. Nerasty a uhlie ako neobnoviteľné prírodné zdroje predstavujú národné bohatstvo kontrolované štátom v záujme čo najväčšieho prospechu blaha ľudu“ a „2. Kontrolu nerastov a uhlia štátom podľa odseku 1 realizuje ústredná vláda a/alebo regionálne vlády“. Dôležité je, že podľa článku 103 zákona o ťažbe z roku 2009 sa vyžadovalo, aby sa spracovanie nerastných surovín ako pridanej hodnoty nerastu vykonávalo v Indonézii. V objasnení uvedeného článku 103 sa v odseku 1 uvádza, že povinnosť vykonávať spracovávanie a rafináciu na domácom trhu má okrem iného za cieľ a) zvýšiť hodnotu ťažby prostredníctvom jej komodít; b) poskytnúť priemyslu suroviny; c) zabezpečiť zamestnanosť a d) zvýšiť príjem štátu. Inými slovami, uvedené ustanovenia ukladali povinnosť všetkým spoločnostiam ťažiacim niklovú rudu buď vybudovať svoje vlastné zariadenie na spracovávanie/čistenie niklu, alebo predávať svoju niklovú rudu takémuto domácemu zariadeniu, aby sa dosiahol celkový cieľ zvýšiť domácu pridanú hodnotu niklovej rudy, a to prostredníctvom preferenčných politík zameraných na odberateľské odvetvie nehrdzavejúcej ocele. V článku 170 zákona o ťažbe z roku 2009 sa okrem toho stanovilo päťročné „obdobie odkladu“. Cieľom „obdobia odkladu“ bolo pripraviť ťažobný priemysel na povinnosť spracovávania na domácom trhu a umožniť spoločnostiam vybudovať čistiace zariadenia potrebné na preberanie dodávok niklovej rudy.

(318) V súvislosti so zákonom o ťažbe z roku 2009, a najmä jeho požiadavkami na spracovávanie na domácom trhu, indonézsky vývoz niklovej rudy prudko stúpol, pričom takmer celý vývoz pripadal na Čínu, ako sa uvádza v nasledujúcej tabuľke.

Tabuľka 2

Indonézsky vývoz niklovej rudy (v tonách)

	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Čína	14 346 464	36 142 281	43 095 682	58 604 652	3 989 894	0
Vývoz celkom	17 566 047	40 792 165	48 449 392	64 802 857	4 160 121	0

Zdroj: Databáza GTA.

(319) Keďže cieľ indonézskej vlády vytvoriť v Indonézii spracovateľské kapacity sa nedosiahol, 11. januára 2014 indonézska vláda prostredníctvom niekoľkých nariadení zakázala vývoz niklovej rudy z Indonézie (ďalšie podrobnosti o obmedzeniach vývozu a zákaze vývozu niklovej rudy možno nájsť v odôvodneniach 405 – 413).

(320) V roku 2017 indonézska vláda trochu uvoľnila zákaz vývozu povolením vývozu niklovej rudy s obsahom niklu nižším ako 1,7 %, a to v určitých množstvách. Tento vývoz podliehal 10 % vývoznému clu, pričom vývozcovia museli takisto preukázať, že výstavba ich spracovateľského zariadenia prebieha podľa plánu. Dôvodom bolo, že v tom čase Indonézia nemala technológiu na spracovávanie niklovej rudy s obsahom niklu nižším ako 1,7 % na výrobky s pridanou hodnotou, ktorá bola vhodnejšia na výrobu batérií do elektrických vozidiel než pre oceľ (pozri ďalej v oddiele 4.4). V roku 2020 však indonézska vláda úplne zakázala vývoz všetkej niklovej rudy. Dôvodom opätovného zavedenia zákazu v prípade rudy s nízkym obsahom bolo to, že čínske spoločnosti plánovali postaviť huty na tento druh niklovej rudy, ktorý by sa mohol používať na výrobu batérií do elektrických vozidiel.

(321) V priebehu rokov a vďaka požiadavke na nutné spracovávanie na domácom trhu a obmedzeniam vývozu, ktoré na vývoz niklovej rudy uložila indonézska vláda, sa postavilo niekoľko hút na niklovú rudu. Domáca potreba niklovej rudy sa zvýšila aj vďaka opatreniam indonézskej vlády, ktoré viedli k tomu, že hutnícke kapacity, ktoré sa v minulosti vybudovali v Číne, sa presunuli do Indonézie. Prostredníctvom povinných ročných pracovných plánov a rozpočtov, ako sa vysvetľuje v odôvodnení 414, indonézska vláda v skutočnosti kontroluje ťažbu niklovej rudy. Indonézska vláda takisto udržuje cenu na domácom trhu výrazne pod medzinárodnými cenami v prospech hút a výrobcov nehrdzavejúcej ocele.

Tabuľka 3

Niklová ruda Indonézie (v miliónoch ton)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Výroba	7,81	7,84	20,92	26,0	32,0	61,0	48,0
Vývoz	4,16	0	0	4,88	19,7	32,3	0

Zdroj: Vyplnený dotazník indonézskej vlády a https://www.statista.com/statistics/707267/production-of-nickel-ore-in-indonesia/.

(322) Dvojstranná spolupráca, ktorú indonézska vláda iniciovala s čínskou vládou o preferenčnom zaobchádzaní s cieľom pripraviť a podporiť vytvorenie a rozvoj indonézskeho domáceho odvetvia nehrdzavejúcej ocele, siaha až do začiatku roka 2000. Pozostáva z niekoľkých dvojstranných dokumentov, ktorými sa stanovuje právny a politický rámec vedúci k prijatiu niekoľkých špecifických podporných politík a preferenčných programov, ktoré predstavujú napadnuteľné subvencie, na ktoré sa vzťahuje toto prešetrovanie (pozri hlavné dvojstranné dokumenty v odôvodnení 548).

(323) Dvojstranná spolupráca sa konkrétne uskutočňovala v indonézskom priemyselnom parku Morowali (ďalej len „park Morowali“). Ide o priemyselný park v oblasti Sulawesi, v ktorom sa Indonézia a Čína rozhodli rozvíjať odvetvie nehrdzavejúcej ocele.

(324) Správcovskou spoločnosťou zodpovednou za vykonávanie dvojstrannej spolupráce v parku Morowali je čínsko-indonézska spoločnosť IMIP. Táto spoločnosť oficiálne začala svoju činnosť v októbri 2013.

4.4. **Poskytovanie niklovej rudy za nižšiu než primeranú odplatu**

4.4.1. *Podnet a schéma subvencovania*

(325) Navrhovateľ tvrdil, že indonézska vláda kontroluje odvetvie niklovej rudy a že ceny niklovej rudy sú v Indonézii deformované v dôsledku zasahovania indonézskej vlády. Nikel, ktorý sa nachádza v niklovej rude, je kľúčovou zložkou nehrdzavejúcej ocele a hlavným faktorom jej ceny. Podľa navrhovateľa zasahovaním na trhu s niklovou rudou indonézska vláda zabezpečila, že cena surovín na výrobu nehrdzavejúcej ocele je stále podstatne nižšia ako medzinárodné ceny, a to v prospech vyvážajúcich výrobcov plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena v Indonézii.

4.4.2. *Právny základ*

(326) Politiku ťažby niklovej rudy spravuje ministerstvo energetiky a nerastných zdrojov (ďalej len „MEMR“), ktoré zastupuje generálny riaditeľ pre nerastné suroviny a uhlie. Vývoz nerastov spravuje aj ministerstvo obchodu zastúpené generálnym riaditeľom pre zahraničný obchod.

(327) Tak ústredná vláda, ako aj regionálne vlády zohrávajú v ťažobnom priemysle zásadnú úlohu tým, že stanovujú národné politiky, normy, usmernenia a kritériá v oblasti ťažby, ako aj rozhodujú o postupoch na udeľovanie povolení na ťažbu. Indonézska vláda sa okrem toho aktívne podieľa na rozvoji, kontrole, hodnotení a riešení konfliktov v tomto odvetví.

(328) Ťažobný priemysel je v Indonézii výrazne regulovaný. Ako sa uvádza ďalej, veľký počet predpisov, ktoré sa neustále menia a ktoré vydávajú rôzne vládne orgány, monitoruje každý aspekt odvetvia ťažby a dohliada naň. Právnym základom relevantných pravidiel a predpisov sú:

— zákon č. 27 o dlhodobom národnom pláne rozvoja na roky 2005 – 2025,

— zákon č. 4 z roku 2009 o ťažbe nerastov a uhlia (ďalej len „zákon o ťažbe z roku 2009“) zmenený zákonom č. 3 z roku 2020 (ďalej len „zákon o ťažbe z roku 2020“),

— nariadenie vlády č. 55 z roku 2010 (ďalej len „nariadenie vlády č. 55/2010“) o usmernení k vykonávaniu riadenia podnikania v oblasti ťažby nerastov a uhlia a dohľadu nad ním,

— nariadenie vlády č. 23 z roku 2010 (ďalej len „nariadenie vlády č. 23/2010“) zmenené nariadením vlády č. 24 z roku 2012 (ďalej len „nariadenie vlády č. 24/2012“) o vykonávaní podnikateľských činností v oblasti ťažby nerastov a uhlia,

— nariadenie ministerstva energetiky a nerastných zdrojov č. 27 z roku 2013 o postupoch a stanovovaní cien pri odpredaji akcií a zmene kapitálových investícií v odvetví uhlia a ťažby (ďalej len „MEMR č. 27/2013“),

— nariadenie vlády č. 1 z roku 2014 (ďalej len „nariadenie vlády č. 1/2014“) o druhej zmene nariadenia vlády č. 23/2010 následne zmeneného nariadením vlády č. 24/2012 o vykonávaní podnikateľských činností v oblasti ťažby nerastov a uhlia,

— nariadenie ministerstva energetiky a nerastných zdrojov č. 1/2014 (ďalej len „MEMR č. 1/2014“) o zlepšení pridanej hodnoty nerastov prostredníctvom spracovávania a rafinácie nerastov v krajine,

— nariadenie vlády č. 77 z roku 2014 (ďalej len „nariadenie vlády č. 77/2014“), tretia zmena nariadenia vlády č. 23/2010,

— nariadenie vlády č. 1 z roku 2017 (ďalej len „nariadenie vlády č. 1/2017“), štvrtá zmena nariadenia vlády č. 23/2010 o riadení nerastov a uhlia,

— nariadenie ministerstva obchodu č. 01/M-DAG/PER/1/2017 o vývozných opatreniach v prípade spracovávaných a čistených ťažobných výrobkov,

— nariadenie ministerstva energetiky a nerastných zdrojov č. 5 z roku 2017 (ďalej len „MEMR č. 5/2017“) o zlepšení pridanej hodnoty nerastov prostredníctvom činností spracovávania a rafinácie nerastov v krajine,

— nariadenie ministerstva energetiky a nerastných zdrojov č. 7 z roku 2017 (ďalej len „MEMR č. 7/2017“) o postupe pri stanovení referenčnej ceny na predaj nerastov a uhlia,

— nariadenie ministerstva energetiky a nerastných zdrojov č. 9 z roku 2017 o postupoch pri odpredaji a mechanizme na stanovovanie pevných cien pri odpredaji akcií pri podnikaní v oblasti ťažby nerastov a uhlia (ďalej len „MEMR č. 9/2017“) zmenené nariadením MEMR č. 43/2018,

— nariadenie vlády č. 48 z roku 2017 (ďalej len „nariadenie vlády č. 48/2017“),

— nariadenie ministerstva financií PMK č. 13/PMK.010/2017 a nariadenie ministerstva financií PMK č. 164/PMK.010/2018, ktorými sa stanovujú sadzby vývozného cla pre rôzne formy spracovaných nerastov kovov,

— vyhláška ministerstva energetiky a nerastných zdrojov č. 2946 K/30/MEM/2017 o vzorci výpočtu na stanovenie referenčnej ceny kovov a nerastov,

— nariadenie ministerstva energetiky a nerastných zdrojov č. 25 z roku 2018 (ďalej len „MEMR č. 25/2018“) o podnikoch na ťažbu nerastov a uhlia (ktorým sa zrušilo nariadenie MEMR č. 5/2017),

— nariadenie ministerstva energetiky a nerastných zdrojov č. 26 z roku 2018 (ďalej len „MEMR č. 26/2018“) o vykonávaní osvedčených ťažobných postupov a dohľade nad ťažbou nerastov a uhlia,

— nariadenie ministerstva energetiky a nerastných zdrojov č. 11 z roku 2018 (ďalej len „MEMR č. 11/2018“) o postupe pri poskytovaní oblasti ťažby, udeľovaní licencií a vykazovaní podnikateľskej činnosti v oblasti ťažby nerastov a uhlia, ktoré sa nahradilo nariadením ministerstva energetiky a nerastných zdrojov č. 7 z roku 2020 (ďalej len „MEMR č. 7/2020“) o postupe pri poskytovaní regiónu (prideľovaní oblasti ťažby), udeľovaní licencií a vykazovaní podnikateľskej činnosti v oblasti ťažby nerastov a uhlia,

— nariadenie ministerstva energetiky a nerastných zdrojov č. 22 z roku 2018 (ďalej len „MEMR č. 22/2018“) o zmene nariadenia MEMR č. 11/2018 o postupe pri poskytovaní oblasti ťažby, udeľovaní licencií a vykazovaní podnikateľskej činnosti v oblasti ťažby nerastov a uhlia,

— nariadenie ministerstva energetiky a nerastných zdrojov č. 11 z roku 2019 (ďalej len „MEMR č. 11/2019“), druhá zmena nariadenia MEMR č. 25/2018 o podnikoch na ťažbu nerastov a uhlia,

— nariadenie ministerstva energetiky a nerastných zdrojov č. 7 z roku 2020 o postupoch pri poskytovaní regiónu (prideľovaní oblasti ťažby), udeľovaní licencií a vykazovaní podnikateľskej činnosti v oblasti ťažby nerastov a uhlia (ďalej len „MEMR č. 7/2020“),

— nariadenie ministerstva energetiky a nerastných zdrojov č. 11 z roku 2020 (ďalej len „MEMR č. 11/2020“) o tretej zmene nariadenia MEMR č. 7/2017 o postupe pri stanovení určujúcich referenčných cien pre predaj nerastných kovov a uhlia, a

— rozhodnutie ministerstva energetiky a nerastných zdrojov č. 84 K/32/MEM/2020 o usmernení k vykonávaniu ponuky, hodnotenia a výpočtu cien pri odpredaji akcií v oblasti ťažby nerastov a uhlia.

4.4.3. *Zistenia prešetrovania*

(329) Na úvod Komisia poznamenala, že jeden vyvážajúci výrobca plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena nakupoval niklovú rudu na domácom trhu buď od prepojených, alebo neprepojených spoločností, aby ju roztavil a používal na výrobu plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena.

(330) Poskytovanie niklovej rudy za nižšiu než primeranú odplatu je jedným z kľúčových opatrení, ktoré indonézska vláda zaviedla v kontexte spolupráce s čínskou vládou s cieľom zabezpečiť rozvoj celého hodnotového reťazca odvetvia nehrdzavejúcej ocele v Indonézii.

(331) Indonézska vláda predstavila v roku 2007 zákon č. 27 o dlhodobom národnom pláne rozvoja ([72]) na roky 2005 – 2025. Priemysel sa v uvedenom pláne označil za motor rastu na posilnenie štruktúry hospodárstva. Tento cieľ mal podporiť okrem iného ťažobný priemysel vrátane ťažby niklovej rudy. Zlepšenie pridanej hodnoty v primárnom sektore vrátane ťažby sa zdôrazňovalo ako hlavný cieľ v snahe o presadzovanie miestnej a medzinárodnej konkurencieschopnosti a posilňovanie národnej priemyselnej základne. Rozvoj hodnotového reťazca prostredníctvom spracovávania a diverzifikácie výrobkov (rozvoj nadväzujúcich odvetví, smerom nadol), prehlbovania štruktúry (rozvoj dodávateľských odvetví, smerom nahor) a vertikálnej integrácie (rozvoj oboma smermi) bol výslovne uvedený v dlhodobom národnom pláne rozvoja. Rozvoj odvetvia výroby by sa zameral na pododvetvia, ktoré spĺňali niekoľko kritérií, okrem iného spracovávanie domácich prírodných zdrojov a disponovanie potenciálom na rozvoj vývozu.

(332) Ako sa opisuje v odôvodnení 317 a nasl., indonézska vláda v súlade so svojím cieľom zvýšiť pridanú hodnotu nerastných surovín v Indonézii v roku 2009 zaviedla zákon o ťažbe z roku 2009. Indonézska vláda vydala niekoľko vykonávacích nariadení vrátane viacerých zmien v záujme plnenia cieľov zákona o ťažbe z roku 2009. Zákonom o ťažbe z roku 2009 sa zaviedlo viacero významných regulačných zmien systému udeľovania licencií, licenčných poplatkov, zahraničného vlastníctva a vývozu surovín. Zákon o ťažbe z roku 2009 bol v roku 2020 zmenený zákonom o ťažbe z roku 2020, ktorý bol schválený 10. júna 2020. Týmto novým zákonom, ktorý je pre toto prešetrovanie podstatný len v obmedzenej miere, keďže bol účinný až na úplnom konci OP, sa potvrdili alebo ďalej rozšírili určité požiadavky uplatňované na ťažobné spoločnosti.

(333) Zákonom o ťažbe z roku 2009 sa ústrednej vláde aj regionálnym vládam udelila právomoc udeľovať licencie v závislosti od polohy ťažobnej oblasti, pôvodu licencie a charakteru investícií vynaložených ťažobnou spoločnosťou.

(334) Zákonom o ťažbe z roku 2009 sa zaviedol nový systém udeľovania licencií, ktorý nahradil starý systém zmlúv o uskutočnení prác a miestny systém Kuasa Pertambangan alebo systém práv na ťažbu. V rámci nového systému existujú dva druhy komerčne významných povolení na ťažbu:

a) ťažobná obchodná licencia (ďalej len „IUP“) je povolenie na podnikanie v oblasti ťažby potrebné na výkon ťažobných činností v rámci vymedzenej oblasti IUP, ktoré sa rozdeľuje na: i) prieskumnú IUP s maximálnou platnosťou osem rokov pre bane na ťažbu kovov; ii) prevádzkovo-výrobnú IUP (ďalej len „IUP-OP“) s maximálnou platnosťou 20 rokov pre bane na ťažbu kovov, určité bane na ťažbu nekovových nerastných surovín a uhoľné bane, ktorú možno predĺžiť o ďalšie dve desaťročné obdobia. Zákonom o ťažbe z roku 2009 sa tak poskytuje istota, že držiteľom povolení na prieskum budú udelené výrobné povolenia;

b) špeciálna ťažobná obchodná licencia (ďalej len „IUPK“) je špeciálne povolenie na podnikanie v oblasti ťažby, ktoré MEMR vydáva pre oblasti považované za štátne chránené územia, ktoré sa rozdeľuje na: i) prieskumnú IUPK s maximálnou platnosťou osem rokov pre bane na ťažbu kovov a ii) prevádzkovo-výrobnú IUPK (ďalej len „IUPK-OP“) s maximálnou platnosťou 20 rokov pre bane na ťažbu kovov. Podľa zákona o ťažbe z roku 2009 sa IUPK musí najskôr ponúknuť formou verejnej súťaže štátom alebo regiónom vlastneným podnikom. Ak tieto strany nemajú záujem, IUPK možno ponúknuť v rámci súťaže súkromnému sektoru. IUPK sa vydávajú len na jeden konkrétny druh nerastnej suroviny a ak sa v rovnakej povolenej oblasti má ťažiť iný druh nerastnej suroviny, sú potrebné samostatné IUP.

([72]) https://perpustakaan.bappenas.go.id/e-library/file_upload/koleksi/migrasi-data-publikasi/file/RP_RKP/RPJPN%202005-2025-english.pdf.

(335) V zákone o ťažbe z roku 2009 sa nerozlišovalo medzi prevádzkovo-výrobnými IUP/IUPK, ktoré sú spojené s taviarensko-spracovateľskými zariadeniami, a prevádzkovo-výrobnými IUP/IUPK, ktoré nie sú spojené s takýmito zariadeniami. Všetky prevádzkovo-výrobné IUP boli udelené na maximálne obdobie 20 rokov, ktoré sa mohlo predĺžiť o ďalšie dve desaťročné obdobia.

(336) Podľa priemyselných právnych predpisov bola priemyselná obchodná licencia (ďalej len „IUI“) vo všeobecnosti akceptovaná ako hlavná licencia pre priemyselné podniky s výrobou akéhokoľvek druhu výrobkov. IUI vydáva a spravuje ministerstvo pre priemysel. V roku 2013 zaviedla ústredná vláda formou ministerských nariadení (najnovším z nich je nariadenie MEMR č. 7/2020) nový druh licencie – prevádzkovo-výrobnú IUP na spracovanie a rafináciu (tavenie). Táto licencia upravuje budovanie a prevádzku hutníckych zariadení a v rámci svojej právomoci ju vydáva MEMR. Spracovateľské spoločnosti tak vykonávajú svoju činnosť na základe dvoch licencií.

(337) V zákone o ťažbe z roku 2009 sa takisto ustanovujú správne sankcie pre držiteľov licencií IUP, IPR alebo IUPK za porušovanie ustanovení uvedených okrem iného v článkoch 102 a 103. Tieto správne sankcie majú formu: „a) písomných napomenutí; b) dočasného pozastavenia časti alebo všetkých prieskumných činností alebo výrobných činností a/alebo c) zrušenia licencií IUP, IPR alebo IUPK“ (článok 151 zákona). Napokon sa zákonom o ťažbe zavádzajú trestné sankcie pre spoločnosti, ktoré nedodržiavajú rôzne ustanovenia uvedeného zákona, a to až do výšky 10 (desiatich) rokov odňatia slobody, a maximálna pokuta 10 000 000 000 IDR (desať miliárd rupií) za predkladanie nepravdivých správ o ťažobných a predajných činnostiach (pozri článok 159) a za predaj alebo spracovanie nerastných surovín od subjektov, ktoré nemajú platnú licenciu (pozri článok 161).

4.4.3.1. Uplatňovanie ustanovení článku 28 ods. 1 základného nariadenia

(338) Komisia informovala indonézsku vládu, že pri preskúmavaní existencie a rozsahu údajnej podpory poskytovanej odvetviu ocele okrem iného poskytovaním niklovej rudy za nižšiu než primeranú odplatu možno bude musieť pristúpiť k použitiu dostupných skutočností podľa článku 28 ods. 1 základného nariadenia.

(339) Komisia vo svojom dotazníku, v písomnom upozornení na nedostatky a počas krížovej kontroly na diaľku požiadala indonézsku vládu, aby poskytla určité informácie súvisiace s dodávateľmi (t. j. s ťažobnými spoločnosťami) a fungovaním domáceho trhu s niklovou rudou v Indonézii. Tieto žiadosti o informácie zahŕňali okrem iného otázky o právnom a inštitucionálnom rámci, organizácii trhu s niklovou rudou, podnikoch ťažiacich niklovú rudu v Indonézii, systémoch stanovovania domácich a vývozných cien a cenách, ako aj o akciových podieloch spoločností.

(340) Komisia vo fáze začatia požiadala indonézsku vládu, aby dodatok B pripojený k antisubvenčnému dotazníku (dotazníku pre dodávateľov niklovej rudy) preposlala desiatim najväčším podnikom ťažiacim niklovú rudu a distribútorom niklovej rudy, ako aj akýmkoľvek ďalším podnikom ťažiacim niklovú rudu a distribútorom niklovej rudy, ktorí dodávali niklovú rudu vyvážajúcim výrobcom. Dodatok B pozostával z dokumentu programu Word (s názvom Appendix B_Input supplier) a zo súboru programu Excel (s názvom Appendix B - Input suppliers tables). Indonézska vláda preposlala osobitný dotazník určený dodávateľom vstupných materiálov známym dodávateľom v Indonézii.

(341) Komisia vo svojom písomnom upozornení na nedostatky zo 4. októbra 2021 adresovanom indonézskej vláde poukázala na to, že od žiadneho z najväčších indonézskych dodávateľov niklovej rudy nedostala odpoveď na dodatok B k dotazníku. Odpoveď neposkytli ani prepojení dodávatelia niklovej rudy.

(342) V dôsledku toho Komisia dostala odpoveď len od prepojeného obchodníka s niklovou rudou (PT. Ekasa Yad Resources), ktorý aj tak zaslal svoju odpoveď ako podnik prepojený so skupinou IRNC Group, a len jedného neprepojeného podniku ťažiaceho niklovú rudu (PT GAG Nikel), a to napriek tomu, že v Indonézii existuje viac než 290 spoločností ťažiacich niklovú rudu, ako sa uvádza v odôvodnení 378. Indonézska vláda v odpovedi na písomné upozornenie na nedostatky poskytla len dve dodatočné odpovede podnikov ťažiacich niklovú rudu (PT Tiran Indonesia a PT Ceria Nugraha Indotama).

(343) Odpovede troch spoločností ťažiacich niklovú rudu mali značné nedostatky. Spoločnosť PT GAG Nikel odmietla poskytnúť kópiu svojej licencie a zápisnicu zo stretnutia akcionárov a predstavenstva počas OP tvrdiac, že sú dôverné.

(344) Spoločnosť PT Ceria Hugraha poskytla stanovy a obchodné povolenie len v indonézštine. Hoci poskytla niekoľko verzií stanov, všetky boli v indonézštine a vo formáte obrázku, ktorý sa nedal počítačovo preložiť, a preto ich Komisia nebola schopná prečítať.

(345) Spoločnosť PT Tiran Indonesia ani nezaslala odpoveď na dokument programu Word s názvom Appendix B_Input supplier. Zaslala len prezentáciu spoločnosti v indonézštine, návrh účtovných závierok za roky 2019 a 2020 a súbor programu Excel s názvom Appendix B - Input suppliers tables. Spoločnosť nepredložila svoje stanovy ani licenciu.

(346) Pokiaľ ide o spoločnosť PT. GAG Nikel, ktorá bola podrobená krížovej kontrole, indonézska vláda nepredložila jej RKAB (povinné ročné pracovné plány a rozpočty) za roky 2019 a 2020 ani štvrťročné, polročné a výročné správy o ťažbe a predaji predložené MEMR za roky 2019 a 2020. Po krížovej kontrole spoločnosti GAG Nikel na diaľku indonézska vláda predložila zakladateľskú listinu spoločnosti GAG Nikel, no len v indonézštine a vo formáte, ktorý nebolo možné preložiť pomocou počítača, a preto ju Komisia nemohla použiť.

(347) Indonézska vláda napokon tvrdila, že objem ťažby uvedený v RKAB, ako sa vysvetľuje v odôvodneniach 414 až 424, bol stanovený v súlade s objemami uvedenými v štúdiách uskutočniteľnosti. Poskytla však len niekoľko strán zo štúdií uskutočniteľnosti a z analýzy environmentálneho vplyvu spoločností, ku ktorým predložila RKAB s niekoľkými číselnými údajmi, zatiaľ čo text súvisiaci s týmito údajmi bol bez akéhokoľvek vysvetlenia začiernený, čo naznačuje, že indonézska vláda zámerne bránila Komisii v posúdení toho, ako ťažobné spoločnosti stanovovali svoje ročné objemy ťažby.

(348) Komisia okrem toho zaznamenala nezrovnalosti súvisiace s celkovou spotrebou niklovej rudy na indonézskom trhu. Komisia nebola schopná zosúladiť tieto údaje s nákupmi niklovej rudy vyvážajúcimi výrobcami výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena. Indonézska vláda neposkytla ani štatistiky o indonézskych cenách niklovej rudy na domácom trhu, hoci podľa platných právnych predpisov tieto informácie zbiera.

(349) Po doručení listu týkajúceho sa možného uplatňovania článku 28 základného nariadenia (ďalej len „list týkajúci sa článku 28“) si indonézska vláda vyložila list týkajúci sa článku 28 ako písomné upozornenie na nedostatky a predložila niekoľko ďalších dokumentov spoločnosti GAG Nikel, ako napríklad RKAB spoločnosti GAG Nikel za roky 2019 a 2020, žiadosť/správu na účely získania RKAB spoločnosti GAG Nikel za roky 2019 a 2020 a štvrťročné správy o ťažbe a predaji niklovej rudy za roky 2019 a 2020. Všetky tieto dokumenty boli len v indonézštine. Indonézska vláda takisto predložila odpoveď na dodatok B za spoločnosť Antam.

(350) Vzhľadom na veľmi oneskorené predloženie týchto dokumentov, skutočnosť, že neboli predložené v angličtine, a skutočnosť, že právnym kontextom bol postup podľa článku 28, a nie postup uplatňovaný v prípade nedostatkov, ako aj skutočnosť, že Komisia by v žiadnom prípade nebola v postavení overiť tieto informácie a požiadať o objasnenia týchto dokumentov, nemožno ich použiť v prešetrovaní. Komisia sa preto rozhodla nezohľadňovať tieto informácie, ako sa stanovuje v článku 28 ods. 3 základného nariadenia, a namiesto toho použiť dostupné skutočnosti.

(351) Pokiaľ ide o rozporuplné údaje o spotrebe niklovej rudy v Indonézii, indonézska vláda trvala na tom, že tieto údaje sú presné a že vychádzajú z množstva niklovej rudy spotrebovaného skupinou IRNC Group, keďže táto skupina je jediným výrobcom nehrdzavejúcej ocele, ktorý používa niklovú rudu ako vstup. Treba podotknúť, že indonézska vláda bola požiadaná o predloženie celkovej spotreby niklovej rudy v Indonézii, a nielen spotreby niklovej rudy výrobcami nehrdzavejúcej ocele. Napriek tomu, ako sa zdôrazňuje v liste týkajúcom sa článku 28 adresovanom indonézskej vláde, tieto údaje nie sú v súlade s údajmi o nákupe niklovej rudy skupinou IRNC Group podrobenými krížovej kontrole.

(352) Indonézska vláda ďalej tvrdila, že nemá záznamy o cenách niklovej rudy v Indonézii, hoci štvrťročné správy predkladané spoločnosťou GAG Nikel a žiadosť o RKAB svedčia o opaku. V týchto dokumentoch spoločnosť GAG Nikel vykazovala indonézskej vláde celkový predaj niklovej rudy podľa jednotlivých transakcií, čím indonézskej vláde poskytla informácie o objeme predaja, predajných cenách niklovej rudy, ako aj názvy (mená) svojich zákazníkov.

(353) Pre nedostatočnú spoluprácu Komisia nemohla získať všetky informácie, ktoré považovala za dôležité pre svoje zistenia v tomto prešetrovaní. Nespolupráca spoločností ťažiacich niklovú rudu Komisii takisto bránila získať dodatočné dokumenty a požiadať o ďalšie informácie, konkrétne informácie o dohodách o udelení licencie medzi ťažobnými spoločnosťami a indonézskou vládou vrátane základných podmienok, licenčných poplatkov a odkazov na právny kontext, ktorý ich upravuje. Indonézska vláda teda neposkytla potrebné informácie a dôkazy týkajúce sa údajného poskytovania niklovej rudy za nižšiu než primeranú odplatu zo strany vlády, ako požadovala Komisia vo svojom dotazníku a počas krížovej kontroly na diaľku.

(354) Keďže Komisia nemala od indonézskej vlády k dispozícii opačné informácie, pri svojich zisteniach týkajúcich sa uvedených aspektov prešetrovania sa preto v súlade s článkom 28 základného nariadenia čiastočne opierala o dostupné skutočnosti.

(355) V pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií indonézska vláda vysvetlila, že stanovy spoločnosti GAG Nikel predložila ako súčasť zakladacej listiny, ktorú zaslala listom z 19. novembra 2021. Komisia potvrdila, že stanovy sú súčasťou zakladacej listiny. Komisia však konštatovala, že boli predložené vo veľmi neskorej fáze prešetrovania, a najmä že stanovy boli predložené len v indonézštine. Komisia preto nebola schopná ich použiť.

(356) Okrem toho sa indonézska vláda vyjadrila, že preklad stanov spoločnosti PT. Ceria Hugraha si vyžaduje čas. Indonézska vláda v každom prípade tvrdila, že Komisia nevyžadovala preklad všetkých dokumentov do angličtiny, a tak by chýbajúce preklady nemali brániť v prešetrovaní. Pokiaľ ide o formát súborov, indonézska vláda tvrdila, že nebol spresnený.

(357) Komisia konštatovala, že v pokynoch k antisubvenčnému dotazníku, ku ktorému bola priložená príloha pre dodávateľa vstupov, sa jasne uvádza: „Predložte anglický preklad všetkých dokumentov a podkladových materiálov, ktoré predkladáte v odpovedi na tento dotazník.“ Antisubvenčný dotazník bol navyše zaslaný indonézskej vláde 18. mája 2021, a preto mala indonézska vláda viac než dostatok času na preklad stanov spoločnosti PT. Ceria Hugraha. Pokiaľ ide o formát súborov, Komisia mala pripomienku k formátu dokumentu v odôvodnení 344, pretože neumožňoval preklad pomocou počítača, a preto dokument nebolo možné použiť. Toto tvrdenie sa preto zamietlo.

(358) Pokiaľ ide o RKAB, indonézska vláda pripomenula, že ich predložila ako prílohy k listu z 8. decembra 2021. Komisia pripomenula, že v liste z 19. novembra 2021 (pričom tento dátum bol lehotou, v ktorej mala indonézska vláda predložiť dôkazy z krížovej kontroly na diaľku) indonézska vláda informovala Komisiu, že na základe interného rozhodnutia sa spoločnosť GAG Nikel rozhodla neposkytnúť RKAB. List z 8. decembra 2021 bol zaslaný v reakcii na list týkajúci sa článku 28. Komisia konštatovala, že tento dátum už bol v príliš pokročilej fáze prešetrovania na to, aby Komisia zohľadnila nové dokumenty. Čo je dôležitejšie, proces vyplývajúci z článku 28 a pripomienky, ktoré zainteresované strany môžu prekladať, súvisia s neposkytnutím informácií, a strany ich nemôžu využiť ako príležitosť na poskytnutie nových informácií, ktoré už mali byť poskytnuté v skoršej fáze prešetrovania alebo v rámci procesu uplatňovaného v prípade nedostatkov. Komisia preto toto tvrdenie zamietla.

(359) Indonézska vláda takisto vysvetlila, že text nesúvisiaci s údajmi o objeme ťažby, resp. výroby začiernila s cieľom zjednodušiť čítanie textu.

(360) Komisia konštatovala, že indonézska vláda bola požiadaná, aby predložila úplné dokumenty a aby nezačierňovala žiadne časti textu. Na to, aby Komisia mohla riadne posúdiť úplné informácie obsiahnuté v RKAB na účely svojich zistení, by musela mať prístup k celému textu. Tento argument sa preto zamietol.

(361) Pokiaľ ide o štatistické údaje o spotrebe, indonézska vláda tvrdila, že keďže Komisia uplatnila výber vzorky, údaje o domácej spotrebe nemohla zosúladiť s niklovou rudou zakúpenou spoločnosťou IRNC. Komisia zdôraznila a objasnila, že množstvo niklovej rudy zakúpené spoločnosťou IRNC bolo výrazne vyššie v porovnaní s údajmi o domácej spotrebe predloženými indonézskou vládou. Preto sa zdá, že v údajoch predložených indonézskou vládou sa výrazne podhodnocuje domáca ťažba niklovej rudy. Indonézska vláda nepredložila žiadne skutočnosti na vyvrátenie týchto zistení. Toto tvrdenie sa preto zamietlo.

(362) Indonézska vláda takisto vysvetlila, že v čase uplynutia lehoty sa ešte pokúšala poskytnúť informácie a údaje, keďže Komisia v liste týkajúcom sa článku 28 uviedla, že by zvážila uplatnenie článku 28. Indonézska vláda tvrdila, že ani ona, ani spoločnosť GAG Nikel nemali dostatočný čas na preklad dokumentov a že počas krížovej kontroly na diaľku Komisia neuviedla, že je potrebné preložiť dokumenty do angličtiny. Pokiaľ ide o preklad, Komisia sa odvolala na pokyny k dotazníku a pripomenula, že nemusí pri každej žiadosti o dokument opakovať, že dokument musí byť preložený. Neposkytnutie informácií v angličtine môže viesť k uplatneniu dostupných skutočností, keďže predložené dokumenty nemožno použiť. Komisia pripomína, že indonézska vláda nepredložila žiadnu žiadosť o predĺženie lehoty ani nenaznačila, že pracuje na dokumentoch, ktoré boli neskôr predložené v odpovedi na list týkajúci sa článku 28. Komisia ďalej pripomenula, že indonézska vláda sa zúčastnila na viacerých antisubvenčných prešetrovaniach, a preto dobre vedela, že v rámci týchto prešetrovaní sa dokumenty musia predkladať v angličtine. Toto tvrdenie bolo preto zamietnuté.

(363) Indonézska vláda zopakovala obsah svojho listu z 8. decembra 2021 v súvislosti s otázkou údajov o spotrebe niklovej rudy v Indonézii, pričom uviedla, že poskytla údaje o spotrebe niklovej rudy za odvetvie nehrdzavejúcej ocele. Ako sa vysvetľuje v odôvodnení 361, Komisia opäť pripomenula, že indonézska vláda bola požiadaná o predloženie celkovej spotreby niklovej rudy v Indonézii, a nielen spotreby niklovej rudy za odvetvie nehrdzavejúcej ocele.

(364) Indonézska vláda takisto tvrdila, že ani ona, ani ťažobné spoločnosti nikdy neodmietli poskytnúť dôkazy o štátnych akciových podieloch, kontrole a rozhodovacích procesoch. Indonézska vláda uznala, že spoločnosť Antam nadobudla akcionára spoločnosti GAG Nikel, pripomenula však, že spoločnosť GAG Nikel sa ešte stále uvádza ako zahraničný subjekt, ako sa vysvetlilo počas krížovej kontroly na diaľku.

(365) Komisia sa domnieva, že odpoveď na dotazník neobsahovala žiadne dôkazy o štátnom vlastníctve väčšinového vlastníka spoločnosti GAG Nikel, čo bolo spomenuté až počas krížovej kontroly na diaľku. Okrem toho skutočnosť, že spoločnosť GAG Nikel sa uvádza ako zahraničný subjekt, nijako nesúvisí s jej štátnym vlastníctvom. Toto tvrdenie sa preto zamietlo.

(366) Indonézska vláda ďalej vysvetlila, že spoločnosť PT. Vale nebola na zozname desiatich najväčších výrobcov vstupov, pretože dotazník pre dodávateľov vstupov preposlala len dodávateľom vstupov pre spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov. Spoločnosť PT. Vale preto nebola uvedená na predloženom zozname desiatich najväčších výrobcov vstupov.

(367) Komisia pripomína, že v pokynoch v dotazníku týkajúcom sa zoznamu desiatich najväčších výrobcov vstupov sa od indonézskej vlády jasne vyžaduje, aby „predložila zoznam obsahujúci nasledujúce informácie o desiatich najväčších výrobcoch každého z týchto vstupných materiálov“. V pokynoch sa neuvádzalo nič o dodávaní vstupných materiálov vyvážajúcim výrobcom, a preto mal zoznam obsahovať desať celkovo najväčších výrobcov vstupov v Indonézii.

(368) Všetky tieto tvrdenia boli nakoniec zamietnuté. Komisia v každom prípade konštatovala, že žiadne z týchto pripomienok by samostatne ani spoločne neviedli k odvolaniu zistení o nespolupráci alebo akýchkoľvek iných aspektov prešetrovania, ktoré tak boli potvrdené.

4.4.3.2. Analýza

(369) S cieľom zistiť existenciu napadnuteľnej subvencie musia byť podľa článku 3 a 4 základného nariadenia prítomné tri prvky: a) finančný príspevok indonézskej vlády prostredníctvom verejného orgánu a/alebo poverenia alebo riadenia súkromných subjektov, aby poskytovali niklovú rudu na domácom trhu; b) výhoda pre príjemcu a c) špecifickosť.

4.4.3.2.1. Finančný príspevok

(370) Pokiaľ ide o prvý prvok, Komisia analyzovala, či súbor opatrení prijatý indonézskou vládou viedol k finančnému príspevku vo forme poskytovania niklovej rudy vládou za nižšiu než primeranú odplatu indonézskym vyvážajúcim výrobcom výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena prostredníctvom verejného orgánu alebo poverenia alebo riadenia súkromných subjektov v zmysle článku 3 ods. 1 písm. a) základného nariadenia.

i) Ťažobné spoločnosti konajúce ako verejný orgán

(371) Počas prešetrovania sa najskôr posúdilo, či indonézska vláda poskytovala niklovú rudu výrobcom výrobkov z nehrdzavejúcej ocele prostredníctvom ťažobných spoločností konajúcich ako „verejný orgán“. Príslušná právna norma a výklad na účely tohto posúdenia podľa článku 3 ods. 1 písm. a) základného nariadenia vychádzajú z judikatúry WTO týkajúcej sa pojmu „verejný orgán“, ako už bolo vysvetlené v odôvodneniach 225 až 232.

(372) Možno teda zhrnúť, že to, či sú ťažobné spoločnosti v Indonézii „verejné orgány“, by sa malo preskúmať prešetrením základných vlastností a funkcií týchto spoločností a ich vzťahu s indonézskou vládou.

Základné vlastnosti a funkcie ťažobných spoločností v Indonézii

(373) Indonézska vláda zriadila regulačný mechanizmus, ktorým sa spoločnostiam ťažiacim niklovú rudu udeľuje právomoc vykonávať vládne funkcie.

(374) Ťažba a riadenie nerastných surovín v Indonézii sa v Indonézii klasifikujú ako vládne činnosti. V tejto súvislosti sa v článku 33 ods. 3 ústavy z roku 1945 vyhlasuje, že pôda, voda a prírodné bohatstvo, ktoré je ukryté pod zemou, majú byť pod kontrolou štátu a majú sa využívať v záujme čo najväčšej prosperity spoločenstva. Ako sa uvádza v preambule zákona o ťažbe z roku 2009, „správa týchto zdrojov musí byť pod kontrolou štátu, aby sa národnému hospodárstvu poskytla spravodlivým spôsobom skutočná pridaná hodnota v snahe dosiahnuť prosperitu a bohatstvo pre spoločenstvo.“ Všetky nerastné suroviny v Indonézii sú preto verejnými prírodnými zdrojmi, ktoré kontroluje a využíva štát.

(375) Indonézska vláda prostredníctvom viacerých zákonov a právnych predpisov rozhoduje o tom, ktorá spoločnosť smie ťažiť niklovú rudu a odkiaľ (konkrétne oblasti ťažby). Na to, aby ťažobné spoločnosti mohli ťažiť niklovú rudu, musia mať licenciu. Indonézska vláda takisto stanovuje množstvo niklovej rudy, ktoré ťažobné spoločnosti môžu vyťažiť. Podľa článku 5 ods. 3 zákona o ťažbe z roku 2009 indonézska vláda „má právomoc určiť ročné množstvo ťažby každej komodity v každej provincii“. Takisto podľa článku 5 ods. 1 a článku 5 ods. 5 zákona o ťažbe z roku 2009 môže indonézska vláda kontrolovať ťažbu a vývoz nerastných surovín v národnom záujme. Indonézska vláda takisto vyžaduje, aby ťažobné spoločnosti zvyšovali pridanú hodnotu nerastných surovín požadovaním ďalšieho spracovania a čistenia niklovej rudy, a určuje, komu môžu ťažobné spoločnosti niklovú rudu predávať na toto ďalšie spracovanie (články 102 až 104 zákona o ťažbe z roku 2009). V článku 119 zákona o ťažbe z roku 2009 sa ďalej uvádza, že licenciu „môže zrušiť minister, guvernér, regent/starosta podľa svojich právomocí v prípade, že: a) držiteľ [licencie] si neplní svoje povinnosti vopred stanovené v [licencii] a zákonoch a právnych predpisoch“.

(376) Z právneho a hospodárskeho prostredia prevládajúceho v Indonézii, ktoré je bližšie opísané v odôvodneniach 396 až 400, teda vyplýva, že ťažobné spoločnosti ťažiace niklovú rudu sú úzko prepojené s vládou, pokiaľ ide o výkon vládnych funkcií. Účelom ťažobných spoločností, ktoré sú často vlastnené štátom, je najmä uplatňovať indonézske politiky týkajúce sa hospodárenia s prírodnými zdrojmi spôsobom, ktorý najviac slúži národnému rozvoju a prispieva k nemu.

Vzťah s indonézskou vládou: vlastníctvo a formálne znaky kontroly zo strany indonézskej vlády

(377) Komisia sa najskôr usilovala získať informácie o štátnom vlastníctve, ako aj o iných formálnych znakoch vládnej kontroly v štátom vlastnených spoločnostiach ťažiacich niklovú rudu. Komisia sa na tento účel musela spoliehať takmer výlučne na dostupné skutočnosti podľa článku 28 základného nariadenia v dôsledku toho, že indonézska vláda a spoločnosti ťažiace nikel odmietli poskytnúť dôkazy o vlastníctve, kontrole a rozhodovacom procese, ktorý viedol k poskytovaniu niklovej rudy za nižšiu než primeranú odplatu, ako sa uvádza v odôvodneniach 338 až 354.

(378) Indonézska vláda uviedla, že počas obdobia prešetrovania pôsobilo v Indonézii viac ako 290 podnikov ťažiacich niklovú rudu. Indonézska vláda predložila zoznam desiatich najväčších podnikov ťažiacich niklovú rudu a uviedla, že len jeden z nich je vlastnený štátom, t. j. spoločnosť Antam. Indonézska vláda ďalej tvrdila, že nevlastní, nekontroluje ani nemá žiadny vzťah k spoločnostiam, ktoré sú klasifikované ako súkromné. Okrem toho indonézska vláda tvrdila, že členom predstavenstva spoločnosti PT Aneka Tambang nie je žiadny vládny úradník. Treba poznamenať, že spoločnosť Antam v stanovenej lehote nepredložila odpoveď na dodatok B uvedený v odôvodnení 340. Indonézska vláda predložila odpoveď na dodatok B za spoločnosť Antam po tom, ako bola informovaná o uplatňovaní článku 28, ako sa uvádza v odôvodnení 349, a preto už nebolo možné podrobiť ju krížovej kontrole.

(379) Indonézska vláda takisto uviedla, že 6 % domácej výroby niklu v roku 2019 a 4 % v roku 2020 vyprodukovali štátom vlastnené podniky.

(380) V písomnom upozornení na nedostatky Komisia požiadala indonézsku vládu, aby predložila trhový podiel každého z desiatich najväčších podnikov ťažiacich niklovú rudu alebo, ak nie je k dispozícii, ich príslušné obraty. V odpovedi na túto otázku indonézska vláda skutočne poskytla ďalší zoznam desiatich najväčších spoločností ťažiacich niklovú rudu na základe objemu ich ťažby niklovej rudy v rokoch 2019 a 2020. Tieto spoločnosti v uvedených rokoch predstavovali spolu 37 %, resp. 42 % celkovej domácej ťažby. Len dvaja výrobcovia sa vyskytovali na obidvoch zoznamoch desiatich najväčších podnikov ťažiacich niklovú rudu.

(381) V písomnom upozornení na nedostatky Komisia takisto požiadala indonézsku vládu, aby predložila akcionársku štruktúru desiatich najväčších podnikov ťažiacich niklovú rudu uvedených vo vyplnenom dotazníku. Komisia takisto požiadala indonézsku vládu, aby predložila akcionársku štruktúru desiatich podnikov ťažiacich niklovú rudu, ktorých identifikovala ako veľkých dodávateľov spoločnosti IRNC.

(382) Indonézska vláda odpovedala, že okrem spoločnosti Antam, ktorá je kótovanou spoločnosťou, nebola žiadna zo spoločností kótovaná na indonézskej burze, a preto nemohla získať informácie týkajúce sa ich akcionárskej štruktúry. Okrem toho indonézska vláda predložila akcionársku štruktúru dvoch spoločností z druhého zoznamu desiatich najväčších podnikov ťažiacich niklovú rudu, z ktorej vyplynulo, že tieto dve spoločnosti sú v súkromnom vlastníctve. Okrem toho, pokiaľ ide o zoznam spoločností poskytnutý Komisiou, indonézska vláda predložila akcionársku štruktúru šiestich spoločností, v ktorej sa uvádzali ako súkromné spoločnosti. Indonézska vláda napokon uviedla, že jediný vyvážajúci výrobca, ktorý nakupoval niklovú rudu v Indonézii, získaval niklovú rudu výlučne od súkromných dodávateľov.

(383) Pri prešetrovaní sa zistilo, že vyhlásenie indonézskej vlády, že nemá informácie týkajúce sa akcionárskej štruktúry spoločností ťažiacich nikel, bolo fakticky nesprávne. V rozpore s tým Komisia zistila, že indonézska vláda dôkladne monitoruje vlastníctvo ťažobných spoločností. Po prvé, keď spoločnosť požiada o poskytnutie ťažobnej licencie (napríklad IUP alebo IUPK), musí príslušným indonézskym orgánom predložiť akcionársku štruktúru, keďže na zahraničné vlastníctvo sa vzťahujú určité obmedzenia. Podľa nariadenia vlády č. 77/2014 ([73]) môžu mať prieskumné IUP a IUPK zahraničné vlastníctvo až do výšky 75 %. Percentuálne podiely zahraničného vlastníctva IUP/IUPK začínajú na úrovni 49 % a postupne sa zvyšujú na 60 %, ak prevádzka uskutočňuje spracovateľské alebo rafinérske činnosti, a následne na 70 %, ak ide o podzemnú prevádzku. Po druhé, akcionárska štruktúra je takisto potrebná na to, aby indonézska vláda mohla vykonávať požiadavku týkajúcu sa odčlenenia podľa zákona o ťažbe z roku 2009 uplatňovaného v zmysle nariadenia vlády č. 1/2017 a nariadenia MEMR č. 9/2017 (zmeneného nariadením MEMR č. 43/2018), ako sa uvádza v odôvodneniach 425 až 433. Napokon, od schválenia zákona o ťažbe z roku 2009 indonézska vláda vydala viacero nariadení, na základe ktorých si zmena akcionárov a členov predstavenstva ťažobných spoločností vyžaduje schválenie ústrednou alebo regionálnou vládou. MEMR č. 27/2013 bolo prvým nariadením, ktorým sa zaviedla požiadavka schválenia zmeny akcionárov a členov predstavenstva pre držiteľov IUP. V uvedenom nariadení sa v zásade vyžadovalo schválenie zmeny akcionárov a členov predstavenstva ťažobných spoločností, ktoré sú držiteľmi IUP, zo strany MEMR alebo predsedov regionálnych vlád (v závislosti od ich príslušnej právomoci). Najnovším nariadením v tejto súvislosti je nariadenie vlády č. 48/2017 ([74]). Okrem toho akcionárska štruktúra spoločnosti GAG Nikel bola zahrnutá v žiadosti/správe na účely získania RKAB spoločnosti GAG Nikel predloženej indonézskou vládou v odpovedi na uplatňovanie článku 28, ako sa uvádza v odôvodnení 349. Preto každý rok, keď ťažobná spoločnosť žiada o RKAB, musí v rámci balíka informácií predloženého na tento účel predložiť MEMR svoju akcionársku štruktúru. Komisia preto musela pristúpiť k použitiu dostupných skutočností na základe článku 28 základného nariadenia, aby doplnila informácie o vlastníctve a kontrole ťažobných spoločností chýbajúce v dôsledku nedostatočnej spolupráce zo strany indonézskej vlády.

(384) Komisia najskôr prešetrovala veľmi obmedzené informácie o vlastníctve a kontrole ťažobných spoločností predložené počas prešetrovania. V odpovedi spoločnosti PT GAG Nikel na dodatok B sa uvádza, že spoločnosť Antam bola menšinovým akcionárom a že väčšinu akcií vlastnila iná spoločnosť. Indonézska vláda vo svojom vyplnenom dotazníku neposkytla žiadne konkrétne informácie o verejnom charaktere akcionárov tejto spoločnosti. Podľa verejných zdrojov nájdených Komisiou ([75]) sa však ukázalo, že skutočným akcionárom tejto spoločnosti bola v skutočnosti indonézska vláda, ktorá mala výlučné vlastníctvo. To sa následne potvrdilo počas krížovej kontroly spoločnosti PT GAG Nikel na diaľku. V dôsledku toho bolo jasné, že indonézska vláda neposkytla úplné a presné informácie o skutočnom konečnom vlastníctve tejto spoločnosti.

([73]) http://www.gbgindonesia.com/en/main/legal_updates/government_changes_divestment_requirements_for_mining_companies_in_indonesia.php.
([74]) https://jdih.esdm.go.id/peraturan/Permen%20ESDM%20Nomor%2048%20Tahun%202017.pdf.
([75]) Výročná správa spoločnosti Antam za rok 2020, s. 296, k dispozícii na adrese: https://www.antam.com/en/reports/annual-reports.

(385) Okrem toho treba poznamenať, že indonézska vláda nezahrnula spoločnosť PT Vale do zoznamu najväčších spoločností ťažiacich niklovú rudu v Indonézii. Na základe verejne dostupných informácií však spoločnosť PT Vale v roku 2019 vyťažila približne 4,2 milióna ([76]) ton niklovej rudy, čo je viac, než v roku 2019 vyťažila najväčšia spoločnosť ťažiaca niklovú rudu podľa správ predložených indonézskou vládou. Okrem toho štát prostredníctvom spoločnosti PT Indonesia Asahan Aluminium (Inalum) ([77]) takisto vlastní 20 % podiel v spoločnosti PT Vale Indonesia ([78]). Indonézska vláda sa stala akcionárom spoločnosti PT Vale v roku 2020 v rámci požiadavky indonézskej vlády na odčlenenie podielov v spoločnostiach vlastnených zahraničnými subjektmi. Indonézska vláda v odpovedi na list týkajúci sa článku 28 ďalej uviedla, že spoločnosť PT Vale nie je štátom vlastnený podnik (nespomenula však 20 % podiel indonézskeho štátu v spoločnosti PT Vale) a že neťažila a nepredávala niklovú rudu, ale niklový kamienok. Aj keď je spoločnosť PT Vale skutočne výrobcom niklového kamienka, táto spoločnosť má v Indonézii takisto baňu na niklovú rudu ([79]) a ťaží niklovú rudu na použitie na vlastnú spotrebu.

(386) Z toho vyplýva, že indonézska vláda poskytla nepresné informácie týkajúce sa najväčších dodávateľov v oblasti ťažby niklu a takisto si protirečila, pokiaľ ide o jej vyhlásenia vo vyplnenom dotazníku a v odpovedi na písomné upozornenie na nedostatky a vysvetlenia počas krížovej kontroly na diaľku. Indonézska vláda okrem toho nielenže predložila nespoľahlivé údaje o spotrebe niklovej rudy, ako je vysvetlené v odôvodnení 351, ale objem ťažby niklovej rudy je takisto nespoľahlivý, keďže indonézska vláda nezapočítala ťažbu niklovej rudy na použitie na vlastnú spotrebu. Tieto očividné nezrovnalosti vyvolávajú pochybnosti o presnosti a spoľahlivosti indonézskej vlády v týchto aspektoch prešetrovania.

(387) S cieľom doplniť významné množstvo všetkých chýbajúcich informácií týkajúcich sa štátneho vlastníctva a vykonávania kontroly v spoločnostiach ťažiacich niklovú rudu vzhľadom na obmedzené a rozporuplné informácie poskytnuté indonézskou vládou Komisia vykonala výskum na základe verejne dostupných zdrojov. Verejne dostupných informácií o vlastníctve a kontrole ťažobných spoločností, a to aj veľkých, žiaľ bolo len málo. Napriek tomu z uvedeného výskumu vyplynulo, že štát okrem spoločnosti Antam ([80]) takisto vlastní akcie v spoločnostiach PT GAG Nikel a PT WEDA Bay Nickel ([81]) prostredníctvom spoločnosti Antam, hoci indonézska vláda tvrdila, že nemá informácie o akcionárskej štruktúre spoločnosti PT WEDA Bay Nickel.

(388) Z výskumu Komisie okrem toho vyplynulo, že ďalší štátom vlastnený podnik, t. j. PT Timah TbK, vykonáva ťažbu niklu prostredníctvom svojej dcérskej spoločnosti PT Tim Nikel Sejahtera v provincii Juhovýchodný Sulawesi ([82]). Akcionárom spoločnosti PT Tonia Mitra Sejahtera, jednej zo spoločností uvedených indonézskou vládou, je indonézske ministerstvo pre obchod.

(389) Komisia následne prepočítala podiel štátom vlastnených podnikov na základe percentuálnych podielov domácej ťažby, ktoré počas prešetrovania predložila indonézska vláda. Aj so zohľadnením dostupných verejných informácií o veľmi malom počte spoločností (piatich) v porovnaní s celkovým počtom ťažobných spoločností uvedených indonézskou vládou (viac ako 290) možno dospieť k záveru, že podiel štátom vlastnených podnikov na celkovej ťažbe v roku 2020 bol viac než 27 % ([83]) (podiely spoločností PT Vale a PT Tim Nikel Sejahtera neboli zahrnuté v informáciách poskytnutých indonézskou vládou). Už tento podiel sám osebe predstavuje značný trhový podiel spoločností vlastnených štátom a mal by sa považovať za podhodnotený, keďže je veľmi pravdepodobné, že medzi mnohými ďalšími ťažobnými spoločnosťami, o ktorých neboli dostupné verejné informácie, sa nachádzali ďalšie štátom vlastnené podniky. Na základe článku 28 Komisia preto mohla usúdiť, že prevažný podiel ťažobných spoločností ťažiacich niklovú rudu bol v skutočnosti vlastnený štátom. Vzhľadom na povinnosť odčlenenia vysvetlenú v odôvodneniach 425 až 434 sa tento percentuálny podiel môže len zvýšiť.

([76]) http://www.vale.com/indonesia/EN/investors/information-market-id/annual-reports/doc/2020-Annual-Report-PT-Vale-Indonesia-Tbk.pdf.

([77]) Spoločnosť v 100 % vlastníctve indonézskeho štátu.

([78]) http://www.vale.com/indonesia/EN/investors/information-market-id/shareholder-profile/Pages/default.aspx.

([79]) http://www.vale.com/indonesia/en/business/mining/nickel/nickel-indonesia/pages/default.aspx.

([80]) Indonézska vláda je ovládajúcim akcionárom spoločnosti Antam prostredníctvom spoločnosti Inalum, ktorá má 65 % podiel v spoločnosti Antam.

([81]) Spoločnosť Antam vlastní 10 % podiel v spoločnosti PT Weda Bay Nickel. Spoločnosť Antam má možnosť zvýšiť svoje akcie v spoločnosti PT WBN na 25 %. Zvyšných 90 % vlastní spoločnosť Strand Minerals Pte. Ltd, ktorej 57 % v súčasnosti vlastní skupina Tsingshan a 43 % vlastní spoločnosť Eramet S.A (pozri výročnú správu spoločnosti Antam z toku 2020, s. 421).

([82]) https://timah.com/userfiles/post/2103166050097BA4F96.pdf (výročná správa spoločnosti PT Timah za rok 2020).

([83]) Spoločnosť PT Vale bola zahrnutá na základe verejne dostupných informácií (výročná správa spoločnosti PT Vale).

(390) Komisia musela v dôsledku nedostatočnej spolupráce indonézskej vlády vychádzať z vlastného prieskumu, aj pokiaľ ide o riadenie a kontrolu ťažobných spoločností. Opäť boli verejne dostupné len obmedzené informácie. Pokiaľ ide o spoločnosť Antam, Komisia zistila, že podľa jej výročných správ sa rada komisárov skladá z piatich členov a predstavenstvo zo štyroch členov. Zdá sa, že indonézska vláda v spoločnosti Antam priamo vlastní len akcie série A s „vlastníctvom Dwiwarna“. Všetci ostatní akcionári vlastnia akcie série B. Akcionári/zástupcovia Dwiwarna majú výlučné práva vymenúvať riaditeľov a radu komisárov. V roku 2018 boli na návrh indonézskej vlády a jej „zástupcov“ prepustení a nahradení dvaja z piatich členov rady komisárov a traja zo štyroch členov predstavenstva. Rovnako aj v roku 2019 boli na návrh indonézskej vlády a jej „zástupcov“ prepustení a nahradení hlavný komisár, riaditeľ predstavenstva a dvaja ďalší riaditelia. Okrem toho súčasný hlavný komisár je bývalým členom ozbrojených síl, ďalší komisár je súčasným členom štátnej spravodajskej agentúry a ďalší je pracovníkom MEMR. Len dvaja z piatich komisárov spĺňajú kvalifikáciu „nezávislých komisárov“. Napokon v rade komisárov je jeden riaditeľ bývalým zamestnancom spoločnosti GAG Nikel, ďalší je bývalým zamestnancom spoločnosti Inalum a ďalší je takisto bývalým zamestnancom iného štátom vlastneného podniku. Len jeden riaditeľ pochádza zo súkromného sektora.

(391) Okrem toho rada komisárov spoločnosti GAG Nikel sa skladá z dvoch členov, zatiaľ čo predstavenstvo sa skladá z dvoch členov podľa vyplneného dotazníka spoločnosti GAG Nikel alebo troch členov podľa výročnej správy spoločnosti Antam za rok 2020. Jedným zo súčasných členov rady komisárov spoločnosti GAG Nikel je bývalý riaditeľ finančnej správy pre nerastné suroviny a uhlie MEMR, zatiaľ čo bývalý (do 20. júna 2020) hlavný komisár bol zamestnancom spoločnosti Antam. Súčasný riaditeľ predstavenstva spoločnosti GAG Nikel a ďalší riaditeľ sú zamestnancami spoločnosti Antam, tretí riaditeľ je zamestnancom spoločnosti Inalum.

(392) Predstavenstvo spoločnosti PT Vale sa skladá z piatich členov a rada komisárov z desiatich členov. Súčasným podpredsedom rady komisárov je súčasný riaditeľ strategických služieb spoločnosti Inalum ([84]). Ďalším členom rady komisárov je bývalý indonézsky minister pre komunikáciu a informácie a zástupca výkonného riaditeľa elektrárenskej spoločnosti PT. PLN vlastnenej indonézskym štátom. Ďalším členom rady komisárov je bývalý generálny riaditeľ MEMR a bývalý hlavný komisár spoločnosti Antam a súčasný asistent ministra priemyslu pre záležitosti týkajúce sa kovov, zemného plynu a prírodných zdrojov.

(393) Komisia na základe informácií v spise a svojho vlastného výskumu v dôsledku rozsiahlej nespolupráce zo strany indonézskej vlády dospela k záveru, že ťažobné spoločnosti, ktoré predstavujú značnú časť ťažby niklovej rudy, sú úplne alebo čiastočne vlastnené štátom a takisto riadené a/alebo kontrolované štátom v úzkom vzťahu s indonézskou vládou.

Vládna právomoc a vykonávanie významnej kontroly zo strany indonézskej vlády

(394) Okrem štátneho vlastníctva a formálnych väzieb medzi štátom a ťažobnými spoločnosťami Komisia posudzovala, či majú ťažobné spoločnosti vládnu právomoc a či uplatňujú túto právomoc pri vykonávaní vládnych funkcií.

(395) Pri prešetrovaní sa potvrdilo, že všetky ťažobné spoločnosti bez ohľadu na ich vlastníctvo podliehajú viacerým opatreniam nariadeným vládou týkajúcim sa poskytovania niklovej rudy a musia ich vykonávať, a to konkrétne: 1. povinnosť spracovania na domácom trhu; 2. obmedzenia vývozu a/alebo zákaz vývozu; 3. povinný ročný pracovný plán a rozpočet (RKAB); 4. povinnosti odčlenenia; 5. povinný mechanizmus stanovovania cien. Z týchto povinností jasne vyplýva, že ťažobné spoločnosti vykonávajú vládne funkcie.

(396) V rámci podkladových informácií relevantných pre všetky tieto opatrenia Komisia pripomína, že podľa článku 4 zákona o ťažbe z roku 2009 nerastné suroviny kontroluje štát. Okrem toho je kľúčovým cieľom zákona o ťažbe z roku 2009 maximalizovať pridanú hodnotu zásob niklovej rudy pre indonézske hospodárstvo. Na tento účel sa v právnych predpisoch ustanovuje štátna kontrola činností súvisiacich s ťažbou uhlia a nerastných surovín. V článku 2 ods. 2 sa uvádza, že „[k]ontrolu nerastov a uhlia štátom podľa odseku 1 realizuje ústredná vláda a/alebo regionálne vlády.“ Indonézska vláda môže takisto stanoviť politiku v oblasti nerastných surovín, v rámci ktorej sa uprednostňujú domáce záujmy, a to najmä prostredníctvom kontroly výroby a vývozu. V článku 5 ods. 2 sa uvádza, že „[n]árodné záujmy uvedené v odseku 1 možno sledovať prostredníctvom kontroly výroby a vývozu.“ Indonézska vláda má právomoc stanovovať ročnú výrobu každej komodity pre každú provinciu. V článku 5 ods. 3 sa uvádza, že „[p]ri výkone kontroly uvedenej v odseku 2 má vláda právomoc stanovovať ročnú výrobu každej komodity pre

([84]) http://www.vale.com/indonesia/EN/aboutvale/local-leadership/boc/Pages/default.aspx.

každú provinciu.“ Podľa článku 144 indonézska vláda dôkladne dohliada na správu ťažobných podnikateľských činností. Na účely vykonávania uvedeného článku indonézska vláda schválila nariadenie vlády č. 55/2010 týkajúce sa usmernenia a dohľadu nad vykonávaním správy ťažobných činností. V článku 22 sa uvádza, že dohľad indonézskej vlády sa okrem iného týka „uskutočňovania ťažby a predaja vrátane kvality a množstva a ceny nerastných surovín a uhlia“.

(397) Na účely vykonávania zákona o ťažbe z roku 2009 indonézska vláda takisto schválila nariadenie vlády č. 23/2010 zmenené nariadením vlády č. 24/2012. Na základe článku 89 ods. 1 „[m]inister kontroluje ťažbu nerastných surovín a uhlia uskutočňovanú držiteľmi výrobno-prevádzkových ťažobných povolení na nerastné suroviny a uhlie a držiteľmi špeciálnych výrobno-prevádzkových ťažobných povolení na nerastné suroviny a uhlie“ a na základe článku 89 ods. 2 „[k]ontrola ťažby nerastných surovín a uhlia v zmysle odseku 1 sa uskutočňuje s cieľom: a) spĺňať environmentálne požiadavky; b) chrániť zdroje nerastných surovín a uhlia; c) kontrolovať ceny nerastných surovín a uhlia.“ Okrem toho podľa článku 90 ods. 1 „[m]inister určuje domáce množstvo ťažby nerastných surovín a uhlia na úrovni provincie“ a podľa článku 90 ods. 2 „[m]inister môže delegovať právomoc guvernérom, ktorí určia množstvo ťažby nerastných surovín a uhlia pre príslušné okresy/mestá.“ V článku 84 sa ďalej stanovuje, že „1. Držitelia výrobno-prevádzkových ťažobných povolení a držitelia špeciálnych výrobno-prevádzkových ťažobných povolení musia uprednostňovať domáce potreby týkajúce sa nerastných surovín a/alebo uhlia. 2. Minister určuje domáce potreby týkajúce sa nerastných surovín a uhlia v zmysle odseku 1, medzi ktoré patria potreby spracovateľských odvetví a priame domáce použitie.“

(398) Kontrola ťažby sa ďalej uskutočňuje súbežne s kontrolou predaja na domácom trhu a cien nerastných surovín. V článku 92 ods. 1 uvedeného nariadenia sa minister poveruje „kontrolou predaja nerastných surovín a uhlia uskutočňovaného držiteľmi výrobno-prevádzkových ťažobných povolení na nerastné suroviny a uhlie a držiteľmi špeciálnych výrobno-prevádzkových ťažobných povolení na nerastné suroviny a uhlie“. Okrem toho sa v článku 92 ods. 2 uvádza, že „[c]ieľom kontroly predaja nerastných surovín alebo uhlia v zmysle odseku 1 je: a) uprednostňovať uspokojovanie potrieb týkajúcich sa nerastných surovín a uhlia na domácom trhu, a b) stabilizovať ceny nerastných surovín a uhlia.“

(399) Okrem objemu ťažby indonézska vláda prísne dohliada na všetky predajné transakcie na domácom trhu. V článku 10 nariadenia MEMR č. 7/2017 sa uvádza, že „[d]ržitelia výrobno-prevádzkových IUP na kovy, výrobno-prevádzkových IUP na uhlie, výrobno-prevádzkových IUPK na kovy a výrobno-prevádzkových IUPK na uhlie musia ministrovi predložiť všetky kúpne zmluvy týkajúce sa kovov alebo uhlia, a to prostredníctvom generálneho riaditeľa alebo guvernéra v súlade s ich právomocou.“ V článku 11 sa ďalej uvádza: „1. Držitelia výrobno-prevádzkových IUP na kovy, výrobno-prevádzkových IUP na uhlie, výrobno-prevádzkových IUPK na kovy a výrobno-prevádzkových IUPK na uhlie sú povinní každý mesiac najneskôr 5 (päť) kalendárnych dní po konci každého mesiaca podávať ministrovi správy o vykonávaných činnostiach týkajúcich sa predaja kovov alebo uhlia, a to prostredníctvom generálneho riaditeľa alebo guvernéra v súlade s jeho právomocou. 2. Správa o predaji kovov alebo uhlia uvedená v odseku 1 obsahuje aspoň predajnú cenu, objem predaja, množstvo predaných kovov a uhlia, predajné miesto a krajinu alebo región predaja.“

(400) Už tieto opatrenia sú dôkazom výrazného zasahovania a kontroly ústrednej vlády v ťažobnom odvetví vrátane niklovej rudy, okrem iného pokiaľ ide o ciele v oblasti ťažby a predaja, kontroly cien a dôraz na domáce potreby týkajúce sa nerastných surovín ťažených v Indonézii. Nejde o obyčajný regulačný rámec pre ťažobnú obchodnú činnosť, ale o rámec udeľujúci ťažobným spoločnostiam právomoc, ktorá im umožňuje vykonávať vládne funkcie súvisiace s predajom a dodávkou ťažobných produktov s cieľom dosiahnuť príslušné vládne ciele. Z nasledujúcich opatrení špecifických pre odvetvie niklovej rudy ďalej vyplýva, ako indonézska vláda vykonáva svoju právomoc a kontrolu nad ťažobnými spoločnosťami.

Povinnosť spracovania na domácom trhu

(401) Podľa článku 102 zákona o ťažbe z roku 2009 „[d]ržitelia licencie IUP a IUPK sú povinní zvyšovať pridanú hodnotu zdrojov nerastných surovín a/alebo uhlia pri vykonávaní rozvoja, spracovania a čistenia, ako aj využívaní nerastných surovín a uhlia.“ Podľa článku 103 ods. 1 takisto „[d]ržiteľ výrobno-prevádzkovej IUP a IUPK je povinný vykonávať spracúvanie a čistenie domácich ťažobných produktov“ a podľa článku 103 ods. 2 „[d]ržiteľ výrobno-prevádzkovej IUP a IUPK, ako sa uvádza v odseku 1, môže spracúvať a čistiť ťažobné produkty iných držiteľov IUP a IUPK.“

(402) Povinnosť vykonávať spracovávanie a rafináciu na domácom trhu má okrem iného za cieľ a) zvýšiť hodnotu ťažby prostredníctvom jej komodít; b) poskytnúť priemyslu suroviny; c) zabezpečiť zamestnanosť a d) zvýšiť príjem štátu. Inými slovami, všetkým spoločnostiam ťažiacim niklovú rudu sa uvedenými ustanoveniami uložila povinnosť buď vybudovať svoje vlastné zariadenie na spracovanie/čistenie niklu, alebo predávať svoj výrobok takémuto domácemu zariadeniu.

(403) V článku 170 zákona o ťažbe z roku 2009 sa okrem toho stanovilo päťročné „obdobie odkladu“: „Držiteľ pracovnej zmluvy […], ktorý už začal výrobu, je povinný začať čistenie, ako sa uvádza v článku 103 ods. 1, najneskôr 5 (päť) rokov od schválenia tohto zákona“. V článku 112 ods. 4 nariadenia vlády č. 23/2010 zmeneného nariadením vlády č. 24/2012 sa potvrdzuje, že držitelia ťažobnej obchodnej licencie musia vykonávať spracovávanie a rafináciu na domácom trhu najneskôr päť rokov od schválenia zákona o ťažbe z roku 2009: „Povolenia na ťažbu, regionálne povolenia na ťažbu a povolenia na ťažbu v malom rozsahu udelené podľa právnych predpisov a nariadení pred vydaním tohto nariadenia vlády zostávajú platné až do uplynutia ich platnosti a musia: […]c) vykonávať spracovanie a/alebo rafináciu/tavenie na domácom trhu najneskôr 5 (päť) rokov od nadobudnutia účinnosti zákona č. 4 z roku 2009 týkajúceho sa ťažby nerastných surovín a uhlia“.

(404) Tieto povinnosti sú dôkazom toho, že ťažobné spoločnosti nemôžu svojvoľne organizovať svoje ťažobné a spracovateľské činnosti na základe obchodných úvah. Namiesto toho musia dodržiavať povinnosti ťažiť a spracúvať rudu na domácom trhu s cieľom zvýšiť pridanú hodnotu v Indonézii. Preto sa im udeľuje vládna právomoc, v dôsledku čoho vykonávajú činnosti z poverenia vlády.

Obmedzenia vývozu

(405) Indonézska vláda 11. januára 2014 vydala nariadenie vlády č. 1/2014, ktorým sa zmenil článok 112 nariadenia vlády č. 24/2012 a doplnil sa nový článok 112C. Kľúčovou zmenou článku 112 bolo vymazanie článku 112 ods. 4 písm. c) nariadenia vlády č. 23/2010, podľa ktorého bol držiteľ ťažobnej obchodnej licencie (IUP) alebo licencie na ťažbu v malom rozsahu (IPR) povinný vykonávať spracovanie a rafináciu nerastných surovín na domácom trhu do piatich rokov po schválení zákona o ťažbe z roku 2009 vzhľadom na to, že táto lehota uplynula. V tomto doplnenom článku 112C boli tieto kľúčové podmienky: 1. držitelia zmlúv o uskutočnení prác, ako sa uvádzajú v článku 170 zákona o ťažbe z roku 2009, musia rafinovať svoje ťažobné produkty na domácom trhu a 2. držitelia prevádzkovo-výrobných ťažobných obchodných licencií (IUPOP), ako sa uvádza v článku 112 ods. 4 písm. a) daného nariadenia, musia spracúvať a rafinovať svoje ťažobné produkty na domácom trhu ([85]).

(406) V ten istý deň bolo vydané nariadenie MEMR č. 1/2014 ([86]) ako vykonávacie nariadenie nariadenia vlády č. 1/2014. V nariadení MEMR č. 1/2014 sa stanovovali usmernenia na úrovni spracovania alebo rafinácie, ktoré sa musia splniť pred vývozom. V nariadení MEMR č. 1/2014 sa vymedzilo jedenásť nerastov kovov, ktorých vývoz bol od januára 2014 zakázaný. Šesť kovov vrátane niklu sa mohlo vyvážať len v spracovanej forme.

(407) V snahe o zmiernenie vplyvu zákazu vývozu nespracovaných alebo nedostatočne spracovaných nerastných surovín na ťažobné spoločnosti a príjmy krajiny z vývozu indonézska vláda vydala nariadenie vlády č. 1/2017 umožňujúce ťažobným spoločnostiam naďalej vyvážať polovýrobok a určité druhy rúd na päťročné obdobie od 11. januára 2017 za podmienok stanovených vo vykonávacích nariadeniach. V článku 4 nariadenia ministerstva obchodu 01/M-DAG/PER/1/2017 sa uvádza: „Ťažobné produkty uvedené v dodatku III v zmysle článku 3 ods. 1 možno vyvážať len v súlade s týmito ustanoveniami: a) spoločnosť vlastniaca výrobno-prevádzkovú IUP na nikel alebo výrobno-prevádzkovú IUPK na nikel: 1. používa rudu s obsahom niklu < 1,7 % (menej než jedna celá sedem desatín percenta) v rámci najmenej 30 % (tridsať percent) celkovej vstupnej kapacity zariadenia na spracovanie a čistenie niklu v jej vlastníctve a 2. vybudovala alebo buduje čistiace zariadenie nezávisle alebo v spolupráci s inými stranami“.

(408) Na základe nariadenia MEMR č. 25/2018 sa na kovy spĺňajúce určité kritériá uplatňovali osobitné pravidlá (t. j. ruda s obsahom niklu < 1,7 %). V článku 46 ods. 1 sa uvádza, že „[d]ržitelia výrobno-prevádzkovej ťažobnej obchodnej licencie (IUP) alebo špeciálnej výrobno-prevádzkovej ťažobnej obchodnej licencie (IUPK) môžu vykonávať predaj rudy s obsahom niklu <1,7 % (menej než jedna celá sedem percenta) alebo prepraného bauxitu s obsahom Al_2O_3 >= 42 % (štyridsaťdva percent alebo viac) v zahraničí v špecifických množstvách s použitím tarifnej pozície/HS (harmonizovaného systému) v súlade s ustanoveniami právnych predpisov a nariadení najneskôr z 11. januára 2022“, a v článku 46 ods. 2 sa uvádza, že „[p]redaj rudy s obsahom niklu <1,7 % (menej než jedna celá sedem

([85]) https://www.pwc.com/id/en/publications/assets/eumpublications/newsflash/2014/eumnewsflash-50.pdf.
([86]) http://extwprlegs1.fao.org/docs/pdf/ins137694.pdf.

percenta) alebo prepraného bauxitu s obsahom Al_2O_3 >=42 % (štyridsaťdva percent alebo viac), ako sa uvádza v odseku 1, sa vykonáva v súlade s týmito ustanoveniami: a) má alebo buduje zariadenie na čistenie a b) platí vývozné clo v súlade s ustanoveniami právnych predpisov a nariadení.“ Rafinérske/hutnícke zariadenie sa môže vybudovať buď samostatne, alebo spoločne s inými stranami.

(409) Vývoz týchto výrobkov možno vykonávať len po postupe preskúmania inšpektorom a udelení súhlasu generálneho riaditeľstva pre zahraničný obchod v nadväznosti na odporúčanie MEMR. Účelom preskúmania bolo zabezpečiť, že ťažobné produkty spĺňajú minimálne požiadavky na spracovanie a/alebo rafináciu.

(410) Minister financií vydal vo februári 2017 nariadenie PMK č. 13/PMK.010/2017 ([87]) (následne zmenené nariadením ministerstva financií PMK č. 164/PMK.010/2018), ktorým sa stanovujú sadzby vývozného cla pre rôzne formy spracovaných nerastov kovov. Pre niklovú rudu s obsahom niklu <1,7 % bola vývozná daň na úrovni 10 %.

(411) Podľa nariadenia MEMR č. 11/2019 zákaz vývozu niklovej rudy s obsahom niklu menej ako 1,7 % začal platiť skôr, a to už 31. decembra 2019. Každé vývozné odporúčanie MEMR na vývoz niklovej rudy s obsahom niklu menej ako 1,7 % vydané pred vydaním MEMR č. 11/2019 zostalo platné. Platnosť tohto odporúčania však uplynula 31. decembra 2019. Nariadenie MEMR č. 11/2019 nadobudlo účinnosť 1. januára 2020. MEMR mohlo ďalej vydávať odporúčanie na vývoz niklovej rudy s obsahom niklu menej ako 1,7 % až do 31. decembra 2019.

(412) Preto je od 1. januára 2020 zakázaný vývoz všetkých druhov niklovej rudy.

(413) Tieto vývozné obmedzenia a zákaz vývozu niklovej rudy značne obmedzujú slobodu ťažobných spoločností, pokiaľ ide o predaj niklovej rudy nákupcom z celého sveta ponúkajúcim najvyššiu cenu. Tieto spoločnosti môžu uskutočňovať predaj len na indonézskom trhu v prospech odberateľského odvetvia, najmä odvetvia nehrdzavejúcej ocele, napriek tomu, že zdroje niklovej rudy na celom svete sú nedostatočné a Indonézia je veľmi veľkým producentom. Tieto obmedzenia vedú k veľmi obmedzenému počtu domácich zákazníkov ako odvetvia používateľov a takisto k zníženým cenám niklovej rudy na domácom trhu. Z toho opäť vyplýva, že ťažobné spoločnosti, ktoré ani z ďaleka nie sú účastníkmi voľného trhu, sú „verejnými orgánmi“, ktoré prakticky vykonávajú vládne činnosti.

Ročné pracovné plány a rozpočet (RKAB)

(414) Podľa článku 101 nariadenia vlády č. 23/2010 zmeneného nariadením vlády č. 24/2012 „[d]ržitelia ťažobných povolení a špeciálnych ťažobných povolení musia predkladať všetky údaje získané z prieskumných a výrobno-prevádzkových činností príslušnému ministrovi, guvernérom alebo regentom/starostom.“ Okrem toho podľa článku 103 „[s]právy v zmysle článku 101 sú správami o postupe prác v stanovenom časovom rámci a v rámci stanovenej činnosti predloženými držiteľmi prieskumných ťažobných povolení a prieskumných špeciálnych ťažobných povolení, ako aj držiteľmi výrobno-prevádzkových ťažobných povolení a držiteľmi špeciálnych výrobno-prevádzkových ťažobných povolení.“ Okrem toho „[r]očné pracovné plány a rozpočet (RKAB) v zmysle článku 101 sa predkladajú príslušnému ministrovi, guvernérom alebo regentom/starostom najneskôr 45 (štyridsaťpäť) pracovných dní pred koncom každého kalendárneho roka“.

(415) V nariadení MEMR č. 11/2018 ([88]) (zmenenom nariadením MEMR č. 22/2018 a nariadením MEMR č. 51/2018) sa ročný RKAB vymedzuje ako „ročný pracovný a rozpočtový plán v odvetví ťažby nerastných surovín a uhlia zaoberajúci sa obchodným, technickým a environmentálnym aspektom“. Nariadením MEMR č. 11/2018 sa držiteľom ťažobnej obchodnej licencie ukladá povinnosť vypracúvať a predkladať ročný RKAB ministrovi alebo guvernérovi v súlade s ich právomocou udeliť súhlas [článok 61 ods. 1 písm. b)]. Okrem ustanovenia tejto povinnosti sa nariadením MEMR č. 11/2018 držiteľom ťažobnej obchodnej licencie zakazuje vykonávať činnosti týkajúce sa stavby, ťažby, spracovania a/alebo rafinácie, ako aj prepravy a predaja pred schválením ich ročného RKAB.

([87]) https://jdih.kemenkeu.go.id/fulltext/2017/13~PMK.010~2017Per.pdf.
([88]) http://www.apbi-icma.org/uploads/files/old/2018/02/Peraturan-Menteri-ESDM-No.11-Tahun-2018-English-Version-.pdf.

(416) Držitelia ťažobnej obchodnej licencie a špeciálnej ťažobnej obchodnej licencie musia predložiť ročný RKAB aspoň 90 kalendárnych dní, najneskôr však 45 kalendárnych dní pred koncom daňového roka, čo takisto zahŕňa odsúhlasenie ročného RKAB.

(417) Generálne riaditeľstvo pre nerastné suroviny a uhlie v mene MEMR alebo guvernéra vykoná hodnotenie ročného RKAB a udelí súhlas s ročným RKAB alebo naň poskytne odpoveď najneskôr 14 pracovných dní od dátumu úplného a riadneho doručenia ročného RKAB. Držitelia licencie IUP sú povinní zaslať revidovanú verziu ročného RKAB, ktorá musí byť upravená podľa odpovede Generálneho riaditeľstva pre nerastné suroviny a uhlie, najneskôr päť dní od dátumu doručenia odpovede od Generálneho riaditeľstva pre nerastné suroviny a uhlie. Generálne riaditeľstvo pre nerastné suroviny a uhlie odsúhlasí revidovanú verziu ročného RKAB najneskôr 14 pracovných dní od dátumu úplného a riadneho doručenia revidovaného ročného RKAB. Držitelia prieskumných licencií IUP a IUPK, licencií IUP-OP, IUPK-OP alebo IUP-OP konkrétne na spracovanie a/alebo rafináciu môžu v prípade zmeny ich výrobnej kapacity požiadať o jednu zmenu ročného RKAB za aktuálny rok. Žiadosť o zmenu ročného RKAB sa predloží po tom, ako držiteľ licencie IUP predložil svoju druhú štvrťročnú správu, pričom sa musí predložiť najneskôr do 31. júla aktuálneho roka. V prípade, že nastanú zmeny technických, hospodárskych alebo environmentálnych premenných charakteristík, držitelia licencií IUP-OP a IUPK-OP musia predložiť zmeny svojich správ o štúdii uskutočniteľnosti v súlade s ustanoveniami platných pravidiel a právnych predpisov. Držitelia prieskumných licencií IUP a IUPK, licencií IUP-OP, IUPK-OP alebo IUP-OP konkrétne na spracovanie a/alebo rafináciu musia nahlásiť akékoľvek zmeny vo využívaní ich podnikov vykonávajúcich ťažobné služby v aktuálnom roku.

(418) Nariadenie MEMR č. 11/2018 bolo zrušené a nahradené nariadením MEMR č. 7/2020 ([89]). Nariadenie MEMR č. 7/2020 obsahuje podobné ustanovenia ako MEMR č. 11/2018, pokiaľ ide o požiadavku mať ročný RKAB.

(419) Indonézska vláda počas prešetrovania predložila štyri RKAB spoločností ťažiacich niklovú rudu. Komisia konštatovala, že RKAB obsahuje podrobné kvantitatívne, kvalitatívne a finančné informácie týkajúce sa prieskumnej činnosti, zdrojov a zásob, ťažobných činností, objemu spracovania a rafinácie, predaja a prepravy na vývoz, ako aj o domácich trhoch, životnom prostrední, bezpečnosti, pracovnej sile, finančných odhadoch (predaj, licenčné poplatky príjem, daň z príjmov).

(420) Indonézska vláda žiaľ neposkytla štúdie uskutočniteľnosti ako také a vyhýbala sa diskusiám týkajúcim sa spôsobu, akým sa pre každú spoločnosť stanovujú výrobné ciele a ako indonézska vláda monitoruje skutočne dosiahnutú výrobu za obdobie, na ktoré sa vzťahuje štúdia uskutočniteľnosti, a ako v tejto súvislosti následne koná. V dôsledku nedostatočnej spolupráce v tomto dôležitom ohľade sa Komisia musela spoliehať na úsudky na základe článku 28 základného nariadenia.

(421) Indonézska vláda predložila objem ťažby niklovej rudy v Indonézii za roky 2017 až 2020, ako aj domácu spotrebu niklovej rudy v tom istom období. Z údajov vyplynul výrazný nesúlad medzi objemom ťažby a objemom spotreby niklovej rudy. Okrem toho objem domácej spotreby niklovej rudy predložený indonézskou vládou nezodpovedal objemu niklovej rudy nakúpenej spoločnosťou IRNC, ktorý bol krížovo skontrolovaný počas krížovej kontroly na diaľku, z čoho zdanlivo vyplýva, že indonézska vláda predložila chybné informácie týkajúce sa spotreby niklovej rudy.

(422) Treba takisto konštatovať, že okrem požiadavky na predloženie ročného RKAB vysvetlenej v odôvodneniach 414 až 419 sa v nariadení MEMR č. 11/2018 od držiteľov licencie IUP takisto vyžaduje predloženie troch ďalších správ: a) pravidelnej správy; b) záverečnej správy a c) osobitnej správy s rôznymi úrovňami požiadaviek v závislosti od druhu držiteľa licencie IUP. Jedným z druhov informácií, ktoré sú držitelia licencie IUP povinní predložiť, sú informácie o výrobných a predajných činnostiach.

(423) Počas krížovej kontroly na diaľku spoločnosť GAG Nikel potvrdila, že predkladala štvrťročné, polročné a výročné správy o objeme ťažby, ako aj o objeme a hodnote predaja niklovej rudy. Komisia požiadala túto spoločnosť, aby predložila tieto správy za obdobie prešetrovania. Komisia dala indonézskej vláde niekoľko dní po ukončení krížovej kontroly na diaľku na to, aby predložila tieto informácie. Indonézska vláda však predložila tieto údaje až po tom, ako Komisia informovala indonézsku vládu o uplatňovaní článku 28 základného nariadenia, ako sa uvádza v odôvodnení 349.

([89]) http://www.apbi-icma.org/uploads/files/regulation/PERMEN%20ESDM%20NO.%207%20THN%202020%20(ENG-VERSION).pdf.

(424) Z pravidiel týkajúcich sa RKAB vyplýva ešte jeden aspekt významnej a prísnej kontroly, ktorú má indonézska vláda v súvislosti s výrobnými cieľmi každej ťažobnej spoločnosti každý rok. Komisia dospela k záveru, že v dôsledku týchto pravidiel týkajúcich sa RKAB sú základnými vlastnosťami a funkciami ťažobných spoločností poskytovanie niklovej rudy v súlade s vládnym cieľom podporovať odberateľské odvetvie nehrdzavejúcej ocele. Stupeň zhody hlavných vlastností ťažobných spoločností s cieľmi a funkciami indonézskej vlády v odvetví nerastných surovín alebo ich prekrývanie naznačuje, že tieto ťažobné spoločnosti majú, vykonávajú alebo plnia vládnu právomoc.

Povinnosť odčlenenia

(425) Podľa zákona o ťažbe z roku 2009 ťažobné spoločnosti v zahraničnom vlastníctve sa musia zbaviť svojich podielov v prospech indonézskych strán, aby sa podporovali domáce investície do ťažobného odvetvia. V zákone o ťažbe z roku 2009 sa neuvádzajú žiadne informácie o úrovni akciových podielov, ktoré sa musia odčleniť, v dôsledku čoho ich presnejšie upravuje ústredná vláda v príslušných vykonávacích nariadeniach.

(426) Od vydania zákona o ťažbe z roku 2009 ústredná vláda postupne zmenila minimálny percentuálny podiel vzťahujúci sa na požiadavku odčlenenia. V súčasnosti prevláda minimálna požiadavka odčlenenia 51 % uplatňovaná podľa štvrtej zmeny nariadenia vlády č. 23/2010 z roku 2017 (nariadenie vlády č. 1/2017) ([90]) a nariadenia MEMR č. 9/2017 ([91]) (zmeneného nariadením MEMR č. 43/2018 ([92])).

(427) Podľa článku 97 „[d]ržitelia ťažobných povolení a držitelia špeciálnych ťažobných povolení pôsobiaci v rozsahu zahraničných investícií sa musia po 5 (piatich) rokoch výroby postupne zbaviť svojich podielov tak, aby v desiatom roku aspoň 51 % (päťdesiatjeden percent) ich podielov vlastnili indonézski účastníci.“ Okrem toho „[o]dčlenenie podielov v zmysle odseku 1 sa uskutočňuje v prospech indonézskych účastníkov, medzi ktorých patrí vláda, provinčné vlády alebo okresné/mestské správy, štátom vlastnené subjekty, regiónom vlastnené subjekty alebo národné súkromné subjekty“.

(428) Podiely vo vlastníctve zahraničných investorov možno predať indonézskym súkromným spoločnostiam iba v prípade, že vláda, provinčné vlády alebo okresné/mestské správy, štátom vlastnené subjekty, regiónom vlastnené subjekty odmietli podiely kúpiť ako prvé. Odčlenenie sa môže uskutočniť vydaním nových podielov a/alebo prevodom alebo predajom existujúcich podielov, či už priamo alebo nepriamo. Treba poznamenať, že huty na rozdiel od ťažobných spoločností nepodliehajú žiadnej povinnosti odčlenenia.

(429) V nariadení MEMR č. 9/2017 sa stanovuje, že cena odčlenenia podielov je založená na „primeranej trhovej hodnote“ bez zohľadnenia hodnoty nerastných surovín v čase, keď sa odčlenenie uskutočňuje. Toto ustanovenie týkajúce sa ceny odčlenenia podielov bolo zmenené v nariadení MEMR č. 43/2018, v ktorom sa uvádza, že pri primeranej trhovej hodnote sa nezohľadňujú zásoby nerastných surovín ani uhlia, s výnimkou tých, ktoré možno vyťažiť v období pre licencie IUP-OP alebo IUPK-OP. Okrem toho sa výpočet primeranej trhovej hodnoty vykonáva metódou diskontovaného peňažného toku, pričom sa použijú ekonomické výhody v rámci obdobia realizácie odčlenenia až do konca IUP-OP alebo IUPK-OP a/alebo referenčného porovnávania trhových údajov.

(430) Na základe nariadenia MEMR č. 9/2017 bude regulovaná cena odčlenenia podielov: a) maximálna cena, ktorá sa má ponúknuť ústrednej vláde, provinčnej vláde alebo regentstvu/mestskej samospráve; alebo b) minimálna cena, ktorá sa má ponúknuť štátom vlastnenej spoločnosti (ďalej len „BUMN“), regiónom vlastnenej spoločnosti (ďalej len „BUMD“) alebo národnému súkromnému podnikateľskému subjektu.

(431) V PerMen 43/2018 sa uvedené ustanovenie zmenilo a stanovilo sa, že regulovaná cena odčlenenia podielov bude: a) maximálna cena, ktorá sa má ponúknuť ústrednej vláde, provinčnej vláde alebo regentstvu/mestskej samospráve, BUMN, BUMD alebo účelovo vytvorenému subjektu, ktorý zriadila alebo vymenovala vláda prostredníctvom MEMR, spolu s provinčnou vládou alebo regentstvom/mestskou samosprávou, BUMN a/alebo BUMD; alebo b) minimálna cena, ktorá sa má ponúknuť národnému súkromnému podnikateľskému subjektu prostredníctvom verejnej súťaže.

([90]) http://www.apbi-icma.org/uploads/files/old/2017/02/PP-No.1-2017-ENGLISH-Version.pdf.
([91]) http://www.apbi-icma.org/uploads/files/old/2017/02/Permen-ESDM-No.9-2017-English-Version.pdf.
([92]) https://jdih.esdm.go.id/peraturan/25_Permen%20ESDM%20No.%2043%20Tahun%202018%20tentang%20Perubahan%20atas%20Permen%20ESDM%20Nomor%209%20Tahun%202017.pdf.

(432) Vláda (prostredníctvom MEMR) môže poveriť nezávislého hodnotiteľa, aby vyhodnotil cenu odčlenenia podielov. Ak dohodu o cene odčlenenia podielov nebude možné dosiahnuť, v nariadení MEMR č. 9/2017 sa stanovilo, že odčlenené podiely budú ponúknuté na základe ceny odčlenenia podielov vypočítanej vo vzťahu k hodnoteniu, ktoré vykonala vláda. Uvedené ustanovenie bolo teraz v nariadení MEMR č. 43/2018 odstránené.

(433) V zákone o ťažbe z roku 2020 sa zachovala požiadavka na odčlenenie zahraničného vlastníctva a konkrétne sa stanovilo, že zahraniční investori sa musia zbaviť určitého počtu podielov potrebných na zabezpečenie toho, aby aspoň 51 % celkových podielov spoločnosti vlastnili indonézski investori. Táto minimálna požiadavka na odčlenenie je v súlade so súčasnými požiadavkami na odčlenenie, ktoré platia podľa nariadenia vlády č. 23/2010. Pokiaľ ide o načasovanie a postupy takéhoto odčlenenia, v zákone o ťažbe z roku 2020 sa stanovuje, že tieto aspekty budú podliehať príslušným nariadeniam vlády (v súčasnosti nariadenie vlády č. 23/2010), v ktorých sa vyžaduje, aby sa proces odčlenenia začal po 5. výročí ťažby bane.

(434) Z týchto ustanovení vyplýva, že indonézska vláda sa snaží zvýšiť svoju významnú kontrolu nad ťažobnými spoločnosťami zvýšením svojej prítomnosti a vytlačením ťažobných spoločností v zahraničnom vlastníctve. Aby sa zabezpečilo splnenie jej hlavného cieľa poskytovať niklovú rudu domácemu odberateľskému odvetviu, tieto subjekty sú povinné po relatívne krátkom období vzdať sa vlastníctva s prvým právom nadobudnutia udeleným indonézskej vláde a iným verejným spoločnostiam. Existujú aj osobitné pravidlá oceňovania podielov, ktoré sa nezdajú v súlade s bežnými trhovými rokovaniami, ktoré by medzi subjektmi prebiehali bez týchto ustanovení. Na základe toho Komisia dospela k záveru, že z povinností odčlenenia vyplýva, ako si indonézska vláda udržuje významnú kontrolu vlastníctva a riadenia ťažobných spoločností, aby sa zabezpečilo, že budú naďalej vykonávať vládne funkcie v súlade s politickými cieľmi indonézskej vlády.

Povinný mechanizmus stanovovania cien

(435) Z prešetrovania vyplynulo, že stanovovanie cien niklovej rudy podliehalo vládnemu mechanizmu, ktorý bránil bežnej trhovej dynamike ponuky a dopytu pri určovaní ceny. Z vývoja príslušných právnych predpisov o stanovovaní cien vyplýva, že indonézska vláda aktívne monitoruje ceny niklovej rudy pomocou špecifických opatrení od roku 2010. V prvých dňoch indonézska vláda tvrdila, že mechanizmus stanovovania cien sa uplatňoval najmä v kontexte výberu licenčných poplatkov. Následne sa zásah indonézskej vlády v oblasti cien v priebehu rokov posilnil až do formálneho zavedenia špecifického povinného mechanizmu stanovovania cien do právnych predpisov, ktorými sa kodifikoval mechanizmus stanovovania cien, ktorý už *de facto* existoval. Tento mechanizmus bol v priebehu rokov a hlavne od roku 2017 vždy určený na stanovenie ceny s významným znížením v porovnaní s prevládajúcou cenou na medzinárodnom trhu, aby sa podporil rozvoj odvetvia nehrdzavejúcej ocele podľa dohody a dvojstrannej spolupráce s čínskou vládou.

(436) Hlavným cieľom mechanizmu stanovovania cien je zabezpečiť, aby sa niklová ruda dodávala, v prospech odvetvia nehrdzavejúcej ocele, za významne znížený cenu v porovnaní s medzinárodnými cenami. V prípade tejto regulovanej ceny je zároveň snahou zohľadňovať aj záujmy ťažobných spoločností, aby sa zabezpečila kontinuita dodávok za túto zníženú cenu a predchádzalo konkurzom a sociálnym nepokojom. Napokon sa ňou zabezpečuje minimálna úroveň štátnych príjmov, hoci oveľa nižšia než v prípade neexistencie znížených cien v porovnaní s medzinárodnou cenou. Potvrdil to úradujúci generálny riaditeľ pre nerastné suroviny a uhlie, ktorý uviedol, ako je uvedené ďalej, že jej účelom je zaistiť „spravodlivosť pre huty, ktoré chcú najnižšie možné ceny. Na druhej strane však musí zabezpečiť, aby činnosti spojené s ťažbou niklu poskytovali pre ťažbu dostatočné rozpätie.“ ([93])

(437) Na základe všetkých dostupných dôkazov Komisia dospela k záveru, že prostredníctvom regulovanej ceny mala indonézska vláda osobitne v úmysle zabezpečiť, aby cena niklovej rudy priniesla významné zníženie v porovnaní s cenami na medzinárodnom trhu v prospech odvetvia nehrdzavejúcej ocele. Indonézska vláda prostredníctvom tohto mechanizmu vykonávala významnú kontrolu nad schopnosťou ťažobných spoločností inak stanovovať ceny na inej úrovni na základe bežnej ponuky a dopytu na trhu.

([93]) https://www.esdm.go.id/en/media-center/news-archives/-new-regulation-on-mineral-ore-benchmark-price-issued.

Označenie ťažobných spoločností za „subjekty národného významu“

(438) Ďalším dôkazom, že ťažobné spoločnosti majú vládnu právomoc, je ich formálne označenie za „subjekty národného významu“.

(439) Z prešetrovania vyplynulo, že spoločnosti ťažiace nikel, spoločnosti PT. Antam TBK UPBN Southeast Sulawesi, PT. Ceria Nugraha Indotama, PT Vale, sú formálne uznané za subjekty národného významu v odvetví nerastných surovín a uhlia ([94]). Treba pripomenúť, že spoločnosť Antam je štátom vlastnená spoločnosť a štát vlastní podiely aj v spoločnosti PT Vale, zatiaľ čo spoločnosť PT Ceria Nugraha Indotama je súkromná spoločnosť.

(440) Tento štatút vychádza z vyhlášky MEMR číslo 202.K/HK.02/MEM.S/2021 o druhej zmene vyhlášky ministra energetiky a nerastných zdrojov číslo 77 K/90/MEMILIKI/2019 o subjektoch národného významu v oblasti energetiky a nerastných zdrojov z 18. októbra 2021 ([95]). Tridsaťštyri spoločností v odvetví nerastných surovín a uhlia je uvedených ako subjekty národného významu.

(441) Spoločnosti, ktoré majú na toto uznanie nárok, sú podniky životne dôležité pre hospodársky rozvoj krajiny alebo zdroje štátnych príjmov strategického charakteru. Pre odvetvie nerastných surovín a uhlia. Pokiaľ ide o bezpečnostnú pomoc v prípade akéhokoľvek narušenia prevádzky alebo hrozby, subjekty národného významu budú mať zo strany indonézskych národných policajných síl prvú prioritu. Podľa nariadenia č. 63 z roku 2004 o bezpečnosti subjektov národného významu „[s]právca subjektov národného významu je zodpovedný za ochranu subjektov národného významu, pričom každý z nich je založený na princípe vnútornej bezpečnosti“. Okrem toho „[š]tátna polícia Indonézskej republiky je povinná poskytnúť bezpečnostnú pomoc subjektom národného významu“ a „[š]tátna polícia Indonézskej republiky nasadila jednotku ochrany subjektov národného významu na základe potreby a odhadu hrozby a/alebo poruchy, ktorá môže nastať.“ Štátny zásah je zabezpečený aj v prípade konania odborových zväzov ([96]).

(442) Vzhľadom na uvedené skutočnosti Komisia dospela k záveru, že skutočnosť, že ťažobné spoločnosti pôsobiace v oblasti niklovej rudy – či už verejné alebo súkromné – majú nárok na to, aby boli formálne uznané za „subjekty národného významu“, svedčí o tom, že majú, vykonávajú alebo plnia vládnu právomoc.

Záver

(443) Z uvedeného celkového právneho prostredia a posúdenia vyplýva, že ťažobné spoločnosti poskytujúce niklovú rudu sú „verejné orgány“. Právne a hospodárske prostredie prevládajúce v Indonézii svedčí o tom, že ťažobné spoločnosti vykonávajú vládne funkcie poskytovaním niklovej rudy v mene indonézskej vlády. Niklová ruda, podobne ako iné nerastné suroviny v Indonézii, sú totiž prírodné zdroje, ktoré plne kontroluje a spravuje indonézska vláda. Napriek rozsiahlemu nedostatku spolupráce zo strany indonézskej vlády z prešetrovania vyplýva, že niekoľko ťažobných spoločností, ktoré predstavujú podstatnú domácu produkciu niklovej rudy, je úplne alebo čiastočne vo vlastníctve štátu a/alebo že ich riadi a/alebo kontroluje indonézska vláda.

(444) Okrem formálnych znakov kontroly vytvorila indonézska vláda kompletný normatívny rámec, ktorý musia ťažobné spoločnosti dodržiavať. Základné vlastnosti ťažobných spoločností ako také preukazujú, že spoločnosti ťažiace nikel namiesto toho, aby boli bežnými účastníkmi trhu, jednoducho vykonávajú rámec, ktorý stanovila indonézska vláda, pri výkone vládnych funkcií v súvislosti s odvetvím plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena. Sústavná a systematická povaha všetkých opatrení, ktoré prijala indonézska vláda, zahŕňa všetky aspekty ťažby a spracovania, predaja, obmedzení vývozu a stanovovania trhovej ceny niklovej rudy, ako aj prísnu kontrolu nad zahraničnými spoločnosťami prostredníctvom povinností odčlenenia a formálneho označenia domácich ťažobných spoločností za národné strategické subjekty.

(445) Komisia preto dospela k záveru, že indonézska vláda poskytuje finančný príspevok vo forme poskytovania niklovej rudy hutám prepojeným s výrobcami nehrdzavejúcej ocele prostredníctvom domácich ťažobných spoločností, ktoré konajú ako verejné orgány v zmysle článku 3 ods. 1 písm. a) bodu iii) základného nariadenia.

([94]) https://cerindocorp.com/News/61835aaa4161220b3a25ea7d.
([95]) https://cerindocorp.com/News/61835aaa4161220b3a25ea7d.
([96]) https://industriallindah.com/tag/obyek-vital-nasional/.

ii) Ťažobné spoločnosti poverené alebo riadené indonézskou vládou

(446) Okrem zistení, že ťažobné spoločnosti sú na účely článku 3 ods. 1 písm. a) základného nariadenia „verejným orgánom“, Komisia takisto alternatívne preskúmala, či indonézska vláda poskytla finančný príspevok tým, že poverila alebo nariadila spoločnostiam ťažiacim niklovú rudu (ako súkromným subjektom), aby predávali niklovú rudu výrobcom nehrdzavejúcej ocele za nižšiu než primeranú odplatu, ako sa stanovuje v článku 3 ods. 1 písm. a) bode iv) základného nariadenia.

Právna norma

(447) V článku 3 ods. 1 písm. a) bode iv) druhej zarážke základného nariadenia sa konštatuje, že finančný príspevok existuje, ak vláda: „poverí či nariadi súkromnému subjektu, aby vykonával jednu alebo viacero funkcií uvedených v bodoch i), ii) a iii), ktoré by za normálnych okolností plnila vláda, a prax sa v žiadnom smere nelíši od bežnej vládnej praxe“. K druhu funkcií opísaných v článku 3 ods. 1 písm. a) bode iii) základného nariadenia dochádza, keď „vláda poskytuje tovary alebo služby iné, než je všeobecná infraštruktúra, alebo nakupuje tovary…“. Uvedené ustanovenia odzrkadľujú body iii) a iv) článku 1.1 písm. a) ods. 1 Dohody o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach a mali by sa vykladať a uplatňovať so zreteľom na príslušnú judikatúru WTO.

(448) Porota WTO vo veci vývozných obmedzení USA rozhodla, že bežný význam týchto dvoch slov „poveriť“ (z angl. entrust) a „usmerniť“ (z angl. direct, tento pojem je v základnom nariadení preložený ako „nariadiť“) v článku 1.1 písm. a) ods. 1 bode iv) Dohody o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach si vyžaduje, aby činnosť vlády zahŕňala pojem delegovania (v prípade poverenia) alebo prikazovania (v prípade usmernenia). Zamietla tvrdenie USA o „príčine a následku“ a trvala na výslovnom a súhlasnom úkone delegovania alebo prikazovania. V nasledujúcej veci USA – vyrovnávacie clá na DRAMS však Odvolací orgán rozhodol, že nahradenie slov „poveruje“ a „usmerňuje“ slovami „deleguje“ a „prikazuje“ je ako štandard príliš prísne. Podľa Odvolacieho orgánu k „povereniu“ dochádza vtedy, keď vláda dáva súkromnému subjektu zodpovednosť, a „usmernenie“ odkazuje na situácie, v ktorých vláda vykonáva nad súkromným subjektom svoju právomoc. V oboch prípadoch vláda používa súkromný subjekt ako zástupcu pri poskytovaní finančného príspevku a „vo väčšine prípadov by sa dalo očakávať, že poverenie alebo usmernenie súkromného subjektu bude zahŕňať určitú formu hrozby alebo donútenia“.

(449) Podľa článku 1.1 písm. a) ods. 1 bodu iv) Dohody o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach sa zároveň neumožňuje členom ukladať vyrovnávacie opatrenia na výrobky v prípadoch, „keď vláda len vykonáva svoje všeobecné regulačné právomoci“ alebo keď zásah vlády „môže alebo nemusí mať konkrétny výsledok jednoducho vzhľadom na dané faktické okolnosti alebo realizáciu slobodnej vôle subjektov na trhu“. Naopak, poverenie a usmernenie znamená „aktívnejšiu úlohu vlády než iba pobádanie“. WTO navyše nezastáva názor, že „ponechanie priestoru na voľné uváženie súkromného subjektu je nevyhnutne v rozpore s poverením súkromného subjektu alebo jeho usmernením […]. Hoci sa môžu vyskytnúť prípady, keď rozsah priestoru ponechaného na voľné uváženie súkromného subjektu je taký, že je nemožné oprávnene dospieť k záveru, že súkromný subjekt je poverený alebo bol usmernený (vykonávať konkrétnu úlohu), je to skutkový/dôkazný stav, ktorým je potrebné sa zaoberať jednotlivo.“ V súlade s týmito rozhodnutiami WTO nie sú všetky vládne opatrenia, ktoré môžu poskytnúť výhody, to isté ako finančný príspevok podľa článku 3 základného nariadenia a článku 1.1 písm. a) Dohody o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach.

(450) Stručne povedané, v príslušných rozhodnutiach WTO sa stanovuje, že:

i) pri určovaní, či ide o „finančný príspevok“ podľa článku 1.1 písm. a) ods. 1 Dohody o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach, je potrebné zamerať sa na povahu vládneho opatrenia, a nie na účinky alebo výsledky vládneho opatrenia. Inými slovami, je dobre známe, že vlády zasahujú na trhu ako regulátori a vyvolávajú pritom účinky na trh a jeho účastníkov. V tomto zmysle môže vláda oprávnene ukladať vývozné dane s cieľom vytvárať príjem v prípade veľmi konkurencieschopnej komodity na medzinárodných trhoch. Naopak, o takéto oprávnené uloženie vývozných obmedzení nejde, ak je zrejmé, že použitie takého nástroja spoločne s ďalšími mechanizmami na udržanie komodít na domácom trhu, a prinútenie dodávateľov, aby predávali za ceny nižšie než trhové ceny, je súčasťou širšieho systému vypracovaného vládou na podporu určitého odvetvia alebo skupiny odvetví s cieľom posilniť ich konkurencieschopnosť. Pri posudzovaní prvku finančného príspevku je teda dôležitá povaha vládneho opatrenia vrátane jeho kontextu, predmetu a účelu;

ii) „poverenie“ alebo „usmernenie“ zahŕňa výslovné a súhlasné opatrenie určené konkrétnej strane vo vzťahu k určitej úlohe alebo povinnosti, čo je značne odlišné od situácie, keď vláda zasahuje na trhu určitým spôsobom, ktorý môže alebo nemusí mať konkrétny výsledok vzhľadom na faktické okolnosti alebo realizáciu slobodnej vôle subjektov na trhu. Napokon, kľúčovou otázkou súvisiacou s pojmami poverenie alebo usmernenie je, či dané konanie, t. j. finančný príspevok vo forme poskytovania tovaru za nižšiu než primeranú odplatu, môže byť pripisované vláde, alebo je to stále slobodná vôľa súkromných subjektov s ohľadom na trhové faktory, ako sú regulačné obmedzenia;

iii) článok 1.1 písm. a) ods. 1 bod iv) Dohody o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach je v podstate ustanovením proti obchádzaniu, a teda zistenie poverenia alebo usmernenia si vyžaduje, aby vláda dávala súkromnému subjektu zodpovednosť alebo vykonávala svoju právomoc nad súkromným subjektom s cieľom poskytovať finančný príspevok. Vo väčšine prípadov by bolo možné očakávať, že poverenie alebo usmernenie súkromného subjektu bude zahŕňať určitú formu hrozby alebo donútenia, čo môže následne slúžiť ako dôkaz o poverení alebo usmernení. Vlády však pravdepodobne majú k dispozícii ďalšie prostriedky na vykonávanie právomoci nad súkromným subjektom, z ktorých niektoré môžu byť „subtílnejšie“ než prikazovanie alebo nemusia zahŕňať rovnakú mieru nátlaku;

iv) musí existovať „preukázateľná súvislosť“ medzi konaním vlády a správaním súkromného subjektu. Nie je dôvod, prečo by vec poverenia alebo usmernenia zo strany vlády nemala byť založená na nepriamych dôkazoch (ako sú implicitné a neformálne akty delegovania alebo prikazovania) za predpokladu, že takéto dôkazy sú preukazné a presvedčivé. V tejto súvislosti dôkaz o zámere vlády podporiť odberateľské odvetvie (napríklad prostredníctvom verejne stanovených politík alebo vládnych rozhodnutí alebo iných vládnych opatrení) alebo o existencii iných vládnych opatrení zabezpečujúcich konkrétny výsledok na trhu (napr. obmedzenie vývozu spolu s vládnym opatrením, ktoré bráni prevádzkovateľom, ktorí podliehajú týmto obmedzeniam, skladovať svoje výrobky, alebo regulácia cien vládou s cieľom udržať ceny dotknutého výrobku na domácom trhu nízke) môže byť relevantný na určenie existencie „finančného príspevku“ podľa článku 1.1 písm. a) ods. 1 bodu iv) Dohody o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach [najmä ako nepriamy spôsob, akým vláda dodáva tovar, ako je uvedené v bode iii)]. Za určitých okolností „usmernenie“ vládou (z angl. *guidance*) môže predstavovať nariadenie. Napokon, v závislosti od okolností sa môže súkromný subjekt rozhodnúť nevykonávať funkciu, ktorou bol poverený alebo ktorej vykonávanie mu bolo nariadené, napriek možným negatívnym dôsledkom, ktoré môžu nasledovať. Z toho samotného však nevyplýva, že súkromný subjekt nebol poverený ani že mu vykonávanie nebolo nariadené.

(451) V súlade s touto judikatúrou Komisia preskúmala povahu zásahu indonézskej vlády, t. j. či zásah indonézskej vlády zahŕňa poverenie alebo riadenie podnikov ťažiacich niklovú rudu, aby poskytovali niklovú rudu hutám za nižšiu než primeranú odplatu; povahu poverených alebo riadených subjektov, t. j. či sú podniky ťažiace niklovú rudu súkromnými subjektmi v zmysle článku 3 ods. 1 písm. a) bodu iv) základného nariadenia; a činnosť poverených alebo riadených subjektov, t. j. či poverené alebo riadené podniky ťažiace niklovú rudu poskytujú niklovú rudu indonézskym hutám za nižšiu než primeranú odplatu, a teda konajú ako zástupcovia indonézskej vlády. Komisia okrem toho posudzovala, či by vykonávanú funkciu za normálnych okolností plnila vláda, t. j. či je poskytovanie niklovej rudy hutám v Indonézii bežnou činnosťou vlády, a či sa takáto funkcia v žiadnom smere nelíši od praxe, ktorú bežne vykonávajú vlády, t. j. či sa líši skutočné poskytovanie niklovej rudy ťažobnými spoločnosťami v nejakom smere od toho, čo by vláda robila sama.

Posúdenie

(452) Vzhľadom na judikatúru WTO uvedenú v predchádzajúcej časti Komisia najskôr analyzovala, či podpora zo strany indonézskej vlády indonézskemu oceliarskemu priemyslu vo forme poskytovania niklovej rudy za nižšiu než primeranú odplatu je skutočne cieľom rôznych predmetných vládnych opatrení a nie len „vedľajším účinkom“ výkonu všeobecnej regulačnej právomoci. V rámci prešetrovania sa skúmalo najmä to, či zistené nižšie ceny niklovej rudy boli súčasťou cieľov vlády alebo či nižšie ceny boli skôr „neúmyselným“ vedľajším dôsledkom všeobecného vládneho regulovania. Komisia dospela k záveru, že cieľom rôznych zásahov zo strany indonézskej vlády bola podpora odvetvia nehrdzavejúcej ocele a že zamýšľaným cieľom týchto opatrení boli nižšie ceny niklovej rudy.

(453) Indonézska vláda prijala v priebehu rokov množstvo opatrení na dosiahnutie svojho politického cieľa. V oddiele 4.4 sa podrobne opisujú relevantné súvislosti a kontext, ktoré viedli k rozhodnutiu indonézskej vlády maximalizovať pridanú hodnotu z významných zásob niklovej rudy rozvojom odvetvia hutníctva a odberateľského odvetvia nehrdzavejúcej ocele na domácom trhu. Súčasťou tejto celkovej politiky indonézskej vlády bolo motivovať huty, aby

budovali a udržiavali hutnícke kapacity v Indonézii, okrem iného zabezpečením nízkych cien niklovej rudy pre tieto huty, a to najmä prostredníctvom vývozných obmedzení v kombinácii s ďalšími vládnymi opatreniami; najmä požiadavkami na spracovanie na domácom trhu a povinným mechanizmom stanovovania cien, ktorým sa udržiavajú ceny umelo nízke.

(454) Predovšetkým v zákone o ťažbe z roku 2009 sa všetkým spoločnostiam ťažiacim niklovú rudu uložila povinnosť buď vybudovať svoje vlastné zariadenie na spracovanie/čistenie niklu, alebo predávať svoj produkt takémuto domácemu zariadeniu. To predstavovalo *de facto* zákaz vývozu nespracovanej niklovej rudy. Jedným z hlavných cieľov zákona o ťažbe z roku 2009 v tejto súvislosti je: „podporovať a zväčšovať rozširovanie vnútroštátnych kapacít tak, aby sa dosiahla väčšia konkurencieschopnosť na vnútroštátnej, regionálnej a medzinárodnej úrovni“ [článok 3 písm. d)]. Zákon o ťažbe z roku 2009 potvrdzuje cieľ indonézskej vlády vybudovať odberateľské odvetvia spracovania nerastných surovín a zabezpečiť, aby mali konkurenčnú výhodu na medzinárodnej úrovni. Keďže hlavným využitím niklovej rudy je výroba nehrdzavejúcej ocele, je jasné, že zo zákona o ťažbe z roku 2009 majú najväčší prospech vyvážajúci výrobcovia.

(455) Ako je podrobne vysvetlené v predchádzajúcom oddiele o ťažobných spoločnostiach konajúcich ako verejné orgány, indonézska vláda zaviedla najmä tieto opatrenia týkajúce sa niklovej rudy, ktoré sa vzťahujú na všetky ťažobné spoločnosti bez ohľadu na to, či sú v štátnom alebo súkromnom vlastníctve:

i) povinnosť spracovania na domácom trhu (pozri odôvodnenia 401 až 404);

ii) obmedzenia vývozu do roku 2019 a úplný zákaz vývozu od 1. januára 2020 (pozri odôvodnenia 405 až 413);

iii) povinný mechanizmus stanovovania cien (pozri odôvodnenia 435 až 437).

(456) Stručne povedané, povinnosť povinného spracovania si vyžadovala, aby huty spracovávali niklovú rudu na domácom trhu, čo dokazuje, že zámerom indonézskej vlády bolo zabezpečiť, aby sa niklová ruda ťažila a spracovávala na domácom trhu a aby sa nevyvážala. Konkrétnym zámerom následných *de facto* alebo *de jure* vývozných obmedzení a zákazov vývozu niklovej rudy účinných od roku 2014, po prechodnom období začínajúcom sa v roku 2009, a najmä úplného zákazu vývozu od 1. januára 2020 bolo zabezpečiť, aby sa niklová ruda okrem toho, že sa musela spracúvať na domácom trhu, nemohla vyvážať. Namiesto toho sa musela ponechať na domácom trhu v prospech odvetvia nehrdzavejúcej ocele, čo viedlo k nižším domácim cenám niklovej rudy.

(457) Nízke ceny niklovej rudy, ktoré sú výsledkom vývozných obmedzení (a požiadavky na spracovanie na domácom trhu), boli ďalej podporené povinným mechanizmom stanovovania cien, ktorý bol zavedený v roku 2020.

(458) Indonézska vláda začala regulovať určité aspekty cien niklovej rudy už v roku 2010 prostredníctvom článku 85 nariadenia vlády č. 23/2010. Právna úprava obsahovala referenčnú cenu najmä na účely výpočtu výšky licenčných poplatkov splatných indonézskej vláde. Transakčné ceny medzi ťažobnými spoločnosťami a hutami ešte v nej neboli regulované. V týchto prvých dňoch sa referenčná cena vzťahovala len na domáce transakcie súvisiace s niklovou rudou. Indonézska vláda chcela zabezpečiť, aby vzhľadom na potenciálne nízku úroveň cien na domácom trhu v porovnaní s vývoznými cenami bola vláda schopná vyberať primeranú úroveň licenčných poplatkov za predaj na domácom trhu. Mechanizmus stanovovania cien vymedzený v článku 85 bol v roku 2017 predmetom dôležitej zmeny prostredníctvom nariadenia vlády č. 1/2017, na základe ktorej začala indonézska vláda regulovať nielen cenu niklovej rudy, pokiaľ ide o licenčné poplatky, ale aj skutočnú transakčnú cenu. Zmenená verzia článku 85, ako sa uvádza v nariadení vlády č. 1/2017, znie takto: „1. Držitelia výrobno-prevádzkovej IUP na nerastné suroviny aj uhlie, ktorí predávajú nerastné suroviny a uhlie, musia uplatňovať referenčnú cenu 2. Cenu uvedenú v bode 1 stanovuje: a) minister pre kovy a uhlie; b) guvernér alebo regent/starosta, v závislosti od jeho úlohy, pre nekovové nerastné suroviny a horniny. 3. Cena uvedená v bode 1 je stanovená trhovým mechanizmom a/alebo v závislosti od ceny akceptovanej na medzinárodnom trhu. 4. Podrobnosti o určovaní cien kovových nerastných surovín a uhlia sú upravené nariadením ministra.“ ([97])

([97]) Indonézska vláda uviedla, že cieľom tejto zmenenej verzie článku 85 v nariadení vlády č. 1/2017 bolo uplatniť HPM pri predaji nerastných surovín a uhlia na účely výpočtu štátnych príjmov. Zdá sa však, že v uvedenom nariadení sa vôbec nespomína, že by sa HPM mala používať iba na účely výpočtu štátnych príjmov.

(459) Indonézska vláda stanovila samotný mechanizmus na určenie referenčných cien pre transakcie medzi ťažobnými spoločnosťami a hutami prostredníctvom svojich osobitných nariadení s cieľom dosiahnuť významné zníženie ceny niklovej rudy v porovnaní s medzinárodnými trhmi. Referenčná cena niklu (HPM) bola určená na základe vzorca stanoveného vo vyhláške MEMR 2946K/30/MEM/2017 takto: HPM niklovej rudy = % Ni x KF x HMA niklu. „1. HPM niklovej rudy je referenčná cena kovovej nerastnej suroviny vo forme niklovej rudy v USD/DMT 2. % Ni je obsah Ni v niklovej rude. 3. KF je korekčný faktor predstavujúci výšku percentuálneho podielu, v ktorom je zohľadnené zníženie ceny alebo výška prémie na základe kvality predávanej komodity, pričom: a) KF v prípade niklovej rudy obsahujúcej 1,9 % Ni = 20 % a b) pri každom zvýšení obsahu Ni o 0,1 % sa KF zvýši/zníži o 1 %.“ V nariadení MEMR č. 7/2017 sa HPM vymedzuje ako „cena kovových nerastných surovín určená na predajnom mieste, vyplatená na loď (FOB), za každú kovovú nerastnú surovinu predstavujúcu ťažobnú komoditu“ a HMA ako „cena odvodená z priemerných zverejnených cien kovových nerastných surovín v predchádzajúcom mesiaci alebo cena platná v deň predmetnej transakcie podľa cenovej ponuky na základe zverejnených cien kovových nerastných surovín“. Výšku HMA určuje každý mesiac minister a odvíja sa od medzinárodných cien, napríklad od ceny niklu na Londýnskej burze kovov.

(460) Hoci vzorec na výpočet regulovanej HPM niklovej rudy je skutočne naviazaný na medzinárodnú cenu niklovej rudy, tento vzorec obsahuje významný korekčný faktor, ktorý zabezpečuje, že cena niklovej rudy na domácom trhu v Indonézii je výrazne nižšia ako medzinárodné ceny.

(461) Nariadenie o stanovovaní cien takisto konkrétne ukazuje zámer indonézskej vlády regulovať ceny v prospech domáceho odvetvia nehrdzavejúcej ocele na úrovni nižšej, ako sú bežné trhové podmienky. Cieľom mechanizmu bolo dosiahnuť cenu s významným znížením v porovnaní s cenou na medzinárodnom trhu. Potvrdili to rôzne vyhlásenia indonézskej vlády. Tento mechanizmus stanovovania cien bol dôležitý aj pre politické ciele indonézskej vlády, keďže sa ním zaisťovalo, že ťažobné spoločnosti mohli pokračovať v ťažbe a zásobovaní odberateľského odvetvia, pretože zaujatosť politiky indonézskej vlády v prospech hút ohrozila životaschopnosť niekoľkých ťažobných spoločností.

(462) V tlačovej správe MEMR č. 253.Pers/04/SJI/2020 o novom nariadení o referenčnej cene nerastnej rudy ([98]) sa potvrdzuje skutočnosť, že prostredníctvom mechanizmu regulovaných cien má indonézska vláda v úmysle udržiavať nízku úroveň ceny niklovej rudy v prospech domáceho odvetvia hutníctva ako svoj hlavný cieľ a zároveň zabezpečiť, aby cena umožnila pokračovanie v ťažbe niklovej rudy. Úradujúci generálny riaditeľ pre nerastné suroviny a uhlie otvorene vysvetľuje, že „vláda stanovila HPM nižšiu ako medzinárodnú cenu, aby zvýšila úspory z rozsahu hút,“ a že „čím je HPM nižšia, tým sú huty hospodárnejšie. Vždy nastavujeme HPM nižšiu ako medzinárodnú trhovú cenu.“ Riaditeľ spoločnosti Mineral Fostering and Enterprise, Yunus Saefulhak, uviedol príklad nastavenia HPM nižšej ako medzinárodná cena. „Napríklad, ak je medzinárodná cena 60 USD (za mokrú metrickú tonu alebo WMT), naša cena (v Indonézii) je 30 USD (za WMT)“ ([99]).

(463) Aj ďalší komentátori uvádzajú, že indonézska vláda pri stanovovaní ceny niklovej rudy pozorne sledovala záujem hút. Úradujúci generálny riaditeľ pre nerastné suroviny a uhlie potvrdil, že jej účelom je zaistiť „spravodlivosť pre huty, ktoré chcú najnižšie možné ceny. Na druhej strane však musí zabezpečiť, aby činnosti spojené s ťažbou niklu poskytovali pre ťažbu dostatočné rozpätie“ ([100]) a dodal, že „[s]amozrejme, všimnite si, že po prepočítaní je priemerná cena nerastnej suroviny stále nižšia ako medzinárodná cena o 30 percent. Cieľom je podporiť investičnú klímu hút na vybudovanie spracovateľských a rafinačných zariadení v Indonézii.“ ([101]) Regulovaná cena niklovej rudy, ktorá nesúvisí s trhovými podmienkami, môže fungovať len pri súbežnom uplatňovaní zákazu vývozu brániaceho ťažobným spoločnostiam v iných predajných príležitostiach a možnosti obchádzať cenové obmedzenia predajom svojich výrobkov do zahraničia za vyššiu cenu.

([98]) https://www.esdm.go.id/en/media-center/news-archives/-new-regulation-on-mineral-ore-benchmark-price-issued.
([99]) https://www.esdm.go.id/en/media-center/news-archives/-new-regulation-on-mineral-ore-benchmark-price-issued.
([100]) http://www.ima-api.org/wp-content/uploads/2020/07/IMA-Daily-Update-Tuesday-July-21-2020-dikonversi.pdf.
([101]) http://www.ima-api.org/wp-content/uploads/2020/07/IMA-Daily-Update-Tuesday-July-21-2020-dikonversi.pdf.

(464) Keďže indonézska vláda uložila na ťažobné spoločnosti obmedzenia vývozu niklovej rudy a zároveň platili ďalšie vládne opatrenia, najmä vrátane i) cenovej regulácie, ktorá umelo udržiavala ceny niklovej rudy na nízkej úrovni, a ii) požiadaviek na spracovanie na domácom trhu, ktoré viedli k nadmernej ponuke a stláčaniu cien nadol, spoločnosti ťažiace nikel sa dostali do ekonomicky iracionálnej situácie, v ktorej boli nútené predávať niklovú rudu na domácom trhu za ceny umelo stlačené nadol v porovnaní s podstatne vyššími cenami, ktoré by inak mohli získať od omnoho väčšieho počtu potenciálnych zákazníkov, ak by nepodliehali licenčným povinnostiam a ak by neexistoval daný mechanizmus stanovovania cien. Spoločnosti ťažiace niklovú rudu preto nemajú možnosť racionálneho obchodného výberu a sú nútené plniť politický cieľ indonézskej vlády, ktorým je zvýhodnenie odvetvia nehrdzavejúcej ocele.

(465) Na základe údajov, ktoré poskytla indonézska vláda o ťažbe a spotrebe niklovej rudy v Indonézii, pokiaľ sú tieto údaje presné, ako indonézska vláda tvrdí (pozri odôvodnenia 348 a 351), ťažba niklovej rudy výrazne prevyšuje jej spotrebu.

(466) Inými slovami, tieto opatrenia spolu predstavujú výslovné a súhlasné konanie indonézskej vlády pozostávajúce z delegovania alebo prikázania spoločnostiam ťažiacim niklovú rudu, aby poskytovali hutám niklovú rudu za nižšiu než primeranú odplatu. Úloha indonézskej vlády výrazne prekračovala rámec bežného zasahovania z pozície regulátora trhu v odvetví ťažby. Príslušné opatrenia nielenže regulovali všeobecné aspekty trhu, ale viedli ťažobné spoločnosti k špecifickému správaniu tým, že im ukladali povinnosť spracúvať rudu na domácom trhu, zatvorili sa na základe nich vývozné trhy a ceny sa regulovali významným znížením v porovnaní s medzinárodným trhom. Všetky tieto opatrenia boli prijaté preto, aby ťažobné spoločnosti poskytovali niklovú rudu za nižšiu než primeranú odplatu v prospech odberateľského odvetvia. Tento zámer bol jasne vyjadrený prostredníctvom mnohých politických vyhlásení a opatrení.

(467) Keďže indonézska vláda ťažobným spoločnostiam uložila povinnosť dodržiavať uvedené opatrenia (aj prostredníctvom sankcií a zrušenia licencií, pozri odôvodnenia 337 – 375), zbavila ich možnosti slobodne si vybrať ťažobné a predajné stratégie na základe trhových hľadísk. Inými slovami, uvedené opatrenia jednoznačne predstavujú „preukázateľnú súvislosť“ medzi konaním vlády a správaním súkromných ťažobných spoločností. Indonézska vláda využívala ťažobné spoločnosti ako zástupcu na podporu hút a výrobcov nehrdzavejúcej ocele. Komisia okrem toho už poznamenala, že indonézska vláda riadi a kontroluje ťažbu prírodných zdrojov vrátane niklovej rudy ako súčasť svojich vládnych funkcií (pozri odôvodnenie 374). Poskytovanie niklovej rudy sa preto môže považovať za funkciu, ktorou je za normálnych okolností poverená vláda na základe výkonu jej regulačných právomocí.

(468) Namiesto toho, aby indonézska vláda svoje ciele verejnej politiky, ktorými je motivovanie na zvýšenie hutníckej kapacity prostredníctvom nízkych cien niklovej rudy, dosahovala poskytovaním niklovej rudy za nižšiu než primeranú odplatu priamo odvetviu nehrdzavejúcej ocele, postupovala tak, že viedla ťažobné spoločnosti k tomu, aby takto konali v jej mene, a to prostredníctvom súboru starostlivo cielených zákonov a iných právnych predpisov.

(469) V pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií indonézska vláda po prvé namietala, že odkaz na ústavu z roku 1945 v odôvodnení 374 je v kontexte stanovenia finančného príspevku úplne irelevantný. V tejto súvislosti indonézska vláda pripomenula zásadu štátnej zvrchovanosti, ktorá zahŕňa zásadu zvrchovanosti nad národnými zdrojmi, ako ju uznala porota WTO vo veci Čína – suroviny ([102]).

(470) Komisia na úvod poznamenala, že odkazom na ústavu z roku 1945 nie je dotknutá zásada štátnej zvrchovanosti, a to ani zásada zvrchovanosti nad prírodnými zdrojmi. Komisia totiž nespochybnila možnosť ani schopnosť indonézskej vlády prijímať politické a regulačné rozhodnutia. Jediným zistením, ktoré Komisia v odôvodnení 374 vyvodila z ústavy z roku 1945 v spojení so zákonom o ťažbe z roku 2009, je, že všetky nerasty v Indonézii sú verejnými prírodnými zdrojmi, ktoré kontroluje a využíva štát. Komisia na základe citovania ústavy z roku 1945, ktoré sa obmedzovalo len na jej článok 33 ods. 2, nepreukázala, že indonézska vláda poskytla finančný príspevok v kontexte poskytovania niklovej rudy za nižšiu než primeranú odplatu. Relevantnosť ústavy z roku 1945 je odôvodnená skutočnosťou, že článok 33 je dvakrát spomenutý v preambule zákona o ťažbe z roku 2009, ktorým sa v skutočnosti reguluje odvetvie ťažby a zaisťuje vykonávanie zásady zakotvenej v ústave z roku 1945. Komisia ďalej poznamenala, že zásada štátnej zvrchovanosti nevylučuje, že určité politické a regulačné rozhodnutia, ktoré

([102]) Správy poroty, Čína – opatrenia týkajúce sa vývozu rôznych surovín, WT/DS394/R, dod. 1 a kor. 1; WT/DS395/R, dod. 1 a kor. 1; WT/DS398/R, dod. 1 a kor. 1, prijaté 22. februára 2012, zmenené správami Odvolacieho orgánu WT/DS394/AB/R; WT/DS395/AB/R; WT/DS398/AB/R, DSR 2012:VII, s. 3 501, body 7.378 a 7.380.

indonézska vláda slobodne prijala, by sa spolu so všetkými ostatnými dostupnými dôkazmi mohli považovať za poskytnutie finančného príspevku na účely plnenia záväzkov indonézskej vlády v rámci WTO. Porota vo veci Čína – suroviny na jednej strane totiž uznala, že „schopnosť uzatvárať medzinárodné dohody – akou je Dohoda o založení WTO – je základným príkladom výkonu zvrchovanosti“ ([103]), zároveň však pripomenula, že „členovia musia uplatňovať svoju zvrchovanosť nad prírodnými zdrojmi v súlade so svojimi záväzkami v rámci WTO“ ([104]). V nadväznosti na to, pokiaľ ide o predmet sporu vo veci Čína – suroviny, porota vydala odporúčanie ([105]) – ktoré bolo potvrdené Odvolacím orgánom ([106]) –, aby Čína zosúladila svoje vývozné clo a vývoznú kvótu na určité suroviny so svojimi záväzkami v rámci WTO. Komisia preto považovala odkaz na ústavu za relevantný na pochopenie právneho kontextu a túto námietku zamietla.

(471) Indonézska vláda ďalej tvrdila, že zákony, iné právne predpisy a politiky v oblasti ťažby, ktoré Komisia citovala, sú v súvislosti so stanovením finančného príspevku irelevantné, pretože nezasahujú do obchodných transakcií medzi podnikateľskými subjektmi. Indonézska vláda tvrdila, že Komisia nesprávne vyložila význam slova „kontrola“ použitého vo viacerých ustanoveniach, ktoré má v skutočnosti odkazovať na činnosti riadenia ťažobných podnikov a dohľadu nad nimi alebo na činnosti zamerané na boj proti nezákonnej ťažbe, predchádzanie environmentálnym škodám spôsobeným ťažobnými činnosťami a zabezpečenie toho, aby bol ťažobný prieskum plne v súlade s osvedčenými ťažobnými postupmi. V tejto súvislosti indonézska vláda odkázala na vymedzenie pojmov vedenie, dohľad, verejná ochrana a vykonávacie usmernenia uvedené v kapitole XIX zákona o ťažbe z roku 2009 a v článku 3 nariadenia vlády č. 55/2010, pričom na Komisiu naliehala, aby zohľadnila všetky právne predpisy vrátane vykonávacích opatrení, najmä nariadenie vlády č. 55/2010. Podľa názoru indonézskej vlády uvedené ustanovenia nepreukazujú, že zasahuje do súkromných obchodných transakcií a nariaďuje ťažobným spoločnostiam, aby poskytovali niklovú rudu za nižšiu než primeranú odplatu.

(472) Konkrétnejšie indonézska vláda spochybnila úlohu, ktorú jej Komisia pripísala v odôvodnení 327, na trhu s niklovou rudou odkazom na preambulu nariadenia MEMR č. 26/2018 o vykonávaní osvedčených ťažobných postupov a dohľade nad ťažbou nerastov a uhlia, ktorým sa vykonáva nariadenie vlády č. 55/2010, a tvrdí, že úlohou indonézskej vlády je len dohliadať na vykonávanie osvedčených ťažobných zásad a postupov a poskytovať v tomto smere usmernenia.

(473) Indonézska vláda takisto reagovala na zistenie uvedené v odôvodnení 374, že kontroluje všetky prírodné zdroje, pričom tvrdila, že musí vykonávať kontrolu nad odvetvím ťažby, aby zabránila negatívnemu vplyvu ťažobných činností ako zhoršovanie životného prostredia a znečistenie v rámci ťažobných oblastí.

(474) Komisia sa v prvom rade domnievala, že na vyvodenie záveru o finančnom príspevku v súvislosti s poskytovaním niklovej rudy za nižšiu než primeranú odplatu musela zohľadniť každý relevantný právny predpis alebo nariadenie týkajúce sa odvetvia ťažby vrátane vykonávacieho nariadenia. Právne posúdenie založené len na čiastočných informáciách a dôkazoch v spise, v ktorom sa prehliadajú potenciálne relevantné informácie a dôkazy, by znížilo presnosť a primeranosť zistení Komisie. Komisia mala preto v rozpore s tvrdením indonézskej vlády právnu povinnosť analyzovať všetky relevantné dôkazy. Tento argument sa preto zamietol.

(475) Pokiaľ ide o ostatné argumenty, len tvrdením, že Komisia nesprávne chápe význam slova „kontrola“, a uvádzaním čiastočných, obmedzených citácií z určitých právnych predpisov závery Komisie nemožno zmeniť.

(476) Komisia totiž nespochybňuje skutočnosť, že kontrola indonézskej vlády prostredníctvom riadenia a dohľadu sa vykonáva aj s cieľom bojovať proti nezákonnej ťažbe, predchádzať environmentálnym škodám a zaistiť osvedčené ťažobné postupy. Kontrola indonézskej vlády sa však neobmedzuje len na tieto činnosti. Ako sa na základe prešetrovania a dôkazov dostatočne preukázalo, kontrola indonézskej vlády sa vykonáva aj na účely splnenia

([103]) Správa poroty, Čína – suroviny, už citovaná, bod 7.382.
([104]) Správa poroty, Čína – suroviny, už citovaná, bod 7.381.
([105]) Správa poroty, Čína – suroviny, už citovaná, bod 8.8.
([106]) Správy Odvolacieho orgánu, Čína – opatrenia týkajúce sa vývozu rôznych surovín, WT/DS394/AB/R; WT/DS395/AB/R; WT/DS398/AB/R, prijaté 22. februára 2012, DSR 2012:VII, s. 3295, bod 362 písm. b).

všeobecného cieľa rozvíjať domáci spracovateľský priemysel, a to okrem iného kontrolou ťažby a predajných cien niklovej rudy. To, že kontrola môže mať iné súbežné a/alebo vedľajšie ciele, túto skutočnosť nespochybňuje. Uvedené by už stačilo na zamietnutie tohto tvrdenia.

(477) Kvôli úplnosti Komisia analyzovala aj vymedzenie pojmov vedenie, dohľad a verejná ochrana v kapitole XIX zákona o ťažbe z roku 2009. Komisia poznamenala, že odkazujú na činnosť vedenia a dohľadu, ktorú ústredná indonézska vláda vykonáva v rámci svojich právomocí v oblasti riadenia odvetvia ťažby nad provinčnou a okresnou/mestskou úrovňou. Jasne to vyplýva z odsekov obsahujúcich vymedzenie daných pojmov, ktoré uvádza indonézska vláda, konkrétne z článku 139: „Minister dáva pokyny na riadenie podnikania v oblasti ťažby, ktoré v rámci svojich právomocí vykonávajú provinčné verejné správy a okresné/mestské samosprávy“ a z článku 140 ods. 1: „Minister dohliada na riadenie podnikania v oblasti ťažby, ktoré v rámci svojich právomocí vykonávajú provinčné verejné správy a okresné/mestské samosprávy“. Potvrdzuje sa to aj v článku 6 ods. 1 písm. n) zákona o ťažbe z roku 2009, v ktorom sa ústrednej indonézskej vláde pripisuje úloha „viesť riadenie ťažby nerastných surovín a uhlia, ktoré vykonávajú regionálne vlády, a dohliadať naň“. Činnosť vedenia a dohľadu, ako aj vymedzenie týchto pojmov sa preto vzťahujú na vedenie a dohľad zo strany ústrednej indonézskej vlády vo vzťahu k úrovniam miestnej samosprávy. Predstavuje to však len jednu z úloh pripísaných ústrednej indonézskej vláde. Komisia napríklad poznamenáva, že indonézska vláda vo svojich tvrdeniach neuviedla odkaz na kapitolu III zákona o ťažbe z roku 2009, ktorá je výslovne nazvaná „Kontrola nerastných surovín a uhlia“. Táto kontrola sa vykonáva na všetkých úrovniach indonézskej vlády (článok 4 ods. 2: „je vykonávaná vládou a/alebo regionálnymi vládami“) na rozdiel od vedenia a dohľadu uvedených v kapitole XIX, ktoré vykonáva osobitne minister pre energetiku a nerastné zdroje. Navyše pojmu kontrola sa podrobnejšie venuje článok 5 zákona o ťažbe z roku 2009, v ktorom sa uvádza, že „vláda… môže v národnom záujme… prijať politiku uprednostňovania potrieb domáceho trhu v oblasti nerastných surovín a/alebo uhlia“ (odsek 1), že „národné záujmy… sa môžu realizovať vykonávaním dohľadu nad výrobou a vývozom“ (odsek 2) a že „vláda má pri vykonávaní dohľadu… právomoc v prípade akejkoľvek komodity pre ktorúkoľvek provinciu stanoviť ročný objem výroby“ (odsek 3). Dohľad uvedený v článku 5 sa veľmi líši od dohľadu uvedeného v kapitole XIX. Vo vymedzení dohľadu, na ktoré poukazuje indonézska vláda, podľa článku 141 kapitoly XIX zákona o ťažbe z roku 2009 sa totiž vôbec nespomína výroba a vývoz. Indonézska vláda neposkytla žiadny dôkaz o tom, že pojem kontrola sa v článku 141 vymedzuje ako dohľad, ani o tom, že dohľad uvedený v článku 5 je vymedzený v článku 141. Vo vymedzení dohľadu v článku 141 sa totiž jasne odkazuje na „dohľad v zmysle článku 140“, t. j. na dohľad ústrednej indonézskej vlády nad úrovňami miestnej samosprávy pri riadení odvetvia ťažby.

(478) Indonézska vláda, aj s ohľadom na odkaz na článok 3 nariadenia vlády č. 55/2010, opäť vykladá právne predpisy čiastočným spôsobom. Hoci Komisia nespochybňuje vymedzenie usmerňovania obsiahnuté v článku 3, poznamenáva, že na účely posúdenia kontroly to nie je relevantné. Relevantná je namiesto toho napríklad skutočnosť, že „[m]inister, guvernér alebo regent/starosta v súlade so svojimi právomocami dohliada na vykonávanie riadenia ťažobných podnikov…“ (článok 13 ods. 2), že „[d]ohľad uvedený v článku 13 ods. 2 sa vykonáva v týchto oblastiach: … b) uvádzanie na trh“ [článok 16 písm. b)] a napokon že „[d]ohľad nad uvádzaním na trh, ako sa uvádza v článku 16 písm. b), by sa mal vzťahovať najmenej na: a) uskutočňovanie ťažby a predaja vrátane kvality a množstva a ceny nerastných surovín a uhlia“ (článok 22). Indonézska vláda sa nevyjadrila k žiadnemu z týchto jasných právnych základov kontroly, ktorú vykonáva, a jej zasahovania do stanovovania cien niklovej rudy.

(479) Okrem toho, pokiaľ ide o nariadenie MEMR č. 26/2018, Komisia nespochybnila, že podľa preambuly uvedeného nariadenia je úlohou indonézskej vlády len dohliadať na vykonávanie osvedčených ťažobných zásad a postupov a poskytovať v tomto smere usmernenia. Komisia sa domnieva, že toto samotné vyhlásenie na opísanie úlohy indonézskej vlády nestačí. Naopak, je potrebné poznamenať, že vymedzenie osvedčených ťažobných postupov „zahŕňa… b) riadenie podnikania v oblasti ťažby“ [článok 3 ods. 2 písm. b)], ktoré zasa „zahŕňa vykonávanie v týchto oblastiach: a) uvádzanie na trh“ [článok 3 ods. 4 písm. a)]. Uvedené ustanovenia o uvádzaní na trh vykonávajú držitelia licencií IUP a IUPK na účely výrobnej prevádzky a „pozostávajú najmenej z/zo: … c) predajnej ceny nerastných surovín a uhlia, ktorá sa riadi referenčnou cenou nerastnej suroviny, referenčnou cenou uhlia alebo predajnou cenou stanovenou ministrom; d) stanovovania cien v príslušných kúpnych zmluvách, ktoré sa riadi referenčnou cenou nerastnej suroviny alebo referenčnou cenou uhlia“ [článok 30 ods. 1 písm. c) a d)]. Aj v tomto prípade indonézska vláda vychádzala zo selektívnych citácií a úmyselne sa nezaoberala najrelevantnejšími ustanoveniami právnych predpisov, z ktorých vo svojom podaní citovala. Tieto tvrdenia sa preto zamietli.

(480) Indonézska vláda ďalej tvrdila, že spoločnosti ťažiace niklovú rudu a huty rokujú o svojich obchodných transakciách, ako aj o cene niklovej rudy úplne slobodne a nezávisle od indonézskej vlády. Podľa indonézskej vlády bolo účelom HPM zabezpečiť i) platby licenčných poplatkov a ii) spravodlivosť podnikania, pričom HPM slúžila aj ako povinná minimálna cena niklovej rudy.

(481) Komisia na úvod poznamenala, že je samo osebe rozporuplné, keď indonézska vláda na jednej strane tvrdí, že spoločnosti ťažiace niklovú rudu a huty môžu úplne slobodne rokovať o cene niklovej rudy, a na druhej strane uvádza, že HPM slúžila ako povinná minimálna cena. Samotná existencia HPM a jej úloha dokazujú, že spoločnosti ťažiace niklovú rudu a huty nie sú pri rokovaní o cene niklovej rudy úplne slobodné. Okrem toho tvrdenie, že HPM predstavuje minimálnu cenu, je v rozpore s veľkým množstvom dôkazov v spise, z ktorých vyplýva, že v praxi ceny niklovej rudy počas celého obdobia zodpovedali HPM v prípade transakcií medzi prepojenými aj medzi neprepojenými stranami (pozri odôvodnenie 518). Z toho vyplýva, že HPM bola regulovaným a povinným cenovým mechanizmom, ktorý dodržiavali všetky strany, a že jej fungovanie na základe svojvoľného korekčného faktora bolo navrhnuté a implementované tak, aby sa v porovnaní s medzinárodnými cenami niklovej rudy zabezpečilo významné zníženie ceny. Toto tvrdenie bolo preto zamietnuté.

(482) V reakcii na zistenie, že cena na domácom indonézskom trhu sa udržuje na výrazne nižšej úrovni než medzinárodné ceny, indonézska vláda tvrdila, že takýmto spôsobom neprebieha žiadne regulačné zasahovanie. Indonézska vláda naopak tvrdila, že podľa nariadenia MEMR č. 7/2017 bola HPM určená na základe prevládajúcej trhovej ceny a že jej povinné zavedenie podľa nariadenia MEMR č. 11/2020 dokazuje, ako indonézska vláda dodržiava medzinárodnú cenu, keďže HPM zahŕňa HMA, v ktorej je začlenený prvok medzinárodnej ceny. Napriek tomu indonézska vláda trvala na tom, že obchodné rozhodnutia pri transakciách v plnej miere záviseli od príslušných strán a indonézska vláda do nich nijako nezasahovala.

(483) Komisia dôrazne zamietla tvrdenie indonézskej vlády ako neopodstatnené. Hoci je pravda, že HPM je prepojená s HMA, ktorá odráža medzinárodnú cenu niklu na Londýnskej burze kovov, HMA sa následne upravuje na základe svojvoľného korekčného faktora, ako sa vysvetľuje v odôvodnení 460. Týmto korekčným faktorom sa zavádza významné „zníženie ceny alebo výška prémie na základe kvality predávanej komodity“ (príloha k vyhláške MEMR č. 2946 K/30/MEM/2017), čím sa zabezpečuje, aby sa ceny niklovej rudy na domácom trhu vždy udržiavali pod úrovňou medzinárodných cien. Tento argument sa preto zamietol.

(484) Pokiaľ ide o úlohu ťažobných spoločností, ktoré konajú ako verejný orgán, indonézska vláda, odkazujúc na odôvodnenie 373, tvrdila, že ťažobné spoločnosti nikdy nesplnomocnila na vykonávanie vládnych funkcií a v spise o tom neexistuje žiadny dôkaz.

(485) Indonézska vláda takisto v reakcii na odôvodnenie 375 spresnila, že nikdy neurčila, komu mali ťažobné spoločnosti predávať niklovú rudu na ďalšie spracovanie. Indonézska vláda konkrétne odkázala na článok 104 ods. 1 zákona o ťažbe z roku 2009, v ktorom formulácia „môžu spolupracovať s“ znamená, že ťažobné spoločnosti môžu slobodne spolupracovať s inými podnikateľskými subjektmi.

(486) Komisia poznamenala, že zistenie, že spoločnosti ťažiace niklovú rudu konajú ako verejné orgány, vyplýva z rozsiahleho súboru dôkazov a z následných zistení uvedených v odôvodneniach 371 – 445. Pokiaľ ide o pokyny týkajúce sa toho, komu by ťažobné spoločnosti mali niklovú rudu predávať, Komisia uznala, že indonézska vláda priamo nenúti ťažobné spoločnosti spolupracovať s inými držiteľmi povolenia na ťažbu alebo špeciálneho povolenia na ťažbu. Ťažobné spoločnosti však podľa článku 102 zákona o ťažbe z roku 2009 podliehajú povinnosti zvýšiť pridanú hodnotu svojej produkcie. Následne, ak to nedokážu samy, musia spolupracovať s inými držiteľmi povolenia na ťažbu alebo špeciálneho povolenia na ťažbu. Keď sa rozhodnú pre spoluprácu, zákon o ťažbe z roku 2009 podstatne obmedzuje počet potenciálnych spolupracujúcich strán, keďže v článku 103 sa uvádza, že produkcia sa musí spracovať na domácom trhu v Indonézii, pričom účasť na spracovaní produkcie sa obmedzuje len na držiteľov povolenia na ťažbu alebo špeciálneho povolenia na ťažbu. Povolenia na ťažbu alebo špeciálne povolenia na ťažbu navyše vydáva indonézska vláda. Toto tvrdenie bolo preto zamietnuté.

(487) Indonézska vláda ďalej tvrdila, že nikdy neurčila, ktoré spoločnosti môžu ťažiť niklovú rudu a v akých oblastiach. Uviedla, že povolenia na ťažbu majú kontrolnú a regulačnú funkciu s cieľom zabezpečiť, aby činnosti neboli navzájom v rozpore a nedošlo k zneužitiu udelených povolení. Na podporu tohto tvrdenia sa indonézska vláda odvolávala na nariadenie MEMR č. 7/2020, v ktorom sa uvádza, že účelom povolení na ťažbu je zaručiť právnu istotu, zabezpečiť účinnosť a efektívnosť ťažobných činností a podporiť rozvoj podnikania. Indonézska vláda opäť požiadala Komisiu, aby zohľadnila aj vykonávacie nariadenia ako nariadenie MEMR č. 25/2018 o podnikoch ťažiacich nerastné suroviny a uhlie, v ktorom sa vysvetľuje plánovanie a administratívne kroky pri ťažbe niklovej

rudy. Pokiaľ ide o RKAB, indonézska vláda pripomenula najmä to, že množstvo niklovej rudy, ktoré sa má vyťažiť, závisí od zistení prieskumu a štúdie uskutočniteľnosti vypracovanej spoločnosťami. Indonézska vláda RKAB schváli, pokiaľ je v súlade so štúdiou uskutočniteľnosti, a od ťažobných spoločností vyžaduje len to, aby nerastnú surovinu ďalej spracovali na určitú úroveň čistoty. Indonézska vláda tvrdila, že ide o bežnú požiadavku, ktorá nie je odvodená z odvetvia nehrdzavejúcej ocele.

(488) Komisia poznamenala, že rôzne ciele vydávania povolení na ťažbu nemajú vplyv na zistenie, že indonézska vláda prostredníctvom povolení na ťažbu určuje, ktoré spoločnosti môžu niklovú rudu ťažiť. Komisia okrem toho poznamenáva, že indonézska vláda nespochybnila zistenie, že indonézska vláda prostredníctvom plánovania rozhodovania na celoštátnej a miestnej úrovni určuje, v ktorých oblastiach je povolená ťažba niklovej rudy. Komisia ďalej potvrdila, že nariadenie MEMR č. 25/2018 vo svojej analýze zohľadnila a že to neviedlo k iným zisteniam, než sú zistenia v tomto nariadení. Napokon, pokiaľ ide o RKAB, Komisia poznamenala, že indonézska vláda neposkytla úplné štúdie uskutočniteľnosti a vyhýbala sa diskusiám týkajúcim sa spôsobu, akým sa pre každú spoločnosť stanovujú výrobné ciele a ako monitoruje skutočne dosiahnutú výrobu za obdobie, na ktoré sa vzťahuje štúdia uskutočniteľnosti, a ako následne koná. V dôsledku nedostatočnej spolupráce v tomto dôležitom ohľade sa Komisia musela spoliehať na úsudky na základe článku 28 základného nariadenia. Preto boli tieto tvrdenia, ktoré nie sú ako také ďalej podložené, zamietnuté.

(489) V reakcii na záver uvedený v odôvodnení 393, že indonézska vláda vlastní veľkú časť spoločností ťažiacich niklovú rudu, indonézska vláda pripomenula, že podľa článku 2 zákona č. 19 z roku 2003 sa štátom vlastnené podniky zriaďujú s cieľom maximalizovať zisky z ich obchodných činností.

(490) V tejto súvislosti indonézska vláda tvrdila, že na stanovenie poverenia a riadenia ťažobných spoločností by bol potrebný písomný právny predpis, pričom v tomto prípade taký predpis neexistuje. Indonézska vláda poukázala na príklad uhoľného odvetvia, v ktorom sa vyhláškou MEMR č. 261 z roku 2019 zaviedla maximálna cena uhlia určeného na výrobu verejnej elektrickej energie. Indonézska vláda tvrdila, že v prípade niklovej rudy ani nehrdzavejúcej ocele takýto strop, naopak, neexistuje. Indonézska vláda zopakovala, že jedinou požiadavkou je dodatočné spracovanie niklovej rudy s cieľom dosiahnuť určitú minimálnu úroveň čistoty v súlade s nariadením MEMR č. 25/2018.

(491) Indonézska vláda tvrdila, že v tomto prípade nemožno potvrdiť žiadny z troch prvkov existencie poverenia a riadenia, ako určila porota vo veci USA – vývozné obmedzenia ([107]). Dodala, že poverenie a riadenie nemožno potvrdiť ani na základe hospodárskych účinkov vládneho opatrenia, pričom odkazovala na rozhodnutie poroty vo veci USA – vyrovnávacie opatrenia vzťahujúce sa na ihličnaté drevo z Kanady ([108]).

(492) Komisia poznamenala, že skutočnosť, že štátom vlastnené podniky sa podľa právnych predpisov zriaďujú s cieľom maximalizovať zisky, nespochybňuje vlastníctvo štátu a všetky ostatné prvky, na ktorých sa zakladá záver, že spoločnosti ťažiace niklovú rudu konali ako verejný orgán. Existencia opatrení týkajúcich sa povinností povinného spracovania na domácom trhu, vývozných obmedzení a povinného cenového mechanizmu spolu naznačuje, že tieto štátom vlastnené podniky a iné ťažobné spoločnosti, ktorých účelom ani zďaleka nie je maximalizácia zisku, boli nútené pridržať sa iracionálneho ekonomického správania, keďže boli povinné spracúvať rudu na domácom trhu a nesmeli vyvážať, čím sa dosahovala vyššia cena na medzinárodných trhoch. Dokonca aj na domácom trhu mohli predávať len za nízku cenu určenú vládou (t. j. za HPM). Právne prostredie vytvorené indonézskou vládou je preto objektívne nezlučiteľné s údajným legislatívne podloženým účelom týchto spoločností, ktorým je maximalizovanie ich zisku.

([107]) Správa poroty, Spojené štáty – opatrenia, na základe ktorých sa obmedzenia vývozu považujú za subvencie, WT/DS194/R, prijatá 23. augusta 2001, bod 8.29.

([108]) Správa poroty, Spojené štáty – vyrovnávacie opatrenia vzťahujúce sa na ihličnaté drevo z Kanady, WT/DS533/R, rozoslaná členom WTO 24. augusta 2020, body 7.600 a 7.606.

(493) Pokiaľ ide o poverenie a riadenie, Komisia na úvod poznamenala, že vo svojich hlavných zisteniach dospela k záveru, že spoločnosti ťažiace niklovú rudu konali ako verejné orgány. Preto, aj keby bolo toto tvrdenie indonézskej vlády opodstatnené, *quod non*, nemalo by to žiadny vplyv na záver týkajúci sa finančného príspevku vlády alebo verejného orgánu. Komisia v podstate v odôvodneniach 446 až 499 preukázala existenciu poverenia a riadenia zo strany indonézskej vlády vo vzťahu k ťažobným spoločnostiam. Zistené dôkazy sa považovali za spĺňajúce podmienky a požiadavky uvedené v príslušnej judikatúre WTO. Ako Komisia pripomenula v odôvodnení 448, zistenia vo veci USA – vývozné obmedzenia sa musia vykladať spolu so zisteniami Odvolacieho orgánu, ako to uznala aj porota vo veci USA – vyrovnávacie opatrenia vzťahujúce sa na ihličnaté drevo z Kanady. Opatrenia prijaté indonézskou vládou vrátane povinností spracovania na domácom trhu, vývozných obmedzení a povinného mechanizmu stanovovania cien spolu s vyhláseniami v súvislosti s uvedenými opatreniami preukázali, že indonézska vláda tieto opatrenia implementovala zámerne s cieľom poveriť alebo riadiť dodávateľov niklovej rudy, aby dodávali niklovú rudu za nižšiu než primeranú odplatu. Účinky, ktoré sa týmito opatreniami dosiahli, preto neboli neúmyselné alebo len vedľajším dôsledkom hospodárskych účinkov týchto politík. Tieto tvrdenia sa preto zamietli.

(494) Pokiaľ ide o zákaz vývozu uvedený v odôvodneniach 405 až 413, indonézska vláda tvrdila, že nebol koncipovaný na to, aby deformoval cenu niklovej rudy v Indonézii. Jeho účelom bola namiesto toho ochrana zásob nerastných surovín a životného prostredia. Indonézska vláda zároveň zopakovala, že transakcie s niklovou rudou sa uskutočňovali nezávisle, bez zasahovania indonézskej vlády a s uplatňovaním HPM ako minimálnej ceny, ktorá bola určená na základe prevládajúcej medzinárodnej trhovej ceny a postupov.

(495) V tejto súvislosti indonézska vláda pripomenula rozhodnutie poroty vo veci USA – vývozné obmedzenia, v ktorej sa konštatovalo, že zaobchádzanie s vývoznými obmedzeniami ako s finančným príspevkom len na základe reakcie na opatrenie nie je v súlade s Dohodou o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach ([109]). Porota uviedla, že existencia finančného príspevku by sa mala preukázať odkazom na konanie vlády. Indonézska vláda tvrdila, že v tomto prípade jednoducho vykonáva svoje funkcie a že jej politika v oblasti niklovej rudy nie je opatrením určeným na poskytovanie subvencií. Indonézska vláda tvrdila, že zistenia Komisie sa týkajú reakcie alebo účinku politiky v oblasti niklovej rudy.

(496) Komisia sa odvolala na svoje argumenty v odôvodnení 493 a poznamenala, že jej zistenia o existencii finančného príspevku nie sú založené len na zákaze vývozu zavedeného Indonéziou, ale na súbore opatrení a mechanizmov, ktoré prijala indonézska vláda, najmä pokiaľ ide o povinnosť spracovania na domácom trhu, povinný ročný pracovný plán a rozpočet, povinnosť odčlenenia, mechanizmus stanovovania cien niklovej rudy a označenie ťažobných spoločností za „subjekty národného významu“. Spoločné uplatňovanie všetkých týchto opatrení naznačuje zámerné konanie indonézskej vlády s cieľom dosiahnuť svoj politický cieľ zvýhodniť odvetvie spracovania niklu, najmä výrobcov plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena. Tvrdenie bolo preto považované za neopodstatnené a zamietlo sa.

(497) V reakcii na zistenie uvedené v odôvodnení 330 týkajúce sa vzťahu medzi politikou indonézskej vlády v oblasti niklovej rudy a spoluprácou medzi indonézskou vládou a čínskou vládou indonézska vláda tvrdila, že dohoda medzi indonézskou a čínskou vládou o rozširovaní a prehlbovaní dvojstrannej hospodárskej a obchodnej spolupráce nemá žiadnu súvislosť s poskytovaním niklovej rudy za nižšiu než primeranú odplatu. Podľa indonézskej vlády sa spolupráca s čínskou vládou totiž neobmedzuje na odvetvie nehrdzavejúcej ocele. V každom prípade indonézska vláda pripomenula, že vykonávanie akejkoľvek medzinárodnej dohody podlieha indonézskym právnym predpisom, ktoré sa vzťahujú na všetkých účastníkov trhu v Indonézii.

(498) Komisia poznamenala, že spolupráca medzi čínskou a indonézskou vládou, ako vyplynulo z tohto prešetrovania, poukazuje na to, že prístup k indonézskej niklovej rude je jedným z hlavných faktorov motivujúcich Čínu na spoluprácu v projekte Morowali. Dohoda medzi indonézskou a čínskou vládou o rozšírení a prehĺbení dvojstrannej hospodárskej a obchodnej spolupráce vznikla v roku 2011, teda v čase, keď vývoz niklovej rudy do Číny bol na vysokej úrovni, ako vyplýva z tabuľky 2, a keď ešte neplatil zákaz vývozu zavedený v roku 2014. V dohode sa však už odkazovalo na „oceliarsky priemysel“ (článok III) ako na jednu z oblastí spolupráce, keďže v zákone o ťažbe z roku 2009 už bola stanovená povinnosť spracovania na domácom trhu, na ktorú sa vzťahovalo päťročné obdobie odkladu. V každom prípade motivácia čínskej spolupráce nemá žiadny vplyv na zistenia o napadnuteľnosti poskytovania niklovej rudy za nižšiu než primeranú odplatu, keďže sa týkala len kontextu, v ktorom bol uvedený program realizovaný. Pre zistenie týkajúce sa tohto programu boli relevantné opatrenia, ktoré prijala indonézska vláda. Toto tvrdenie bolo preto zamietnuté.

([109]) Správa poroty, USA – vývozné obmedzenia, už citovaná, bod 8.34.

Záver

(499) Komisia preto dospela k záveru, že existuje dostatok dôkazov o tom, že konkrétnym účelom opatrení prijatých indonézskou vládou bolo poveriť alebo riadiť spoločnosti ťažiace nikel, aby napĺňali politické ciele spočívajúce vo zvýhodnení odvetvia nehrdzavejúcej ocele spôsobom, ktorý predstavuje napadnuteľnú subvenciu, ako sa uvádza v článku 3 ods. 1 písm. a) bodoch iv) a iii) základného nariadenia, ako sa vykladajú a uplatňujú v súlade s príslušnou normou WTO podľa článku 1.1 písm. a) bodov iv) a iii) Dohody o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach.

4.4.3.2.2. Výhoda

(500) Komisia dospela k záveru, že spoločnosti ťažiace niklovú rudu predstavujú verejný orgán a/alebo ich indonézska vláda poverila alebo im nariadila, aby poskytovali niklovú rudu odvetviu nehrdzavejúcej ocele.

(501) V ďalšom kroku Komisia posúdila, či ťažobné spoločnosti konajúce ako verejné orgány, resp. ako subjekty poverené alebo riadené indonézskou vládou, skutočne poskytovali niklovú rudu za nižšiu než primeranú odplatu. Vyžadovalo si to podrobnú analýzu vývoja trhu v Indonézii v porovnaní s primeranou referenčnou hodnotou.

(502) V súlade s článkom 3 ods. 2, článkom 5 a článkom 6 písm. d) základného nariadenia Komisia posúdila výšku napadnuteľných subvencií z hľadiska výhody poskytnutej príjemcovi, o ktorej sa zistilo, že existovala počas obdobia prešetrovania.

(503) Komisia preto najprv posúdila, či by ceny stanovené ťažobnými spoločnosťami v Indonézii mohli predstavovať primeranú referenčnú hodnotu.

(504) Ako sa uvádza v odôvodneniach 435 – 437, prešetrovaním sa preukázalo, že tvorba cien niklovej rudy podliehala mechanizmu stanovovania cien zavedenému vládou a ďalšiemu vládnemu zasahovaniu, ktoré bránilo bežnej trhovej dynamike ponuky a dopytu pri určovaní ceny.

(505) Ako sa pripomenulo v odôvodnení 458, indonézska vláda začala regulovať určité aspekty cien niklovej rudy už v roku 2010.

(506) S postupným zavádzaním vývozných obmedzení a ďalších opatrení od roku 2014 s cieľom dosiahnuť svoj cieľ vybudovať na domácom trhu odberateľské odvetvie nehrdzavejúcej ocele a podporiť toto budovanie odvetvia okrem iného prostredníctvom nízkych cien niklovej rudy indonézska vláda postupne menila spôsob, akým sa určovala cena. Vďaka týmto politikám indonézskej vlády sa úspešne podarilo splniť cieľ, ktorým bolo vytvoriť na indonézskom trhu nadmernú ponuku niklovej rudy, aby sa zvýhodnilo odvetvie nehrdzavejúcej ocele. V dôsledku toho toto odvetvie získalo vo vzťahu k ťažobným spoločnostiam významné postavenie pri stanovovaní cien a výrazne tak stláčalo ceny niklovej rudy v Indonézii nadol.

(507) V tejto súvislosti, ako už bolo vysvetlené, sa mechanizmus stanovovania cien stanovený v článku 85 zmenil v roku 2017, keď indonézska vláda začala regulovať nielen cenu niklovej rudy z hľadiska licenčných poplatkov, ale aj skutočnú transakčnú cenu.

(508) Pripomína sa, že indonézska vláda stanovila samotný mechanizmus na určenie referenčných cien pre transakcie medzi ťažobnými spoločnosťami a hutami prostredníctvom svojich osobitných nariadení s cieľom dosiahnuť významné zníženie ceny niklovej rudy v porovnaní s medzinárodnými trhmi. Referenčná cena niklu (HPM) bola určená na základe vzorca stanoveného vo vyhláške MEMR 2946K/30/MEM/2017 (ďalej len „MEMR č. 7/2017“) takto: HPM niklovej rudy = % Ni x KF x HMA niklu. „1. HPM niklovej rudy je cena kovovej nerastnej suroviny vo forme niklovej rudy v USD/DMT 2. % Ni je obsah Ni v niklovej rude. 3. KF je korekčný faktor predstavujúci výšku percentuálneho podielu, v ktorom je zohľadnené zníženie ceny alebo výška prémie na základe kvality predávanej komodity, pričom: a) KF v prípade niklovej rudy obsahujúcej 1,9 % Ni = 20 % a b) pri každom zvýšení obsahu Ni o 0,1 % sa KF zvýši/zníži o 1 %.“ V nariadení MEMR č. 7/2017 sa HPM vymedzuje ako „cena kovových nerastných surovín určená na predajnom mieste, vyplatená na loď (FOB), za každú kovovú nerastnú surovinu predstavujúcu ťažobnú komoditu“ a HMA ako „cena odvodená z priemerných zverejnených cien kovových nerastných surovín v predchádzajúcom mesiaci alebo cena platná v deň predmetnej transakcie podľa cenovej ponuky na základe zverejnených cien kovových nerastných surovín“. Výšku HMA určuje každý mesiac minister a odvíja sa od medzinárodných cien, napríklad od ceny niklu na Londýnskej burze kovov.

(509) Ďalej článok 2 nariadenia MEMR č. 7/2017 znie: „1. Držitelia výrobno-prevádzkovej IUP na kovové nerastné suroviny, výrobno-prevádzkovej IUP na uhlie, výrobno-prevádzkovej IUPK na kovové nerastné suroviny a výrobno-prevádzkovej IUPK na uhlie musia pri predaji vyťažených kovových nerastných surovín alebo uhlia prihliadať na cenu HPM alebo HPB kovov.“

(510) Indonézska vláda tvrdila, že HPM je naviazaná na medzinárodné ceny a mala by sa považovať za minimálnu cenu na účely skutočnej transakcie medzi subjektmi ťažiacimi niklovú rudu a nákupcami niklovej rudy. Komisia poznamenáva, že hoci vzorec na výpočet regulovanej HPM niklovej rudy je skutočne naviazaný na medzinárodnú cenu niklovej rudy, tento vzorec obsahuje významný korekčný faktor, ktorý zabezpečuje, že cena niklovej rudy na domácom trhu v Indonézii je výrazne nižšia ako medzinárodné ceny. Zo samotného fungovania tohto mechanizmu vyplýva, že skutočná cena transakcií musí zabezpečiť významné zníženie v porovnaní s medzinárodnými cenami.

(511) Hoci HPM v tom čase nepredstavovala povinnú cenu, bolo dôležité chrániť podnikateľské subjekty v oblasti ťažby a hutníctva pri nákupe a predaji nerastných surovín. Generálny riaditeľ MEMR uviedol, že vláda zavedie túto cenu v októbri 2017 a jej výška sa bude oznamovať každý mesiac. Okrem toho sa uviedlo, že „HPM sa stane referenčnou cenou, aby ťažobné spoločnosti nepredávali za vyššiu cenu, inak hutnícke podnikateľské subjekty nekupujú nikel za cenu, ktorá je oveľa nižšia ako trhová cena. V tomto prípade vláda nechce, aby bola pri určovaní cien komodít jedna strana v nadradenom postavení voči druhej“ ([110]). Potvrdilo sa to v publikácii Indonézskeho zväzu spracovateľských a rafinačných spoločností (AP3I) vydanej v septembri 2017, kde sa uvádzalo, že účelom HPM je chrániť hutnícke a ťažobné spoločnosti pri transakciách predaja a nákupu nerastných surovín ([111]). Inými slovami, HPM – stanovená na úrovni hlboko pod medzinárodnou cenou – sa stala referenčnou cenou niklovej rudy v Indonézii.

(512) Keďže politika indonézskej vlády na rozvoj odvetvia nehrdzavejúcej ocele bola účinne implementovaná a úspešná, výsledné stlačenie ceny niklovej rudy nadol spolu s kúpnou silou odvetvia nehrdzavejúcej ocele, ktorú vláda posilňovala, zhoršilo zložitú finančnú situáciu ťažobných spoločností, z ktorých väčšine hrozilo, že skončia s podnikaním. Ťažobné spoločnosti v dôsledku tejto zaujatosti v prospech odvetvia nehrdzavejúcej ocele takisto organizovali protesty a sociálne nepokoje. Preto musela indonézska vláda použiť HPM ako prostriedok, ktorým sa bude zvýhodňovať odvetvie nehrdzavejúcej ocele, ale zároveň sa zabráni tomu, aby ťažobné spoločnosti buď išli do konkurzu, alebo by ďalej zvyšovali sociálne napätie vo vzťahu k vláde. Spôsobilo by to narušenie dodávok a možné zvýšenie cien na úkor odvetvia nehrdzavejúcej ocele, čo by ohrozilo celkový politický cieľ indonézskej vlády. Vedľajším účinkom HPM bolo aj zaistenie minimálnej úrovne štátnych príjmov z licenčných poplatkov, na ktoré mala nadmerná ponuka niklovej rudy a zodpovedajúce stlačenie cien nadol v dôsledku úspešného politického uprednostňovania odvetvia nehrdzavejúcej ocele takisto významný vplyv.

(513) V januári 2020 indonézska vláda znovu zaviedla úplný zákaz vývozu niklovej rudy platný pre všetky triedy čistoty. Zvýšila sa tým už existujúca nerovnováha na indonézskom trhu s niklovou rudou v prospech hút a v dôsledku toho sa indonézska vláda rozhodla regulovať cenu niklovej rudy prostredníctvom osobitných právnych predpisov a uplatňovaním HPM. MEMR preto v apríli 2020 revidovalo nariadenie MEMR č. 7/2017 a vydalo nariadenie MEMR č. 11/2020. Uvedeným nariadením sa mení článok 2 týkajúci sa usmernení o predaji kovových nerastov a uhlia. Podľa nového článku 2: „1. Držitelia výrobno-prevádzkovej IUP na kovové nerastné suroviny, výrobno-prevádzkovej IUP na uhlie, výrobno-prevádzkovej IUPK na kovové nerastné suroviny a výrobno-prevádzkovej IUPK na uhlie musia pri predaji vyťažených kovových nerastných surovín alebo uhlia uplatňovať cenu HPM alebo HPB.“ Podľa nariadenia MEMR č. 7/2017 teda ťažobné spoločnosti museli pri svojich predajných transakciách na HPM prihliadať a podľa nariadenia MEMR č. 11/2020 museli HPM používať ako transakčnú cenu. Ako sa uvádza v odôvodnení 508, HPM je „cena kovových nerastných surovín určená na predajnom mieste.“ Inými slovami, ťažobné spoločnosti boli povinné stanoviť cenu v súlade s HPM a v praxi to robili.

(514) Okrem toho sa do nariadenia MEMR č. 11/2020 doplnil článok 2A týkajúci sa postupov a povinností pri predaji niklovej rudy, ktorý znie takto: „1. Držitelia výrobno-prevádzkovej IUP na kovové nerastné suroviny a výrobno-prevádzkovej IUPK na kovové nerastné suroviny, ktorí ťažia niklovú rudu, musia pri predaji vyťaženej niklovej rudy uplatňovať HPM. 2. Povinnosť uplatňovať HPM, ako sa uvádza v odseku 1, sa vzťahuje aj na držiteľov výrobno-prevádzkovej IUP na kovové nerastné suroviny a výrobno-prevádzkovej IUPK na kovové nerastné suroviny pri predaji vyťaženej niklovej rudy ich pridruženým spoločnostiam. 3. Iné strany, ktoré rafinujú niklovú rudu pochádzajúcu od držiteľov výrobno-prevádzkovej IUP na kovové nerastné suroviny a výrobno-prevádzkovej IUPK na kovové nerastné suroviny, sú povinné kupovať niklovú rudu s uplatnením HPM.“

([110]) https://www.tambang.co.id/harga-patokan-mineral-akan-diterapkan-di-bulan-oktober-15712/.
([111]) https://www.ap3i.or.id/News/News-Update/Oktober-ESDM-Terapkan-Harga-Patokan-Mineral.html.

(515) Článok 3 znie takto: „1. HPM kovov, ako sa uvádza v článku 2, je: a) nižšia hraničná cena pri výpočte povinnosti zaplatiť poplatky za ťažbu držiteľmi výrobno-prevádzkovej IUP na kovové nerastné suroviny a výrobno-prevádzkovej IUPK na kovové nerastné suroviny“. V tom istom článku sa ďalej uvádza: „3. Ak sa referenčné obdobie pre referenčnú cenu kovových nerastných surovín vo výpočte HPM kovov nezhoduje s obdobím kotácie transakcie, prípadne ak sa uplatňujú sankcie za nečistoty alebo bonusy za určité nerastné suroviny, pri predaji niklovej rudy sa postupuje podľa týchto ustanovení: a) ak je transakčná cena nižšia ako HPM kovov v období kotácie podľa referenčnej ceny kovových nerastných surovín alebo ak sa uplatňuje sankcia za nečistoty, predaj možno uskutočniť za cenu odchyľujúcu sa od HPM kovov maximálne o 3 % (tri percentá); alebo b) ak je transakčná cena vyššia ako cena HPM kovov v období kotácie podľa referenčnej ceny kovových nerastných surovín alebo ak sa uplatňuje bonus za určité nerastné suroviny, predaj sa musí uskutočniť za transakčnú cenu vyššiu ako HPM kovov“.

(516) Regulácia cien niklovej rudy transponovaná do právnych predpisov je pokračovaním mechanizmu stanovovania cien zavedeného koncom roka 2017 a odráža rovnaký prístup a logiku. Ide o cenu stanovenú vládou, ktorej hlavným cieľom je zabezpečiť, aby sa niklová ruda dodávala, v prospech odvetvia nehrdzavejúcej ocele, za významne zníženú cenu v porovnaní s medzinárodnými cenami na Londýnskej burze kovov. V prípade tejto ceny je zároveň snahou zohľadňovať aj záujmy ťažobných spoločností, aby sa zabezpečila kontinuita dodávok za túto zníženú cenu a predchádzalo konkurzom a sociálnym nepokojom. V neposlednom rade sa tak zabezpečuje minimálna úroveň štátnych príjmov, hoci oveľa nižšia než v prípade neexistencie znížených cien v porovnaní s medzinárodnou cenou. Potvrdil to úradujúci generálny riaditeľ pre nerastné suroviny a uhlie, ktorý uviedol, ako už bolo uvedené, že jej účelom je zaistiť „spravodlivosť pre huty, ktoré chcú najnižšie možné ceny. Na druhej strane však musí zabezpečiť, aby činnosti spojené s ťažbou niklu poskytovali pre ťažbu dostatočné rozpätie.“ ([112]) Inými slovami, cena niklovej rudy v Indonézii sa neurčuje voľne podľa trhových podmienok, ale stanovuje ju indonézska vláda v medziach úzkeho cenového koridoru s cieľom dosiahnuť príslušné politické ciele.

(517) Skutočnosť, že HPM transponovaná do právnych predpisov v apríli 2020 bola pokračovaním mechanizmu z roku 2017, bola potvrdená aj v rámci prešetrovania. Hlavným rozdielom bolo, že pred nadobudnutím účinnosti nariadenia MEMR č. 11/2020 sa cena niklovej rudy v kúpno-predajných zmluvách týkajúcich sa niklovej rudy stanovovala ako absolútna hodnota. Po nadobudnutí účinnosti nariadenia MEMR č. 11/2020 sa cena niklovej rudy v kúpno-predajných zmluvách stanovovala na základe vládou určenej HPM. Empirické dôkazy získané počas prešetrovania (t. j. nákupy niklovej rudy skupinou IRNC Group) potvrdili, že ceny počas OP pred nadobudnutím účinnosti nariadenia MEMR č. 11/2020 a po nadobudnutí jeho účinnosti sú v podstate rovnaké, teda zodpovedajú mechanizmu HPM vo verzii pred aprílom 2020 a po apríli 2020.

(518) Prešetrovaním sa takisto zistilo, že vzorec na výpočet ceny bol od apríla 2020 upravený započítaním „1 % obsahu vlhkosti“. Spoločnosť IRNC uviedla, že vládou určený vzorec sa vzťahoval na niklovú rudu v suchom stave, a keďže niklová ruda sa predávala vo vlhkom stave, tento vzorec sa musel zodpovedajúcim spôsobom upraviť. Ak je to tak, potom to bolo v rozpore s tvrdením indonézskej vlády, že HPM sa v minulosti používala len na výpočet licenčných poplatkov. Prešetrovaním sa skutočne zistilo, že kúpna cena spoločnosti IRNC a jej prepojených podnikov počas obdobia prešetrovania sa veľmi približovala cene určenej vládou. Okrem toho neexistoval žiadny rozdiel medzi cenami pri nákupe niklovej rudy od prepojených dodávateľov a cenami pri nákupe od neprepojených dodávateľov. Napokon z predajných transakcií, ktoré počas obdobia prešetrovania vykonávala spoločnosť ťažiaca nikel, ktorá ako jediná tieto informácie v rámci prešetrovania poskytla, vyplynulo, že za ten istý druh niklovej rudy sa všetkým klientom účtovala veľmi podobná cena. Z toho vyplýva, že cena niklovej rudy stanovená vládou sa v praxi dodržiavala.

(519) Na základe všetkých uvedených dôkazov Komisia dospela k záveru, že indonézska vláda zasahuje do trhu s niklovou rudou tým, že špecifickým spôsobom reguluje transakčnú cenu niklovej rudy medzi ťažobnými spoločnosťami a hutami. Táto cena preto nie je trhovou cenou, ale cenou, ktorú stanovuje vláda so zreteľom na osobitné ciele svojej politiky. Už len z tohto dôvodu sa Komisia domnieva, že ceny niklovej rudy v Indonézii sú deformované a nemožno ich použiť ako referenčnú hodnotu na účely stanovenia výhody.

(520) Popri vládnej regulácii cien niklovej rudy však existujú aj ďalšie deformácie trhu zo strany indonézskej vlády, ktoré osobitne ovplyvňujú ceny niklovej rudy v Indonézii, čo potvrdzuje, že tieto ceny nemôžu slúžiť ako referenčná hodnota. Povinnosť spracúvať niklovú rudu na domácom trhu, ktorú vláda uložila hutám, v spojení so špecifickými

([112]) https://www.esdm.go.id/en/media-center/news-archives/-new-regulation-on-mineral-ore-benchmark-price-issued.

výrobnými cieľmi má predovšetkým za následok nadmernú ponuku na domácom trhu, čo spôsobuje stláčanie cien na domácom trhu nadol. K nadmernej ponuke niklovej rudy na domácom trhu, a tým aj k stlačeniu cien nadol, prispeli aj vývozné obmedzenia. Všetky transakcie týkajúce sa niklovej rudy v Indonézii charakterizuje skutočnosť, že rôzne deformácie trhu, ktoré priamo alebo nepriamo ovplyvňujú ceny, vedú k deformácii všetkých cien niklovej rudy v Indonézii.

(521) V dôsledku toho Komisia dospela k záveru, že tieto opatrenia ovplyvňujú celý domáci trh s niklovou rudou a nebolo teda možné stanoviť nedeformovanú cenu niklovej rudy na indonézskom trhu podľa prevládajúcich podmienok na domácom trhu. Neexistovali preto žiadne ceny na domácom trhu, ktoré by mohli byť použité ako vhodná referenčná hodnota.

(522) Komisia preto musela hľadať vhodnú referenčnú hodnotu mimo krajiny ([113]). V tejto súvislosti Komisia poznamenala, že od ukončenia indonézskeho vývozu niklovej rudy v roku 2014 sa značne rozvinul vývoz niklovej rudy z Filipín, a to najmä na hlavný trh spotreby, t. j. do ČĽR. Filipínska lateritová niklová ruda má rovnaké vlastnosti ako indonézska lateritová niklová ruda. Ťaží sa rovnakým procesom povrchovej ťažby ako v Indonézii a má podobný obsah niklu ako indonézska ruda. Obe rudy, filipínska aj indonézska, sa ťažia v podobne vlhkom podnebí, takže majú relatívne vysoký a podobný obsah vody. Preto, keďže filipínska niklová ruda nie je ovplyvnená vládnymi opatreniami, ktoré deformujú indonézsky trh, a keďže sa v týchto dvoch krajinách vyskytujú podobné prevládajúce trhové podmienky vrátane kvality, dostupnosti, predajnosti, prepravných podmienok a iných podmienok nákupu alebo predaja, Komisia považovala filipínsku niklovú rudu za porovnateľnú s indonézskou. Krajiny si sú blízke aj geograficky, čo takisto prispieva k porovnateľnosti situácie filipínskej niklovej rudy so situáciou, ktorá by prevládala v Indonézii pri absencii deformujúcich opatrení indonézskej vlády.

(523) Komisia preto usúdila, že v súlade s článkom 6 písm. d) druhým pododsekom bodom ii) základného nariadenia vývozná cena z Filipín predstavuje vhodnú referenčnú hodnotu na posúdenie toho, či indonézske ceny niklovej rudy boli na úrovni poskytnutia za nižšiu než primeranú odplatu. Cena, ktorá sa považuje za referenčnú pre filipínsku niklovú rudu, je cena FOB na Filipínach, ako ju oznámila platforma FerroAlloyNet pri obsahu niklu 1,8 %. Tieto informácie predložil navrhovateľ na štvrťročnom základe. Navrhovateľ okrem toho poskytol referenčné hodnoty (takisto na štvrťročnom základe) v prípade výrobkov s obsahom niklu 1,5 %, 1,6 %, 1,9 % a 2,0 %. Tieto referenčné hodnoty sa použili na stanovenie referenčných hodnôt pre ďalšie triedy, ktoré kupovala skupina IRNC Group, na základe obsahu niklu (1,3 %, 1,4 %, 1,7 %, 2,1 %, 2,2 %, 2,3 % a 2,4 %).

(524) Tieto referenčné hodnoty sa porovnali s oznámenými kúpnymi cenami spoločností v rámci skupiny IRNC Group (IRNC, GCNS, ITSS, SMI a TSI) počas OP podľa obsahu niklu aj príslušného štvrťroka. Rozdiely zistené v tomto porovnaní sa vypočítali pre každú spoločnosť skupiny v IDR. Z uvedených odôvodnení vyplýva, že ceny niklovej rudy na indonézskom domácom trhu boli trvalo nižšie ako referenčný cenový ukazovateľ (ceny FOB na Filipínach). Komisia preto dospela k záveru, že opatrenia indonézskej vlády nútia spoločnosti ťažiace niklovú rudu, ktoré konajú ako verejný orgán a/alebo sú poverené alebo riadené indonézskou vládou, aby indonézskemu odvetviu nehrdzavejúcej ocele poskytovali nikel za nižšiu než primeranú odplatu.

(525) Komisia preto porovnala skutočnú kúpnu cenu niklovej rudy na domácom trhu so spolupracujúcimi výrobcami s nedeformovanou referenčnou cenou na Filipínach.

(526) Indonézska vláda a skupina IRNC Group vo svojich pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií nesúhlasili s referenčnou hodnotou niklovej rudy, ktorá je založená na niklovej rude z Filipín, pretože: i) filipínsky laterit má vlastnosti niklovej rudy s obsahom Ni <1,5 % (limonit), zatiaľ čo indonézska lateritová niklová ruda má vlastnosti niklovej rudy s obsahom Ni >1,5 %; ii) množstvo lateritovej niklovej rudy vyťaženej v Indonézii viac než dvojnásobne prevyšuje ťažbu na Filipínach a iii) výrobné náklady na tonu niklu sú v Indonézii nižšie ako na Filipínach, keďže priemerná hrúbka niklového lateritu je v Indonézii 30 m, zatiaľ čo na Filipínach je to len 20 m, a ložiská niklu v Indonézii majú obsah niklu na úrovni 1,8 %, zatiaľ čo vo filipínskych ložiskách je obsah niklu 1,6 %. Indonézska vláda aj spoločnosť IRNC ďalej tvrdili, že v dôsledku zákazu vývozu z Indonézie sa síce ceny na domácom trhu stlačili nadol, ale zároveň sa zvýšili ceny niklovej rudy z Filipín. Správnou referenčnou hodnotou by podľa indonézskej vlády mali byť skutočné výrobné náklady spoločnosti IRNC spojené s niklovou rudou, ako boli

([113]) Správa Odvolacieho orgánu, Spojené štáty – vyrovnávacie opatrenia na určité ploché výrobky z uhlíkovej ocele valcované za tepla z Indie, WT/DS436/AB/R, prijatá 19. decembra 2014, bod 4.158.

stanovené v antidumpingovom prešetrovaní týkajúcom sa dovozu určitých plechov a zvitkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za tepla ([114]), alebo podľa skupiny IRNC Group by to mali byť skutočné výrobné náklady, skutočné predajné, všeobecné a administratívne náklady a primeraný zisk prešetrovaných indonézskych podnikov ťažiacich niklovú rudu.

(527) Navrhovateľ odpovedal, že najvhodnejšou referenčnou hodnotou v prípade indonézskej niklovej rudy bola podľa jeho názoru naďalej filipínska niklová ruda. Navrhovateľ dodal, že ak by sa Komisia domnievala, že filipínska niklová ruda by nepredstavovala vhodnú referenčnú hodnotu, priklonil by sa k použitiu medzinárodnej ceny niklu na Londýnskej burze kovov ako k jedinej existujúcej alternatívnej referenčnej hodnote. Navrhovateľ pripomenul, že zverejnená indonézska cena HMA za nikel, ktorá sa používala na určenie predajnej ceny niklovej rudy na domácom trhu (HPM), je ako taká založená na cenách Londýnskej burzy kovov. Keďže ceny Londýnskej burzy kovov sa vzťahujú na metrické tony v suchom stave, mali by sa podľa navrhovateľa upraviť so zreteľom na obsah vlhkosti. Navrhovateľ objasnil, že ide o konzervatívny prístup, pretože sa v ňom nezohľadňuje obsah železa v niklovej rude.

(528) Spoločnosť IRNC predložila dupliku na odpoveď združenia EUROFER o používaní cien Londýnskej burzy kovov ako alternatívnej referenčnej hodnoty. Skupina IRNC Group najprv zdôraznila, že nikel, na ktorý sa vzťahujú ceny Londýnskej burzy kovov, a niklová ruda predstavujú odlišné výrobky. Podľa skupiny IRNC Group by rozdielny vývoj trendov súvisiacich s údajmi o cenách niklu vychádzajúcich z Londýnskej burzy kovov, ktoré klesali, a o cenách filipínskej niklovej rudy, ktoré rástli, spochybňoval používanie daných cien, pretože dopyt a ponuka niklu a niklovej rudy by sa líšili. Po druhé skupina IRNC Group tvrdila, že vzorec navrhnutý združením EUROFER nadhodnocuje cenu niklovej rudy, pretože: i) nie všetok obsah niklu obsiahnutý v niklovej rude možno z niklovej rudy extrahovať a ďalej spracovať na čistý nikel; namiesto toho by sa mal zohľadniť pomer výťažnosti niklu z niklovej rudy; ii) cena čistého niklu odráža všetky náklady a výdavky potrebné na uvedenie čistého niklu na trh (napr. náklady na niklovú rudu, náklady na energiu, náklady na odpisy strojových zariadení, náklady práce, prepravné náklady, predajné, všeobecné a administratívne náklady, ako aj zisky výrobcov a obchodníkov atď.). Skupina IRNC Group dospela k záveru, že podľa jej názoru vzorec založený na Londýnskej burze kovov referenčnú hodnotu nadhodnocuje a že primeraná referenčná hodnota by bola založená na skutočných výrobných nákladoch, skutočných predajných, všeobecných a administratívnych nákladoch a primeranom zisku prešetrovaných indonézskych podnikov ťažiacich niklovú rudu.

(529) Komisia dôkladne zvážila všetky argumenty, ktoré strany predložili. Po prvé, pokiaľ ide o požiadavku indonézskej vlády a skupiny IRNC Group, aby sa použila referenčná hodnota v rámci krajiny, ktorá by vychádzala z výrobných nákladov, predajných, všeobecných a administratívnych nákladov a primeraného ziskového rozpätia indonézskych podnikov ťažiacich niklovú rudu, Komisia dospela k záveru, že by to nebolo uskutočniteľné a v žiadnom prípade by to nebolo v súlade s príslušnými právnymi predpismi. Keďže podniky ťažiace niklovú rudu nespolupracovali, Komisia nemala v spise k dispozícii údaje v rámci krajiny o výrobných nákladoch a predajných, všeobecných a administratívnych nákladoch indonézskych podnikov ťažiacich niklovú rudu ani informácie o primeranom ziskovom rozpätí v Indonézii. Preto by nebolo možné vytvoriť referenčnú hodnotu, ako tieto strany požadovali. Komisia v každom prípade poznamenala, že vzhľadom na všadeprítomné deformácie na indonézskom domácom trhu s niklovou rudou, ako sa podrobne uvádza v oddiele 4.4.3.2.2, Komisia v odôvodnení 521 dospela k záveru, že sa jej nepodarilo nájsť žiadnu vhodnú referenčnú hodnotu v rámci krajiny, a preto musela pristúpiť k použitiu referenčnej hodnoty mimo krajiny. Preto bola táto alternatívna referenčná hodnota v rámci krajiny zamietnutá.

(530) Komisia následne dôkladne posúdila tvrdenia týkajúce sa vzorca založeného na cene niklu na Londýnskej burze kovov. Spočiatku sa Komisia domnievala, že Londýnska burza kovov patrí medzi najväčšie svetové finančné trhy pokrývajúce základné kovy. Pokiaľ ide o cenu niklu, Komisia poznamenala, že cena na Londýnskej burze kovov je založená na skutočných transakciách a že jej podmienky sú náležite zosúladené s trhovými podmienkami v Indonézii. Čo je dôležitejšie, Komisia považovala za presvedčivé tvrdenie, že cena niklu na Londýnskej burze kovov je východiskovým bodom metodiky, ktorú používa samotná indonézska vláda pri určovaní referenčnej ceny niklovej rudy na domácom trhu, keďže by to predstavovalo užšie prepojenie s trhom a so situáciou v Indonézii. Ceny niklu na Londýnskej burze kovov preto predstavujú vhodný základ na výpočet ceny niklovej rudy v Indonézii. Komisia zároveň poznamenala, že vzorec navrhnutý navrhovateľom, pokiaľ ide o ceny niklu, by sa mal upraviť tak, aby odrážal niektoré aspekty, ktoré skupina IRNC Group uviedla v predloženej protiargumentácii. Keďže však v mimoriadne neskorom štádiu prešetrovania neboli v spise k dispozícii dostatočné dôkazy, Komisia nemala možnosť vykonať uvedenú úpravu a použiť v prešetrovaní ako referenčnú hodnotu ceny na Londýnskej burze kovov.

([114]) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2020/1408 zo 6. októbra 2020, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou vyberá predbežné clo uložené na dovoz určitých plechov a zvitkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za tepla s pôvodom v Indonézii, Čínskej ľudovej republike a na Taiwane (Ú. v. EÚ L 325, 7.10.2020, s. 26).

(531) Vzhľadom na uvedené skutočnosti Komisia potom posúdila argumenty strán týkajúce sa referenčnej hodnoty založenej na skutočných cenách niklovej rudy na Filipínach na základe FOB, ktorá sa použila na výpočet výhody. Komisia poznamenala, že indonézska vláda a skupina IRNC Group neodôvodnili, akým spôsobom aspekty, na ktoré sa odvolávali, týkajúce sa rôznych technických vlastností a objemu ťažby indonézskej a filipínskej niklovej rudy ovplyvňujú predmetné filipínske ceny, ani nepredložili žiadne dôkazy, ktorými by sa pokúsili kvantifikovať akékoľvek možné úpravy vyplývajúce z týchto rozdielov oproti filipínskym cenám použitým ako referenčná hodnota. Tvrdenie, že zákaz vývozu z Indonézie umelo stlačil ceny na indonézskom domácom trhu nadol a viedol aj k zvýšeniu filipínskych cien, nemalo vplyv na skutočnosť, že filipínske ceny predstavovali vhodnú referenčnú hodnotu, pretože odrážali skutočné trhové ceny niklovej rudy vyplývajúce zo všetkých súčasne pôsobiacich okolností na trhu a regulačných rozhodnutí rôznych krajín (vrátane Indonézie), a teda nenarušilo skutočnú trhovú reprezentatívnosť týchto cien. Pokiaľ ide o tvrdenie týkajúce sa odlišného obsahu niklu v niklovej rude na Filipínach, v referenčnej hodnote použitej Komisiou sa takýto rozdiel zohľadňuje (Komisia vytvorila referenčnú hodnotu pre každý druh niklovej rudy, ktorý kupovala skupina IRNC Group). Pokiaľ ide o tvrdenie, že výrobné náklady spojené s niklovou rudou v Indonézii sú nižšie ako na Filipínach, ako sa uvádza v odôvodnení 528, indonézske spoločnosti ťažiace niklovú rudu pri prešetrovaní nespolupracovali, a preto Komisia nebola schopná dané náklady posúdiť. Komisia preto potvrdila svoje rozhodnutie použiť ako najvhodnejšiu alternatívu za týchto okolností referenčnú hodnotu na Filipínach, a to aj vzhľadom na významné množstvá vyvážané z Filipín a na skutočnosť, že hlavnými nákupcami filipínskej niklovej rudy boli čínski výrobcovia nehrdzavejúcej ocele, ktorí na výrobu dotknutého výrobku používali rovnakú technológiu ako skupina IRNC Group. Argumenty indonézskej vlády a skupiny IRNC Group v tejto súvislosti boli preto zamietnuté.

(532) Indonézska vláda takisto tvrdila, že niklová ruda nie je priamou surovinou na výrobu plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena. Naopak, niklová ruda je surovinou na výrobu niklového surového železa a výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za tepla, ktoré sú zase výrobnými vstupmi na výrobu plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena. Podľa indonézskej vlády by sa táto skutočnosť mala pri výpočte výhody zohľadniť.

(533) Skupina IRNC Group tvrdila, že spoločnosť IRNC predávala nakúpenú niklovú rudu v rámci skupiny IRNC Group, a preto by sa do výpočtu výhody nemala zahrnúť žiadna výhoda vyplývajúca z takto kupovanej niklovej rudy. Tento argument skupina IRNC Group zopakovala aj po dodatočnom konečnom poskytnutí informácií.

(534) Komisia potvrdila, že pri výpočte výšky subvencovania v prípade skupiny IRNC Group zohľadnila oba tieto aspekty. Po prvé, v prípade prepojených dodávateľov vstupov sa výhoda zistená v daných spoločnostiach rozdelila na základe podielu ich obratu, ktorý sa vzťahoval na vyvážajúceho výrobcu. Táto pridelená výhoda sa potom pripočítala k výhode plynúcej vyvážajúcemu výrobcovi a zahrnula sa do výpočtov subvencií tohto výrobcu. Na úrovni vyvážajúceho výrobcu bol menovateľom výhody celkový obrat spoločnosti. Podrobná metodika výpočtu bola skupine IRNC Group sprístupnená v rámci jej individuálneho poskytnutia informácií, keďže obsahovala dôverné informácie.

(535) Komisia poznamenala, že konečné použitie nakúpenej niklovej rudy, t. j. buď na výrobu dotknutého výrobku, alebo na predaj prepojeným podnikom na účely ďalšieho spracovania, nie je relevantné, pretože pri výpočte miery subvencie je menovateľom celkový obrat skupiny IRNC Group. Tvrdenie bolo preto zamietnuté.

(536) Takto vypočítaná výška výhody pre skupinu IRNC Group predstavovala 9,64 %.

4.4.3.2.3. Špecifickosť

(537) Súbor opatrení indonézskej vlády bol určený na to, aby zvýhodnil určité priemyselné odvetvia, najmä domáce odvetvie nehrdzavejúcej ocele. Hoci deformácie súvisiace s niklovou rudou prinášajú výhody aj z pohľadu výrobkov v ďalšom článku výrobného/distribučného reťazca iných než nehrdzavejúca oceľ (konkrétne výrobcom elektrických batérií používaných vo vozidlách využívajúcich nové zdroje energie), výhoda je dostupná len určitým priemyselným odvetviam v Indonézii, konkrétne tým, ktoré pôsobia v hodnotovom reťazci niklu. Podľa článku 4 ods. 2 písm. a) základného nariadenia sú teda opatrenia indonézskej vlády špecifické. Prirodzené vlastnosti niklovej rudy obmedzujú možné využitie subvencie na určité odvetvie, čo však neznamená, že na to, aby bola subvencia špecifická, musí byť ešte obmedzená na podmnožinu tohto odvetvia ([115]).

([115]) Správa Odvolacieho orgánu DS 436, bod 4.398.

(538) Indonézska vláda vo svojich pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií tvrdila, že politiky v oblasti niklovej rudy nie sú špecifické, pretože sa nevzťahujú len na odvetvie nehrdzavejúcej ocele, ale na širokú škálu výrobkov.

(539) Komisia toto tvrdenie zamietla. Politiky indonézskej vlády v oblasti niklovej rudy boli v skutočnosti vždy zamerané na niklovú rudu ako surovinu pre odvetvie nehrdzavejúcej ocele. Dokumentmi vo vyšetrovacom spise sa v skutočnosti ukázalo, že niklová ruda používaná na výrobu nehrdzavejúcej ocele musí mať obsah niklu > 1,7 %. Naopak, niklová ruda s obsahom < 1,7 % nachádza iné uplatnenia, napríklad pri výrobe batérií pre elektrické vozidlá. Dôkazom toho je skutočnosť, že od nariadenia vlády č. 1/2017 až do nariadenia MEMR č. 11/2019 sa zákaz vývozu týkal len niklovej rudy s obsahom niklu > 1,7 %, t. j. iba niklovej rudy, ktorá sa používa v odvetví nehrdzavejúcej ocele. Tvrdenie bolo preto zamietnuté.

4.4.3.3. Závery

(540) Indonézska vláda pomocou osobitného súboru opatrení poskytuje odvetviu nehrdzavejúcej ocele niklovú rudu za nižšiu než primeranú odplatu, a to prostredníctvom ťažobných spoločností, ktoré konajú ako verejné orgány, resp. na základe poverenia či nariadenia zo strany indonézskej vlády. Toto poskytovanie tovaru predstavuje finančnú výhodu pre príjemcu a je špecifické, a teda napadnuteľné.

(541) Na stanovenie rozsahu, v akom môže spoločnosť Jindal Stainless Indonesia využívať výhody tejto schémy, neexistovali dostatočné dôkazy, keďže spoločnosť Jindal Stainless Indonesia nie je vertikálne integrovaná a svoj výrobný proces začína na úrovni zvitkov valcovaných za tepla.

(542) Výška subvencie stanovená v súvislosti s poskytovaním niklovej rudy za nižšiu než primeranú odplatu počas obdobia prešetrovania pre skupinu IRNC Group predstavovala:

Spoločnosť	Celková výška subvencie
IRNC Group	9,64 %

4.5. **Spolupráca medzi Indonéziou a Čínou a priemyselný park Morowali**

4.5.1. *Úvod a faktický kontext*

(543) V podnete sa tvrdilo, že indonézska vláda sa v rámci svojho plánu rozvoja odvetvia nehrdzavejúcej ocele spolieha na finančnú podporu, ktorú poskytuje čínska vláda. Táto podpora bola konkrétne spojená s rozvojom parku Morowali, ktorý v podstate prevádzkujú čínske spoločnosti, najmä Shanghai Decent Investment (Group), holdingová spoločnosť skupiny Tsingshan. Podľa podnetu indonézska vláda čínske financovanie nielen aktívne hľadala, uznávala a prijala za svoje vlastné, ale takisto údajne vyvíjala tlak na čínsku vládu, aby podporila čínske spoločnosti, ktoré v Číne v minulosti tavili niklovú rudu dovážanú z Indonézie na niklové surové železo, aby presunuli svoje hutnícke činnosti do Indonézie.

(544) Historický a skutkový stav veľmi úzkej spolupráce medzi Indonéziou a Čínou pri rozvoji úplne integrovaného odberateľského odvetvia nehrdzavejúcej ocele, ktoré sa spolieha na zásoby niklovej rudy dostupné v Indonézii a na financie a know-how, ktoré priniesla Čína, je uvedený v oddiele 4.3. Ako už bolo vysvetlené, Indonézia má značné zásoby niklovej rudy a je jedným z najväčších hráčov na tomto trhu na celom svete. Od roku 2005 výrazne vzrástla ťažba niklovej rudy, ako aj jej vývoz (pozri tabuľky 1 a 2). Z tabuliek takisto vyplýva, že Čína sa postupne stala absolútne najväčšou destináciou vývozu niklovej rudy vzhľadom na to, že indonézska ruda bola najvhodnejšia na výrobu nehrdzavejúcej ocele. Indonézska vláda sa obávala, že jej zásoby niklovej rudy sa vývozom vyčerpajú, keďže nemala dostatočnú domácu kapacitu na ďalšie spracovanie rudy, a preto by z nich krajina nezískala dostatočné výhody.

(545) Prostredníctvom nového zákona o ťažbe z roku 2009 sa indonézska vláda rozhodla zvýšiť domácu pridanú hodnotu podporou spracúvania nerastných surovín vrátane niklovej rudy na domácom trhu, najmä prostredníctvom povinnosti spracovania na domácom trhu (pozri odôvodnenia 401 až 404). Rozhodla sa takisto zaviesť vývozné obmedzenia po uplynutí päťročného obdobia odkladu, aby sa zabezpečilo, že sa vybuduje dostatočná domáca kapacita na absorbovanie produkcie niklovej rudy a že ťažobné spoločnosti ju budú poskytovať za nižšiu než primeranú odplatu (pozri predchádzajúci oddiel).

(546) V tejto súvislosti indonézska vláda začala rozhovory s potenciálne zainteresovanými tretími krajinami s domácim odvetvím nehrdzavejúcej ocele. Indonézska vláda sa napríklad snažila presvedčiť Japonsko a jeho odvetvie na spracovanie niklovej rudy, aby investovali v Indonézii. Japonská vláda však bola proti plánovaným indonézskym vývozným obmedzeniam, pretože ich považovala za nezlučiteľné s pravidlami WTO, a pohrozila, že proti Indonézii začne konanie na pôde WTO ([116]).

(547) Indonézskej vláde sa úspešne podarilo osloviť čínsku vládu. Na základe dvojstrannej spolupráce, ktorá bola zakotvená v dohodách z rokov 2011 a 2013 a neskôr ešte zintenzívnená, Čína začala v Indonézii stavať a rozvíjať huty. Vývoz do Číny dosiahol vrchol v roku 2013 v objeme 58 miliónov ton, zatiaľ čo domáca kapacita v Indonézii sa postupne zvýšila zo 7,81 milióna ton v roku 2014, keď nadobudla účinnosť povinnosť spracovania na domácom trhu a vývozné obmedzenia, až na 61 miliónov ton v roku 2019 (pozri tabuľku 3).

4.5.1.1. Právny základ

(548) Príslušné dvojstranné dohody podpísané v priebehu rokov medzi indonézskou vládou a čínskou vládou a spoločne doručené vyhlásenia zahŕňajú:

— spoločné vyhlásenie medzi Indonéziou a ČĽR o strategickom partnerstve, podpísané v Jakarte 25. apríla 2005,

— akčný plán na vykonávanie spoločného vyhlásenia o strategickom partnerstve medzi indonézskou vládou a čínskou vládou, podpísaný v Jakarte 21. januára 2010,

— dohodu medzi indonézskou vládou a čínskou vládou o rozšírení a prehĺbení dvojstrannej hospodárskej a obchodnej spolupráce, podpísanú v Jakarte 29. apríla 2011,

— spoločné komuniké indonézskej vlády a čínskej vlády o ďalšom posilňovaní strategického partnerstva medzi Čínou a Indonéziou, oznámené v Jakarte 29. apríla 2011,

— protokol, ktorým sa mení memorandum o porozumení medzi Ministerstvom námorných záležitostí a rybolovu Indonézie a Štátnou správou oceánov ČĽR o námornej spolupráci, podpísaný v Jakarte 29. apríla 2011,

— spoločné vyhlásenie, v ktorom sa čínske podniky vyzývajú, aby zvýšili svoje investície v Indonézii, oznámené v Pekingu 25. marca 2012,

— indonézsko-čínsky päťročný program rozvoja hospodárskej a obchodnej spolupráce, podpísaný v Jakarte 2. októbra 2013,

— dohodu medzi indonézskou vládou a čínskou vládou o indonézsko-čínskych integrovaných priemyselných parkoch, podpísanú v Jakarte 2. októbra 2013,

— spoločné vyhlásenie o posilnení komplexného strategického partnerstva medzi ČĽR a Indonéziou, oznámené v Pekingu 26. marca 2015,

— akčný plán na vykonávanie komplexného strategického partnerstva medzi indonézskou vládou a čínskou vládou (2017 – 2021), podpísaný v Pekingu 14. mája 2017,

— memorandum o porozumení o podpore spolupráce pri rozvoji komplexných regionálnych hospodárskych koridorov medzi koordinujúcim Ministerstvom námorných záležitostí Indonézie a Národnou komisiou pre rozvoj a reformy ČĽR, podpísané v Bogore 7. mája 2018 a

— memorandum o porozumení o zriadení spoločného riadiaceho výboru pre rozvoj komplexných regionálnych hospodárskych koridorov medzi koordinujúcim Ministerstvom námorných záležitostí Indonézie a Národnou komisiou pre rozvoj a reformy ČĽR, podpísané v Pekingu 23. októbra 2018.

(549) Okrem toho indonézska vláda prijala niektoré vnútroštátne právne predpisy, ktorými sa vykonávajú uvedené dvojstranné dohody alebo s nimi súvisia:

— hlavný plán pre zrýchlenie a rozšírenie hospodárskeho rozvoja Indonézie na roky 2011 – 2025 (ďalej len „hlavný plán MP3EI“), zverejnený v máji 2011 a

— vyhlášku Ministerstva priemyslu Indonézie č. 432/M-IND/Kep/7/2014 o tíme spolupráce alebo indonézsko-čínskej integrovanej priemyselnej zóne z 22. júla 2014.

([116]) https://kemenperin.go.id/artikel/3594/Let-Japan-Process-Nickel-in-Indonesia:-Industri-minister.

4.5.2. *Čiastočná nespolupráca a využitie dostupných skutočností v súvislosti s podporou v parku Morowali*

4.5.2.1. Uplatnenie ustanovení článku 28 ods. 1 základného nariadenia v súvislosti s indonézskou vládou

(550) Komisia požiadala indonézsku vládu, aby poskytla určité informácie týkajúce sa rámca dvojstrannej spolupráce stanoveného indonézskou vládou a čínskou vládou, a najmä podmienok, za ktorých bol park Morowali pôvodne zriadený, a informácie, či a do akej miery bol park Morowali a poskytnutá finančná pomoc súčasťou dvojstrannej spolupráce medzi príslušnými vládami Indonézie a Číny.

(551) Komisia konkrétne požiadala indonézsku vládu o poskytnutie dokumentu, ktorý 3. októbra 2013 podpísali Siang Kuang-ta zo spoločnosti Shanghai Decent Investment a Halim Mina zo skupiny Bintang Delapan za prítomnosti čínskeho a indonézskeho prezidenta. Indonézska vláda neposkytla tento dokument, v ktorom sa podľa informácií, ktoré má Komisia k dispozícii, stanovuje dohoda o spoločnom zriadení spoločnosti IMIP a následnom rozvoji priemyselného parku Morowali ([117]). Indonézska vláda navyše počas krížovej kontroly indonézskej vlády na diaľku potvrdila existenciu tejto dohody; indonézska vláda však tvrdila, že dokument nemá.

(552) Ako je vysvetlené v odôvodnení 573, Komisia požiadala indonézsku vládu, aby poskytla zoznam prioritných projektov, ktoré boli vybrané na realizáciu v súlade s ustanoveniami programu Indonézie a Číny. Indonézska vláda namiesto toho poskytla iný zoznam projektov, t. j. zoznam projektov spolupráce Indonézie a Číny v rámci hospodárskeho dialógu na vysokej úrovni (HELD).

(553) Okrem toho, ako je vysvetlené v odôvodnení 639 a nasledujúcich odôvodneniach, Komisia požiadala indonézsku vládu, aby predložila dokumentáciu týkajúcu sa vykonávania poskytnutých dohôd a konzultačných mechanizmov, ktoré v tejto súvislosti zaviedla čínska vláda a indonézska vláda. Indonézska vláda však odpovedala, že tím KIT Indonézia vytvorený v tejto súvislosti nevytvoril zmysluplné politiky, a odmietla poskytnúť v tejto súvislosti akúkoľvek dokumentáciu.

(554) Komisia preto informovala indonézsku vládu, že pri skúmaní existencie a rozsahu údajného subvencovania spoločností nachádzajúcich sa v priemyselnom parku Morowali bude možno musieť pristúpiť k využitiu dostupných skutočností podľa článku 28 ods. 1 základného nariadenia.

(555) Keďže požadované informácie neboli predložené, Komisia usúdila, že jej neboli doručené kľúčové a potrebné informácie týkajúce sa tohto aspektu prešetrovania. Komisia preto uplatnila článok 28 základného nariadenia a v súvislosti s týmito záležitosťami sa spoliehala na dostupné skutočnosti.

4.5.2.2. Uplatnenie ustanovení článku 28 ods. 1 základného nariadenia v súvislosti s čínskou vládou

(556) Ako sa uvádza v odôvodnení 15, Komisia v oznámení o začatí konania vyzvala čínsku vládu, aby sa stala zainteresovanou stranou, a v ten istý deň jeho uverejnenia zaslala čínskej vláde oznámenie o začatí konania, pričom ju výslovne upozornila na výzvu. Čínska vláda e-mailom z 19. februára 2021 potvrdila, že sa zaregistrovala ako zainteresovaná strana.

(557) Komisia zaslala čínskej vláde žiadosť o informácie s cieľom zhromaždiť informácie týkajúce sa prehľadu finančného sektora v Číne, informácie týkajúce sa Čínskej komisie pre bankovú reguláciu a informácie o finančnej podpore, vývozných zárukách a poistení v kontexte parku Morowali a zón zahraničného obchodu a spolupráce. Čínska vláda však tieto informácie odmietla predložiť.

([117]) Výročná správa spoločnosti IMIP za rok 2017;
https://www.business.hsbc.com.cn/en-gb/belt-and-road/story-5;
www.etsingshan.com/Art/Art_38/Art_38_69.aspx;
https://www.dsppatech.com/dsppa-pa-system-applied-in-indonesia-morowali-industrial-park.html.

(558) Komisia preto informovala čínsku vládu, že v súvislosti s predmetnou schémou subvencovania bude možno musieť pristúpiť k využitiu dostupných skutočností podľa článku 28 ods. 1 základného nariadenia. Od čínskej vlády neboli doručené žiadne pripomienky.

(559) Keďže požadované informácie neboli predložené, Komisia usúdila, že jej neboli doručené kľúčové a potrebné informácie týkajúce sa tohto aspektu prešetrovania. Komisia preto uplatnila článok 28 základného nariadenia a v súvislosti s týmito záležitosťami sa spoliehala na dostupné skutočnosti.

4.5.3. *Právne a politické dokumenty rámca dvojstrannej spolupráce medzi indonézskou vládou a čínskou vládou*

(560) Spoluprácu, ktorú indonézska vláda iniciovala s čínskou vládou o preferenčnom zaobchádzaní s cieľom pripraviť a podporiť vytvorenie a rozvoj indonézskeho odvetvia nehrdzavejúcej ocele, možno vysledovať až do začiatku 21. storočia. Pozostáva z niekoľkých dvojstranných dokumentov, ktorými sa stanovuje právny a politický rámec vedúci k prijatiu niekoľkých osobitných podporných politík a preferenčných programov, ktoré predstavujú napadnuteľné subvencie, na ktoré sa vzťahuje toto prešetrovanie.

(561) Z týchto dokumentov vyplýva, že v priebehu rokov tieto dve krajiny vytvorili rámec spolupráce na základe množstva dvojstranných právnych a politických dokumentov s cieľom postupne zvyšovať svoju spoluprácu. Obsahujú všetky podmienky spolupráce a hlavný cieľ vytvoriť a rozvíjať domáce odvetvie nehrdzavejúcej ocele v Indonézii prostredníctvom množstva rôznych preferenčných opatrení a politík vzťahujúcich sa na čínsko-indonézske subjekty, ktoré príslušné vlády povzbudzujú a podporujú pri realizácii tejto spolupráce.

(562) Spolupráca medzi indonézskou vládou a čínskou vládou v odvetví ťažby a metalurgie sa začala v roku 2005 podpísaním spoločného vyhlásenia medzi Indonéziou a Čínou o strategickom partnerstve, v ktorom sa uvádza, že obe strany „posilnia investičnú spoluprácu zvyšovaním vzájomného porozumenia a vytvárania sietí medzi investičnými orgánmi vrátane súkromného sektora a vytvorením priaznivejšieho ekonomicko-sociálno-politického a právneho prostredia pre tok investícií“. Čínska vláda už v tom čase požiadala indonézsku vládu o uistenie, že zaručí záujmy zahraničných investorov, pokiaľ ide o dosiahnuie zisku ([118]). Ďalej sa vtedy uvádzalo, že v posledných desiatich rokoch hospodárskeho rozvoja čínska vláda vždy zaručovala ziskovosť každej investície v Číne. Táto spolupráca bola v súlade s čínskou politikou tzv. otvárania sa navonok („going out“), ktorá sa začala v roku 1999 a v rámci nej sa uprednostňovalo etablovanie sa v zahraničí a export a internacionalizácia čínskych spoločností.

(563) V januári 2010 v rámci vykonávania spoločného vyhlásenia z roku 2005 podpísala Indonézia a Čína dokument Akčný plán Indonézie a Číny (ďalej len „akčný plán z roku 2010“) na podporu svojho strategického partnerstva. Tento dokument obsahuje plán na podporu čínskych investícií do odvetví založených na zdrojoch v Indonézii vrátane odvetvia ťažby ([119]). V oddiele 3.2 „Obchodná spolupráca“ sa v článku 3.2.14 odvolávalo na „formulovanie a vykonávanie päťročného plánu hospodárskej a obchodnej spolupráce medzi Čínou a Indonéziou“, ktorý bol skutočne krátko nato podpísaný (pozri ďalej). V kapitole „Investičná spolupráca“ sa stanovuje podpora účasti súkromných subjektov (článok 3.4.3) a podpora „čínskych investícií do odvetví založených na zdrojoch v Indonézii, ako sú (…) odvetvia ťažby a energetiky (…)“ (článok 3.4.8). V dokumente sa odkazuje aj na memorandum o porozumení medzi indonézskou vládou a čínskou vládou o spolupráci v oblasti infraštruktúry a prírodných zdrojov, podpísané 25. apríla 2005.

(564) Prešetrovaním sa zistilo, že koncom apríla 2011 podpísali zástupcovia čínskej a indonézskej vlády počas návštevy vtedajšieho čínskeho premiéra Wena Ťia-paa v Jakarte tri memorandá o porozumení a jeden technický predpis. Komisia požiadala indonézsku vládu, aby poskytla tieto tri memorandá o porozumení a technický predpis.

(565) Indonézska vláda predložila tri dokumenty. Prvým dokumentom bol Protokol, ktorým sa mení memorandum o porozumení medzi Ministerstvom námorných záležitostí a rybolovu Indonézie a Štátnou správou oceánov ČĽR o námornej spolupráci, podpísaný 29. apríla 2011.

([118]) https://koran.tempo.co/read/ekonomi-dan-bisnis/44119/cina-minta-indonesia-jamin-investor.
([119]) https://treaty.kemlu.go.id/apisearch/pdf?filename=CHN-2010-0093.pdf.

(566) Druhým dokumentom bola Dohoda medzi indonézskou vládou a čínskou vládou o rozšírení a prehĺbení dvojstrannej hospodárskej a obchodnej spolupráce, podpísaná 29. apríla 2011. Na základe tejto dohody „*sa obe vlády dohodli, že budú podporovať podniky*“ pri uskutočňovaní hospodárskej spolupráce rôznych foriem v niekoľkých oblastiach, ako je oceliarsky priemysel, priemyselný park a vývozná spracovateľská zóna.

(567) Tretím dokumentom bolo Spoločné komuniké medzi indonézskou vládou a čínskou vládou o ďalšom posilňovaní strategického partnerstva medzi Čínou a Indonéziou, podpísané v Jakarte 29. apríla 2011. Podľa tohto komuniké „[o]be strany vyjadrili spokojnosť s akčným plánom na vykonávanie spoločného vyhlásenia o strategickom partnerstve medzi čínskou vládou a indonézskou vládou, podpísaným 21. januára 2010, a dohodli sa na prijatí konkrétnych opatrení na vykonávanie akčného plánu a podporu pragmatickej spolupráce v rôznych oblastiach medzi týmito dvoma krajinami“. Okrem toho „[č]ínska strana takisto verí, že posilní spoluprácu s indonézskou stranou pri rozvoji zóny hospodárskej a obchodnej spolupráce“.

(568) Indonézska vláda a čínska vláda sa 25. marca 2012 v spoločnom vyhlásení oznámenom v Pekingu na konci oficiálnej návštevy indonézskeho prezidenta Yudhoyona dohodli na vypracovaní dvojstrannej dohody o hospodárskej a obchodnej spolupráci medzi Indonéziou a Čínou v súlade s osobitnými preferenčnými politikami v 12. päťročnom pláne čínskej vlády a hlavným plánom MP3EI indonézskej vlády ([120]). Indonézska vláda navyše povzbudzovala čínske podniky, aby sa podieľali na zvyšovaní priemyselnej kapacity Indonézie, a prisľúbila, že bude „pokračovať vo vytváraní priaznivého investičného prostredia pre zahraničných investorov vrátane tých z Číny“. Indonézska vláda konkrétnejšie očakávala, že čínske podniky budú „viac investovať do indonézskeho ťažobného priemyslu“ a „informovala Čínu o svojom úsilí zlepšiť riadenie svojich zdrojov nerastných surovín“. Napokon sa obe strany dohodli, že „posilnia úsilie o ďalšie upevnenie a rozšírenie spolupráce v […] odvetví ťažby“. Z tohto vyhlásenia vidieť, že obe strany sa snažili vykonávať svoje príslušné domáce preferenčné politiky, najmä s cieľom posilniť kapacitu indonézskeho odberateľského odvetvia zapojením Číny a informovaním Číny o vývoji politiky v oblasti surovín.

(569) Pokiaľ ide o Indonéziu, v hlavnom pláne MP3EI sa uznáva, že toto odvetvie je potrebné v Indonézii ďalej rozvíjať a za oblasť rozvoja tohto odvetvia sa označuje provincia Sulawesi. Na podporu rozvoja oceliarskeho priemyslu indonézska vláda okrem iných opatrení predpokladala regulačné zmeny na uľahčenie poskytovania surovín, budovanie národných obchodných partnerstiev v dodávateľskom a odberateľskom odvetví, rozvoj zoskupení odberateľského oceliarskeho priemyslu a uprednostňovanie integrácie tavenia ocele a výroby nehrdzavejúcej ocele ([121]). Pozornosť sa okrem toho zameriava aj na prírodné zdroje, najmä na odvetvie ťažby a na nikel, s cieľom zvýšiť priemyselné spracovanie v Indonézii v záujme získania vyššej pridanej hodnoty. Pokiaľ ide o nikel, pozornosť sa sústreďuje na posilnenie odberateľských odvetví niklu a uľahčenie silných partnerstiev medzi dodávateľskými a odberateľskými odvetviami ([122]).

(570) Pokiaľ ide o ČĽR, v 12. päťročnom pláne národného hospodárskeho a sociálneho rozvoja, platnom v čase založenia spoločnosti IMIP, sa zdôrazňuje strategická vízia čínskej vlády týkajúca sa zlepšenia a podpory kľúčových priemyselných odvetví. V pláne sa uvádza, že čínska vláda formuluje politiky na podporu technického zlepšovania podnikov s cieľom zlepšiť konkurencieschopnosť trhu. Z predchádzajúcich prešetrovaní vyplýva, že medzi týmito kľúčovými odvetviami má popredné miesto oceliarsky priemysel ([123]). Okrem toho čínska vláda vydala osobitný plán pre oceliarsky priemysel, t. j. 12. päťročný plán pre oceliarsky priemysel (ďalej len „12. päťročný plán pre oceľ“), ktorý bol takisto v platnosti v čase založenia spoločnosti IMIP. V 12. päťročnom pláne pre oceľ sa zdôrazňuje, že oceliarsky priemysel je dôležitým základným odvetvím národného hospodárstva, a zdôrazňuje sa význam „posilňovania prepojenia fiškálnych, finančných, obchodných, pozemkových politík, politík týkajúcich sa úspory energie, environmentálnych, bezpečnostných a iných politík s priemyselnou politikou v oblasti ocele“. Z predchádzajúcich prešetrovaní vyplýva, že tieto plány sú právne záväzné ([124]), a zistila sa prevládajúca úloha

([120]) https://tingroom.com/print_173679.html.

([121]) Hlavný plán pre zrýchlenie a rozšírenie hospodárskeho rozvoja Indonézie na roky 2011 – 2025, s. 65 – 68.

([122]) Hlavný plán pre zrýchlenie a rozšírenie hospodárskeho rozvoja Indonézie na roky 2011 – 2025.

([123]) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2017/969 z 8. júna 2017, ktorým sa ukladajú konečné vyrovnávacie clá na dovoz určitých plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a ktorým sa mení vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2017/649, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 146, 9.6.2017, s. 17, odôvodnenie 49 a nasl.).

([124]) *Tamže*, odôvodnenie 55.

čínskej vlády prostredníctvom štátom vlastnených podnikov v oceliarskom odvetví ([125]). Prevládajúcu úlohu čínskej vlády v oceliarskom odvetví a následné významné deformácie trhu ďalej potvrdzuje pracovný dokument útvarov Komisie o výrazných deformáciách v hospodárstve ČĽR na účely prešetrovania na ochranu obchodu, v ktorom sa uvádza, že „[v]zhľadom na vysokú mieru zasahovania vlády do oceliarskeho priemyslu a vysoký podiel štátom vlastnených podnikov v tomto odvetví sa aj súkromným výrobcom ocele bráni vo fungovaní za trhových podmienok“, a uznáva sa „rozhodujúce vlastníctvo, kontrola a/alebo vládne zásahy v súvislosti s oceliarskymi spoločnosťami v údajnom súkromnom vlastníctve“ ([126]).

(571) Minister hospodárstva Indonézie a minister obchodu Číny podpísali 2. októbra 2013 v Jakarte „Indonézsko-čínsky päťročný program rozvoja hospodárskej a obchodnej spolupráce“ (ďalej len „program Indonézie a Číny“). V programe Indonézie a Číny sa predpokladalo „zvýšenie obchodných investícií medzi týmito dvoma krajinami a presadzovanie vykonávania spoločných prioritných projektov“ ([127]), od ktorých sa očakávalo, že budú konkrétnym vyjadrením programu.

(572) V kapitole III programu Indonézie a Číny indonézska vláda a čínska vláda objasnili, že program sa realizuje prostredníctvom prioritných projektov, ktorých „zásada výberu by mala spĺňať strategické záujmy a potreby sociálno-ekonomického rozvoja týchto dvoch krajín, mala by byť v súlade so strednodobým a s dlhodobým plánovaním ekonomického rozvoja oboch krajín a zodpovedať plánom rozvoja zainteresovaných podnikov“.

(573) Komisia požiadala indonézsku vládu, aby poskytla zoznam prioritných projektov, ktoré boli vybrané na realizáciu v súlade s ustanoveniami programu Indonézie a Číny. Indonézska vláda však namiesto toho poskytla iný zoznam projektov, t. j. zoznam projektov spolupráce Indonézie a Číny v rámci hospodárskeho dialógu na vysokej úrovni (HELD). Na základe uplatnenia článku 28 ods. 1 z dôvodu tohto odmietnutia spolupráce Komisia usúdila, že projekt Morowali bol takisto zahrnutý do tohto zoznamu prioritných projektov v rámci dvojstrannej spolupráce. V skutočnosti ide o dôležitý projekt s významnou prítomnosťou čínskych spoločností.

(574) V programe Indonézie a Číny sa potvrdilo aj vyhlásenie z roku 2012, že jedným z hlavných cieľov spolupráce bolo vykonávať preferenčné politiky pre oceliarske odvetvie, a to v kapitole I bode 1.2.3, v ktorom sa uvádza, že jedným z hlavných cieľov dvojstrannej spolupráce je „podporiť konkurencieschopné a renomované čínske podniky a finančné inštitúcie, aby sa podieľali na rozvoji šiestich hospodárskych koridorov v Indonézii a na projekte uvedenom v hlavnom pláne MP3EI indickej vlády, a podporiť konkurencieschopné a renomované indonézske podniky v napĺňaní 12. päťročného plánu čínskej vlády“ ([128]).

(575) Z programu Indonézie a Číny vyplýva, že obe vlády identifikovali kľúčové oblasti ([129]) spolupráce, medzi ktoré okrem iného patrilo odvetvie ťažby, metalurgický priemysel a priemyselné parky (vrátane osobitných hospodárskych zón). V opatreniach venovaných odvetviu ťažby indonézska vláda a čínska vláda v oddiele 2.4.2 výslovne súhlasili s/so „spoluprácou v prieskume, rafinériách a spracovaní nerastných surovín vrátane… niklu…“, „urýchlením a uľahčením dvojstrannej spolupráce pri projektoch v odvetví ťažby a metalurgie“, „podporou rozvoja nerastných surovín budovaním vyhradených priemyselných parkov a zón v šiestich hospodárskych koridoroch…“, „spoluprácou pri rozvoji nerastných surovín v Indonézii“.

([125]) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2019/688 z 2. mája 2019, ktorým sa po revíznom prešetrovaní pred uplynutím platnosti podľa článku 18 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, EÚ) 2016/1037 ukladá konečné vyrovnávacie clo na dovoz určitých výrobkov z ocele s organickým povlakom s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 116, 3.5.2019, odôvodnenia 37 a 70).

([126]) Pracovný dokument útvarov Komisie Significant distortions in the economy of the People's Republic of China for the purposes of trade defence investigations (Výrazné deformácie v hospodárstve Čínskej ľudovej republiky na účely prešetrovaní na ochranu obchodu), SWD(2017) 483 final/2, 20.12.2017, s. 360. Všeobecnejšie informácie o oceliarskom odvetví v ČĽR sú uvedené v kapitole 14 – Oceliarske odvetvie, s. 346 – 376 toho istého dokumentu.

([127]) „Indonézsko-čínsky päťročný program rozvoja hospodárskej a obchodnej spolupráce“, (kapitola I a kapitola III).

([128]) „Indonézsko-čínsky päťročný program rozvoja hospodárskej a obchodnej spolupráce“, (kapitola I bod 1.2.3).

([129]) „Indonézsko-čínsky päťročný program rozvoja hospodárskej a obchodnej spolupráce“, (kapitola II).

(576) V oddiele 2.7.8 programu Indonézie a Číny, ktorý sa týka metalurgického priemyslu, indonézska vláda a čínska vláda výslovne súhlasili s tým, že „podporia čínskych metalurgických výrobcov, aby priamo investovali v Indonézii, aby využívali indonézske prírodné zdroje a investovali vo forme integrovaných metalurgických priemyselných parkov s cieľom pomôcť pri zlepšení jej reťazca metalurgického priemyslu a zvýšiť pridanú hodnotu projektov v oblasti nerastných surovín“ ([130]). V programe sa rovnako potvrdzuje, že čínski metalurgickí výrobcovia sa vyzývajú na vytváranie spoločných podnikov s indonézskymi spoločnosťami. V oddiele 2.9 o priemyselných parkoch (vrátane osobitných hospodárskych zón) sa indonézska vláda a čínska vláda dohodli na podpore priemyselných parkov a na tom, že budú „podporovať čínske podniky, aby investovali do indonézskych priemyselných parkov…“, „… uľahčovať a poskytovať politickú podporu v rozvoji priemyselných parkov“. Indonézska vláda teda aktívne hľadala a prijala politickú podporu, ktorú čínska vláda poskytla konkrétnym projektom, akým je napríklad priemyselný park v Morowali.

(577) Obe vlády zverejnili 27. marca 2015 „Spoločné vyhlásenie o posilnení komplexného strategického partnerstva medzi ČĽR a Indonéziou“ ([131]). V tomto vyhlásení „… sa obe strany zaviazali aktívne vykonávať päťročný plán rozvoja hospodárskej a obchodnej spolupráce medzi Čínou a Indonéziou a čoskoro dokončiť zoznam prioritných projektov s cieľom…“. Podobne obe vlády „… zastávali názor, že iniciatíva Námornej hodvábnej cesty 21. storočia, ktorú navrhol prezident Si Ťin-pching, a stratégia Globálnej námornej základne, ktorú inicioval prezident Joko Widodo, sa navzájom vo veľkej miere dopĺňajú“. Podobne obe vlády „… sľúbili urýchliť výstavbu čínsko-indonézskych integrovaných priemyselných parkov a čo najskôr zriadiť medzivládny koordinačný výbor“. Indonézska strana „… zavedie preferenčnú politiku pre priemyselné parky s cieľom poskytnúť ochranu a uľahčenie vstupu väčšieho počtu čínskych podnikov do parku v súlade s indonézskymi zákonmi a inými právnymi predpismi, aby sa urýchlil rozvoj priemyselných parkov“ a Čína sa zaviazala, že bude „… pokračovať v poskytovaní finančnej podpory na výstavbu infraštruktúry v Indonézii a veľké projekty prostredníctvom dvojstranných a mnohostranných finančných kanálov“.

(578) Indonézska vláda a čínska vláda podpísali 7. mája 2018 memorandum o porozumení „o podpore spolupráce pri rozvoji komplexných regionálnych hospodárskych koridorov“, v ktorom sa obe strany dohodli na spolupráci pri rozvoji, okrem iného, Severného Sulawesi. V tomto memorande sa obe strany dohodli na „mobilizácii a koordinácii príslušných vládnych agentúr, kvalifikovaných podnikov a inštitúcií s cieľom podieľať sa na formulovaní plánu rozvoja týchto koridorov“.

(579) Indonézska vláda a čínska vláda podpísali 23. októbra 2018 memorandum o porozumení „o zriadení spoločného riadiaceho výboru pre rozvoj komplexných regionálnych hospodárskych koridorov“. V tomto memorande sa stanovila organizačná štruktúra spolupráce: spoločný sekretariát, spoločné pracovné skupiny, pracovné mechanizmy, riadiaci výbor atď. Táto štruktúra opäť ukazuje, že rámec dvojstrannej spolupráce sa realizuje spoločne prostredníctvom osobitných spoločných správnych orgánov.

(580) Z uvedených dvojstranných dohôd a dokumentov vyplýva, že dvojstranná spolupráca sa pretavila do dohôd, v ktorých sa špecifikujú podmienky a prínos každej vlády. Podrobnosti o financovaní, riadení prostredníctvom spoločnosti IMIP a iných dvojstranných administratívnych mechanizmoch budú opísané v nasledujúcich oddieloch. Dokumentmi uvedenými v tomto oddiele sa však potvrdzuje, že obe vlády uzavreli osobitné dohody na vykonávanie svojich preferenčných politík v prospech konkrétnych odvetví a projektov, na ktoré sa vzťahuje táto spolupráca. Vyplýva z nich osobitné zahrnutie politík v prospech rozvoja odvetvia spracovania niklovej rudy a odberateľského odvetvia výroby nehrdzavejúcej ocele v Indonézii stimulovaním čínskych investícií prostredníctvom čínskej preferenčnej podpory. Skupina IRNC Group bola jasným príjemcom týchto politík dohodnutých v rámci dvojstrannej spolupráce.

(581) Pri uvedených dohodách a dokumentoch sa ukazuje rámec spolupráce medzi Indonéziou a Čínou a vývoj a neustále prehlbovanie takejto spolupráce v priebehu rokov. Táto prehlbujúca sa spolupráca umožňuje čínskym investíciám a spoločnostiam využívať indonézske suroviny a geografickú polohu. Čínska strana poskytuje financovanie investícií do vybraných „koridorov“ v rámci iniciatívy Jedno pásmo, jedna cesta (ďalej len „iniciatíva BRI“), zatiaľ čo indonézska strana aktívne udržiava vhodný legislatívny, strategický a politický rámec na podporu projektov, ktoré

([130]) „Indonézsko-čínsky päťročný program rozvoja hospodárskej a obchodnej spolupráce“, (kapitola II bod 2.7.8).
([131]) https://www.mfa.gov.cn/ce/cebe//eng/mhs/t1249201.htm.

sa majú realizovať v konkrétnych častiach jej vlastného územia. Založenie parku Morowali v provincii Sulawesi a zriadenie hlavného vyvážajúceho výrobcu, ktorý je doň plne integrovaný, sa uskutočnilo v tomto rámci a kontexte, ako je podrobnejšie vysvetlené v nasledujúcich oddieloch.

4.5.4. *Preferenčná finančná podpora v rámci dvojstrannej spolupráce*

(582) Jedným z pilierov dvojstrannej spolupráce v odvetví nehrdzavejúcej ocele bolo, že čínska strana poskytne čínskym spoločnostiam preferenčnú finančnú podporu na rozvoj odvetvia nehrdzavejúcej ocele v Indonézii. Na základe tejto podmienky, ktorú stanovila Indonézia, mali mať čínske spoločnosti umožnený prístup k jej veľkým zásobám niklovej rudy vhodnej na ich výrobný proces.

(583) Ako vyplýva z uvedených skutočností, už v roku 2005 v súvislosti so Spoločným vyhlásením medzi Indonéziou a Čínou o strategickom partnerstve čínska vláda zdôraznila potrebu chrániť záujmy investorov so zreteľom na dosiahnutie zisku a ukazuje sa, že v predchádzajúcich rokoch čínska vláda vždy zabezpečila dosiahnutie tohto cieľa. Boli to roky, v ktorých sa po zavedení v roku 1999 úspešne uplatňovala čínska politika tzv. otvárania sa navonok („going out“) s cieľom okrem iného podporovať a stimulovať čínske zahraničné investície a expanziu vývozu.

(584) V článku 3.1.10 akčného plánu z roku 2010 sa v kontexte kapitoly „Finančná spolupráca“ uvádza, že obe strany „posilnia pravidelné dvojstranné konzultácie a koordináciu s cieľom urýchliť využitie a realizovanie nástroja preferenčných vývozných úverov kupujúcim, zvýhodneného úveru a iných finančných schém na podporu rozvoja“.

(585) V tlači sa objavila správa ([132]), že už v roku 2011 sa banky Industrial and Commercial Bank of China (ICBC) a Bank of China zaviazali poskytnúť kapitálový úver vo výške 8 miliárd USD spoločnostiam so sídlom v Číne, ktoré chcú investovať v Indonézii.

(586) Hlavným dokumentom, ktorým sa schválilo čínske poskytovanie preferenčného financovania, bola písomná dohoda medzi indonézskou vládou a čínskou vládou z 29. apríla 2011 o rozšírení a prehĺbení dvojstrannej hospodárskej a obchodnej spolupráce. V článku VI sa jednoznačne uvádza, že strany súhlasia, že budú nabádať svoje finančné a poisťovacie inštitúcie, aby uprednostňovali podporu v oblasti financovania a poisťovania pre tieto projekty […]“.

(587) V indonézsko-čínskom programe hospodárskej a obchodnej spolupráce z 2. októbra 2013 sa takisto v kapitole V Finančné služby v bode 5.2.1 výslovne uvádza, že „čínske finančné inštitúcie sa vyzývajú, aby podporovali financovanie investícií a výstavby projektov, ktoré realizujú podniky v Indonézii financované Čínou s ohľadom na vnútroštátne zákony a iné právne predpisy“.

(588) Ako bolo vysvetlené v predchádzajúcom oddiele, financovanie bolo poskytnuté v kontexte hlavného cieľa dvojstrannej spolupráce „podporiť konkurencieschopné a renomované čínske podniky a finančné inštitúcie, aby sa podieľali na rozvoji šiestich hospodárskych koridorov v Indonézii a na projekte uvedenom v hlavnom pláne MP3EI [indonézskej] vlády a podporiť konkurencieschopné a renomované indonézske podniky pri rozvoji 12. päťročného plánu čínskej vlády“ ([133]). Odkaz na príslušné vnútroštátne preferenčné politiky vrátane tých, ktoré sa týkajú odvetvia nehrdzavejúcej ocele, súvisí s cieľom poskytnúť preferenčné financovanie na dosiahnutie dvojstrannej dohody o priemyselnom parku Morowali v prospech odvetvia nehrdzavejúcej ocele.

(589) Počas samitu Indonézie a Číny za prítomnosti príslušných prezidentov štátov podpísali 2. októbra 2013 zakladajúci akcionári spoločnosti IMIP, spoločnosti PT Bintangdelapan Investama (ďalej len „BDI“) a spoločnosti Shangai Decent Investment Group (ďalej len „SDI“) (pozri odôvodnenia 626 a 777) dohodu o investíciách a financovaní s Fondom investičnej spolupráce medzi Čínou a združením ASEAN (ďalej len „CAF“) na rozvoj aktivít v parku Morowali ([134]). Fond investičnej spolupráce medzi Čínou a združením ASEAN (CAF) je offshorový kapitálový fond, ktorý schválila Štátna rada Čínskej ľudovej republiky a Národná komisia pre rozvoj a reformy. Založenie fondu sponzoruje Export-

([132]) Bisnis, China-based lenders back investment in Indonesia (Veritelia so sídlom v Číne podporujú investície v Indonézii), 26. apríla 2011, https://bisnis.tempo.co/read/331438/cina-diminta-investasi-pengolahan-hasil-tambang.

([133]) „Indonézsko-čínsky päťročný program rozvoja hospodárskej a obchodnej spolupráce“, (kapitola I bod 1.2.3).

([134]) http://www.china-asean-fund.com/sub-fund-3-detail.php?id=1.

Import Bank of China spolu s ďalšími čínskymi a medzinárodnými inštitucionálnymi investormi. CAF je zameraný na investície do infraštruktúry, energetiky a odvetví prírodných zdrojov v združení ASEAN, slúži ako priekopník v presadzovaní „spolupráce juh-juh“ medzi Čínou a rozvíjajúcimi sa trhmi a uľahčuje čínskym podnikom stratégiu otvárania sa navonok („going out“).

(590) Zároveň bolo oznámené, že počas návštevy čínskeho prezidenta v Indonézii v októbri 2013 bolo podpísaných 23 dohôd, ktoré sa týkali najmä niklu. V rámci tohto počtu sa až 60 percent týkalo odvetvia spracovateľského priemyslu s celkovou investíciou 32,8 miliardy USD (36,1 bilióna IDR) ([135]). Z toho ďalej vyplýva, že indonézska vláda priamo hľadala čínske financovanie v odvetví niklu.

(591) V spoločnom vyhlásení z marca 2015 sa opätovne potvrdil záväzok čínskej vlády „…pokračovať v poskytovaní finančnej podpory na výstavbu infraštruktúry v Indonézii a veľké projekty prostredníctvom dvojstranných a mnohostranných finančných kanálov“.

(592) Okrem toho predseda spoločnosti IMIP, spoločnosti spravujúcej priemyselný park Morowali, kde sa nachádza vyvážajúci výrobca spoločnosť IRNC, uviedol, že „projekt“ (park a prepojení nájomcovia) „mal ľahký prístup k strednodobému a dlhodobému financovaniu. Keď bol projekt na začiatku, politické banky vrátane China Development Bank, Export-Import Bank of China a štátom vlastnené čínske banky vrátane Bank of China prispeli strednodobou a dlhodobou finančnou podporou“ ([136]).

(593) Napokon je jasné, že indonézska vláda nemohla ignorovať poskytnutie takéhoto preferenčného financovania čínskymi bankami, keďže jej úradníci boli pri viacerých príležitostiach prítomní, aby boli svedkami podpisu takéhoto financovania. Jeden príklad už bol uvedený v odôvodnení 589. Ďalším príkladom je skutočnosť, že spoločnosť ITSS a spoločnosť PT. Dexin Steel Indonesia (ďalej len „DSI“), ďalší prepojený podnik pôsobiaci v parku IMIP, večer 7. mája 2018 podpísali s bankou China Development Bank termínovaný úver vo výške 170 miliónov USD a podpísali memorandum o porozumení. Stalo sa tak na večierku Indonézsko-čínskeho obchodného summitu, ktorý organizoval premiér Li Kche-čchiang z Číny a viceprezident Jusuf Kalla z Indonézie.

(594) Tieto písomné dokumenty, vyhlásenia a opatrenia sú jednoznačným potvrdením, že indonézska vláda aktívne hľadala a prijala preferenčnú finančnú podporu poskytnutú čínskou vládou a uznala ju za svoju vlastnú. Indonézska vláda namiesto priameho poskytovania takejto podpory vytvorila rámec dvojstrannej spolupráce s čínskou vládou s cieľom zabezpečiť, aby čínska vláda poskytla preferenčné financovanie na účely investícií čínskych spoločností v Indonézii v kontexte preferenčných politík, ktoré čínskym spoločnostiam umožnilo zabezpečiť si potrebné dodávky niklovej rudy. Ako sa ukázalo pri prešetrovaní (pozri oddiel o spoločnosti IMIP a oddiel o preferenčnom financovaní), spoločnosť IRNC bola hlavným príjemcom tohto preferenčného financovania poskytovaného v rámci čínskej politiky a štátom vlastnenými bankami na financovanie výstavby a prevádzkových činností hút a prepojených nadväzujúcich výrobcov nehrdzavejúcej ocele v priemyselnom parku Morowali.

4.5.5. *Priemyselný park Morowali*

(595) Pokiaľ ide konkrétne o odvetvie spracovania niklovej rudy a nehrdzavejúcej ocele, úzka spolupráca medzi indonézskou a čínskou vládou na území vyvážajúcej krajiny vyvrcholila zriadením a prevádzkou priemyselného parku Morowali. Indonézska vláda a čínska vláda poskytli spoločnostiam vyrábajúcim nehrdzavejúcu oceľ v tomto parku priaznivé podmienky, ktoré im poskytujú výhody. Toto združovanie zdrojov prostredníctvom takejto úzkej spolupráce slúži spoločnému účelu a prináša výhody spoločnému príjemcovi, t. j. skupine IRNC Group ([137]).

(596) Park Morowali je priemyselný park zameraný na vybudovanie plne integrovaného odvetvia nehrdzavejúcej ocele, od ťažby niklovej rudy až po konečný nadväzujúci výrobok z nehrdzavejúcej ocele. Park sa nachádza v obci Bahodopi v okrese Morowali v provincii Stredné Sulawesi.

([135]) www.beritasatu.com/whisnu-bagus-prasetyo/ekonomi/142063/sby-presiden-tiongkok-hadiri-penandatanganan-bisnis-lebih-rp-36-t.
([136]) https://www.business.hsbc.com.cn/en-gb/belt-and-road/story-5.
([137]) Spoločnosť Jindal Stainless Indonesia nevyužívala žiadnu schému preferenčného financovania, keďže nebola súčasťou dvojstrannej spolupráce medzi čínskou vládou a indonézskou vládou a nezískala žiadne úvery za zvýhodnených podmienok.

(597) V parku Morowali sa nachádza hlavný spolupracujúci indonézsky vyvážajúci výrobca, spoločnosť IRNC. Park sa rozkladá na ploche 2 500 ha a zahŕňa 29 nájomcov, z ktorých viac ako polovica je prepojených so spoločnosťou IMIP. Hlavným investorom v spoločnostiach IRNC a IMIP je čínska spoločnosť Tsingshan Steel Group.

(598) Z príslušného dvojstranného regulačného rámca uvedeného vyššie vyplýva, že Indonézia a Čína sa dohodli na zriadení a rozvoji špeciálnej oblasti v priemyselnom parku Morowali na podporu oprávnených spoločností pri realizácii ich spolupráce. Park Morowali mal výhodu zo štatútu uznanej priemyselnej zóny, ktorá okrem iného podliehala preferenčným indonézskym vnútroštátnym pravidlám pre priemyselné zóny.

(599) Treba pripomenúť, že park Morowali klasifikuje čínska vláda ako zónu hospodárskej a obchodnej spolupráce v Indonézii ([138]).

(600) Hoci spolupráca na rozvoji spoločnosti IMIP bola prvýkrát ohlásená na summite v roku 2013 medzi čínskym prezidentom Si Ťin-pchingom a vtedajším indonézskym prezidentom Susilom Bambangom Yudhoyonom, jej vývoj možno vysledovať až do roku 2007, keď skupina Bintangdelapan začala svoje ťažobné práce na 47 000-hektárovej koncesii v Morowali ([139]). Spoločnosť oslovila čínskych investorov, aby investovali do činností ťažby niklu, keďže Čína bola v tom čase najväčším trhom pre vývoz niklu z Indonézie ([140]).

(601) V roku 2009, teda v čase prísnejších opatrení na udržanie niklovej rudy v Indonézii, ktoré sú obsiahnuté v zákone o ťažbe z roku 2009, vytvorili spoločnosti BDI a SDI spoločný podnik na rozvoj ťažobného priemyslu v tejto oblasti. Obe strany vytvorili spoločnosť PT Sulawesi Mining Investment (ďalej len „spoločnosť SMI“), ktorá sa zaoberá produkciou a vývozom niklovej rudy, najmä do Číny. Toto partnerstvo bolo v súlade s politikou tzv. otvárania sa navonok („going out“) spoločnosti SDI. Na webovom sídle spoločnosti SDI bolo uvedené, že „na aktívne vykonávanie politiky tzv. otvárania sa navonok („going out“) spoločnosť SDI nadviazala v roku 2009 partnerstvo so spoločnosťou SMI, aby sa stala priekopníkom v ťažbe a vo vývoze indonézskej niklovej rudy a tavenia feroniklu a investovala do výstavby spoločnosti PT IMIP, čo má veľký význam pre hospodársku spoluprácu medzi Čínou a Indonéziou a medzi Čínou a združením ASEAN“ ([141]).

(602) V spoločnom komuniké o ďalšom posilňovaní strategického partnerstva Číny a Indonézie z 29. apríla 2011 sa uvádza, že „[č]ínska strana takisto verí, že posilní spoluprácu s indonézskou stranou pri rozvoji zóny hospodárskej a obchodnej spolupráce“.

(603) V máji 2011 bolo oznámené, že indonézska investičná koordinačná rada (ďalej len „BKPM“) požiadala čínskych investorov, aby investovali do spracovania ťažobných komodít (vrátane niklu v Juhovýchodnom Sulawesi): „Investičná koordinačná rada (ďalej len „BKPM“) usmerňuje potenciálnych investorov, aby investovali do spracovania produktov ťažby. (…) Okrem toho BKPM takisto požiadala Čínu, aby investovala do spracovania niklu v Juhovýchodnom Sulawesi“ ([142]). Pri projekte, ktorý zahŕňal výstavbu hliníkovej huty, boli okrem toho zdôraznené obmedzenia týkajúce sa získavania pozemkov. Opäť to poukazuje na snahu indonézskej vlády získať čínske investície v Indonézii.

(604) V päťročnom programe rozvoja hospodárskej a obchodnej spolupráce medzi indonézskou a čínskou vládou z 2. októbra 2013 sa v oddiele 2.9 Priemyselné parky (vrátane osobitných hospodárskych zón) uvádza: „*Podporovať čínske podniky, aby investovali do* osobitných hospodárskych zón, parku hospodárskeho a technologického rozvoja, parku hospodárskej a obchodnej spolupráce, *priemyselných parkov*, oblasti technologických demonštrácií a iných foriem priemyselných parkov v Indonézii. Obe strany sa dohodli, že vláda uľahčí rozvoj priemyselných parkov a poskytne preň politickú podporu.“

(605) Obe vlády zároveň podpísali 2. októbra Dohodu o indonézsko-čínskych integrovaných priemyselných parkoch. V článku V sa uvádzajú prvky podpory politiky, na ktorých sa krajiny dohodli: „Vláda Čínskej ľudovej republiky potvrdzuje, že poskytne príslušnú podporu a uľahčenie pri výstavbe, zvyšovaní atraktívnosti podnikania a prevádzke priemyselných parkov v súlade s platnými zákonmi, inými právnymi predpismi a politikami oboch krajín. Indonézska vláda sa bude snažiť poskytnúť podporu a uľahčiť opatrenia v súlade s jej platnými vnútroštátnymi zákonmi, inými právnymi predpismi a politikami. O podrobnostiach podporných politík sa rozhodne prostredníctvom dvojstranných rokovaní.“

([138]) http://www.cccme.org.cn/cp/cooperation/zones.aspx.
([139]) https://enterpriseasia.org/apea/indonesia/awards/id-2015/halim-mina/.
([140]) https://www.thejakartapost.com/news/2017/11/15/morowali-investors-jittery-over-policy-uncertainties.html.
([141]) http://www.decent-china.com/index.php/index/about/index?cid=15.
([142]) https://bisnis.tempo.co/read/331438/cina-diminta-investasi-pengolahan-hasil-tambang.

(606) Okrem „Indonézsko-čínskeho programu“ podpísali obe vlády v ten istý deň, 2. októbra 2013, ďalšiu dvojstrannú dohodu, ktorá sa osobitne venuje rozvoju integrovaných priemyselných parkov v Indonézii. Podľa článku 1 tejto dohody sa indonézska vláda a čínska vláda dohodli, že „podporia zriadenie indonézsko-čínskych integrovaných priemyselných parkov v Indonézii“, ktoré „budú prioritne zriaďované v indonézskych regiónoch bohatých na nerastné zdroje“.

(607) V tejto dohode sa čínska vláda zaviazala, že „poskytne príslušnú podporu a uľahčenie pri výstavbe, zvyšovaní atraktívnosti podnikania a prevádzke priemyselných parkov v súlade s platnými zákonmi, inými právnymi predpismi a politikami oboch krajín“ ([143]). Indonézska vláda zároveň vyhlásila, že „sa bude snažiť poskytnúť podporu a uľahčiť opatrenia v súlade s jej platnými vnútroštátnymi zákonmi, inými právnymi predpismi a politikami“ ([144]).

(608) Dôležitým dvojstranným dokumentom, ktorým sa upravuje park Morowali, bola Dohoda medzi čínskou vládou a indonézskou vládou o indonézsko-čínskych integrovaných priemyselných parkoch z roku 2013 (ďalej len „dohoda o integrovaných priemyselných parkoch“). V článku 1 sa uvádza, že „cieľom tejto dohody je podporiť zriadenie indonézsko-čínskych integrovaných priemyselných parkov v Indonézii“, ďalej len „priemyselné parky“. „Priemyselné parky budú prioritne zriaďované v indonézskych regiónoch bohatých na nerastné zdroje“. V článku 3.1 sa uvádza, že „do rozsahu spolupráce tejto dohody patrí koordinácia, uľahčenie a konzultácia o zriaďovaní priemyselných parkov“. V kapitole V „Politická podpora“ článku 5.1 tejto dohody sa uvádza, že „[v]láda Čínskej ľudovej republiky potvrdzuje, že poskytne príslušnú podporu a uľahčenie pri výstavbe, zvyšovaní atraktívnosti podnikania a prevádzke priemyselných parkov v súlade s platnými zákonmi, inými právnymi predpismi a politikami oboch krajín“.

(609) Počas dvojstranného samitu 3. októbra 2013 predstavil čínsky prezident Si Ťin-pching plán na vybudovanie námornej hodvábnej cesty 21. storočia. V predchádzajúci deň samitu, 2. októbra 2013, podpísala indonézska a čínska vláda „Indonézsko-čínsky päťročný program rozvoja hospodárskej a obchodnej spolupráce“ a „Dohodu medzi vládou Čínskej ľudovej republiky a vládou Indonézskej republiky o indonézsko-čínskych integrovaných priemyselných parkoch“. Tieto dohody o spolupráci majú vyjadrovať vybrané prioritné projekty.

(610) V spoločnom vyhlásení Číny a Indonézie o posilnení strategického partnerstva z marca 2015 sa uvádza, že indonézska vláda „… zavedie preferenčné politiky pre priemyselné parky s cieľom poskytnúť ochranu a uľahčenie vstupu väčšieho počtu čínskych podnikov do parku v súlade s indonézskymi zákonmi a inými právnymi predpismi, aby sa urýchlil rozvoj priemyselných parkov“.

(611) V nadväznosti na spoločné vyhlásenie zaviedla indonézska vláda nariadenie č. 142/2015 o priemyselných zónach, ktoré malo nahradiť predchádzajúce nariadenie o priemyselných zónach z roku 2009 tak, aby bolo v súlade s dvojstranným spoločným vyhlásením z roku 2015 a s dvojstrannou dohodou z roku 2013 o integrovaných priemyselných parkoch. V uvedenom nariadení sa stanovujú hlavné stimuly pre spoločnosti, ktoré sa zriaďujú v týchto priemyselných zónach, ako je skupina IRNC Group v kapitole 8. Zahŕňali článok 4 bod i), v ktorom sa uvádzalo, že právomoci ministra sa vzťahujú na „stanovenie usmernení o referenčnej predajnej cene alebo prenájme priemyselných blokov a/alebo budov v rámci priemyselnej zóny na základe návrhov Výboru pre priemyselné zóny“. V článku 41 ods. 1 sa stanovilo, že „spoločnosti v priemyselnej zóne a priemyselnej spoločnosti so sídlom v priemyselnej zóne sa poskytujú daňové stimuly“. V článku 45 ods. 1 sa uvádzalo, že „vláda môže iniciovať rozvoj priemyselných zón ako priemyselnej infraštruktúry a) v prípade, že súkromný sektor nemá záujem alebo nie je schopný rozvíjať priemyselnú zónu; a/alebo b) s cieľom urýchliť šírenie a rovnomerné rozloženie priemyselného rozvoja“. Indonézska vláda okrem toho zaviedla prísne zapojenie a monitorovanie spoločností spravujúcich tieto zóny prostredníctvom orgánu uvedeného v článku 51 ods. 1: „Na účely podpory rozvoja priemyselných zón sa zriaďuje Výbor pre priemyselné zóny.“

(612) Komplexná integrácia spracovania parku je v súlade s cieľmi rozvoja politiky indonézskej vlády. Hutnícke zariadenia spĺňajú konkrétne zákonné požiadavky zákona o ťažbe z roku 2009 a súvisiace predpisy týkajúce sa pridanej hodnoty základného materiálu ministerstva priemyslu. Podľa tohto zákona a predpisov si musia spoločnosti ťažiace niklovú rudu vybudovať svoje vlastné hutnícke kapacity s cieľom rozvíjať výrobné odvetvia s vyššou pridanou hodnotou v Indonézii (pozri predchádzajúci oddiel).

([143]) Dohoda medzi vládou Čínskej ľudovej republiky a vládou Indonézskej republiky o indonézsko-čínskych integrovaných priemyselných parkoch, 5.1.

([144]) Dohoda medzi vládou Čínskej ľudovej republiky a vládou Indonézskej republiky o indonézsko-čínskych integrovaných priemyselných parkoch, 5.2.

(613) Rozvoj parku Morowali zahŕňa kľúčové prvky, ktoré indonézska vláda stanovila vo svojich plánoch rozvoja ako prioritu. V tomto zmysle sa park Morowali nachádza v strategickej geografickej oblasti Sulawesi, pôsobí v podporovanom oceliarskom odvetví, podporuje integráciu na dodávateľskom a odberateľskom trhu a zvyšuje tvorbu pridanej hodnoty prírodných zdrojov a ťažby, konkrétne niklu.

(614) Z geografického hľadiska sa park Morowali nachádza v koridore Sulawesi ([145]), jednom zo šiestich hospodárskych koridorov, ktoré indonézska vláda identifikovala a podporila ako osi plánov hospodárskeho rozvoja krajiny. Ťažba niklu je identifikovaná ako jedno z odvetví, ktoré odôvodňujú rozvoj oblasti.

(615) Indonézske aj čínske orgány udelili parku Morowali osobitné oficiálne postavenie.

(616) Indonézska vláda oficiálne udelila postavenie národného strategického projektu ([146]) (ďalej len „NSP“). Je to dôležité z dvoch hľadísk: z pohľadu rozvoja prioritných priemyselných oblastí/osobitných hospodárskych zón a z pohľadu projektov rozvoja hút. Národné strategické projekty sa vyberajú v súlade s politikami rozvoja v Indonézii, sú dôkladne monitorované zo strany vlády a majú nárok na poskytnutie určitých privilégií ([147]). Okrem toho, keďže spoločnosť IMIP má postavenie NSP, mohla začať s výstavbou priemyselného komplexu a začať s výstavbou závodov počas čakania na stavebné povolenie.

(617) Čínska vláda, a najmä jej ministerstvo obchodu, formálne uznali park Morowali ako určenú zahraničnú zónu hospodárskej a obchodnej spolupráce v roku 2016 ([148]) a *de facto* už v roku 2009 ([149]).

(618) Podľa webového sídla ministerstva obchodu ([150]) sa formálne uznanie zahraničnej zóny hospodárskej a obchodnej spolupráce vzťahuje na priemyselný park s kompletnou infraštruktúrou, jasnými vedúcimi odvetviami, spoľahlivými funkciami verejnej služby a koncentrovanými a vyžarovanými účinkami na investície a výstavbu podnikov v čínskom vlastníctve, ktoré sú registrované na území ČĽR. Pri realizácii výstavby zahraničnej zóny hospodárskej a obchodnej spolupráce musí podnik v súlade s príslušnými ustanoveniami o zámorských investíciách vybaviť formality na evidenciu alebo schválenie štátnej zahraničnej investície v Číne, získať osvedčenie o zámorskej investícii podniku, ktoré vydalo príslušné obchodné oddelenie, a dokončiť príslušné postupy registrácie v súlade so zákonmi hostiteľskej krajiny a založiť podnik v zóne spolupráce. Stavebný podnik získa pozemok kúpou alebo prenájmom pozemku a absolvuje kompletné pozemkovo-právne konanie. Podniky v oblasti výstavby sformulujú jasné plány na výstavbu a prevádzku parku a priemyselnú orientáciu, dokončia výstavbu infraštruktúry vody, elektriny a ciest potrebných pre park a sformulujú jasné usmernenia o službách pre podniky vstupujúce do zóny s cieľom prilákať podniky, aby v oblasti investovali a vyrábali.

(619) Ako sa uvádza v jednom článku: „Pod vedením vládnych útvarov v rámci iniciatívy Jedno pásmo, jedna cesta a v prepojení so stratégiou hostiteľskej krajiny na najvyššej úrovni sa zahraničné zóny spolupráce stali nástrojom na vykonávanie iniciatívy Jedno pásmo, jedna cesta a medzinárodnej spolupráce v oblasti výrobných kapacít“ ([151]). Tento koridor je takisto oprávnený v rámci iniciatívy BRI ako jedna z oblastí podporovaných týmto nástrojom.

(620) Vyššie uvedeným rámcom sa potvrdzuje, že zriadenie a rozvoj parku Morowali sa uskutočnili v osobitnom režime, ktorý je rámcovaný právnymi predpismi týkajúcimi sa priemyselných zón s cieľom podporiť industrializáciu a rozvoj Indonézie prostredníctvom priemyselných parkov. Tento právny rámec poskytuje rôzne výhody a osobitnú podporu zo strany indonézskych orgánov, ako je napríklad uľahčenie udeľovania licencií, poskytovanie infraštruktúr a daňové stimuly. Potvrdili to zistenia z prešetrovania, ako je podrobne uvedené v ďalších oddieloch ([152]). Okrem toho sa indonézska vláda prostredníctvom svojich akcií jednoznačne hľadala preferenčnú finančnú podporu čínskej vlády pre spoločnosti v parku Morowali a prijala takúto podporu za svoju.

([145]) Hlavný plán pre zrýchlenie a rozšírenie hospodárskeho rozvoja Indonézie na roky 2011 – 2025, s. 120 – 140.

([146]) Výbor pre urýchlenie dodania prioritnej infraštruktúry (ďalej len „KPPIP“) a nariadenie prezidenta Indonézskej republiky č. 3 z roku 2016 o urýchlení realizovania národných strategických projektov.

([147]) Ako sa uvádza v nariadení prezidenta č. 3 z roku 2016 o urýchlení realizovania národných strategických projektov.

([148]) http://www.scio.gov.cn/ztk/wh/slxy/31200/Document/1493265/1493265.htm.

([149]) https://mscconference.com/wp-content/uploads/MSC18-presentations/Evolving-Seascape-3-Xue-BRI.pdf a http://www.acfic.org.cn/zzjg_327/nsjg/llb/llbgzhdzt/2019zhinan/2019zhinan_1/201910/t20191029_144336.html. Pozri aj https://www.etsingshan.com/Art/Art_19/Art_19_103.aspx a https://link.springer.com/content/pdf/10.1007/s11442-018-1526-5.pdf.

([150]) http://fec.mofcom.gov.cn/article/jwjmhzq/article02.shtml.

([151]) Výročná správa o rozvoji v Afrike, č. 19 (2016 – 2017), Žlté knihy Afriky, s. 13.

([152]) „Nariadenie Priemyselné zóny 142/2015 vs. 24/2009“ a následné „Nariadenie Priemyselné zóny 142/2015“.

4.5.6. *Spoločná správa prostredníctvom spoločnosti IMIP*

(621) Subjektom vyvíjajúcim a spravujúcim park Morowali je indonézska spoločnosť PT Indonesian Morowali Industrial Park (ďalej len „spoločnosť IMIP“). Bola založená a zapísaná do registra podľa indonézskeho práva v septembri 2013.

(622) Hoci spolupráca na rozvoji spoločnosti IMIP bola prvýkrát ohlásená na summite v roku 2013 medzi čínskym prezidentom Si Ťin-pchingom a vtedajším indonézskym prezidentom Susilom Bambangom Yudhoyonom, jej vývoj možno vysledovať až do roku 2007, keď skupina Bintangdelapan začala svoje ťažobné práce na 47 000-hektárovej koncesii v Morowali ([153]). Spoločnosť oslovila čínskych investorov, aby investovali do činností ťažby niklu, keďže Čína bola v tom čase najväčším trhom pre vývoz niklu z Indonézie.

(623) V roku 2009 spoločnosti BDI a SDI vytvorili spoločný podnik na rozvoj ťažobného priemyslu v oblasti. Obe strany vytvorili spoločnosť PT Sulawesi Mining Investment (ďalej len „spoločnosť SMI“), ktorá sa zaoberá produkciou a vývozom niklovej rudy, najmä do Číny. Spoločnosť SDI je dcérskou spoločnosťou spoločnosti Tsingshan Steel Group, konečnej materskej spoločnosti hlavných spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov, spoločnosti IRNC. Na druhej strane je spoločnosť BDI dcérskou spoločnosťou skupiny Bintang Delapan, čo je konglomerát, ktorý zahŕňa ťažobné spoločnosti s veľkými ložiskami niklovej rudy v Indonézii.

(624) Súčasnými akcionármi spoločnosti IMIP sú spoločnosti SDI (49,7 %), BDI (25 %) a SMI (25,3 %). Spoločnosť SMI sa stala akcionárom v roku 2015.

(625) Počas summitu v októbri 2013 bola podpísaná dohoda medzi spoločnosťami SDI a BDI o vytvorení spoločnosti IMIP. Počas krížovej kontroly na diaľku indonézska vláda potvrdila podpis tejto dohody. Tvrdila však, že kópiu tejto dohody nemá. Okrem toho aj spoločnosť IMIP odmietla predložiť túto dohodu počas prešetrovania.

(626) Počas toho istého summitu, 2. októbra 2013, podpísali zakladajúci akcionári, spoločnosti BDI a SDI, aj investičnú a finančnú dohodu s Fondom investičnej spolupráce medzi Čínou a združením ASEAN (ďalej len „CAF“) na rozvoj aktivít v parku Morowali ([154]). Fond investičnej spolupráce medzi Čínou a združením ASEAN (CAF) je offshorový kapitálový fond, ktorý schválila Štátna rada Čínskej ľudovej republiky a Národná komisia pre rozvoj a reformy. Založenie fondu sponzoruje Export-Import Bank of China spolu s ďalšími čínskymi a medzinárodnými inštitucionálnymi investormi. CAF je zameraný na investície do infraštruktúry, energetiky a odvetví prírodných zdrojov v združení ASEAN, slúži ako priekopník v presadzovaní „spolupráce juh-juh“ medzi Čínou a rozvíjajúcimi sa trhmi a uľahčuje čínskym podnikom stratégiu otvárania sa navonok („going out“).

(627) Po založení spoločnosti IMIP sa park Morowali rýchlo rozvíjal. Postupne sa vybudovala infraštruktúra, podporné zariadenia a výrobné závody. Investície do parku do decembra 2017 sa odhadovali na sumu 6 miliárd USD ([155]). Spoločnosť IMIP je akcionárom niekoľkých spoločností založených v parku vrátane spolupracujúceho vyvážajúceho výrobcu. Spoločnosť IMIP je prepojený podnik vyvážajúceho výrobcu.

(628) Hoci sa zdá, že skupina Tsingshan je súkromnou spoločnosťou, vzhľadom na rámec dvojstrannej spolupráce prísne dodržiava politiku čínskej vlády a v Indonézii aj politiku indonézskej vlády. Predseda spoločnosti Tsingshan Holding Group uviedol, že „každý krok, ktorý spoločnosť urobila, úzko súvisí s národnou stratégiou a so štrukturálnou transformáciou čínskeho hospodárstva“ ([156]). Spoločnosť Tsingshan Steel Group ([157]) okrem toho uviedla, že spoločnosť Tsingshan Steel Group aktívne realizovala čínsku iniciatívu BRI tým, že urýchlila rozvoj medzinárodnej stratégie, vybudovala veľké priemyselné parky v Indonézii a ďalších krajinách. A napokon nezávislé zdroje opisujú skupinu Tsingshan ako skupinu s „významnými väzbami na provinčnú vládu provincie Če-ťiang“ ([158]).

([153]) https://enterpriseasia.org/apea/indonesia/awards/id-2015/halim-mina/.
([154]) http://www.china-asean-fund.com/sub-fund-3-detail.php?id=1.
([155]) Tenggara strategic Briefing paper: Belt and Road Initiative: What's in it for Indonesia? (Strategický informačný dokument Tenggara: Iniciatíva Jedno pásmo, jedna cesta: Čo to znamená pre Indonéziu?), https://tenggara.id/assets/source/Insights/BRI-Briefing-Paper-English.pdf.
([156]) http://www.chinatoday.com.cn/english/report/2016-11/29/content_731597.htm.
([157]) https://www.tssgroup.com.cn/en/tsingshan-became-a-newcomer-of-the-fortune-500/.
([158]) https://pandapawdragonclaw.blog/2021/01/17/indonesia-morowali-industrial-park-how-industrial-policy-reshapes-chinese-investment-and-corporate-alliances/.

(629) Spoločnosť IMIP sa vo svojich výročných správach prejavuje ako pilotná oblasť tejto indonézsko-čínskej hospodárskej spolupráce.

(630) Podľa výročnej správy spoločnosti IMIP za rok 2017 (s. 1, 18 a 80) a webového sídla spoločnosti Eternal Tsingshan Group: „Dňa 3. októbra, za prítomnosti čínskeho prezidenta Si Ťin-pchinga a následne indonézskeho prezidenta Susila Bambanga Yudhoyona, podpísal vlastník čínskej skupiny Tsingshan, Siang Kuang-ta, a vlastník indonézskej skupiny Bintang Delapan, Halim Mina, dohodu o spolupráci na zriadení indonézskeho priemyselného parku Morowali (ďalej len ‚park IMIP') a prvý projekt v tejto oblasti." V tej istej správe sa uvádza, že „indonézsky prezident Joko Widodo a všetky úrovne ústrednej, provinčnej a okresnej vlády venujú veľkú pozornosť parku IMIP, podporujú ho a povzbudzujú budovanie jeho výstavby".

(631) Ďalším prepojením spoločnosti IMIP s oboma vládami je, že jej činnosť a mandát musia byť v súlade s osobitnými pravidlami týkajúcimi sa priemyselných nehnuteľností, aby získala základné výhody a realizovala svoju osobitnú úlohu vykonávanú v rámci širších preferenčných politík, ktoré predložili tieto vlády. Rámec, v ktorom spoločnosť IMIP funguje, je dvojstranná spolupráca medzi Indonéziou a Čínou pri realizácii jedného z dohodnutých strategických projektov, ktorým je rozvoj odvetvia spracovania niklovej rudy v parku Morowali. Pôsobí teda v rámci hlavných dokumentov dvojstrannej spolupráce.

(632) Z právneho hľadiska sa formálne prepojenie s oboma vládami a monitorovanie vykonávania vládnych politík uskutočňuje prostredníctvom systému udeľovania licencií stanoveného v indonézskych predpisoch o priemyselných zónach, t. j. v platnom nariadení č. 142 z roku 2015. Článok 1.7 odkazuje na obchodné povolenie na priemyselnú zónu (ďalej len „povolenie IUKI"), čo je licencia, ktorú udeľuje vláda na rozvoj a správu priemyselnej zóny. V kapitole IV nariadenia č. 142 sa v článku 12 a nasledujúcich článkoch stanovujú pravidlá na udelenie povolenia IUKI vládou. V nariadení sa takisto predpokladá zriadenie Výboru pre priemyselné zóny, čo je organizácia vytvorená ministrom, ktorej úlohou je pomáhať pri vykonávaní politík rozvoja a správy priemyselných zón (oddiel 1.10). Kapitola XII nariadenia č. 142 obsahuje zoznam správnych sankcií a príslušný postup v prípade, že správcovské spoločnosti príslušné nariadenie nedodržiavajú.

(633) A napokon existujú verejne dostupné dôkazy o tom, že spoločnosť IMIP je v pravidelnom kontakte s orgánmi indonézskej vlády a čínskej vlády, ako sa ukázalo napríklad na stretnutí, ktoré sa uskutočnilo medzi ministerstvom priemyslu, výkonným riaditeľom spoločnosti Tsingshan, čínskym veľvyslancom v Indonézii a spoločnosťou IMIP 3. marca 2017 s cieľom prerokovať rozvoj priemyselného parku Morowali ([159]). Ďalším príkladom je stretnutie, ktoré sa uskutočnilo medzi výkonným riaditeľom spoločnosti Tsingshan a prezidentom Indonézie v júli 2019 s cieľom informovať o vývoji investícií spoločnosti Tsingshan do tohto parku, ako aj o situácii, pokiaľ ide o aktivity spoločnosti IMIP na podporu priemyselných investícií do tohto parku ([160]).

(634) Tieto formálne postupy preukazujúce úzke prepojenie medzi spoločnosťou IMIP a oboma vládami, ako aj rámec dvojstrannej spolupráce a konkrétnejšie dohoda z októbra 2013, ktorú indonézska vláda a spoločnosť IMIP odmietli poskytnúť, na ktorých Komisia zakladá svoje úsudky v súlade s článkom 28 základného nariadenia, ukazujú, že spoločnosť IMIP nie je súkromnou spoločnosťou spravujúcou park Morowali podľa trhových zásad. Naopak, poslaním spoločnosti IMIP je realizovať hlavný politický cieľ indonézskej a čínskej vlády, a to uľahčiť založenie a rozvoj odvetvia nehrdzavejúcej ocele, a najmä spoločnosti IRNC, aby sa dosiahla úspešná realizácia tohto prioritného projektu, na ktorom sa obe vlády navzájom dohodli.

(635) Komisia okrem toho poznamenáva, že spoločnosť IMIP takisto uľahčuje obstarávanie pozemkov pre spoločnosti založené v parku Morowali a všetkých ostatných stimulov stanovených v kapitole VIII nariadenia č. 142 z roku 2015 (pozri oddiel 4.8).

4.5.7. *Ďalšie dvojstranné administratívne mechanizmy, ktorými sa realizuje dvojstranná spolupráca*

(636) Okrem spoločnosti IMIP obe vlády zriadili niekoľko dvojstranných správnych orgánov, ktoré sú zodpovedné za vykonávanie a monitorovanie niekoľkých dohôd uzavretých s cieľom spečatiť ich spoluprácu od roku 2005.

([159]) https://kemenperin.go.id/artikel/17208/Kunjungan-Chairman-Tsingshan-Holding-Group-Tiongkokhttps://kemenperin.go.id/artikel/17208/Kunjungan-Chairman-Tsingshan-Holding-Group-Tiongkok.

([160]) https://www.etsingshan.com/Art/Art_14/Art_14_196.aspx.

(637) Pokiaľ ide konkrétne o park Morowali, ako už bolo vysvetlené, obe vlády podpísali 2. októbra 2013 Dohodu o indonézsko-čínskych integrovaných priemyselných parkoch v Indonézii. V článku IV sa uvádza osobitný „mechanizmus spolupráce“ medzi stranami: „Tieto dva určené orgány vytvoria mechanizmus spolupráce, ktorý pozostáva z/zo: a) medzivládneho koordinačného výboru pre indonézsko-čínske integrované priemyselné parky; b) koordinačného výboru miestneho úradu a c) spoločností pre rozvoj priemyselných parkov.“

(638) Na účely vykonávania tejto dohody vydala Indonézia vyhlášku č. 432/M-IND/kep/7/2014. Vytvoril sa tým osobitný tím pre indonézsku stranu, ktorým je tím spolupráce pre indonézsko-čínsku integrovanú priemyselnú zónu (ďalej len „tím KIT Indonézia“). Tím KIT Indonézia je poverený povinnosťami zabezpečiť „smernice o vykonávaní Dohody medzi vládou Indonézie a vládou ČĽR týkajúcej sa indonézsko-čínskej integrovanej priemyselnej zóny“, ako aj „informovať o výsledku prípravy na vykonávanie dohody medzi vládou Indonézie a vládou ČĽR, pokiaľ ide o indonézsko-čínsku integrovanú priemyselnú zónu“. A ďalej, „tím na podporu politiky má povinnosť koordinovať a pripravovať politické materiály a uľahčenia v rámci zriadenia indonézsko-čínskej integrovanej priemyselnej zóny.“.

(639) Komisia požiadala indonézsku vládu, aby uviedla pokrok, ktorý sa v tejto oblasti dosiahol, ako aj o poskytnutie podporných dokumentov týkajúcich sa nastavenia tohto mechanizmu spolupráce. Indonézska vláda však jednoducho odpovedala, že tím vytvorený na základe vyhlášky č. 432/M-IND/KEP/7/2014 nevytvoril zmysluplné politiky, nepredložila však žiadne ďalšie dokumenty.

(640) Vzhľadom na nedostatočnú spoluprácu čínskej vlády Komisia nedokázala získať relevantné informácie o vykonávaní činnosti tohto osobitného dvojstranného výboru zo strany Číny. Dôkazy v spise však svedčia o tom, že vytvorenie takéhoto výboru bolo zámerom čínskej vlády, ako vyplýva zo spoločného vyhlásenia o posilnení komplexného strategického partnerstva medzi Čínskou ľudovou republikou a Indonézskou republikou z roku 2015, v ktorom sa uvádza, že „[o]be strany prisľúbili urýchliť výstavbu čínsko-indonézskych integrovaných priemyselných parkov a čo najskôr zriadiť medzivládny koordinačný výbor“ ([161]).

(641) V každom prípade z dôkazov v spise ďalej vyplýva, že Indonézia a Čína zriadili ďalšie spoločné správne orgány, v ktorých sa mohlo riešiť riadenie a realizácia parku Morowali. Príkladom je spoločný výbor pre dvojstrannú spoluprácu medzi Čínou a Indonéziou a spoločný riadiaci výbor Číny a Indonézie pre rozvoj regionálnych komplexných hospodárskych koridorov medzi Čínou a Indonéziou, v ktorých sa diskutuje o projektoch spolupráce v rámci iniciatívy BRI, ako aj o projektoch v rámci komplexných hospodárskych koridorov. Oba sa týkajú aj parku Morowali.

(642) Komisia sa tak vzhľadom na nedostatočnú spoluprácu zo strany čínskej vlády a čiastočnú spoluprácu zo strany indonézskej vlády v tomto smere musela spoliehať na dostupné skutočnosti. Na základe verejných vyhlásení s cieľom zriadiť subjekty na umožnenie medzivládnej koordinácie medzi indonézskou a čínskou vládou, odmietnutia oboch vlád poskytnúť akýkoľvek dokument v tejto súvislosti, ako aj existencie viacerých spoločných výborov medzi čínskou a indonézskou vládou dospela Komisia k záveru, že existovali dvojstranné vykonávacie mechanizmy zodpovedné za posudzovanie úspešného rozvoja a monitorovania parku Morowali v záujme projektu spracovania niklovej rudy. Prostredníctvom týchto vykonávacích mechanizmov je indonézska vláda schopná zabezpečovať, aby čínska vláda dodržiavala svoje záväzky vrátane poskytovania preferenčnej podpory spoločnostiam v parku Morowali, čím sa zaručí hospodársky úspech tohto projektu.

([161]) Spoločné vyhlásenie o posilnení komplexného strategického partnerstva medzi Čínskou ľudovou republikou a Indonézskou republikou, dostupné na adrese https://www.mfa.gov.cn/ce/ceindo/eng/zgyyn/zywx/t1249223.htm.

4.5.8. *Právne posúdenie*

(643) Úzka spolupráca medzi indonézskou a čínskou vládou na území vyvážajúcej krajiny vyvrcholila zriadením a prevádzkou parku Morowali. Indonézska a čínska vláda združovali svoje zdroje s cieľom zabezpečiť spoločnostiam vyrábajúcim nehrdzavejúcu oceľ v tomto parku priaznivé podmienky, ktoré im poskytujú výhody. Toto združovanie zdrojov prostredníctvom takejto úzkej spolupráce slúži spoločnému účelu a prináša výhody spoločnému príjemcovi, t. j. skupine IRNC Group.

(644) Podľa článku 1.1 písm. a) Dohody o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach existuje subvencia len vtedy, ak existuje finančný príspevok od vlády – alebo verejnej právnej inštitúcie – na území člena WTO.

(645) Čínska vláda sa vo svojom podaní z 21. októbra 2021 odvolala na svoje stanovisko vo veci AS656 ([162]) a tvrdila, že takzvané prešetrovanie cezhraničného subvencovania je v rozpore s Dohodou o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach, ako aj so základným nariadením EÚ. Čínska vláda sa odvolala na články 1 a 2 Dohody o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach, pričom tvrdila, že finančné príspevky subjektom mimo územia poskytujúceho člena sa nepovažujú za subvencie v zmysle Dohody o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach, pretože subvencia existuje vtedy, ak „sa vyskytuje finančný príspevok vlády alebo akejkoľvek verejnej právnej inštitúcie na území člena“, a subvencia je špecifická len vtedy, ak sa poskytuje subjektu „v rámci pôsobnosti orgánu poskytujúceho subvenciu“. Čínska vláda sa ďalej odvolala na článok 2 základného nariadenia a tvrdila, že pojem „vláda“ je vymedzený ako „vláda alebo verejný orgán na území krajiny pôvodu alebo vyvážajúcej krajiny“. Takisto citovala článok 4 ods. 2 základného nariadenia, v ktorom sa subvencia považuje za špecifickú, ak je poskytnutá „podniku, odvetviu… v rámci súdnej právomoci orgánu, ktorý ju poskytuje“. Na základe toho čínska vláda dospela k záveru, že toto prešetrovanie nemožno rozšíriť za hranice územia a právomoci Indonézie a že žiadne konanie čínskej vlády sa nemôže stať základom na stanovenie existencie subvencií indonézskej vlády.

(646) Komisia poznamenala, že tieto pripomienky sa zaoberajú otázkou, či je podľa Dohody o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach čínska vláda zodpovedná za poskytovanie subvencií na výrobu tovaru v zahraničí, pričom sa tento tovar vyváža do tretích krajín, ktoré sú členmi WTO. Nerieši však samostatnú otázku, či je v konkrétnych prípadoch vláda vyvážajúcej krajiny podľa Dohody o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach zodpovedná za to, že proaktívne hľadala, uznala a prijala tieto subvencie ako svoje vlastné v prospech výrobkov, ktoré sa v nej vyrábajú.

(647) Ako sa totiž zistilo vo veci AS656 ([163]), pojmy „vláda“ v článku 3 ods. 1 písm. a) základného antisubvenčného nariadenia a v článku 1.1 písm. a) ods. 1 Dohody o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach vykladané okrem iného s ohľadom na článok 11 článkov Komisie pre medzinárodné právo o zodpovednosti štátov za medzinárodne protiprávne konanie (ďalej len „články ILC“) umožňujú pripísať indonézskej vláde finančnú podporu, ktorú čínska vláda poskytla indonézskym vyvážajúcim výrobcom v priemyselnom parku Morowali v Indonézii.

(648) Podľa článku 11 článkov ILC možno správanie pripísať štátu, „ak a v takom rozsahu, v akom štát uznáva a prijíma toto správanie ako svoje vlastné“. V komentári k návrhu článkov ILC sa potvrdzuje, že účelom formulácie „uznáva a prijíma toto správanie ako svoje vlastné“ je odlíšiť prípady uznania a prijatia od prípadov, v ktorých ide len o podporu alebo schválenie. V tomto zmysle nie je správanie vo všeobecnosti pripísateľné štátu podľa článku 11, ak štát iba uzná faktickú existenciu správania alebo vyjadrí svoj verbálny súhlas s týmto správaním.

([162]) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2020/776 z 12. júna 2020, ktorým sa ukladajú konečné vyrovnávacie clá na dovoz určitých tkaných a/alebo stehovaných textílií zo sklenených vlákien s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a Egypte a ktorým sa mení vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2020/492, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých tkaných a/alebo stehovaných textílií zo sklenených vlákien s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a Egypte (Ú. v. EÚ L 189, 15.6.2020, s. 1).

([163]) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2020/776 z 12. júna 2020, ktorým sa ukladajú konečné vyrovnávacie clá na dovoz určitých tkaných a/alebo stehovaných textílií zo sklenených vlákien s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a Egypte a ktorým sa mení vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2020/492, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých tkaných a/alebo stehovaných textílií zo sklenených vlákien s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a Egypte (Ú. v. EÚ L 189, 15.6.2020, s. 1).

(649) Okrem toho uznanie a prijatie správania štátom môže byť výslovné alebo sa môže vyvodiť zo správania dotknutého štátu (ako napríklad v prípadoch, keď si je štát prinajmenšom vedomý predmetného správania a súhlasí s ním). Akt uznania a prijatia, či už v slovnej podobe alebo v podobe správania, musí byť v každom prípade jasný a nesporný. V článku 11 článkov ILC sa preto vyžaduje *in concreto* preskúmanie správania vyvážajúcej krajiny, ktoré naznačuje, že uznala a prijala správanie zahraničnej vlády ako svoje vlastné.

(650) V tejto súvislosti Komisia namiesto priameho poskytovania subvencií preskúma, či by sa správanie zahraničnej vlády (t. j. čínskej vlády pri poskytovaní preferenčných úverov) malo pripísať vyvážajúcej krajine (t. j. indonézskej vláde) ako poskytovanie týchto subvencií nepriamo prostredníctvom zahraničnej vlády podľa dohody medzi obomi vládami. Musí sa určiť preukázateľná/jasná súvislosť medzi indonézskou vládou a krokmi podniknutými čínskou vládou s cieľom poskytnúť dohodnutú preferenčnú podporu vyvážajúcim výrobcom v Indonézii. V takom prípade by bola indonézska vláda zodpovedná za to, že aktívne hľadala, uznala a prijala tieto subvencie ako svoje vlastné v prospech výrobkov, ktoré sa vyrábajú v Indonézii.

(651) Komisia bola teda oprávnená overiť, či zdroje poskytnuté skupine IRNC Group možno považovať za napadnuteľné subvencie poskytnuté indonézskou vládou v zmysle článkov 2, 3 a 4 základného nariadenia.

4.5.8.1. Finančný príspevok vlády alebo verejného orgánu

(652) Podľa článku 3 ods. 1 písm. a) základného nariadenia subvencia existuje vtedy, ak vláda v krajine pôvodu alebo vo vyvážajúcej krajine poskytne finančnú pomoc. Podľa článku 1.1 písm. a) ods. 1) Dohody o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach sa podobne subvencia pokladá za *existujúcu, „ak sa vyskytuje finančný príspevok vlády“*.

(653) Indonézska vláda poskytla skupine IRNC Group niklovú rudu, pozemky a niekoľko ďalších subvencií. Tieto subvencie teda spravuje a poskytuje priamo indonézska vláda.

(654) Od začiatku dvojstrannej spolupráce spoločným vyhlásením medzi Indonéziou a Čínou v roku 2005 a memorandom o porozumení o spolupráci v oblasti infraštruktúry a prírodných zdrojov, ako sa uvádza v odôvodnení 563 a nasl., však indonézska vláda proaktívne podnecovala čínsku vládu, aby poskytovala finančnú podporu spoločnostiam v Indonézii špecifickým prispievaním k vytváraniu a rozvoju odvetvia nehrdzavejúcej ocele v Indonézii prostredníctvom parku Morowali. Jasne sa to uvádza v akčnom pláne Indonézie a Číny z roku 2010, konkrétne v kapitole „Investičná spolupráca“ (pozri odôvodnenie 563). Spolupráca sa ďalej posilnila tromi dokumentmi podpísanými medzi indonézskou a čínskou vládou v roku 2011 (pozri odôvodnenie 548 a nasl.). V dohode z 29. apríla 2011 (odôvodnenie 566) sa vlády „dohodli, že budú nabádať svoje finančné a poisťovacie inštitúcie, aby uprednostňovali podporu v oblasti financovania a poisťovania pre tieto projekty“ vrátane oceliarskeho priemyslu a priemyselných parkov (ako napríklad Morowali). Indonézska vláda prostredníctvom svojej investičnej koordinačnej rady (ďalej len „BKPM“) výslovne požiadala Čínu, aby investovala do spracovania niklu v Juhovýchodnom Sulawesi, t. j. v provincii, kde sa nachádza park Morowali (pozri odôvodnenie 603).

(655) Kľúčovým rokom zintenzívnenia spolupráce bol rok 2013. Indonézska a čínska vláda podpísali päťročný program rozvoja pre hospodársku a obchodnú spoluprácu medzi Indonéziou a Čínou, v ktorom sa určili kľúčové oblasti spolupráce vrátane metalurgického priemyslu, projektov týkajúcich sa niklu a priemyselných parkov a čínske podniky a finančné inštitúcie sa podnecovali k tomu, aby sa zúčastňovali na rozvoji hospodárskych koridorov a špecifických prioritných projektov (pozri odôvodnenia 604 a 609). Spolupráca sa následne spečatila na najvyššej politickej úrovni uvedenou návštevou prezidenta Číny u prezidenta Indonézie v októbri 2013.

(656) Park Morowali spravuje spoločnosť IMIP, ako už bolo vysvetlené. Táto čínsko-indonézska spoločnosť bola oficiálne založená v roku 2013 a indonézska vláda ju v roku 2016 oficiálne uznala za národný strategický projekt a čínska vláda za projekt zahraničnej investičnej oblasti v rámci čínskej iniciatívy BRI. Tieto oficiálne vládne uznania znamenajú, že spoločnosť koná v záujme vykonávania štátnych politík a pri plnení svojich úloh vo verejnom záujme podlieha osobitným predpisom a kontrolám. Už z toho vyplýva, že spoločnosť IMIP nie je len súkromnou spoločnosťou, ale aj prejavom dohody týchto dvoch vlád o vykonávaní ich spolupráce pri vývoji odvetvia spracovania niklovej rudy v parku Morowali v prospech skupiny IRNC Group. Potvrdzuje to samotná spoločnosť IMIP, ktorá sa vyhlásila za pilotný projekt dvojstrannej spolupráce.

(657) Okrem toho je spoločnosť IMIP subjektom s úzkymi väzbami na najvyššie politické úrovne v Číne i Indonézii, o čom svedčí schválenie prezidentov oboch krajín, ktorí boli prítomní pri podpise dohody o jej zriadení v októbri 2013. Treba spomenúť dôležitú skutočnosť, že indonézska vláda aj spoločnosť IMIP opakovane odmietli poskytnúť uvedenú dohodu. Vzhľadom na nedostatočnú spoluprácu zo strany indonézskej vlády a spoločnosti IMIP v tomto smere Komisia na základe článku 28 ods. 1 základného nariadenia usúdila, že uvedená dohoda obsahovala aj konkrétne dôkazy o tom, že obe vlády poverili spoločnosť IMIP vykonávaním projektu v oblasti niklovej rudy ako jedného zo strategických projektov, na ktorých sa tieto vlády dohodli. Okrem toho spoločnosť IMIP podlieha licenčným a monitorovacím požiadavkám indonézskej vlády podľa nariadenia č. 142 z roku 2015, aby plnila svoje povinnosti vyplývajúce z uznania za priemyselnú zónu.

(658) Na základe všetkých týchto prvkov Komisia dospela k záveru, že park Morowali a spoločnosť IMIP sú prejavom spoločného riadenia projektu spracovania niklovej rudy indonézskou a čínskou vládou v prospech skupiny IRNC Group.

(659) Indonézska a čínska vláda takisto zriadili spoločné orgány v oblasti správy a spolupráce zodpovedné za zabezpečenie hladkého vykonávania dvojstrannej spolupráce, a to aj prostredníctvom parku Morowali a spoločnosti IMIP. Spomedzi nich tím dvojstrannej spolupráce v rámci dohody medzi Čínou a Indonéziou o indonézskych integrovaných priemyselných parkoch zahŕňal vládnych zástupcov zvolených indonézskou vládou (KIT Indonézia) a na základe úsudkov podľa článku 28 ods. 1 základného nariadenia, najmä rámca dvojstrannej spolupráce, aj čínskou vládou.

(660) Spojenie síl indonézskej a čínskej vlády slúžilo viacerým účelom.

(661) Z hľadiska Indonézie bolo cieľom podnietiť Čínu, aby priniesla investície, know-how a kapitál s cieľom rozvinúť celý hodnotový reťazec odvetvia nehrdzavejúcej ocele, a tým maximalizovať pre krajinu pridanú hodnotu veľkých zásob niklovej rudy. Indonézia nebola schopná dosiahnuť tento cieľ sama, a preto potrebovala čínsku spoluprácu a podporu. Indonézska vláda využila svoje privilegované postavenie vyplývajúce z veľkých zásob niklovej rudy, ktoré čínske výrobné odvetvie nutne potrebovalo, s cieľom podnietiť čínsku vládu, aby sa aktívne zapojila do poskytovania potrebnej podpory pre tento konkrétny projekt. Ako dodatočný stimul, ako sa konštatuje v predchádzajúcom texte, indonézska vláda navrhla poskytovanie niklovej rudy za nižšiu než primeranú odplatu.

(662) Z hľadiska Číny, čínska vláda nemala vzhľadom na túto situáciu veľmi na výber, iba súhlasiť so žiadosťou Indonézie. Čínske odvetvie nehrdzavejúcej ocele sa určitý čas spoliehalo na dovoz indonézskej niklovej rudy, ktorá z hľadiska kvality dokonale zodpovedala technológii a výrobným procesom tohto výrobného odvetvia. Potvrdzujú to aj štatistiky o vývoze do Číny uvedené v tabuľkách 1 a 2. Zmena politiky indonézskej vlády v podobe zlepšenia domáceho hodnotového reťazca zákazom vývozu niklovej rudy ohrozila výrobu nehrdzavejúcej ocele v Číne. Čínske výrobné odvetvie sa pokúsilo odoberať niklovú rudu z Filipín, ale tento pokus bol neúspešný. Čína preto súhlasila so vstupom do rámca dvojstrannej spolupráce s Indonéziou.

(663) S postupným prehlbovaním spolupráce sa čínska vláda spoliehala na svoju iniciatívu BRI s cieľom uprednostniť tento projekt a poskytnúť zodpovedajúce preferenčné financovanie a inú podporu. Podľa 13. päťročného plánu rozvoja zahraničného obchodu ministerstva obchodu je jednou z hlavných úloh iniciatívy BRI posilnenie obchodnej spolupráce s krajinami pozdĺž Jedného pásma, jednej cesty s cieľom podporiť a rozšíriť vývoz, ako sa uvádza v tomto vyhlásení: „Stabilizovať vývoz výhodných výrobkov, ako sú výrobky s vysokým podielom práce, do uvedených krajín, využiť príležitosti na vybudovanie infraštruktúry pre tieto krajiny a podporiť vývoz rozsiahlych kompletných súborov zariadení, technológií, noriem a služieb. Prispôsobiť sa trendu transformácie a modernizácie priemyselných odvetví v týchto krajinách a urýchliť vývoz elektromechanických výrobkov a výrobkov s vyspelou technológiou. …

Zintenzívniť rozširovanie rozvíjajúcich sa trhov a po komplexnom zvážení hospodárskeho rozsahu, rýchlosti rastu, dostupnosti zdrojov, stupňa rizika a ďalších faktorov vybrať niekoľko rozvíjajúcich sa trhov na primárne rozširovanie. Rozšíriť vývoz moderných technických zariadení a podporiť vývoz vysokokvalitných, prvotriednych a pomerne výhodných priemyselných odvetví a výrobkov."

(664) Medzi opatrenia, ktoré sa majú prijať na splnenie týchto úloh, patrí „rozvoj zón a rôznych parkov hospodárskeho a technologického rozvoja na úrovni štátu". Park Morowali do týchto súvislostí zapadá. Okrem toho sa v ňom uvádza cieľ „zamerať sa na krajiny s dobrými podmienkami v oblasti zdrojov, so silnými podpornými kapacitami a s veľkým trhovým potenciálom pozdĺž ‚Jedného pásma, jednej cesty', naďalej zlepšovať mechanizmus investičnej spolupráce s príslušnými krajinami, posilniť koordináciu […] a riadne podporiť vývoz výhodnej výrobnej kapacity, predísť náhlej a chaotickej hospodárskej súťaži […], podporiť výhodné oceliarske podniky, aby zriaďovali základne na výrobu ocele, ako aj spracovateľské a distribučné strediská v zahraničí, stimulovať vývoz moderných zariadení, technológií a riadenia" ([164]). Dohoda s Indonéziou bohatou na zdroje dokonale zodpovedá tomuto cieľu.

(665) V 13. päťročnom pláne o prispôsobení a modernizácii oceliarstva sa ďalej uvádza, že Čína „podporuje výhodné oceliarske podniky, aby zriaďovali základne na výrobu ocele, ako aj spracovateľské a distribučné strediská v zahraničí, stimuluje vývoz moderných zariadení, technológií a riadenia." To opäť svedčí o politickej zaujatosti čínskej vlády v prospech oceliarskych odvetví s vysokou pridanou hodnotou, akým je odvetvie nehrdzavejúcej ocele.

(666) Zahraničné zóny, ako napríklad zóna v parku Morowali, teda slúžia viacerým strategickým cieľom aj v prípade Číny. Po prvé pomáhajú zvýšiť dopyt po čínskych strojoch a zariadeniach. Po druhé sa čínske spoločnosti výrobou v zahraničí a vývozom do Európy alebo Severnej Ameriky dokážu vyhnúť obchodným obmedzeniam a prekážkam uloženým na vývoz z Číny (na dovoz výrobkov z nehrdzavejúcej ocele z Číny sú už zavedené antidumpingové clá a podiel dovozu z Číny na trhu je mizivý). Po tretie prispievajú k snahám Číny o napredovanie pri vlastnej reštrukturalizácii na domácom trhu a o pomoc určenú jej odvetviam, aby sa doma posunuli vyššie v hodnotovom reťazci ([165]).

(667) Čínsky investor skupina Tsingshan, hlavný investor do vyvážajúceho výrobcu skupiny IRNC Group, výslovne potvrdil, že aktívne realizoval čínsku iniciatívu BRI (pozri odôvodnenie 628).

(668) Z uvedených skutočností vyplýva, že indonézska vláda podnecovala Čínu, aby okrem iného poskytovala preferenčné financovanie výrobcom nehrdzavejúcej ocele prostredníctvom úzkej spolupráce v rámci parku Morowali. Ako už bolo vysvetlené, čínska vláda nemala veľmi na výber, iba sa zapojiť do dvojstrannej spolupráce vrátane poskytovania finančnej podpory, a kontext iniciatívy BRI využila na financovanie tohto projektu, ktorý čínska vláda, ako vyplynulo z predchádzajúcich prípadov ([166]), využíva na poskytovanie preferenčného financovania čínskym spoločnostiam.

(669) Za týchto okolností Komisia usúdila, že pojem „vláda" v článku 3 ods. 1 písm. a) základného nariadenia by mal zahŕňať nielen opatrenia priamo pochádzajúce od indonézskej vlády, ale aj tie opatrenia čínskej vlády, ktoré sa môžu pripísať indonézskej vláde na základe dostupných dôkazov.

(670) Od začiatku spolupráce už v roku 2005 indonézska vláda proaktívne hľadala čínsku finančnú podporu na stimulovanie jej niklových a odberateľských odvetví, čo sa zrealizovalo v podobe parku Morowali. Ako už bolo dostatočne podrobne uvedené, najmä v dohodách z rokov 2011 a 2013 medzi Indonéziou a Čínou, ako aj čínskych ustanoveniach o vykonávaní iniciatívy BRI a oceliarskych politík, poskytovanie preferenčného financovania bolo neoddeliteľnou súčasťou dohody medzi Indonéziou a Čínou. V dohode z roku 2011 sa napríklad uvádza, že strany súhlasia, že „budú nabádať svoje finančné a poisťovacie inštitúcie, aby uprednostňovali podporu v oblasti financovania a poisťovania pre tieto projekty". V bode 5.2.1 programu Indonézie a Číny bolo uvedené, že „čínske finančné inštitúcie sa nabádajú na podporu financovania na účely investovania a budovania projektov zo strany podnikov v Indonézii financovaných Čínou". Dohoda sa následne spečatila na samite v roku 2013, na ktorom bol prítomný vtedajší prezident Indonézie Susilo Bambang Yudhoyono a čínsky prezident Si Ťin-pching. Z päťročného programu rozvoja pre hospodársku a obchodnú spoluprácu medzi Indonéziou a Čínou z roku 2013 takisto jednoznačne vyplýva, že indonézska vláda uznala a schválila čínsku preferenčnú podporu aj pre priemyselné parky, akým je napríklad park Morowali.

([164]) Oddiel IV – 8 13. päťročného plánu o prispôsobení a modernizácii oceliarstva.

([165]) D. Brautigam a Xiaoyang Tang; Going Global in Groups: Structural transformation and China's Special Economic Zones overseas (Prechod na globálnu úroveň v skupinách: Štrukturálna transformácia a čínske zahraničné osobitné hospodárske zóny), World Development zv. 63, 2014, s. 78 – 91.

([166]) Antisubvenčné prešetrovanie týkajúce sa textílií zo sklenených vlákien a vec týkajúca sa pneumatík (oddiely 4.3.3 a 3.7).

(671) Charakteristiky čínskej iniciatívy BRI sú verejne známe. V článkoch 30 až 36 usmernení Štátnej rady k podpore spolupráce v oblasti medzinárodnej výrobnej kapacity a výroby zariadení z 13. mája 2015 sa uvádzajú všetky formy politickej podpory, ktorú môžu spoločnosti „prenikajúce do zahraničia“ získať. Zahŕňajú fiškálne politiky a politiky daňovej podpory, zvýhodnené úvery, finančnú podporu prostredníctvom syndikovaných úverov, vývozné úvery a projektové financovanie, kapitálové investície a napokon poistenie vývozného úveru. Článok 31 usmernení sa týka „zvýhodnených úverov“, ktoré „podporujú podniky, aby sa mohli zúčastňovať na vývoze rozsiahlych kompletných súborov zariadení, na uzatváraní zmlúv na projekty a na veľkých investičných projektoch“. V praxi táto politika viedla k početným schémam preferenčného financovania zo strany bánk alebo osobitne založeného fondu „Silk Road Fund“ podľa článku 35 usmernení, ako to nedávno Komisia konštatovala v inom prípade ([167]).

(672) Keďže prezidenti Indonézie si boli nepochybne vedomí toho, že čínska iniciatíva BRI zahŕňa rozsiahle štátne financovanie prostredníctvom preferenčného financovania a iných finančných nástrojov (pozri odôvodnenia 577 a 589), došlo k jasnému aktu uznania a prijatia na najvyššej politickej úrovni takéhoto preferenčného financovania od čínskej vlády, a to spoločným zriadením parku Morowali.

(673) Skutočnosť, že Indonézia proaktívne hľadala preferenčné financovanie od Číny ako jeden z hlavných bodov ich dvojstrannej spolupráce, potvrdzuje, že preferenčná podpora poskytnutá čínskou vládou by sa mala pripísať indonézskej vláde. To podporuje záver, že Indonézia uznala a prijala čínske preferenčné financovanie ako svoje vlastné. To okrem iného vyplýva z článku VI dvojstrannej dohody z roku 2011 a článku 5.2.1 programu Indonézie a Číny. Indonézska vláda súhlasila aj s tým, aby Čína označila park Morowali a spoločnosť IMIP za „zahraničnú investičnú oblasť“ podľa vlastných právnych predpisov na účely iniciatívy BRI, a konala analogicky s ňou oficiálnym domácim uznaním tohto projektu za národný strategický projekt podľa indonézskeho práva. Keďže „zahraničné investičné oblasti“ sú prostriedkom iniciatívy BRI a keďže táto iniciatíva využíva preferenčné financovanie ako nástroj, takéto označenie parku Morowali a spoločnosti IMIP malo za následok, že skupina IRNC Group bola oprávnená žiadať o preferenčné úvery od čínskych politických bánk a preferenčné podmienky poistenia vývozu. Ako už bolo zistené vo viacerých predchádzajúcich prešetrovaniach ([168]), čínske preferenčné financovanie sa neriadi jasne stanovenými programami financovania s prísnymi kritériami oprávnenosti, ale skôr identifikovaním určitého počtu podporovaných odvetví na najvyššej úrovni ([169]). Oficiálne označenie parku Morowali a spoločnosti IMIP v Indonézii ako zahraničnej investičnej oblasti pre čínske spoločnosti v nadväznosti na spoločnú dohodu medzi dvoma vládami na podporu financovania dokonale zapadá do obvyklého čínskeho modelu aktivácie preferenčného financovania prostredníctvom jej politických bánk. To svedčí o spoločnom chápaní Indonézie a Číny, že zámerom nebolo, aby čínska vláda poskytovala financovanie za trhových sadzieb, ale aby proaktívne poskytovala štátne stimuly, a to aj vzhľadom na požadovanú obrovskú výšku investícií a súvisiace riziká zlyhania projektu. To opäť ukazuje výhody či preferencie, ktoré im boli poskytnuté.

(674) Čínske preferenčné opatrenia v prospech čínskych subjektov usadených v Indonézii teda Indonézia jasne a nesporne „identifikovala“ a „uznala a prijala za svoje vlastné“.

(675) Okrem toho bola indonézska vláda úzko zapojená do činností spoločnosti IMIP ako prostriedku vybraného na správu parku Morowali prostredníctvom povolení na usadenie sa v oblasti parku uľahčením obstarania pozemkov (pozri ďalej). Rovnako dôležitými spôsobmi vládnej intervencie sú systém udeľovania licencií prostredníctvom povolenia IUKI a monitorovacie činnosti stanovené v nariadení č. 142 z roku 2015 prostredníctvom výboru pre priemyselnú zónu. Tie indonézskej vláde umožňujú dôkladne kontrolovať a monitorovať činnosti spoločností spravujúcich priemyselné zóny, ako je spoločnosť IMIP. Indonézski úradníci boli navyše nepretržite prítomní v dvojstrannom vykonávacom mechanizme zriadenom v roku 2014 v rámci dvojstrannej dohody o integrovaných priemyselných parkoch (odôvodnenie 605). Indonézska vláda bola poverená aj udelením oficiálneho postavenia oprávnenej priemyselnej zóny spoločnosti IMIP ako správcovi parku Morowali vydaním dočasnej licencie na prevádzku v tomto postavení a následne kontrolou, či boli splnené všetky požiadavky príslušných právnych predpisov a politík s cieľom udeliť trvalú licenciu.

([167]) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2018/1690, ktorým sa ukladajú konečné vyrovnávacie clá na dovoz určitých pneumatík z Číny (Ú. v. EÚ L 283, 2018, s. 1), odôvodnenia 409 až 412.

([168]) Napr. vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2017/96 z 8. júna 2017, ktorým sa ukladajú konečné vyrovnávacie clá na dovoz určitých plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a ktorým sa mení vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2017/649, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 146, 9.6.2017, s. 17).

([169]) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2018/1690, ktorým sa ukladajú konečné vyrovnávacie clá na dovoz určitých pneumatík z Číny (Ú. v. EÚ L 283, 2018, s. 1), odôvodnenie 377.

(676) Okrem toho, pokiaľ ide konkrétnejšie o preferenčné financovanie, indonézska vláda má zavedený monitorovací postup, aby bola schopná kontrolovať akékoľvek finančné toky v prípade zahraničných investorov a zahraničného kapitálu vrátane potreby presmerovať zahraničné fondy prostredníctvom miestnych indonézskych pobočiek. V prípade špecifických úverov a finančnej podpory poskytovanej spoločnostiam skupiny IRNC Group navyše poskytli finančné prostriedky štátom vlastnené komerčné banky alebo politické banky so sídlom v Číne, ale v ustanoveniach zmlúv o úvere, ktoré podpísali spoločnosti so sídlom v Indonézii, sa uvádzali aj tzv. sprostredkovateľské banky. Tie tvorili miestne indonézske pobočky čínskych bánk, ktorých úlohou bolo pôsobiť ako sprostredkovatelia pri presmerovaní finančných prostriedkov z Číny do prijímajúcich spoločností v Indonézii. Indonézska vláda teda mohla riadne monitorovať dohodnutú finančnú podporu.

(677) Prostredníctvom všetkých týchto mechanizmov Indonézia takisto preukázala, že v plnej miere schvaľuje čínske preferenčné financovanie v prospech výrobcu nehrdzavejúcej ocele v parku Morowali a že má nad týmto financovaním dôkladnú kontrolu.

(678) Z dostupných dôkazov a napriek nedostatočnej spolupráci indonézskej a čínskej vlády v súvislosti s touto časťou prešetrovania vyplýva, že preferenčné financovanie od čínskych verejných orgánov určené skupine IRNC Group možno pripísať indonézskej vláde ako vláde krajiny pôvodu alebo vyvážajúcej krajiny podľa článku 3 ods. 1 písm. a) základného nariadenia. Dôkazy svedčia o tom, že indonézska vláda proaktívne hľadala preferenčnú finančnú podporu od Číny pre výrobcu nehrdzavejúcej ocele v parku Morowali v súlade s dohodnutými záväzkami rozvíjať a podporovať rozvoj odvetvia nehrdzavejúcej ocele v Indonézii, a teda ju schvaľovala.

(679) V tejto súvislosti Komisia ďalej poznamenala, že možnosť vlád poskytnúť finančný príspevok nepriamo prostredníctvom súkromných subjektov nie je cudzia ani základnému nariadeniu, ani Dohode o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach ([170]). V prípadoch, keď vlády poveria súkromné subjekty alebo im nariadia konkrétne správanie, je totiž kľúčovou otázkou to, že medzi konaním vlády a správaním súkromného subjektu musí existovať „preukázateľná súvislosť“ ([171]). Podobne v tomto prípade existuje jasná a výslovná súvislosť medzi súhlasnými opatreniami prijatými Čínou s cieľom poskytnúť dohodnutú finančnú podporu skupine IRNC Group a indonézskej vláde.

(680) Komisia preto usúdila, že preferenčné financovanie, ktoré poskytla čínska vláda vyvážajúcim výrobcom plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena v parku Morowali, predstavovalo finančný príspevok indonézskej vlády v zmysle článku 3 ods. 1 bodu i) základného nariadenia ([172]).

4.5.8.2. Výhoda

(681) Komisia následne zvážila, či sa týmito finančnými príspevkami, ktoré možno pripísať indonézskej vláde, poskytla výhoda skupine IRNC Group podľa článku 3 ods. 2 základného nariadenia. Pripomenula, že spoločnosti skupiny IRNC Group pôsobia v Indonézii a sú založené podľa indonézskeho práva. Preto bolo v zásade vhodné zistiť, či títo príjemcovia finančných prostriedkov dostali lepšie podmienky, ako by dostali na indonézskom finančnom trhu. Ako sa uvádza v odôvodneniach 732 a 733, Komisia toto tvrdenie overila a konštatovala, že to tak bolo.

(682) Komisia však zohľadnila aj výnimočné okolnosti tohto prípadu. Treba pripomenúť, že vyvážajúci výrobcovia sú prepojení s čínskymi materskými spoločnosťami. Čínske verejné orgány poskytli preferenčné financovanie po prerokovaní a podpísaní príslušných dokumentov v Číne a príjemcovia ich dostali priamo alebo nepriamo prostredníctvom svojej materskej spoločnosti v Číne (medzipodnikové úvery). V zmluvách o úvere bolo spresnené, že finančné prostriedky sa použijú na projekty v Indonézii. Vytvorením rámca dvojstrannej spolupráce, ku ktorému viedli kroky indonézskej vlády na podnietenie presunu čínskej hutníckej kapacity do Indonézie, indonézska vláda hľadala možnosti a schvaľovala, aby tieto subjekty dostávali preferenčnú podporu vrátane lacných úverov v súlade s čínskymi právnymi predpismi, t. j. za čínskych podmienok. Čínske verejné orgány poskytli takéto financovanie v súlade s politikami preferenčného financovania vykonávanými v Číne.

([170]) Pozri článok 3 ods. 1 písm. a) bod iv) základného nariadenia a článok 1.1 písm. a) ods. 1 bod iv) Dohody o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach.

([171]) Správa Odvolacieho orgánu, USA – DRAMS, (WT/DS296/AB/R), bod 112.

([172]) Mimochodom, sporné skutočnosti možno posudzovať aj z hľadiska článku 16 článkov ILC. Úzka spolupráca medzi indonézskou a čínskou vládou viedla nielen k uznaniu a prijatiu čínskeho konania indonézskou vládou, ale pomohla takisto potenciálne obísť skutočné a potenciálne clá uložené zo strany EÚ na čínsky vývoz dotknutého výrobku vyrobeného v Indonézii.

(683) Komisia preto dospela k záveru, že prijatie a uznanie finančných príspevkov indonézskou vládou od čínskych verejných orgánov spoločnosti IRNC zahŕňalo aj ich preferenčné aspekty/aspekty výhod. Stanovila preto sadzby preferenčného financovania na čínskom trhu a podľa toho vypočítala výhodu. Tieto podrobnosti sa ďalej rozoberajú v oddiele 4.6. Komisia poznamenala, že tento primeraný prístup má za následok nižšie výšky subvencií, ako sú tie, ktoré vyplývajú z uplatnenia hypotetickej indonézskej referenčnej hodnoty.

4.5.8.3. Špecifickosť

(684) Pokiaľ ide o tretí bod týkajúci sa špecifickosti, Komisia preskúmala, či boli tieto subvencie špecifické, ako sa vyžaduje v článku 4 ods. 2 až 4 základného nariadenia.

(685) Vďaka uznaniu a prijatiu bola indonézska vláda orgánom poskytujúcim subvenciu, pokiaľ ide o preferenčné financovanie. Indonézska vláda konkrétne uznala a prijala označenie parku Morowali a spoločnosti IMIP čínskou vládou ako zahraničného investičného územia a schválila úplné vykonávanie dvojstrannej dohody a jej iných dvojstranných dokumentov okrem iného poskytovaním preferenčného financovania čínskou vládou.

(686) Tieto subvencie boli obmedzené na spoločnosti pôsobiace v parku Morowali. V dôsledku toho Komisia dospela k záveru, že išlo o regionálne subvencie v zmysle článku 4 ods. 3 základného nariadenia, ktoré patria do právomoci orgánu poskytujúceho subvenciu v súlade s článkom 4 ods. 2 až 4 základného nariadenia.

4.5.9. *Pripomienky ku konečnému poskytnutiu informácií*

(687) Navrhovateľ, indonézska vláda, čínska vláda a skupina IRNC Group predložili pripomienky ku konečnému poskytnutiu informácií týkajúce sa spolupráce medzi indonézskou a čínskou vládou.

4.5.9.1. Pripomienky k finančnému príspevku

(688) Indonézska vláda, čínska vláda a skupina IRNC Group tvrdili, že toto prešetrovanie, keďže sa zaoberá subvenciami na výrobu dotknutého výrobku poskytovaných inou krajinou ako vyvážajúcou krajinou, je v rozpore s Dohodou o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach, ako aj so základným nariadením. Podľa nich antisubvenčné prešetrovanie nemožno rozšíriť nad rámec územia a právomoci Indonézie.

(689) Čínska vláda ďalej pripomenula, že už vyjadrila svoje stanovisko v antisubvenčnom prešetrovaní týkajúcom sa textílií zo sklenených vlákien. V tomto prípade čínska vláda chápala odôvodnenie 646 ako potvrdenie, že Komisia sa stotožňuje s názorom čínskej vlády, že Dohoda o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach nezahŕňa vzťah medzi jednou vládou a výrobcami nachádzajúcimi sa v zahraničí.

(690) V tomto zmysle čínska vláda a skupina IRNC Group tvrdili, že podľa článkov 1 a 2 Dohody o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach sa finančné príspevky určené subjektom mimo územia krajiny poskytujúcej subvenciu nepovažujú za subvencie v zmysle Dohody o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach. Indonézska vláda konkrétnejšie uviedla, že v článku 1.1 písm. a) ods. 1 bodoch i) až iv) Dohody o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach sa okrem toho v každom bode uvádzajú pojmy „vláda/vládne“, ktoré označujú ten istý subjekt uvedený v úvodnej vete, a tieto označenia nemožno vykladať v tom zmysle, že by zahŕňali vládu mimo územia krajiny poskytujúcej finančný príspevok.

(691) Indonézska vláda dodala, že v judikatúre WTO sa článok 1.1 písm. a) ods. 1 Dohody o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach vykladá ako „úplný uzavretý zoznam“ ([173]), ktorý „vymedzuje a identifikuje správanie vlády, ktoré predstavuje finančný príspevok na účely Dohody o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach“ ([174]), a „od začiatku bolo zámerom jeho navrhovateľov zabezpečiť práve to, aby sa za subvencie nemohli považovať všetky vládne opatrenia, ktorými sa poskytli výhody“ ([175]). Pokiaľ ide o výklad článku 1.1 písm. a) ods. 1 Dohody o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach prostredníctvom článku 11 článkov ILC, na ktorý sa odkazuje v odôvodneniach 647

([173]) Správa poroty, Spojené štáty – opatrenia ovplyvňujúce obchod s veľkými civilnými lietadlami (druhý podnet), WT/DS353/R, prijatá 23. marca 2012, zmenená správou Odvolacieho orgánu WT/DS353/AB/R, DSR 2012:II, s. 649, bod 7.955.

([174]) Správa Odvolacieho orgánu, Spojené štáty – opatrenia ovplyvňujúce obchod s veľkými civilnými lietadlami (druhý podnet), WT/DS353/AB/R, prijatá 23. marca 2012, DSR 2012:I, s. 7, bod 614.

([175]) Správa poroty, USA – vývozné obmedzenia, cit., body 8.65 a 8.73.

až 650, indonézska vláda pripomenula judikatúru WTO týkajúcu sa výkladu dohôd WTO ([176]). Následne tvrdila, že Komisia tým, že pojem „vláda“ v článku 1.1 písm. a) ods. 1 Dohody o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach vykladala tak, že zahŕňa možné pripísanie poskytnutia subvencií iným vládam, doplnila slová, ktoré v texte Dohody o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach nie sú.

(692) Indonézska vláda, čínska vláda a skupina IRNC Group ďalej tvrdili, že keďže pojem „vláda“ uvedený v článku 2 základného nariadenia je vymedzený ako „vláda alebo verejný orgán na území krajiny pôvodu alebo vyvážajúcej krajiny“, údajné subvencie čínskej vlády nemôžu patriť do rozsahu pôsobnosti tohto prešetrovania. Podľa čínskej vlády a skupiny IRNC Group článok 4 ods. 2 základného nariadenia tento názor podporuje uvedením „súdnej právomoci orgánu, ktorý poskytuje [subvenciu]“.

(693) Komisia so všetkými uvedenými tvrdeniami nesúhlasí. Komisia poznamenala, že argumenty indonézskej vlády, čínskej vlády a skupiny IRNC sa z veľkej časti prekrývali, pričom samostatné argumenty uviedli v prípade niektorých otázok. Komisia analyzovala prekrývajúce sa tvrdenia spoločne a zvyšnými argumentmi jednotlivých strán sa zaoberala samostatne.

(694) Na začiatku sa Komisia odvolala na argumenty uvedené vo veci AS 656, najmä v odôvodnení 685 a nasl. a v odôvodnení 709 a nasl., čo by samo osebe postačovalo na zamietnutie tvrdení týchto strán. Komisia však na podporu svojho stanoviska poskytla nasledujúce objasnenia.

(695) Pokiaľ ide o výklad ustanovení WTO a ustanovení základného nariadenia, Komisia poznamenala, že strany opomenuli uviesť príslušnú judikatúru WTO. Odvolací orgán WTO vo veci USA – benzín ([177]) rozhodol, že právo WTO nemožno vykladať v prísnej izolácii od všeobecného medzinárodného práva. Zásady všeobecného medzinárodného práva teda tvoria súčasť právneho poriadku WTO, ktorý nie je uzavretým režimom ([178]). V súlade s článkom 3.2 Dohovoru o urovnávaní sporov a článkom 31 ods. 3 písm. c) Viedenského dohovoru o zmluvnom práve sa musia pri posudzovaní kontextu podmienok zmluvy zohľadniť „všetky príslušné pravidlá medzinárodného práva uplatniteľné vo vzťahoch medzi zmluvnými stranami“. Tieto „pravidlá“ zahŕňajú medzinárodné obyčajové právo ([179]), ktoré je podľa vymedzenia záväzné pre všetkých členov WTO vrátane Indonézie, Číny a Európskej únie. Články ILC sú neoddeliteľnou a dôležitou oblasťou medzinárodného obyčajového práva v súlade s mandátom Valného zhromaždenia OSN podľa článku 13 ods. 1 písm. a) Charty OSN. Pravidlá v článkoch ICL sú „relevantné“ aj v zmysle článku 31 ods. 3 písm. c) Viedenského dohovoru o zmluvnom práve, pretože poskytujú usmernenie pre výklad pojmu pripísania, t. j. kedy možno určité činy alebo opomenutia pripísať jednému štátu, aj keď tieto činy alebo opomenutia nevychádzajú priamo z daného štátu. V tejto súvislosti sa pojem pripísania stáva relevantným pri výklade pojmu „vláda“ v článku 1.1 písm. a) ods. 1 úvodnej vete Dohody o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach, a najmä pri určovaní správneho pripísania správania v situácii spolupráce medzi dvoma štátmi, pokiaľ ide o subvencie, ako je to v tomto prípade ([180]). Články ILC sa teda môžu použiť na výklad pojmu „vláda“ v článku 1.1 písm. a) ods. 1 úvodnej vete Dohody o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach s cieľom pripísať správanie (poskytnutie subvencie) indonézskej vláde, a to dokonca aj v prípadoch, keď indonézska vláda neposkytla finančný príspevok priamo.

(696) Pokiaľ ide o tvrdenia týkajúce sa článku 2 písm. b) základného nariadenia, v uvedenom článku sa stanovuje, že „‚vláda‘ znamená vládu alebo verejný orgán na území krajiny pôvodu alebo vyvážajúcej krajiny“. Komisia súhlasila s výkladom, že uvedené ustanovenie sa vzťahuje na kroky vlády, z ktorej územia sa subvencované výrobky vyvážajú do EÚ. Presne tak je to v tomto prípade. Dotknutý výrobok sa vyrába v Indonézii a vyváža sa z Indonézie do EÚ. V článku 2 písm. b) základného nariadenia sa však nerieši samostatná otázka toho, akú činnosť môže vláda povoliť na svojom území a uznať ako svoju vlastnú. Rovnako ako v prípade pojmu „verejný orgán“ je pojem „vláda“ otvorený výkladu, pričom sa zohľadňuje jeho kontext, predmet a účel. Činy, ktoré možno pripísať vláde krajiny pôvodu alebo vyvážajúcej krajiny, teda nemusia byť iba činy, ktoré priamo vychádzajú od takejto vlády, ale aj činy,

([176]) Správa Odvolacieho orgánu, Spojené štáty – pretrvávajúca existencia a uplatňovanie metódy nulovania, WT/DS350/AB/R, prijatá 19. februára 2009, DSR 2009:III, s. 1291, bod 268 a správa Odvolacieho orgánu, India – patentová ochrana pre farmaceutické a poľnohospodárske chemické výrobky, WT/DS50/AB/R, prijatá 16. januára 1998, DSR 1998:I, s. 9, bod 45.

([177]) WT/DS2/AB/R – USA – štandardy pre dodržiavanie čistoty benzínu, Správa Odvolacieho orgánu prijatá 20. mája 1996, s. 17.

([178]) Pozri podrobne J. Pauwelyn, The Role of Public International Law in the WTO – How far can we go? (Úloha medzinárodného práva verejného vo WTO – Ako ďaleko môžeme ísť?), American Journal of International Law (2001), s. 535 a nasl.; Graham Cook, Digest of WTO Jurisprudence on Public International Law Concepts and Principles (Prehľad jurisdikcie WTO o konceptoch a zásadách medzinárodného práva verejného) (CUP 2015).

([179]) WT/DS379 – Spojené štáty – konečné antidumpingové a vyrovnávacie clá na určité výrobky z Číny, správa Odvolacieho orgánu prijatá 11. marca 2011, bod 308; M.E. Villiger, Commentary on the 1969 Vienna Convention on the Law of Treaties (Komentár k Viedenskému dohovoru o zmluvnom práve z roku 1969) (Martinus Nijhoff, 2009), s. 433.

([180]) WT/DS379/AB/R, body 304 – 322.

ktoré tejto vláde možno pripísať. Potvrdzujú to aj pojmy v článku 3 ods. 1 písm. a) základného nariadenia, keď sa spomína finančná pomoc, ktorú „vláda (…) poskytne“. Z rovnakých dôvodov sú ostatné argumenty odvolávajúce sa na ustanovenia Dohody o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach, konkrétne na článok 1.1 písm. a) ods. 1, bezpredmetné.

(697) Komisia preto na základe výkladu článku 2 písm. b), článku 3 ods. 1 písm. a) a článku 4 ods. 2 základného nariadenia v súlade s príslušnými ustanoveniami Dohody WTO o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach a článkov ILC dospela k záveru, že je oprávnená napadnúť subvencie poskytnuté indonézskou vládou, ktorá nielenže uznala a akceptovala príslušné napadnuteľné finančné príspevky poskytnuté čínskou vládou ako svoje vlastné, ale dokonca ich proaktívne vyhľadávala. Komisia preto tieto tvrdenia zamietla.

(698) Pokiaľ ide o odôvodnenie 646, skupina IRNC Group tvrdila, že zmenou predmetu úvah na pripísanie Komisia obišla základné predpoklady na prijatie vyrovnávacích opatrení. Podľa skupiny IRNC Group Komisia dospela k záveru, že indonézska vláda je orgánom poskytujúcim subvenciu bez riadneho vysvetlenia a analýzy, a to prostredníctvom pripísania len na základe článku 11 článkov ILC, hoci k takémuto odvolaniu nedošlo. Skupina IRNC Group tvrdila, že na to, aby článok 11 článkov ILC umožnil pripísať indonézskej vláde finančnú podporu čínskej vlády, Komisia musela v prvom rade preukázať, že údajná finančná podpora poskytnutá čínskou vládou bola „medzinárodne protiprávnym konaním“, v opačnom prípade by Komisia pre svoje tvrdenie nemala žiadny základ. Keďže sa WTO domnieva, že rozvojové krajiny sú oprávnené v plnej miere využívať svoje vlastné zdroje na hospodársky rozvoj, pojem „medzinárodne protiprávne konanie“ sa nemôže vzťahovať na dvojstrannú spoluprácu medzi dvoma rozvojovými krajinami. Skupina IRNC Group dodala, že aj keď Komisia nejakým spôsobom stanovila pripísanie, stále existuje značná logická medzera v tom, ako došla z „indonézska vláda je zodpovedná za“ k tomu, že sama „indonézska vláda je orgán poskytujúci subvenciu“.

(699) Komisia podrobne vysvetlila prostredníctvom svojich odkazov na argumenty a právne odôvodnenia uvedené vo veci AS656 v kombinácii s ďalšími vysvetleniami v odôvodneniach 647 až 651, ako sa článok 11 článkov ILC uplatňuje v tomto prešetrovaní. Okrem toho sa v oddiele 4.5.8.1 podrobne opisujú všetky právne argumenty a podkladové dôkazy na podporu pripísania finančného príspevku a príslušných subvencií indonézskej vláde. Komisia pripomenula, že podľa článku 11 článkov ILC možno správanie pripísať štátu, „ak a v takom rozsahu, v akom štát uznáva a prijíma toto správanie ako svoj vlastné“. V komentároch k návrhu článkov ILC sa potvrdzuje, že účelom formulácie „uznáva a prijíma toto správanie ako svoje vlastné“ je odlíšiť prípady uznania a prijatia od prípadov, v ktorých ide len o podporu alebo schválenie. Správanie konkrétne nie je pripísateľné štátu podľa článku 11, ak štát iba uznáva vecnú existenciu správania alebo ak s ním verbálne súhlasí. Akt uznania a prijatia, či už v slovnej podobe alebo v podobe správania, musí byť jasný a nesporný ([181]). V článku 11 článkov ILC sa preto vyžaduje in concreto preskúmanie správania vyvážajúcej krajiny, ktoré naznačuje, že uznala a prijala správanie zahraničnej vlády ako svoje vlastné. Komisia tak presne urobila vo svojej podrobnej analýze v oddiele 4.5.8.1, pričom dospela k záveru, že indonézska vláda hľadala, uznala a prijala správanie čínskej vlády ako svoje vlastné. Činnosti spočívajúce v poskytnutí napadnuteľných subvencií zo strany indonézskej a čínskej vlády boli v rozpore s ustanoveniami Dohody o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach a základného nariadenia, a preto v plnom rozsahu patria do rozsahu pôsobnosti článku 11 článkov ILC. To, či takéto preferenčné úvery mali z normatívneho hľadiska viesť k vyvodeniu medzinárodnej zodpovednosti Číny za porušenie Dohody o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach alebo nie, je irelevantné. Inými slovami, Komisia pripísala indonézskej vláde čínske „správanie“ (konkrétne poskytnutie preferenčných úverov), a nie „protiprávne konanie“. Tvrdenia strán boli preto zamietnuté. Čínska vláda požiadala Komisiu o objasnenie, či spoliehanie sa Komisie na článok 11 článkov ILC možno uplatniť na výklad základného nariadenia, t. j. či sa podľa čínskej vlády na výklad tuzemského práva EÚ môže použiť medzinárodné obyčajové právo.

(700) Komisia na úvod poukázala na ustálenú judikatúru európskych súdov, podľa ktorej sa ustanovenia základného nariadenia musia vykladať v rozsahu, v akom je to možné, so zreteľom na príslušné ustanovenia dohôd WTO ([182]). V rámci tejto požiadavky výkladu sekundárnych právnych predpisov EÚ spôsobom, ktorý je v súlade s určitou medzinárodnou dohodou, sa predpokladá, že je možné dosiahnuť súlad medzi rôznymi ustanoveniami, a uplatňuje sa len „v rozsahu, v akom je to možné“. Komisia ďalej poznamenala, že Súdny dvor v minulosti rozhodol, že

([181]) Komentáre k návrhu článkov o zodpovednosti štátov za medzinárodné protiprávne konanie, ktoré prijala Komisia pre medzinárodné právo na svojom 53. zasadnutí (2001) („komentáre k článkom ILC“), článok 11 ods. 8.

([182]) Pozri rozsudky z 22. mája 2014 vo veci T-633/11, Guangdong Kito Ceramics a i./Rada, EU:T:2014:271, bod 38; z 11. júla 2017 vo veci T-67/14, Viraj Profiles/Rada, EU:T:2017:481, bod 88 a z 10. apríla 2019 vo veci T-300/16, Jindal Saw, ECLI:EU:T:2019:235, bod 101.

prednosť medzinárodných dohôd, ktoré uzavrela EÚ, pred sekundárnymi právnymi predpismi EÚ si vyžaduje, aby sa táto právna úprava vykladala v rozsahu, v akom je to možné, spôsobom, ktorý je v súlade s týmito dohodami, a to aj vtedy, keď ustanovenia týchto dohôd nemajú priamy účinok ([183]).

(701) Predmetné ustanovenia základných nariadení, t. j. článok 2 písm. b), článok 3 ods. 1 písm. a) a článok 4 ods. 2, vyplývajú z povinností zahrnutých v príslušných ustanoveniach Dohody o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach, konkrétne v článku 1.1 písm. a) ods. 1, a preto sa musia v zásade vykladať v súlade s nimi. Skutočnosť, že v článku 1.1 písm. a) ods. 1 Dohody o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach a zodpovedajúcich ustanoveniach základného nariadenia sa výslovne nespomína možnosť pripísať finančnú podporu poskytnutú jedným štátom inému štátu, nebráni výkladu daných pojmov v súlade so zásadami pripísania v článkoch ILC. Článok 11 článkov ILC je relevantný, keďže sa týka rovnakého predmetu sporu ako pojmy zmluvy, ktoré sa vykladajú ([184]). Výklad pojmu „vláda“ v uvedených ustanoveniach v súlade s článkom 11 článkov ILC umožňuje „konštatovať spoločný zámer strán konkrétnej dohody“ ([185]). Správny výklad článku 1.1 Dohody o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach a základného antisubvenčného nariadenia si teda vyžaduje zohľadnenie článkov ILC, ktoré Súdny dvor výslovne posúdil už vo viacerých veciach ([186]).

(702) Skupina IRNC Group tvrdila, že aj keby boli prešetrovania cezhraničného subvencovania prípustné podľa Dohody o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach, Komisia by v tomto prípade nepreukázala finančný príspevok. Podľa skupiny IRNC Group sú totiž skutočnosť, že indonézska vláda identifikovala, uznala a prijala čínske preferenčné opatrenia ako svoje vlastné (odôvodnenie 674), schválenie čínskeho preferenčného financovania v plnej miere a dôkladná kontrola nad ním (odôvodnenie 677), ako aj jasná a výslovná súvislosť medzi konaním čínskej a indonézskej vlády (odôvodnenie 679) logicky chybné a nie sú podložené dostatočnými dôkazmi.

(703) V tejto súvislosti skupina IRNC Group zdôraznila, že Komisia nepreukázala príspevok zo strany indonézskej vlády ani verejného orgánu. Komisia nedokázala schválenie indonézskou vládou v plnej miere, zatiaľ čo údajná dôkladná kontrola podľa názoru skupiny IRNC Group zodpovedala niekoľkým bežným administratívnym funkciám a bežnej kontrole zahraničných finančných tokov. Zapojenie miestnych pobočiek pri splácaní úverov takisto zodpovedalo bežnej podnikateľskej praxi. Komisia považovala tieto argumenty za neopodstatnené. Celý oddiel 4.5 veľmi podrobne vysvetľuje, ako daná spolupráca viedla k tomu, že indonézska vláda uznala a akceptovala finančný príspevok poskytnutý čínskou vládou ako svoj vlastný. Toto sa následne osobitne rozoberá v samostatnom oddiele 4.5.8.1. V rozpore s tým, čo tvrdí táto strana, tieto závery podporujú viac než dostatočné dôkazy a strany tieto dôkazy nevyvrátili. V posúdení sa dospelo k záveru, že finančný príspevok poskytli finančné inštitúcie so sídlom v ČĽR, ktoré pôsobili ako verejný orgán (pozri aj odôvodnenia 727 – 731), a že tento finančný príspevok aktívne hľadala indonézska vláda, v dôsledku čoho bol jej vlastný. Indonézska a čínska vláda zriadili niekoľko dvojstranných správnych orgánov zodpovedných za realizáciu projektu Morowali, ako sa podrobne uvádza okrem iného v oddiele 4.5.7. Komisia napokon poznamenala, že nielenže čínske preferenčné financovanie muselo prechádzať cez indonézske „sprostredkovateľské banky“ (pozri odôvodnenie 751), ale aj to, že zahraničné úvery spojené s rozvojovými projektmi, ako je projekt Morowali, podliehajú osobitnému schváleniu a monitorovaniu medzirezortným tímom pre zahraničné komerčné úvery (Tim Pinjaman Komersial Luar Negeri alebo ďalej aj „PKLN“) podľa prezidentského dekrétu č. 39 z roku 1991, ako sa podrobnejšie vysvetľuje v odôvodnení 752 a nasl. Tieto tvrdenia boli preto zamietnuté.

4.5.9.2. Pripomienky k parku Morowali

(704) Indonézska vláda reagovala na zistenia Komisie tvrdením, že je otvorená medzinárodnej spolupráci a má uzavretých mnoho dvojstranných dohôd. To však neznamená, že indonézska vláda uprednostňuje zahraničné investície, keďže všetky investície v Indonézii sa uskutočňujú v súlade s indonézskym právom. Indonézska vláda odmietla zaoberať sa akýmkoľvek z dokumentov citovaných Komisiou, pretože všetky považovala za nezáväzné. Okrem toho indonézska vláda zdôraznila, že spolupráca s čínskou vládou sa nezameriava na odvetvie nehrdzavejúcej ocele ani na priemyselné parky.

(705) Komisia na začiatku poznamenala, že indonézska vláda (a čínska vláda) nespochybnili správnosť skutočností a príslušných dôkazov týkajúcich sa spolupráce medzi týmito dvoma vládami, ako sa opisuje v oddiele 4.5.

([183]) Pozri najmä rozsudky zo 7. júna 2007 vo veci C-335/05, Řízení Letového Provozu, EU:C:2007:321, bod 16 a z 8. marca 2011 vo veci C-240/09, Lesoochranárske zoskupenie VLK, ECLI:EU:C:2011:125, body 45 a 51, ktoré sa týkajú výkladu základného nariadenia v súlade s antidumpingovou dohodou WTO.

([184]) Správa Odvolacieho orgánu WTO, Spojené štáty – konečné antidumpingové a vyrovnávacie clá na určité výrobky z Číny (WT/DS379/AB/R), prijatá 25. marca 2011, bod 308 („Aby boli takéto pravidlá relevantné, musia sa týkať rovnakého predmetu sporu ako pojmy zmluvy, ktoré sa vykladajú“).

([185]) Správa Odvolacieho orgánu WTO, Spojené štáty – konečné antidumpingové a vyrovnávacie clá na určité výrobky z Číny (WT/DS379/AB/R), prijatá 25. marca 2011, bod 312.

([186]) Pozri najmä rozsudky zo 6. mája 2010 vo veci C-63/09, Axel Walz, ECLI:EU:C:2010:251, body 27 – 29 a zo 6. októbra 2020 vo veci C-66/18, Európska komisia/Maďarsko, ECLI:EU:C:2020:792, bod 90. Pozri aj návrhy generálnej advokátky Kokottovej z 15. apríla 2010 vo veci C-334/08, Európska komisia/Talianska republika, ECLI:EU:C:2010:187, body 29 a 30.

(706) Komisia ďalej poznamenala, že skutočnosť, že indonézska vláda je otvorená medzinárodnej spolupráci a má mnoho dvojstranných dohôd s inými krajinami (hoci sa na ne odkazuje všeobecne bez konkrétnych podrobností), nemení nič na závere, že spolupráca s čínskou vládou v parku Morowali výrazne presahovala rámec bežnej medzinárodnej spolupráce alebo iných nešpecifikovaných dvojstranných dohôd. Komisia uznáva, že vlády uzatvárajú dohody o spolupráci alebo iné dvojstranné dohody na mnohé účely, a to aj vtedy, keď obsahujú určité ustanovenia podnecujúce alebo podporujúce investície. Tieto samotné ustanovenia by na účely základného nariadenia nestačili na pripísanie napadnuteľnej finančnej podpory od krajiny, ktorá ju poskytuje, vyvážajúcej krajine. Súčasné prešetrovanie sa však netýkalo existencie len všeobecnej spolupráce alebo bežnej dvojstrannej dohody (dohôd) medzi Indonéziou a Čínou. Namiesto toho Komisia vychádzala pri svojej analýze a zisteniach, že čínsku finančnú podporu bolo možné pripísať indonézskej vláde, z existencie veľkého počtu dokumentov a prvkov, ktoré spolu preukázali, že spolupráca medzi indonézskou a čínskou vládou výrazne presahovala rámec obyčajnej podpory rozvoja a prilákania investícií. Namiesto toho obe vlády súhlasili s realizáciou veľmi špecifického projektu v parku Morowali a vytvorili dôsledné dvojstranné správne mechanizmy na zabezpečenie úspešnej realizácie tohto projektu, ako je podrobne vysvetlené v oddiele 4.5.5. Spolupráca v rámci projektu Morowali bola založená na sérii špecifických dvojstranných dohôd a dokumentov, v ktorých sa nesporne rátalo okrem iného s povinnosťou čínskej strany poskytnúť rozsiahle preferenčné financovanie pre čínskych investorov v parku Morowali. Následná úspešná realizácia projektu potvrdila, že jeho rozsah a cieľ výrazne presahovali rozsah a cieľ všeobecných dohôd o rozvoji a spolupráci. Tieto tvrdenia boli preto zamietnuté.

(707) Indonézska vláda tvrdila, že všetky investície v kontexte spolupráce s čínskou vládou sa uskutočňovali v súkromnom sektore.

(708) Komisia poznamenala, že aj keby samotní investori do spoločností vyrábajúcich dotknutý výrobok a do prepojenej spoločnosti prevádzkujúcej park Morowali boli súkromní, je to irelevantné a nemá to vplyv na záver, že preferenčné financovanie poskytnuté čínskou vládou a pripísané indonézskej vláde predstavovalo napadnuteľnú subvenciu. Údajne súkromní investori boli jednoducho príjemcami týchto napadnuteľných subvencií, ktoré boli pripísané indonézskej vláde, ktorá ich poskytovala. Toto tvrdenie bolo preto zamietnuté.

(709) Indonézska vláda ďalej tvrdila, že v rámci hospodárskych dialógov na vysokej úrovni s čínskou vládou neexistuje žiadny zoznam prioritných projektov.

(710) Komisia poznamenala, že je nesporné, že projekt Morowali bol oficiálne uznaný ako osobitný oprávnený projekt tak v ČĽR v rámci iniciatívy BRI, ako aj v Indonézii ako národný strategický projekt. Komisia ďalej poznamenala, že zoznam strategických projektov sa v rámci dvojstrannej spolupráce spomína viackrát, ako sa uvádza okrem iného v odôvodneniach 577 a 609. Ako sa vysvetľuje v odôvodneniach 552 a 573, indonézska vláda predložila iný zoznam projektov ako zoznam prioritných projektov v rámci hospodárskeho dialógu na vysokej úrovni a Komisia na základe dostupných skutočností podľa článku 28 ods. 1 základného nariadenia usúdila, že projekt Morowali patrí medzi prioritné projekty identifikované indonézskou a čínskou vládou. Aj keby bolo tvrdenie indonézskej vlády, že neexistuje žiadny oficiálny zoznam prioritných projektov v rámci hospodárskeho dialógu na vysokej úrovni, podložené a pravdivé, nemalo to vplyv na záver, že projekt Morowali oficiálne uznala indonézska vláda za národný strategický projekt a čínska vláda v rámci iniciatívy BRI a že sa v každom prípade považoval za strategický prioritný projekt, ktorý obe vlády vzhľadom na jeho význam pozorne sledovali a realizovali. Preto aj keby bol tento argument riadne odôvodnený, čo nebol, nemal by vplyv na záver, že park Morowali je prioritným projektom oficiálne uznaným oboma vládami v kontexte ich dvojstrannej spolupráce. Jeho investori teda v tejto súvislosti dostávali napadnuteľné subvencie. Komisia preto toto tvrdenie zamietla.

(711) V súvislosti s odôvodnením 599 indonézska vláda tvrdila, že neexistujú žiadne dôkazy o tom, že spoločnosť IMIP je zónou hospodárskej a obchodnej spolupráce Číny a Indonézie. V každom prípade tvrdila, že toto označenie neznamená žiadne osobitné zaobchádzanie zo strany indonézskej vlády.

(712) Komisia poukázala na veľké množstvo dôkazov poskytnutých v odôvodnení 599, ktoré potvrdzujú, že spoločnosť IMIP je skutočne zónou hospodárskej a obchodnej spolupráce. Okrem toho v reakcii na toto tvrdenie treba poznamenať, že rovnaké informácie možno nájsť na iných webových sídlach čínskej vlády ([187]). Toto tvrdenie sa preto zamietlo. Indonézska vláda takisto tvrdila, že v prípade spoločnosti IMIP sa neuplatňovalo žiadne osobitné zaobchádzanie týkajúce sa licencie na podnikanie v priemyselnej zóne. Indonézska vláda objasnila, že spoločnosť IMIP nie je regulovaná dohodou medzi Indonéziou a Čínou o integrovaných priemyselných parkoch, ale nariadením vlády č. 142 z roku 2015, ktoré nebolo uzákonené tak, aby bolo v súlade s dvojstrannými dohodami s čínskou vládou. Podľa indonézskej vlády i) sa v ňom dohody vôbec nespomínajú; ii) uplatňuje sa na všetky priemyselné zóny a iii) indonézska vláda jednoducho poskytuje stimuly, ktoré sú k dispozícii aj spoločnostiam mimo priemyselných zón.

(713) Komisia poznamenala, že okrem vyhlášky č. 142 z roku 2015 existuje medzi Indonéziou a Čínou špecifická dvojstranná dohoda z 2. októbra 2013, v ktorej sa identifikuje význam priemyselných parkov na úspešné vykonávanie dvojstrannej spolupráce v rámci projektu Morowali, ako sa uvádza v oddieloch 4.5.3 a 4.5.5. Vyhláška č. 142 obsahovala niekoľko osobitných ustanovení uplatniteľných len na oprávnené spoločnosti v priemyselných zónach za špecifických podmienok, čo platilo v prípade spoločnosti IMIP. V každom prípade Komisia nenapadla subvencie, ktoré poskytla spoločnosť IMIP, ale subvencie, ktoré poskytla indonézska vláda, a to aj tým, že jej pripísala finančnú podporu poskytnutú čínskou vládou. Špecifická dvojstranná dohoda o priemyselných zónach medzi Indonéziou a Čínou predstavovala neoddeliteľný relevantný kontext dvojstrannej spolupráce pri realizácii projektu Morowali. Na základe toho Komisia považovala toto tvrdenie indonézskej vlády za irelevantné a zamietla ho.

(714) Indonézska vláda objasnila, že na základe označenia za národný strategický projekt sa neposkytuje žiadny finančný príspevok. Indonézska vláda dodala, že neposkytla žiadny finančný príspevok spoločnosti IMIP, len všeobecnú infraštruktúru v okolitej oblasti.

(715) Podobne ako pri protiargumentácii v odôvodnení 713 Komisia považovala tieto argumenty za irelevantné s ohľadom na hlavné zistenia prešetrovania. Komisia totiž nenapadla finančné príspevky ani iné subvencie poskytnuté spoločnosťou IMIP, ale len subvencie, ktoré poskytla indonézska vláda. Označenie za národný strategický projekt predstavovalo relevantný kontext, z ktorého vyplývalo, že projekt Morowali špecificky podporovala a dôsledne realizovala tak čínska vláda prostredníctvom oficiálneho uznania v rámci svojho programu Jedno pásmo, jedna cesta, ako aj indonézska vláda prostredníctvom tohto osobitného označenia. Komisia vo svojom posúdení v tejto súvislosti zohľadnila špecifickú disciplínu spojenú s označením za národný strategický projekt, ako sa uvádza v odôvodnení 616. Pokiaľ ide o argument týkajúci sa všeobecnej infraštruktúry, Komisia neposudzovala poskytovanie všeobecnej infraštruktúry, ktoré totiž podľa článku 3 ods. 1 písm. a) bodu iii) základného nariadenia nie je napadnuteľné. Komisia preto tieto tvrdenia zamietla ako irelevantné.

4.5.9.3. Pripomienky k špecifickosti

(716) Indonézska vláda spochybnila zistenie špecifickosti, pretože tvrdila, že spolupráca s čínskou vládou sa netýkala len priemyselných parkov, ale viacerých oblastí.

(717) Vo svojej analýze špecifickosti podrobne opísanej v oddiele 4.5.8.3, a najmä v odôvodnení 686 Komisia vysvetlila, že napadnuteľné subvencie, na ktoré sa vzťahuje spolupráca medzi indonézskou a čínskou vládou, boli regionálne špecifické, keďže boli obmedzené na oprávnené spoločnosti oficiálne založené v parku Morowali v rámci realizácie projektu rozvoja vykonávaného oboma vládami. Toto tvrdenie sa preto zamietlo.

([187]) http://fec.mofcom.gov.cn/article/jwjmhzq/ a http://www.cocz.org/index.aspx.

4.5.9.4. Pripomienky k nespolupráci v súvislosti s indonézskou vládou

(718) Skupina IRNC Group tvrdila, že chýbajúca dohoda týkajúca sa spoločnosti IMIP nemôže byť dôvodom na použitie najlepších dostupných skutočností a základom na zistenie, že spoločnosť IMIP je poverený súkromný subjekt. Skupina IRNC Group pripustila, že dohoda môže byť jednou z úvah, ale nie jedinou, a tvrdila, že Komisia by mala dospieť k záveru komplexne na základe všetkých zhromaždených dokumentov. Podľa skupiny IRNC Group z nich vyplýva, že takáto funkcia poverenia neexistovala. Indonézska vláda zopakovala, že chýbajúcu dohodu nemá, keďže spoločnosť IMIP zriadili a financovali súkromné subjekty.

(719) Komisia považovala toto tvrdenie za nesprávne a irelevantné. Chýbajúca dohoda, ktorú spoločnosť IRNC úmyselne nepredložila a ktorú indonézska vláda údajne nemala, sa využila na vyvodenie určitých úsudkov na základe článku 28 ods. 1 z dôvodu nespolupráce, ako sa vysvetľuje v odôvodnení 634. Tieto úsudky sa zohľadnili pri posudzovaní spoločného riadenia parku Morowali indonézskou a čínskou vládou spolu s niekoľkými ďalšími dôkazmi a úvahami podrobne opísanými v oddiele 4.5, a najmä v právnom posúdení v oddiele 4.5.8. V skutočnosti to bol len jeden z prvkov a úvah, ktoré Komisii umožnili dospieť k záveru, že spoločnosť IMIP bola okrem iného poverená vykonávaním úspešnej realizácie projektu Morowali tým, že bola správcom parku Morowali v súlade so zastrešujúcou dvojstrannou spoluprácou dohodnutou medzi indonézskou a čínskou vládou. Preto na rozdiel od toho, čo tvrdia strany, chýbajúca dohoda nebola jediným ani rozhodujúcim dôkazom, na základe ktorého sa dospelo k uvedenému záveru (bez ohľadu na možnosť Komisie, podľa jej názoru, dospieť k rovnakému záveru takisto len na základe uvedenej dohody vzhľadom na jej význam spojený s odmietnutím spoločnosti IRNC a indonézskej vlády predložiť ju). Toto tvrdenie bolo preto zamietnuté.

4.5.9.5. Pripomienky k nespolupráci v súvislosti s čínskou vládou

(720) Čínska vláda tvrdila, že pri prešetrovaní, ktoré je vedené proti Indonézii a v ktorom sú príjemcami údajných subvencií indonézski výrobcovia so sídlom v Indonézii, nie je povinná poskytnúť akékoľvek informácie.

(721) Komisia poznamenala, že indonézska a čínska vláda zaviedli v kontexte svojej dvojstrannej spolupráce niekoľko správnych mechanizmov, a to najmä v záujme úspešnej realizácie projektu Morowali, ako sa vysvetľuje v oddiele 4.5.6. Tieto mechanizmy spolupráce umožnili indonézskej vláde získať požadované informácie od čínskej vlády. Skutočnosť, že jedna strana spolupráce (t. j. čínska vláda) sa rozhodla neposkytnúť žiadne informácie, automaticky neznamená, že druhá strana dvojstrannej spolupráce (t. j. indonézska vláda) by nemala byť zodpovedná za túto povinnosť. V kontexte spolupráce, akou je spolupráca, ktorá sa nesporne zistila medzi indonézskou a čínskou vládou, jedna strana nemôže využiť nečinnosť druhej strany na tvrdenie, že pri prešetrovaní plne spolupracovala v rámci svojich najlepších schopností. Inak by sa za podobných okolností v iných prípadoch dotknuté vlády mohli úmyselne rozhodnúť, že nepredložia informácie požadované Komisiou bez znášania akýchkoľvek právnych dôsledkov pre ich nespoluprácu.

(722) Komisia nežiadala indonézsku vládu o použitie donucovacích prostriedkov na získanie požadovaných údajov od čínskej vlády, ale skôr aby poskytla čínskej vláde príležitosť zakročiť a predložiť príslušné informácie od samotného začiatku prešetrovania tým, že by ju považovala za zainteresovanú stranu. Konkrétne podľa bodu 5.3 oznámenia o začatí konania Komisia osobitne vyzvala čínsku vládu, aby sa vzhľadom na tvrdenia uvedené v podnete zúčastnila ako zainteresovaná strana. Čínska vláda požiadala o registráciu v rámci prešetrovania, aby mala prístup k spisu, a e-mailom z 19. februára 2021 výslovne potvrdila, že je zainteresovanou stranou. Ustanovenia článku 28 základného nariadenia sa v plnej miere uplatňujú na všetky zainteresované strany, ako sa jasne uvádza aj v bode 10 oznámenia o začatí konania. Komisia takisto pripomenula, že čínska vláda si bola dobre vedomá právnej situácie vzhľadom na veci týkajúce sa textílií zo sklenených vlákien a výrobkov z nekonečného skleneného vlákna. Na základe všetkých uvedených argumentov Komisia toto tvrdenie zamietla.

4.5.10. *Záver*

(723) Na záver teda možno konštatovať, že Komisia zistila, že subvencie poskytnuté spoločnostiam pôsobiacim v parku Morowali priamo indonézskou vládou (poskytovanie niklovej rudy, poskytovanie pozemkov a daňové stimuly), ako aj subvencie poskytnuté nepriamo prostredníctvom preferenčného financovania čínskej vlády, sú napadnuteľné podľa článkov 2 až 4 základného nariadenia. Subvencie poskytnuté nepriamo prostredníctvom preferenčného financovania čínskej vlády možno pripísať indonézskej vláde na základe toho, že indonézska vláda uznala a prijala opatrenia čínskej vlády ako svoje vlastné, napríklad prostredníctvom dvojstrannej dohody z roku 2011, programu o spolupráci medzi Indonéziou a Čínou z roku 2013 a úzkej spolupráce a mechanizmov rôznych úrovní spolupráce. Finančné príspevky takisto poskytovali výhody a boli špecifické. Komisia podrobnejšie preskúmala všetky príslušné subvencie, ako je uvedené ďalej.

4.6. **Preferenčné financovanie**

4.6.1. *Úvery od politických bánk pre skupinu IRNC a prepojené spoločnosti*

4.6.1.1. Štátom vlastnené banky pôsobiace ako verejné orgány

(724) Prešetrovaním sa zistilo, že všetky úvery pre skupinu IRNC Group poskytli čínske banky (Eximbank, China Development Bank, Bank of China, Industrial and Commercial Bank of China) s výnimkou spoločnosti IMIP, ktorá dostala úvery od banky Eximbank Indonesia. Prvé úvery sa použili na financovanie výstavby závodov a ďalšie sa použili na potreby prevádzkového kapitálu.

(725) Komisia najskôr zisťovala, či tieto banky pôsobili ako „verejné orgány" v zmysle článku 3 a článku 2 písm. b) základného nariadenia. Komisia sa teda usilovala získať informácie o štátnom vlastníctve, ako aj formálne náznaky vládnej kontroly v štátom vlastnených bankách. Komisia takisto zisťovala, či čínska vláda vykonávala významnú kontrolu nad konaním štátom vlastnených bánk, pokiaľ ide o ich postupy poskytovania úverov a hodnotenie rizika.

(726) Ako už bolo uvedené, čínska vláda odmietla spolupracovať pri prešetrovaní a poskytnúť požadované informácie. Komisia preto pri posudzovaní správania čínskych bánk uvedených ako verejné orgány pristúpila k uplatneniu ustanovení článku 28 základného nariadenia spoľahnutím sa na dostupné skutočnosti, konkrétne relevantné informácie z predchádzajúcich prešetrovaní vzťahujúcich sa na roky 2015 až 2020 ([188]) vrátane najnovšieho antisubvenčného prešetrovania týkajúceho sa textílií zo sklenených vlákien a vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2020/870 z 24. júna 2020, ktorým sa ukladá konečné vyrovnávacie clo a s konečnou platnosťou vyberá predbežné vyrovnávacie clo uložené na dovoz výrobkov z nekonečného skleneného vlákna s pôvodom v Egypte a ktorým sa vyberá konečné vyrovnávacie clo z registrovaného dovozu výrobkov z nekonečného skleneného vlákna s pôvodom v Egypte ([189]) (ďalej len „prešetrovanie týkajúce sa výrobkov z nekonečného skleneného vlákna").

(727) Ako sa uvádza v oddieloch 3.4.1.2 až 3.4.1.5 antisubvenčného prešetrovania týkajúceho sa textílií zo sklenených vlákien, ako aj v oddieloch 3.3.1.2 až 3.3.1.4 prešetrovania týkajúceho sa výrobkov z nekonečného skleneného vlákna, Eximbank (ďalej len „EXIM"), China Development Bank (ďalej len „CDB"), Bank of China (ďalej len „BOC"), Industrial and Commercial Bank of China (ďalej len „ICBC") sú čínske štátom vlastnené banky a existujú formálne náznaky o kontrole čínskej vlády nad týmito bankami. Okrem toho v tých istých oddieloch antisubvenčného prešetrovania týkajúceho sa textílií zo sklenených vlákien a prešetrovania týkajúceho sa výrobkov z nekonečného skleneného vlákna Komisia dospela k záveru, že čínska vláda vytvorila normatívny rámec, ktorý musia riadiaci pracovníci a dozorné orgány vymenované čínskou vládou a zodpovedajúce sa čínskej vláde dodržiavať. Čínska vláda sa teda opierala o normatívny rámec s cieľom vykonávať významnú kontrolu nad správaním štátom vlastnených bánk.

(728) Okrem všeobecného právneho rámca stanoveného v antisubvenčnom prešetrovaní týkajúcom sa textílií zo sklenených vlákien a prešetrovaní týkajúcom sa výrobkov z nekonečného skleneného vlákna sa na úvery, ktoré tieto banky poskytli skupine IRNC Group, vzťahoval celý právny kontext stanovený v rámci dvojstrannej spolupráce uvedenej v oddiele 4.6.3.1, ako aj osobitný bod týkajúci sa banky CDB uvedený v nasledujúcom odôvodnení.

([188]) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2017/969 z 8. júna 2017, ktorým sa ukladajú konečné vyrovnávacie clá na dovoz určitých plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a ktorým sa mení vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2017/649, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 146, 9.6.2017, s. 17) (ďalej len „vec týkajúca sa plochých výrobkov valcovaných za tepla"), vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2018/1690 z 9. novembra 2018, ktorým sa ukladajú konečné vyrovnávacie clá na dovoz určitých pneumatík, nových alebo protektorovaných, z kaučuku, druhu používaného na autobusy alebo nákladné automobily, s indexom zaťaženia presahujúcim 121, s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, a ktorým sa mení vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2018/1579, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou vyberá predbežné clo uložené na dovoz určitých pneumatík, nových alebo protektorovaných, z kaučuku, druhu používaného na autobusy alebo nákladné automobily, s indexom zaťaženia presahujúcim 121, s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) 2018/163 (Ú. v. EÚ L 283, 12.11.2018, s. 1) (ďalej len „vec týkajúca sa pneumatík"), a vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2019/72 zo 17. januára 2019, ktorým sa ukladá konečné vyrovnávacie clo na dovoz elektrických bicyklov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 16, 18.1.2019, s. 5) (ďalej len „vec týkajúca sa elektrických bicyklov"), antisubvenčné prešetrovanie týkajúce sa textílií zo sklenených vlákien.

([189]) Ú. v. EÚ L 201, 25.6.2020, s. 10.

(729) Ministerstvo obchodu v roku 2013 vydalo Oznámenie o aspektoch týkajúcich sa podpory banky China Development Bank pri zakladaní a rozvoji zahraničných zón hospodárskej a obchodnej spolupráce. Podľa tohto oznámenia budú ministerstvo obchodu a banka CDB „poskytovať politickú podporu pre investície a financovanie určené podnikom a podnikom vstupujúcim do zóny v oprávnených zónach spolupráce“. Banka CDB „objasní základné podmienky pre prioritné financovanie v zóne spolupráce v súlade s požiadavkami ministerstva obchodu a ministerstva financií“ a CDB „selektívne podporí projekty vo výstavbe a projekty spolupráce, ktorým ministerstvo obchodu venovalo veľkú pozornosť s hostiteľskými vládami zóny spolupráce“.

(730) Komisia zistila, že všetky štátom vlastnené čínske finančné inštitúcie vykonávali uvedený právny rámec pri výkone vládnych funkcií vo vzťahu k odvetviu plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena. Boli preto verejnými orgánmi v zmysle článku 2 písm. b) základného nariadenia v spojení s článkom 3 ods. 1 písm. a) bodom i) základného nariadenia a v súlade s príslušnou judikatúrou WTO.

(731) Navyše, aj keby sa štátom vlastnené finančné inštitúcie nepovažovali za verejné orgány, Komisia zistila, že by sa považovali za subjekty poverené alebo riadené čínskou vládou na vykonávanie funkcií, ktorými je za normálnych okolností poverená vláda, v zmysle článku 3 ods. 1 písm. a) bodu iv) základného nariadenia z rovnakých dôvodov, aké sú uvedené v predchádzajúcom texte.

4.6.1.2. Výhoda a výpočet výšky subvencie

(732) Komisia usúdila, že v prípade príjemcov nachádzajúcich sa v Indonézii by bolo v zásade vhodné zistiť, či títo príjemcovia úverov dostali lepšie podmienky, ako by dostali na indonézskom finančnom trhu. Podľa informácií, ktoré predložila indonézska vláda, priemerné úrokové sadzby úverov v USD poskytnutých indonézskymi komerčnými bankami počas posudzovaného obdobia boli vo všeobecnosti v súlade s úrokovými sadzbami, ktoré platili spoločnosti skupiny IRNC Group ([190]).

(733) Komisia sa však domnievala, že tieto štatistiky neodrážajú osobitné okolnosti prípadu, konkrétne rizikové faktory zdôraznené v odôvodneniach 737 až 742. Štatistiky sa totiž týkajú množstva úverov s rôznymi sumami (vrátane úverov pre MSP), trvania, účelu, úverového rizika atď. Neboli poskytnuté žiadne informácie ani o situáciách súvisiacich s úvermi na začatie podnikania, ktoré si vyžadujú značné sumy financovania s veľmi vysokým podkladovým rizikom. Keďže indonézska vláda zabezpečila, že čínska vláda bude financovať potrebné investície pre čínske spoločnosti, aby mohli priniesť svoju hutnícku kapacitu do Indonézie, zdá sa rozumné konštatovať, že v Indonézii neexistoval žiadny súkromný veriteľ, ktorý by vyvážajúcim výrobcom poskytol podobné úvery. Okrem toho sa informácie o úveroch v Indonézii týkajú len úverov, ktoré domáce banky poskytli svojim domácim zákazníkom, a teda sa v nich nezohľadnila skutočnosť, že v tomto prípade poskytli úvery čínske finančné inštitúcie zahraničným zákazníkom. Keďže úrokové sadzby poskytnutého financovania stanovili čínski aktéri na čínskom finančnom trhu, výpočet Komisie v tomto prípade zohľadnil túto skutočnosť.

(734) Komisia teda vzhľadom na výnimočné okolnosti uvedené v odôvodnení 682 vypočítala výšku napadnuteľnej subvencie s ohľadom na skutočnosť, že príjemcovia získali preferenčné financovanie v Číne. Komisia na tento výpočet posúdila výhodu, ktorá bola poskytnutá príjemcom počas obdobia prešetrovania. Podľa článku 6 písm. b) základného nariadenia sa za výhodu poskytnutú príjemcom považuje rozdiel medzi výškou úroku, ktorý spoločnosť zaplatí za preferenčný úver, a sumou, ktorú by spoločnosť zaplatila za porovnateľný komerčný úver, ktorý by mohla získať na čínskom finančnom trhu.

(735) Komisia sa rozhodla určiť trhové sadzby v prípade preferenčných úverov od čínskych bánk vzhľadom na hypotetické referenčné hodnoty z hľadiska investorov na čínskom trhu v súlade s článkom 6 písm. b) základného nariadenia.

([190]) https://www.ojk.go.id/id/kanal/perbankan/data-dan-statistik/statistik-perbankan-indonesia/Default.aspx.

(736) Komisia sa preto rozhodla použiť rovnakú metodiku výpočtu ako v prípade úverov denominovaných v cudzích menách a vydaných čínskymi finančnými inštitúciami v ČĽR a rizikovú prirážku spojenú s investíciou v Indonézii pridala tak, ako sa uvádza ďalej.

(737) Komisia najprv stanovila úverový rating spoločností v skupine IRNC Group. Počas prešetrovania skupina IRNC a ďalšie štyri prepojené subjekty predložili svoj úverový rating, ktorý vypracovala indonézska ratingová agentúra Pefindo v období 2017 až 2020. Rating sa pohyboval od BBB po A. V jedinej úplnej správe o úverovom ratingu, ktorá bola poskytnutá, sa však jasne uvádzalo, že jedným z faktorov na podporu ratingu bola skutočnosť, že skupina IRNC bola podporovaná úvermi od banky Eximbank China a akcionárov.

(738) Komisia okrem toho poznamenala, že investícia uskutočnená v Indonézii bola investíciou na zelenej lúke, čo so sebou prinášalo veľmi vysoké riziká. Bez podpory čínskej a indonézskej vlády by úverové riziko týchto spoločností bolo oveľa vyššie.

(739) Nikel je komodita a cena komodít vrátane cien niklovej rudy a niklového surového železa môže rýchlo stúpnuť/klesnúť a je ovplyvnená mnohými faktormi nad rámec kontroly spoločnosti. Medzi tieto faktory patrí svetový dopyt po komoditách, úrovne výrobných nákladov, makroekonomické faktory, ako sú očakávania týkajúce sa inflácie, úrokových mier a celosvetového a regionálneho dopytu po komoditách a ich ponuky, ako aj celkové hospodárske podmienky na svetovom trhu. Tieto faktory môžu mať nepriaznivý účinok na činnosti spoločnosti, ako aj na schopnosť spoločnosti financovať tieto činnosti. Ako je vysvetlené v oddiele týkajúcom sa niklu, indonézska vláda prostredníctvom svojho cenového mechanizmu zabezpečila, že skupina IRNC Group mala prístup k niklovej rude za ceny výrazne nižšie ako medzinárodné ceny.

(740) Okrem toho, ako je vysvetlené v oddiele týkajúcom sa pozemkov, spoločnosti začali budovať svoje závody bez stavebných povolení. Skupina IRNC Group by preto bez podpory indonézskej vlády nemohla investovať značné sumy peňazí do výstavby svojich závodov bez toho, aby na to v skutočnosti mala zákonné právo.

(741) Indonézia je okrem toho rozvíjajúcim sa trhom, v dôsledku čoho sú investície do Indonézie spojené s väčším rizikom ako investovanie do rozvinutejších trhov, čo v niektorých prípadoch zahŕňa značné právne a hospodárske riziko. Ťažobný priemysel je v Indonézii značne regulovaný a neustále sa mení. Skupina IRNC Group je zahraničnou investíciou a v určitých odvetviach indonézskeho hospodárstva existujú obmedzenia týkajúce sa vlastníctva akcií v zahraničných podnikoch.

(742) Keďže ide o subjekt začínajúci s podnikaním, úverové riziko daných spoločností bolo značné. Popritom ako spoločnosti začali s výrobou a predajom svojich výrobkov sa riziko postupne znižovalo.

(743) Vzhľadom na tieto osobitné okolnosti prípadu sa Komisia rozhodla stanoviť dva úverové ratingy. Pokiaľ ide o obdobie začatia podnikania, Komisia usúdila, že situácia spoločností približne zodpovedala súkromným kapitálovým investíciám do začatia podnikania. Takéto investície predstavujú vysoké riziko, a preto by zodpovedali úverovému ratingu na úrovni CCC alebo nižšej. Pokiaľ ide o nasledujúce obdobie, počas ktorého spoločnosti fungovali za bežných podmienok, Komisia usúdila, že celková finančná situácia skupiny IRNC Group zodpovedala ratingu BB, čo je najvyšší rating, ktorý už nepatrí do kategórie „investičného stupňa“. Komisia však zistila, ako sa uvádza v odôvodneniach 757 až 759, že spoločnosti skupiny IRNC Group museli doplniť svoje finančné potreby tým, že od svojich materských spoločností čerpali akcionárske úvery, a že nedodržiavali svoje splátkové kalendáre týkajúce sa týchto úverov.

(744) S cieľom zohľadniť zvýšené vystavenie bánk rizikám, ktoré boli zdôraznené existenciou akcionárskych úverov a odpustením dlhu, sa Komisia rozhodla znížiť ratingy na ratingovej stupnici rizika o jeden stupeň a konštatovala, že použitie úverového ratingu B (namiesto BB) by bolo vhodnejšie na určenie trhovej referenčnej hodnoty.

(745) V súlade s ostatnými úvermi denominovanými v cudzích menách a emitovanými čínskymi finančnými inštitúciami v ČĽR sa preto podnikové dlhopisy s ratingom B emitované v USD počas obdobia prešetrovania použili na určenie primeranej referenčnej hodnoty pre obdobie bežného fungovania.

(746) V prípade úverov, ktoré boli poskytnuté počas obdobia začatia podnikania dotknutých spoločností, Komisia usúdila, že iná referenčná hodnota je opodstatnená, keďže tieto úvery sa týkali veľmi vysokých súm (niekoľko miliárd USD) vynaložených na veľmi rizikový zahraničný projekt a banky nemali prospech zo žiadneho prvku rizikovej prirážky vo forme kapitálu (napr. právo na konverziu na akcie). Príslušná referenčná hodnota preto musí odrážať osobitosť situácie, ktorá je podobná rizikovým kapitálovým/súkromným kapitálovým investíciám do začatia podnikania. Komisia hľadala verejne dostupné informácie, ale v prípade samotných transakcií rizikového kapitálu alebo súkromného kapitálu nenašla žiadne ľahko dostupné referenčné hodnoty. Komisia však usúdila, že sadzba prašivých dlhopisov v USD (na úrovni úverového ratingu CCC alebo nižšej) by bola rovnocenná návratnosti, ktorú by v prípade takýchto transakcií vyžadoval fond súkromného kapitálu.

(747) Napokon úvery poskytnuté čínskymi finančnými inštitúciami sa za normálnych okolností poskytujú čínskym spoločnostiam nachádzajúcim sa na domácom čínskom trhu. Skupina IRNC Group sa v rozpore s tým nachádza v Indonézii, a preto má iné úverové riziko ako čínske spoločnosti súvisiace s vonkajšími podmienkami prevládajúcimi v samotnej krajine, ako sa zdôrazňuje v odôvodnení 741. S cieľom zohľadniť špecifické prostredie úverového rizika prevládajúce v Indonézii teda Komisia pripočítala prirážku k referenčnej úrokovej miere stanovenej v prípade čínskych spoločností zaradených do vzorky v snahe začleniť riziko krajiny do trhovej sadzby.

(748) Prirážka súvisiaca s rizikom krajiny sa stanovila na základe kategorizácie rizika krajiny OECD pre vývozné úvery, ako aj zodpovedajúcej minimálnej sadzby prirážky stanovenej OECD. Riziková prirážka za krajinu v prípade úverov poskytnutých čínskymi bankami bola stanovená na úrovni od 0,13 % do 0,88 % v závislosti od trvania úveru.

(749) Takto stanovená výška subvencie na podporu úverov od politických bánk predstavovala 1,84 %.

4.6.1.3. Pripomienky ku konečnému poskytnutiu informácií

(750) Indonézska vláda a skupina IRNC Group predložili pripomienky ku konečnému poskytnutiu informácií v súvislosti s preferenčným financovaním od politických bánk.

(751) Indonézska vláda tvrdila, že Komisia nedošla k žiadnym relevantným zisteniam ani nepreukázala, že indonézska vláda bola orgánom poskytujúcim financovanie skupine IRNC Group, a už vôbec nie preferenčné financovanie. Podľa indonézskej vlády Komisia na základe nesprávneho výkladu pojmu „finančný príspevok“ podľa článku 1.1 písm. a) ods. 1 Dohody o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach pripísala zahraničné financovanie indonézskej vláde na základe „uznania a prijatia“. Indonézska vláda ďalej poznamenala, že zo zistení nijako nevychádza ani nevyplýva, že indonézska vláda alebo „verejné orgány“ indonézskej vlády poskytli financovanie, a tvrdila, že je nespravodlivé uložiť vyrovnávacie clá na základe finančných príspevkov zahraničných subjektov. Okrem toho sa indonézska vláda sťažovala, že sa nemohla obhájiť v súvislosti s tým, či sú čínske finančné inštitúcie „verejnými orgánmi“ alebo nie, keďže tieto subjekty nepatria do právomoci indonézskej vlády. Uviedla však, že je normálne, aby akákoľvek spoločnosť hľadala hocijaké financovanie, ktoré považuje za vhodné, a že samotná indonézska vláda nebola v postavení odmietnuť alebo obmedziť finančný tok z čínskych finančných inštitúcií alebo akéhokoľvek zdroja.

(752) V reakcii na to chce Komisia v prvom rade zdôrazniť, že všeobecné pripomienky k „uznaniu a prijatiu“ financovania od čínskych zdrojov indonézskou vládou sa už riešili v oddiele 4.5.8. Komisia okrem toho poznamenala, že finančné prostriedky poskytnuté čínskymi finančnými inštitúciami, ako sú banky EXIM, boli presmerované prostredníctvom tzv. sprostredkovateľských bánk, ktoré sú zodpovedné za každodenné vykonávanie vyplácania a splácania úverov. Tieto sprostredkovateľské banky boli indonézske pobočky čínskych bánk, na ktoré sa vzťahujú indonézske právne predpisy v oblasti bankovníctva a ktoré sa nachádzajú na území Indonézie.

(753) Pokiaľ ide o akcionárske úvery, Komisia zistila, že v zmluvách o úvere v prípade takýchto úverov sa osobitne spomínalo „predkladanie pravidelných správ banke Bank of Indonesia, ministerstvu financií a tímu pre zahraničné komerčné úvery (Tim Pinjaman Komersial Luar Negeri alebo ‚PKLN')“. PKLN bol založený podľa prezidentského dekrétu č. 39 z roku 1991 o koordinácii riadenia zahraničných komerčných úverov (ďalej len „prezidentský dekrét č. 39“) ([191]) a tvoria ho zástupcovia z rôznych ministerstiev, ako aj z banky Bank of Indonesia. Podľa článku 2

([191]) Prezidentský dekrét č. 39 z roku 1991 o koordinácii riadenia zahraničných komerčných úverov zo 4. septembra 1991.

uvedeného dekrétu úvery patriace do oblasti pôsobnosti PKLN musia byť schválené tímom, podliehajú požiadavkám na pravidelné podávanie správ na účely ich realizácie a PKLN ich dôkladne monitoruje. Okrem toho sa v článku 6 o rozsahu pôsobnosti uvedeného právneho predpisu spresňuje, že úvery, ktoré patria do oblasti pôsobnosti tímu, sú výlučne úvery „súvisiace s rozvojovými projektmi“, čo potvrdzuje, že tejto kontrole a monitorovaniu podliehajú len úvery spojené so špeciálnymi rozvojovými projektmi, ako je projekt Morowali.

(754) Hoci prezidentský dekrét č. 39 bol v júli 2020 zrušený prezidentským nariadením č. 82 z roku 2020 o riadiacom výbore pre pandémiu COVID-19 a obnovu národného hospodárstva, v uvedenom novom nariadení sa takisto stanovilo, že vykonávanie povinností a funkcií tímu PKLN podľa zrušeného prezidentského dekrétu č. 39 bude ďalej uskutočňovať ministerstvo financií. V praxi to tak skutočne je, ako vyplýva z príkladov monitorovacích návštev na mieste projektov PKLN uvedených na webovom sídle ministerstva financií ([192]).

(755) Komisia preto trvala na svojom stanovisku, že preferenčné financovanie z čínskych zdrojov bolo uznané a prijaté zo strany indonézskej vlády a že indonézska vláda bola v postavení zasiahnuť do finančného toku.

(756) Skupina IRNC Group spochybnila referenčnú hodnotu v prípade bankových úverov a tvrdila, že nie je podnikom začínajúcim s podnikaním, na ktorý sa vzťahuje veľmi vysoké riziko, keďže je súčasťou skupiny Tsingshan a má prospech zo svojich vyspelých výrobných techník a kľúčových technických a riadiacich pracovníkov. Okrem toho skupina IRNC Group poznamenala, že má mimoriadnu výhodu z hľadiska nákladov, keďže továreň je v blízkosti surovín, v dôsledku čoho sú ceny surovín a náklady na prepravu nízke.

(757) Komisia poznamenala, že je jej praxou vykonávať individuálne posúdenia spoločností v skupine a určiť buď jednotnú referenčnú hodnotu za celú skupinu na základe tohto posúdenia, alebo upraviť referenčnú hodnotu na základe špecifických okolností jednotlivých spoločností v skupine. Skutočnosť, že spoločnosť patrí do širšej skupiny, totiž nemá vplyv na to, že niektoré projekty realizované skupinou (ako napríklad zriadenie závodu) sú rizikovejšie ako iné. Ako sa zdôrazňuje v odôvodneniach 738 až 744, Komisia zohľadnila rôzne rizikové faktory, ako je povaha investície, t. j. na zelenej lúke, rozsah kapitálu potrebného na investíciu, riziká súvisiace s nadobudnutím aktív a materiálov, ako aj zvýšené vystavenie bánk rizikám, ktoré boli zdôraznené existenciou akcionárskych úverov a odpustením dlhu. Skupina IRNC Group neposkytla dodatočné dôkazy, ktoré by mohli zmeniť posúdenie Komisie týkajúce sa týchto faktorov. Napokon v každom prípade Komisia nebola v postavení posúdiť skupinu Tshingshan ako takú, keďže žiadna z materských spoločností v skupine nespolupracovala pri prešetrovaní.

4.6.2. *Úvery od akcionárov spoločnostiam skupiny IRNC Group*

(758) V období 2015 až 2019 poskytli materské spoločnosti skupiny IRNC Group sériu medzipodnikových úverov (spolu 13 úverov) rôznym spoločnostiam v skupine IRNC Group v celkovej výške 380 miliónov USD.

(759) Tieto úvery boli podriadené bankovým úverom. Prešetrovaním sa zistilo, že s výnimkou úverov poskytnutých spoločnosti GCNS, ako aj jedného úveru spoločnosti ITSS skupina IRNC a ostatné prepojené spoločnosti vôbec neplatili za tieto úvery úrokovú sadzbu. Okrem toho vo väčšine prípadov úvery nemali konečný dátum a spoločnosti skupiny IRNC Group nesplatili žiadny kapitál na nesplatené úvery. Materské spoločnosti však neprijali žiadne opatrenia na zodpovedajúcu úpravu úrokových sadzieb tak, aby odrážali skutočné riziko transakcií, ani nepožiadali o zaplatenie splatných súm.

(760) Komisia preto usúdila, že tieto úvery boli v skutočnosti rovnocenné dodatočným kapitálovým príspevkom materských spoločností. Samotné nazeranie na tieto úvery sa ďalej rozoberá v nasledujúcom oddiele o podpore kapitálových investícií.

([192]) https://www.djppr.kemenkeu.go.id/page/load/3265 a https://www.djppr.kemenkeu.go.id/page/load/2631 (online stav k 19. januáru 2022).

4.6.3. *Náklady na úverové linky*

(761) Účelom úverovej linky je stanoviť úverový limit, ktorý môže spoločnosť kedykoľvek použiť na financovanie svojej bežnej prevádzky, čím sa v prípade potreby flexibilne a okamžite sprístupní financovanie prevádzkového kapitálu. Komisia sa preto domnievala, že v zásade všetko krátkodobé financovanie spoločností zaradených do vzorky ako krátkodobé úvery, návrhy bankových akceptov atď. by malo byť kryté nástrojom úverových liniek.

4.6.3.1. Zistenia prešetrovania

(762) Komisia uviedla, že čínske finančné inštitúcie poskytli úverové linky skupine IRNC Group v súvislosti s poskytnutím financovania. Išlo o rámcové dohody, na základe ktorých banka umožňuje spoločnostiam zaradeným do vzorky využívať rôzne dlhové nástroje, ako sú úvery na prevádzkový kapitál, návrhy bankových akceptov a iné formy financovania obchodu do určitej maximálnej sumy.

(763) Ako sa uvádza v odôvodnení 760, všetko krátkodobé financovanie by malo byť kryté úverovou linkou. Komisia preto porovnala výšku úverových liniek dostupných spolupracujúcim spoločnostiam počas obdobia prešetrovania s výškou krátkodobého financovania, ktoré tieto spoločnosti použili počas toho istého obdobia, aby zistila, či všetko krátkodobé financovanie bolo kryté úverovou linkou. Keď výška krátkodobého financovania prekročila limit úverovej linky, Komisia zvýšila sumu existujúcej úverovej linky o sumu skutočne použitú vyvážajúcimi výrobcami nad tento limit úverovej linky.

(764) Za bežných okolností na trhu by úverové linky podliehali takzvanému zriaďovaciemu poplatku alebo poplatku za sprostredkovanie, ktorý by kompenzoval náklady alebo riziká na strane banky pri otvorení úverovej linky, ako aj poplatku za obnovenie, ktorý sa účtuje ročne za obnovenie platnosti úverových liniek. Komisia však zistila, že skupina IRNC Group čerpala výhodu z úverových liniek prevažne poskytnutých bezplatne. Prešetrovaným skupinám spoločností sa preto udelila výhoda v zmysle článku 6 písm. d) základného nariadenia.

4.6.3.2. Výpočet výšky subvencie

(765) V súlade s článkom 6 písm. d) bodom ii) základného nariadenia Komisia za výhodu poskytnutú príjemcom považovala rozdiel medzi sumou, ktorú zaplatili ako poplatok za otvorenie alebo obnovenie úverových liniek čínskymi finančnými inštitúciami, a sumou, ktorú by zaplatili za porovnateľnú komerčnú úverovú linku získanú za nedeformovanú trhovú sadzbu.

(766) Príslušná referenčná hodnota pre zriaďovací poplatok sa stanovila na 1,5 % a pre poplatok za obnovenie na 1,25 % na základe verejne dostupných údajov ([193]) a referenčných hodnôt použitých v predchádzajúcich prešetrovaniach ([194]).

(767) V zásade platí, že zriaďovací poplatok je splatný na základe paušálnej sumy v čase otvorenia novej úverovej linky a poplatok za obnovenie je splatný na základe paušálnej sumy v čase obnovenia existujúcej úverovej linky. Komisia však na účely výpočtu zohľadnila úverové linky, ktoré boli otvorené alebo obnovené pred obdobím prešetrovania, ale ktoré boli dostupné skupinám zaradeným do vzorky počas obdobia prešetrovania, ako aj úverové linky, ktoré boli otvorené počas obdobia prešetrovania. Komisia následne vypočítala výhodu na základe obdobia v rámci obdobia prešetrovania, počas ktorého bola úverová linka k dispozícii.

(768) Výška subvencie stanovená v rámci tejto schémy predstavovala v prípade skupiny IRNC Group 0,06 %.

4.6.4. *Podpora kapitálových investícií*

(769) Okrem priamych úverov a medzipodnikových úverov musela skupina IRNC Group pokryť svoje finančné potreby aj prostredníctvom kapitálových príspevkov.

([193]) Pozri https://www.barclays.co.uk/current-accounts/bank-account/overdrafts/overdraft-charges/ (online stav k 18. augustu 2021), poplatky za zrealizované prečerpania – *„prečerpania nad 15 000 GBP majú zriaďovací poplatok vo výške 1,5 % z dohodnutého limitu prečerpania a poplatok za obnovenie vo výške 1,5 %“*.

([194]) Pozri vec týkajúcu sa textílií zo sklenených vlákien, odôvodnenia 354 a 355.

(770) V predchádzajúcich prešetrovaniach sa zistilo, že na úrovni materských spoločností čínskych skupín boli poskytnuté značné subvencie na podporu zahraničných investícií v rámci iniciatívy BRI v podobe subvencií, preferenčného financovania a kapitálových injekcií. Bolo to tak najmä v prípade antisubvenčného prešetrovania týkajúceho sa pneumatík (ďalej len „vec týkajúca sa pneumatík“), ako aj v antisubvenčnom prešetrovaní týkajúcom sa textílií zo sklenených vlákien a prešetrovaní týkajúcom sa výrobkov z nekonečného sklenéného vlákna ([195]).

(771) V tejto súvislosti je relevantný tento právny rámec:

1. 13. päťročný plán rozvoja zahraničného obchodu, vydaný ministerstvom obchodu, 26. decembra 2016;

2. usmernenia Štátnej rady k podpore spolupráce v oblasti medzinárodnej výrobnej kapacity a výroby zariadení, vydané v roku 2015 (ďalej len „usmernenia“);

3. Made in China 2025, Štátna rada, 7. júla 2015.

4.6.4.1. Kapitálová injekcia z Fondu investičnej spolupráce medzi Čínou a združením ASEAN (ďalej len „CAF“)

(772) Prešetrovaním sa zistilo, že v októbri 2013 spoločnosť Reed International Ltd. nadobudla 24 % podiel v SMI, spoločnosti prepojenej so spoločnosťou IRNC.

(773) Reed International Ltd. je investičná spoločnosť vytvorená na osobitný účel, ktorá je v úplnom vlastníctve a pod úplnou kontrolou CAF. Ako sa uvádza vo výročnej správe spoločnosti IMIP za rok 2017, „Reed International Limited je osobitná investičná spoločnosť Fondu investičnej spolupráce medzi Čínou a združením ASEAN zriadená na účely investovania do projektu spoločnosti SMI“ ([196]). S cieľom určiť, či by sa CAF mohol považovať za verejný orgán, Komisia požiadala čínsku vládu o osobitné informácie týkajúce sa CAF. Keďže Komisia nedostala žiadnu odpoveď, napríklad o stanovách CAF, pri analýze tohto aspektu sa musela spoliehať na dostupné skutočnosti podľa článku 28 ods. 1 základného nariadenia.

(774) Podľa verejne dostupných informácií je CAF offshorový kvázištátny kapitálový fond denominovaný v USD. Je vlastnený a sponzorovaný niekoľkými štátom vlastnenými bankami a inými čínskymi finančnými inštitúciami [ako je Export-Import Bank of China (ďalej len „EXIM Bank“) a čínsky štátny investičný fond China Investment Corporation (ďalej len „CIC“), ktoré spolu vlastnia viac ako 76 % akcií CAF] ([197]). CAF podlieha vedeniu Štátnej rady ČĽR ([198]) a schvaľovaniu Národnou komisiou pre rozvoj a reformy. EXIM Bank a CIC spoločne založili súkromný kapitálový fond s hodnotou 1 miliarda USD. EXIM Bank a CIC individuálne investovali 300 miliónov USD do CAF. Ďalšími akcionármi sú Bank of China Group Investment Co., Ltd. a China Communications Construction Co., Ltd, dve čínske štátom vlastnené finančné inštitúcie ([199]). Generálny i výkonný riaditeľ spoločnosti pochádzajú z banky Exim Bank.

(775) Fond sa zameriava na investičné príležitosti v oblasti infraštruktúry, energetiky a prírodných zdrojov v krajinách združenia ASEAN ([200]). Medzi jeho cieľové investičné odvetvia patria najmä prírodné zdroje v odvetví železných a neželezných kovov ([201]).

(776) V máji 2010 Li Žuo-ku, prezident banky China EXIM Bank, uviedol, že CAF je „významnou inováciou v modeli financovania banky [China EXIM] Bank“ ([202]). Čínsky premiér Li Kche-čchiang 9. septembra 2013 uviedol, že CAF je súčasťou čínskej stratégie na prehĺbenie spolupráce medzi ČĽR a združením ASEAN. Premiér vo svojom prejave uviedol, že „Čína spustí nové kolo osobitných úverov, riadne využije Fond investičnej spolupráce medzi Čínou a združením ASEAN a s ostatnými stranami aktívne preskúma vytvorenie platformy na poskytovanie finančných prostriedkov v oblasti rozvoja infraštruktúry v Ázii na financovanie veľkých projektov“ ([203]).

([195]) Pozri oddiel 4.3.3 prešetrovania týkajúceho sa textílií zo sklenených vlákien.
([196]) Výročná správa spoločnosti IMIP za rok 2017, s. 84.
([197]) https://web.archive.org/web/20131029223637/http:/www.chinaeconomicreview.com/node/43071.
([198]) http://www.china-asean-fund.com/about-caf.php?slider1=1
([199]) https://business.sohu.com/20100524/n272300363.shtml.
([200]) http://www.china-asean-fund.com/about-caf.php?slider1=1.
([201]) http://www.china-asean-fund.com/about-caf.php?slider1=1.
([202]) https://business.sohu.com/20100524/n272300363.shtml.
([203]) http://eg.china-embassy.org/eng/rdwt/201309/201309/t20130915_7245108.htm.

(777) Okrem toho sa v bode 35 usmernení uvedených v odôvodnení 770 výslovne uvádza CAF ako nástroj na poskytovanie finančnej podpory v rámci iniciatívy BRI, a to takto: „V plnej miere budeme realizovať úlohu fondu Silk Road Fund, čínsko-afrického fondu, fondu Číny a združenia ASEAN a fondu China Overseas Investment Corporation. Prostredníctvom kapitálových investícií a dlhového financovania budeme aktívne podporovať medzinárodné projekty spolupráce v oblasti výrobnej kapacity a výroby zariadení. Domáce agentúry pre správu fondov súkromného kapitálu budeme nabádať na to, aby ‚prenikali na svetové trhy' a v plnej miere realizovali svoju úlohu pri podpore podnikov ‚otvárajúcich sa navonok' s cieľom uskutočniť investície na zelenej lúke, investície v oblasti fúzií a akvizícií atď.". Treba poznamenať, že na základe rovnakých dôkazov Komisia v prešetrovaní týkajúcom sa pneumatík zistila, že podobný fond (Silk Road Fund) je verejným orgánom ([204]).

(778) Napokon, ako sa uvádza v odôvodneniach 589 a 626, na samite medzi Indonéziou a Čínou 2. októbra 2013 podpísali zakladajúci akcionári spoločností IMIP, BDI a SDI za prítomnosti prezidentov Indonézie a Číny dohodu o investíciách a financovaní s CAF na rozvoj činností v parku Morowali ([205]). Kapitálová investícia CAF do spoločnosti SMI sa časovo presne zhoduje s podpisom uvedenej dohody a zodpovedá investícii na rozvoj činností v parku. Okrem toho, ako vyplýva z predchádzajúceho odôvodnenia, finančná podpora poskytnutá čínskou vládou prostredníctvom CAF môže zahŕňať buď kapitálové investície, alebo dlhové financovanie. Takáto kapitálová podpora by preto rovnako predstavovala preferenčné financovanie dohodnuté medzi Čínou a Indonéziou na základe rámca dvojstrannej spolupráce, ktoré sa pripísalo Indonézii z rovnakých dôvodov, ktoré už boli vysvetlené, a preto sa môže prideliť výrobkom vyvážaným z Indonézie.

(779) Napriek nedostatočnej spolupráci v súvislosti s týmto aspektom Komisia na základe verejne dostupných informácií dospela k záveru, že CAF možno považovať za verejný orgán v zmysle článku 3 a článku 2 písm. b) základného nariadenia, ktorý poskytuje finančný príspevok spoločnosti SMI. CAF je totiž vlastnený čínskou vládou a podlieha jej kontrole. Jeho činnosti riadi Štátna rada v súlade s politickými cieľmi stanovenými čínskou vládou, a fondu CAF bola teda zverená vládna právomoc.

(780) Komisia následne analyzovala, či sa finančným príspevkom od CAF poskytla výhoda skupine IRNC Group. Ako už bolo uvedené, Reed International Ltd je investičná spoločnosť vytvorená na osobitný účel, ktorá bola zriadená špecificky na investovanie do spoločnosti SMI, jednej zo spoločností skupiny IRNC Group. Podľa podmienok dohody o upísaní uzavretej s ostatnými akcionármi ([206]) mala spoločnosť Reed International Ltd predať svoje akcie späť ostatným akcionárom za rovnakú cenu päť až šesť rokov po počiatočnej investícii bez ohľadu na skutočnú trhovú hodnotu akcií. Okrem toho akcie nadobudnuté spoločnosťou Reed boli osobitné akcie s veľmi obmedzenými právami na správu. Už z týchto podmienok vyplýva, že na rozdiel od toho, čo by požadoval účastník trhu, spoločnosť Reed International Ltd neočakávala žiadny primeraný výnos z kúpy akcií a ani investor sa nesnažil o získanie akýchkoľvek práv na kontrolu. Operáciu teda nemožno považovať za uskutočnenú za trhových podmienok.

(781) Okrem toho sa prešetrovaním zistilo, že po období začatia podnikania sa investície do spoločnosti SMI stali menej rizikovými a finančná situácia spoločnosti sa upevnila. Hodnota jej akcií sa preto časom zvyšovala, to sa však neodrazilo v predajnej cene spoločnosti Reed International Ltd. To neodzrkadľuje racionálne správanie účastníka trhu za bežných trhových podmienok. Komisia preto na základe dôkazov v spise dospela k záveru, že finančným príspevkom od čínskej vlády prostredníctvom fondu CAF, ktorý konal ako verejný orgán, sa poskytla výhoda v zmysle článku 3 ods. 2 základného nariadenia.

4.6.4.2. Poskytovanie nepeňažného kapitálu za nižšiu než primeranú odplatu a akcionárskych úverov

(782) Všetky spoločnosti skupiny IRNC Group mali počas obdobia začatia podnikania prospech z nepeňažných kapitálových príspevkov v podobe výrobných zariadení.

([204]) Vec týkajúca sa textílií zo sklenených vlákien, odôvodnenie 775, vec týkajúca sa pneumatík, odôvodnenie 357.
([205]) http://www.china-asean-fund.com/sub-fund-3-detail.php?id=1.
([206]) Čínske materské spoločnosti sú súčasťou skupiny Tsingshan.

(783) Prešetrovaním sa totiž zistilo, že všetky stroje používané pri výrobnom procese skupiny IRNC Group boli dovezené od prepojených spoločností v Číne, ktoré neboli výrobcami zariadení. Komisia požiadala o faktúry súvisiace s nákupom zariadení od pôvodných výrobcov, ale z dôvodu nespolupráce čínskych materských spoločností neboli predložené, čo Komisii zabránilo overiť, či boli ceny nezávislé a či mali zariadenia pôvod skutočne v Číne, ako sa deklarovalo.

(784) Okrem toho mali prospech z akcionárskych úverov, ktoré boli rovnocenné kapitálovým injekciám, ako sa uvádza v odôvodnení 759.

(785) Keďže čínske materské spoločnosti poskytujúce predmetné zariadenia a akcionárske úvery, ako aj čínska vláda nepredložili žiadnu odpoveď, Komisia sa po uplatnení ustanovení článku 28 ods. 1 základného nariadenia musela pri svojich zisteniach týkajúcich sa nadobudnutia týchto zariadení a týchto akcionárskych úverov čiastočne spoliehať na dostupné skutočnosti. Komisia musela konkrétne použiť dostupné skutočnosti, aby identifikovala pôvod zariadení a zdroj financovania zariadení a úverov, ktoré čínske materské spoločnosti poskytli spoločnostiam skupiny IRNC Group.

(786) Komisia dospela k tomuto záveru na základe zistenia existencie jasného záväzku čínskych materských spoločností investovať do podporovaných odvetví v zahraničí. V tejto súvislosti, ako už bolo uvedené, sa skupina Tsingshan na svojom webovom sídle propaguje ako subjekt, ktorý „vždy plní národnú rozvojovú stratégiu globalizácie a aktívne reaguje na iniciatívu Jedno pásmo, jedna cesta“. Má dokonca osobitnú dcérsku spoločnosť, ktorá riadi jej zahraničné projekty: „Spoločnosť Eternal Tsingshan Group je jednou zo skupín riadiacich podniky typu subjekt v rámci predstavenstva spoločnosti Tsingshan Industry a zodpovedá za riadenie všetkých zahraničných projektov plánovaných predstavenstvom spoločnosti Tsingshan Industry. Doteraz spoločnosť Eternal Tsingshan Group dokončila medzinárodné strategické rozvrhnutie v Indonézii, Singapure, Indii, Spojených štátoch a iných krajinách a riadi viac ako 15 dcérskych spoločností/zastupiteľských kancelárií ([207])“.

(787) Okrem toho jednou z hlavných spoločností zapojených do poskytovania zariadení skupine IRNC Group bola Shanghai Dingxin Investment (Group) Co., Ltd. (ďalej len „skupina Dingxin“). Ide o jednu zo štyroch hlavných skupín spoločností v rámci predstavenstva spoločnosti Qingshan Industrial. Podľa webového sídla skupiny je hlavnou prednosťou spoločnosti Tsingshan Industrial podpora medzinárodných operácií. Skupina Dingxin takisto uviedla, že je zodpovedná najmä za riadenie zahraničných investičných projektov, vývoz mechanických a elektrických výrobkov a iných stavebných zariadení do parku Tsingshan v Indonézii.

(788) Všetky tieto zahraničné projekty zapadajú do širšieho kontextu čínskej politiky otvárania sa navonok („going out“). V tejto súvislosti predseda spoločnosti Tsingshan Holding Group napríklad uviedol: „Priemyselný park Tsingshan je najväčšou a najúspešnejšou čínskou investíciou v Indonézii a pojme výrobnú kapacitu presunutú z Číny. Z nášho hľadiska ide o veľký projekt s cieľom naplniť našu sociálnu zodpovednosť a odmeniť sa spoločnosti. Je dôležitý aj v záujme vykonávania iniciatívy Jedno pásmo, jedna cesta“ ([208]).

(789) Okrem toho sa v pláne Made in China 2025 identifikuje 10 strategických odvetví, ktoré okrem iného zahŕňajú progresívne materiály v železiarskom a oceliarskom odvetví. Pokiaľ ide o tieto kľúčové odvetvia, v pláne Made in China 2025 sa v kapitole 9 výslovne uvádza, že Čína:

a) „podporí podniky pri uskutočňovaní fúzií, kapitálových investícií a investícií rizikového kapitálu do zahraničia;

b) sa bude aktívne zúčastňovať na medzinárodnej priemyselnej spolupráci a podporovať ju a bude vykonávať hlavné strategické plány, ako je Hospodárske pásmo hodvábnej cesty a Námorná hodvábna cesta 21. storočia, s cieľom urýchliť budovanie prepojenej infraštruktúry s okolitými krajinami a úzku priemyselnú spoluprácu;

c) využije „otváranie sa“ pozdĺž hraníc a vybuduje niekoľko zahraničných výrobných parkov spolupráce v oprávnených krajinách;

d) podporí **zahraničný prenos zariadení s vyspelou technológiou**, pokrokových technológií a silného priemyslu“ (zvýraznenie bolo doplnené).

([207]) https://www.etsingshan.com/Art/Art_38/Art_38_69.aspx.
([208]) http://www.minmetals.com/english/News/201706/t20170626_226241.html.

(790) Okrem toho „usmernenia“ uvedené v odôvodnení 770 zahŕňajú oceľ ako prioritné odvetvie medzinárodnej spolupráce v oblasti výrobnej kapacity a výroby zariadení (pozri kapitolu 3, bod 7). Takisto sa v nich uvádza, že „sa podporuje prenikanie čínskych zariadení, technológií, služieb a noriem na svetové trhy“, a to najmä v týchto prioritných odvetviach. V kapitole 3 bode 8 sa dopĺňa, že výrobné lokality ocele sa musia budovať „v prioritných krajinách s priaznivými podmienkami z hľadiska zdrojov… a s rozsiahlym trhovým potenciálom prostredníctvom vývozu kompletných súborov zariadení…“. Napokon sa v bode 32, v ktorom sa uvádza zvýšená finančná podpora, spomínajú okrem iného tieto spôsoby podpory podnikov pri „prenikaní na svetové trhy“: „podpora podnikov ‚prenikajúcich na svetové trhy‘ zahraničnými aktívami a majetkovými podielmi ako zábezpekou na získanie úverov a iných práv na nerastné suroviny a na zlepšenie ich podnikovej finančnej spôsobilosti.“

(791) Inými slovami, poskytovanie akcionárskych úverov a zariadení čínskymi materskými spoločnosťami ich dcérskym spoločnostiam v Indonézii presne zodpovedá politickému cieľu čínskej vlády, ktorým je podpora projektov v oceliarskom priemysle v rámci iniciatívy BRI, a poskytovanie zahraničných aktív (v tomto prípade zariadení) sa považuje za prostriedok čínskej vlády na zvýšenie hodnoty zábezpeky v záujme zlepšenia celkovej finančnej spôsobilosti takýchto spoločností.

(792) V tejto súvislosti materské spoločnosti skupiny IRNC Group dostali od čínskej vlády finančný príspevok v podobe subvencií alebo preferenčného financovania na vykonávanie týchto politík vrátane financovania ich investícií v Indonézii na výrobu dotknutého výrobku. Vzhľadom na úplnú nespoluprácu týchto spoločností a čínskej vlády v tejto súvislosti Komisia nedokázala identifikovať skutočný zdroj financovania a podrobne doložiť, akým spôsobom sa takýto finančný príspevok poskytol. Na základe dostupných skutočností podľa článku 28 ods. 1 základného nariadenia a na základe všetkých uvedených dôkazov o financovaní projektov mimo Číny vrátane Indonézie v rámci iniciatívy BRI, ako aj na základe zistení vo veci týkajúcej sa pneumatík, v antisubvenčnom prešetrovaní týkajúcom sa textílií zo sklenených vlákien a prešetrovaní týkajúcom sa výrobkov z nekonečného skleneného vlákna však Komisia dospela k záveru, že čínske materské spoločnosti dostali finančný príspevok v podobe subvencií alebo preferenčného financovania, ktorý sa následne použil na poskytnutie akcionárskych úverov a nepeňažného kapitálu ich dcérskym spoločnostiam v snahe uľahčiť ich finančnú spôsobilosť a prevádzku v Indonézii. V tejto súvislosti sa výhoda zo subvencií či z preferenčných úverov, ktoré poskytli čínske materské spoločnosti, pridelila činnostiam dcérskych spoločností v Indonézii použitím medzipodnikových úverov s nulovou úrokovou sadzbou.

(793) Konkrétne vo veci týkajúcej sa pneumatík Komisia zistila, že financovanie poskytnuté v rámci iniciatívy BRI sa použilo na nákup akcií v skupine Pirelli a predstavovalo vývoznú subvenciu ([209]). V antisubvenčnom prešetrovaní týkajúcom sa textílií zo sklenených vlákien a prešetrovaní týkajúcom sa výrobkov z nekonečného skleneného vlákna Komisia dokázala napriek čiastočnej spolupráci vysledovať preferenčné financovanie s pôvodom v Číne a zosúladiť ho s financovaním, ktoré sa napokon poskytlo egyptským výrobným subjektom. V oboch prípadoch Komisia dokázala preukázať, že finančné príspevky poskytnuté materským spoločnostiam v Číne boli týmito materskými spoločnosťami úplne prevedené na príslušné zahraničné dcérske spoločnosti vo vyvážajúcich krajinách. V tomto prípade vzhľadom na úplnú nespoluprácu Komisia nedokáže posúdiť vysledovanie finančných prostriedkov, keďže nebola schopná nájsť tieto konkrétne finančné údaje vo verejnej sfére, a to aj napriek vyhľadávaniu v čínskych zdrojoch. Komisia preto musela vyvodiť úsudky na základe článku 28 ods. 1 na základe veci týkajúcej sa pneumatík, antisubvenčného prešetrovania týkajúceho sa textílií zo sklenených vlákien a prešetrovania týkajúceho sa výrobkov z nekonečného skleneného vlákna, ktoré majú veľmi podobnú situáciu ako tento prípad, pretože sa týkajú projektov financovaných v rámci iniciatívy BRI podľa presne toho istého vzorca. Antisubvenčné prešetrovanie týkajúce sa textílií zo sklenených vlákien a prešetrovanie týkajúce sa výrobkov z nekonečného skleneného vlákna majú okrem toho viacero podobných aspektov v tom zmysle, že Čína poskytovala preferenčné financovanie egyptským dcérskym spoločnostiam prostredníctvom svojej politiky a štátom vlastnených bánk v kontexte iniciatívy BRI a dvojstrannej spolupráce s egyptskou vládou. Ide o situácie analogické situácii v tomto prešetrovaní, v ktorom Čína poskytuje preferenčné financovanie prostredníctvom banky EXIM a iných štátom vlastnených komerčných bánk v rámci iniciatívy BRI na investičný projekt v Indonézii.

(794) Keďže čínske spoločnosti ani čínska vláda nepredložili žiadne dôkazy a na základe verejne dostupných dôkazov, konkrétne vo veci týkajúcej sa pneumatík, v antisubvenčnom prešetrovaní a prešetrovaní týkajúcom sa výrobkov z nekonečného skleneného vlákna, Komisia napokon dospela k záveru, že poskytnutie zariadení a akcionárskych úverov akcionármi je len ďalším prostriedkom financovania indonézskych dcérskych spoločností, a rozhodla sa ho napadnúť ako kapitálové injekcie podporované štátom s cieľom zriadiť a rozšíriť výrobné zariadenia skupiny IRNC Group v Indonézii. Takáto podpora by rovnako patrila do položiek dohodnutých medzi Čínou a Indonéziou na základe rámca dvojstrannej spolupráce, ktoré sa pripísali Indonézii z rovnakých dôvodov, ktoré už boli vysvetlené v predchádzajúcich odôvodneniach, a preto sa môže prideliť výrobkom vyvážaným z Indonézie.

([209]) Vec týkajúca sa pneumatík, odôvodnenia 405 a 416.

(795) Komisia následne analyzovala, či sa finančným príspevkom od čínskej vlády prostredníctvom čínskych materských spoločností poskytla výhoda skupine IRNC Group. Vzhľadom na nespoluprácu týchto spoločností musela Komisia znovu založiť svoje zistenia na ustanoveniach o dostupných skutočnostiach podľa článku 28 základného nariadenia. Z podmienok akcionárskych úverov (vrátane skutočnosti, že neboli účtované žiadne úroky) vyplýva, že čínske materské spoločnosti v plnej miere pridelili výhodu zo subvencií a z preferenčných úverov, ktoré dostali v Číne, svojim činnostiam v Indonézii.

(796) Pokiaľ ide o zariadenia, Komisia analyzovala, či boli predmetné zariadenia zakúpené za nezávislé trhové ceny, a to porovnaním s trhovými cenami podobných zariadení používaných v odvetví nehrdzavejúcej ocele. Na základe tejto analýzy Komisia zistila, že zariadenia boli poskytnuté s výraznou zľavou v porovnaní s cenami na medzinárodnom trhu za podobné reprezentatívne súbory výrobných zariadení pre valcovne na valcovanie za studena. Na základe dôkazov v spise a v súlade s článkom 28 ods. 1 základného nariadenia ([210]) Komisia dospela k záveru, že finančným príspevkom od čínskej vlády prostredníctvom čínskych materských spoločností sa poskytla výhoda v zmysle článku 3 ods. 2 základného nariadenia.

4.6.4.3. Výpočet výšky subvencie

(797) Pokiaľ ide o prvý bod, t. j. kapitálovú injekciu, ktorú poskytol CAF, výhoda sa vypočítala na základe primeranej miery návratnosti, t. j. čo by očakával trhový investor pri predaji akcií v čase ich kúpy. Na tento účel Komisia hľadala podobné transakcie v oceliarskom priemysle v posledných rokoch. Na základe výsledku 11 predajných transakcií oceliarskych spoločností v období 2006 až 2019 Komisia dospela k záveru, že primeraná cena za akcie v oceliarskej spoločnosti by bola osemnásobkom prevádzkového zisku.

(798) Výhoda sa preto vypočítala ako rozdiel medzi hodnotou 24 % podielu spoločnosti Reed Investment ocenenou na osemnásobok prevádzkového zisku spoločnosti SMI za rok 2018 po odpočítaní ceny zaplatenej spoločnosťou Reed Investment. Výhoda sa potom rozložila na obdobie prešetrovania uplatnením obdobia, počas ktorého sa akcie nesmeli vyplácať ani predávať, uvedeného v dohode o upísaní, t. j. 5,5 roka.

(799) Pokiaľ ide o druhý bod, t. j. poskytnutie zariadení za preferenčných podmienok, výhoda sa vypočítala ako rozdiel medzi kúpnou cenou zaplatenou spoločnosťami skupiny IRNC Group a trhovou cenou za porovnateľné nákupy zariadení. Komisia v tejto súvislosti preskúmala podobné nákupy reprezentatívnych súborov zariadení pre valcovne na valcovanie za studena v posledných rokoch na základe nákupných transakcií oceliarskych spoločností. Výsledná výhoda sa potom rozložila na obdobie prešetrovania na základe životnosti nakúpeného majetku.

(800) Pokiaľ ide o tretí bod, t. j. akcionárske úvery, keďže tieto úvery sa považovali za *de facto* kapitálovú injekciu, prostredníctvom ktorej čínske materské spoločnosti presmerovali prijaté subvencie a preferenčné úvery, Komisia sa rozhodla považovať nesplatené sumy týchto úverov počas obdobia prešetrovania za subvenciu. Poskytnutá výhoda sa stanovila na základe nesplatenej kapitálovej sumy úveru bez úrokov zaplatených počas obdobia prešetrovania (ak nejaké boli zaplatené). Keďže boli úvery jednoznačne previazané s dlhodobou investíciou, kapitálová suma úveru sa počas trvania úveru odpisovala a do úvahy sa vzala len suma pripadajúca na obdobie prešetrovania. Napokon sa výška výhody v prípade potreby ďalej upravila tak, aby sa v nej zohľadnil iba počet dní v rámci obdobia prešetrovania, počas ktorých úver trval.

(801) Takto stanovená výška subvencie na podporu kapitálových investícií predstavovala v prípade skupiny IRNC Group 6,02 %.

([210]) Vzhľadom na úplnú nespoluprácu čínskej vlády Komisia nemohla požiadať o potenciálne relevantné informácie o cenách podobných zariadení v Číne na stanovenie referenčných hodnôt na základe oficiálnych štatistík v Číne. Keďže Komisia nemohla nájsť žiadne informácie o cenách v Číne a neboli poskytnuté žiadne informácie o pôvode zariadení, Komisia sa rozhodla použiť ako náhradu kombináciu cien podobných zariadení z viacerých krajín.

4.6.4.4. Pripomienky ku konečnému poskytnutiu informácií

(802) Skupina IRNC Group sa sťažovala na nedostatočné poskytnutie informácií týkajúcich sa referenčnej hodnoty pre kapitálovú injekciu od CAF, keďže názvy spoločností v referenčnej hodnote boli vynechané a nič nenaznačovalo, či sa transakcie týkali osobitných akcií.

(803) Komisia usúdila, že zverejnením podrobných číselných údajov, povahy akcií a individuálnych názvov spoločností by sa odhalili dôverné informácie o transakciách uskutočnených konkrétnymi spoločnosťami. Namiesto toho Komisia poskytla zmysluplné zhrnutie údajov s indexovanými číselnými hodnotami a náznakom, že všetky transakcie uskutočnili spoločnosti v oceliarskom odvetví. Toto tvrdenie sa preto zamietlo.

(804) Združenie Eurofer poznamenalo, že referenčná hodnota sa vypočítala na základe prevádzkového zisku (príjmy pred započítaním úrokov, daní a amortizácie, ďalej len „EBITA"), ale zdá sa, že poskytnuté informácie o podobných transakciách v prípade oceliarskych spoločností sa vzťahovali na príjmy pred započítaním úrokov, daní, odpisov a amortizácie (ďalej len „EBITDA"). Hodnota EBITA je nižšia ako hodnota EBITDA. Ak teda Komisia uplatnila výpočet na základe EBITA, a nie EBITDA, na ktorý sa referenčná hodnota vzťahuje, výhoda v prípade spoločnosti SMI bola podhodnotená. Navrhovateľ vyzval Komisiu, aby výpočet prehodnotila.

(805) Finančné výkazy spoločnosti SMI neobsahujú samotné EBITDA. Komisia namiesto toho, aby sa snažila o prepočet EBITDA na základe dostupných údajov, v skutočnosti použila na výpočet výhody prevádzkový zisk spoločnosti SMI. Tento prístup sa považoval za opodstatnený a rozumný. V každom prípade po ďalšej analýze Komisia zistila, že prehodnotenie výpočtu by viedlo len k zanedbateľnej zmene menšej ako 0,1 %. Komisia preto trvala na svojom pôvodnom výpočte.

(806) Pokiaľ ide o poskytnutie nepeňažného kapitálu za nižšiu než primeranú odplatu, skupina IRNC Group uviedla, že spoločnosť IRNC doviezla len jednu jedinú linku na valcovanie za studena, a tvrdila, že zvyšné zariadenia nesúvisia s touto linkou na valcovanie za studena. Skupina IRNC Group tvrdila, že Komisia nevysvetlila, prečo boli výhody poskytnuté aj iným druhom zariadení.

(807) V tejto súvislosti Komisia najprv poznamenala, že register dlhodobého majetku veľkého výrobného závodu, akým je spoločnosť IRNC, pozostáva zo stoviek liniek. Komisia sa preto rozhodla vytvoriť vzorku reprezentatívnych súborov zariadení s cieľom určiť výhodu za celý závod. Linky na valcovanie za studena predstavovali podstatnú časť výrobného procesu spoločnosti IRNC, a preto sa výhoda v prípade týchto výrobných liniek môže považovať za reprezentatívnu za celý závod. Okrem toho Komisia vo svojom výpočte nepoužila len jeden jediný druh zariadenia, ale viacero druhov zariadení, ktoré sú súčasťou výrobnej linky, ako sú časti dvadsaťvalcovej reverzibilnej valcovacej stolice pracujúcej za studena, brúska, časť mostového žeriava, dielce na navíjanie, rezací stroj a iné. Toto tvrdenie sa preto zamietlo.

(808) Skupina IRNC Group takisto požiadala Komisiu, aby poskytla dodatočné informácie o metodike použitej na stanovenie referenčnej hodnoty pre nákupy strojov.

(809) V tejto súvislosti Komisia poznamenáva, že použitá referenčná hodnota bola upravená o podobnú výrobnú kapacitu, ako sú zariadenia spoločnosti IRNC, pôvod zariadení bol buď európsky, alebo americký a rok nákupu zariadení sa pohyboval v rokoch 2008 až 2020, t. j. pred zriadením závodu spoločnosti IRNC aj po jeho zriadení. Keďže v tomto časovom rozpätí sa nepodarilo odhaliť žiadne významné cenové rozdiely, Komisia dospela k záveru, že všetky nákupy v rámci tohto časového obdobia boli primeranou náhradou za nákupy spoločnosti IRNC.

(810) Skupina IRNC Group vo svojich pripomienkach k dodatočnému konečnému poskytnutiu informácií poznamenala, že dodatočné informácie poskytnuté Komisiou o referenčnej hodnote pre dovezené stroje sa týkajú referenčnej hodnoty mimo „krajiny dodávky alebo nákupu", na ktorú odkazuje článok 14 písm. d) Dohody o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach. Podľa skupiny IRNC Group by v tomto prípade „krajina dodávky alebo nákupu" mala byť Indonézia alebo Čína v súlade s Odvolacím orgánom vo veci USA – ihličnaté drevo IV ([211]). Podľa skupiny IRNC Group mala Komisia stanoviť, že súkromné ceny v Indonézii a Číne boli deformované pred tým, ako označila za referenčnú hodnotu európske alebo americké zariadenia.

([211]) Správa Odvolacieho orgánu, Spojené štáty americké – stanovenie konečného vyrovnávacieho cla na určité ihličnaté drevo z Kanady, WT/DS257/AB/R, prijatá 17. februára 2004, DSR 2004:II, s. 571, bod 90.

(811) Okrem toho skupina IRNC Group tvrdila, že aj za predpokladu, že Komisia bola oprávnená odmietnuť ceny v Indonézii a Číne, nevysvetlila, prečo si zvolila americké a európske ceny namiesto indických cien zariadení na valcovanie za studena vzhľadom na podobnú úroveň hospodárskeho rozvoja Indie a Indonézie.

(812) Komisia prinajmenšom mala primerane upraviť ceny tak, aby odrážali prevládajúce trhové podmienky v Číne alebo Indonézii.

(813) Pokiaľ ide o „krajinu dodávky alebo nákupu“ zariadení, Komisia poznamenala, že samotná skupina IRNC Group nekúpila žiadne zariadenia na domácom indonézskom trhu. Všetky zariadenia boli dovezené. Použitie Indonézie ako referencie by teda nebolo v súlade so skutkovou situáciou skupiny IRNC Group. Pokiaľ ide o Čínu, Komisia pripomína, že stroje boli dovezené od prepojených spoločností v Číne, ktoré neboli výrobcami zariadení. Komisia sa pokúsila určiť pôvod zariadení tak, že si vyžiadala faktúry od pôvodných výrobcov, ale z dôvodu nespolupráce čínskych materských spoločností to nebolo možné. Komisia sa preto v súvislosti so skutočnou krajinou pôvodu nákupov musela spoliehať na dostupné skutočnosti.

(814) Pokiaľ ide o dostupné skutočnosti, použitie údajov od indickej spoločnosti zaradenej do vzorky v tomto prípade nebolo možné. Od indických výrobcov sa nevyžadovali úplné údaje o zariadeniach v závode, pretože neboli potrebné na stanovenie subvencovania v rámci indických schém subvencovania. V dôsledku toho neboli v prípade jednej zo spoločností zaradených do vzorky k dispozícii žiadne relevantné údaje. V prípade druhej spoločnosti sa údaje považovali za nevhodné na použitie ako referenčná hodnota, pretože sa týkali medzipodnikových nákupov. Na druhej strane, Európa aj USA majú renomované odvetvie výroby oceliarenských zariadení a dodávatelia zahrnutí do referenčnej hodnoty predávali valcovacie stolice pracujúce za studena po celom svete, a to aj čínskym výrobcom ocele. Komisia preto usúdila, že takíto celosvetoví aktéri by sa mohli použiť ako primeraná náhrada, pokiaľ ide o nákup dovezených zariadení neznámeho pôvodu.

(815) Rovnaké zdôvodnenie napokon platí aj v prípade úpravy cien tak, aby odrážali prevládajúce trhové podmienky v Číne alebo Indonézii. Keďže neexistujú dôkazy o tom, že zariadenia boli obstarané na niektorom z týchto trhov, Komisia nepovažuje za potrebné vykonať akékoľvek ďalšie úpravy. Tieto tvrdenia sa preto zamietli.

(816) Pokiaľ ide o nespoluprácu prepojených spoločností v súvislosti s pôvodom zariadení, skupina IRNC Group tvrdila, že poskytla dostatočné informácie o strojoch dovezených od prepojených spoločností v Číne a že neexistujú žiadne dôkazy na podporu zistení Komisie v tejto súvislosti.

(817) Komisia s týmto tvrdením nesúhlasila. Ako sa uvádza v odôvodnení 782, stroje boli dovezené od prepojených spoločností v Číne, ktoré neboli výrobcami zariadení. Na rozdiel od toho, čo uviedla spoločnosť, Komisia si vyžiadala faktúry súvisiace s nákupom zariadení od pôvodných výrobcov prepojenými spoločnosťami, ale z dôvodu nespolupráce čínskych materských spoločností neboli predložené. Tieto informácie boli potrebné v rámci prešetrovania s cieľom stanoviť nezávislú hodnotu uvedených zariadení. Komisia preto zotrváva na svojom stanovisku, že neboli poskytnuté dostatočné informácie o zariadeniach dovezených od prepojených spoločností, a preto sa musela opierať o najlepšie dostupné skutočnosti.

(818) Pokiaľ ide o akcionárske úvery, skupina IRNC Group tvrdila, že Komisia nepreukázala, že čínska vláda poskytla finančný príspevok prostredníctvom čínskych materských spoločností alebo poskytla výhodu skupine IRNC. Podľa indonézskej vlády a skupiny IRNC Group sú akcionármi spoločnosti IRNC súkromné spoločnosti a Komisia nepreukázala, že skupina Tsingshan je verejný orgán alebo že je poverená čínskou vládou. Takisto pripomenula, že akcionárske úvery boli podriadené bankovým úverom z Číny, t. j. boli podmienkou získania bankových úverov. Podľa názoru skupiny IRNC Group, ak by akcionárske úvery pochádzali od čínskej vlády rovnako ako bankové úvery z Číny, podriadenosť by bola nelogická.

(819) Komisia pripomína, že keďže čínske materské spoločnosti poskytujúce predmetné akcionárske úvery ani čínska vláda nepredložili žiadnu odpoveď, Komisia sa pri svojich zisteniach týkajúcich sa týchto akcionárskych úverov musela čiastočne spoliehať na dostupné skutočnosti. Komisia musela konkrétne použiť dostupné skutočnosti, aby identifikovala zdroj financovania úverov, ktoré čínske materské spoločnosti poskytli spoločnostiam skupiny IRNC Group. Komisia v odôvodneniach 785 až 790 napokon konštatovala, že existuje jasný záväzok čínskych materských spoločností investovať do podporovaných odvetví v zahraničí a že poskytovanie týchto akcionárskych

úverov presne zodpovedá politickému cieľu čínskej vlády, ktorým je podpora projektov v oceliarskom priemysle v rámci iniciatívy BRI. Ako sa uvádza v odôvodnení 794, z podmienok akcionárskych úverov (vrátane skutočnosti, že nebol účtovaný žiadny úrok) vyplýva, že čínske materské spoločnosti v plnej miere pridelili výhodu zo subvencií a z preferenčných úverov, ktoré dostali v Číne, svojim činnostiam v Indonézii. Skutočnosť, že akcionármi spoločnosti IRNC sú súkromné spoločnosti, nie je v rozpore s týmito zisteniami. Rovnako ani skutočnosť, že akcionárske úvery sú podmienkou na získanie priamych bankových úverov od čínskych verejných orgánov, nie je v rozpore so zisteniami Komisie. Podľa názoru Komisie to poukazuje len na existenciu rôznych spôsobov poskytovania finančnej podpory a v skutočnosti to upevňuje tvrdenie Komisie, že medzi oboma druhmi úverov existuje silná súvislosť. Toto tvrdenie sa preto zamietlo.

(820) Skupina IRNC Group okrem toho tvrdila, že akcionársky úver od dvoch spoločností so sídlom v Hongkongu a Japonsku by nemal byť napadnutý, pretože sa nenachádzajú v Číne.

(821) Pokiaľ ide o úver od spoločnosti so sídlom v Hongkongu, Komisia poznamenala, že spoločnosť Luck Scenery nespolupracovala počas prešetrovania a že skupina IRNC Group po konečnom poskytnutí informácií nepredložila žiadne dodatočné dôkazy na podloženie svojho tvrdenia.

(822) Na druhej strane sa zistilo, že tvrdenie je v prípade japonskej spoločnosti opodstatnené. Na rozdiel od ostatných akcionárskych úverov boli v prípade tejto spoločnosti skutočne poskytnuté informácie, z ktorých vyplýva, že naozaj bola založená v Japonsku a mala japonských akcionárov. Na rozdiel od ostatných úverov sa nenašli žiadne prepojenia s čínskou vládou, čínskymi bankami, so skupinou Tsingshan ani s inými čínskymi zainteresovanými stranami. Komisia preto odstránila úvery tejto spoločnosti z výpočtu výhody.

(823) Pokiaľ ide o nespoluprácu akcionárov skupiny IRNC Group, skupina IRNC Group pripomenula, že Komisia by mala svoje závery založiť na najlepších dostupných skutočnostiach, a tvrdila, že dôkazy o nespolupráci nemôžu vyplývať z informácií, ktoré sa nikdy nevyžadovali a nemali by sa vyžadovať od skupiny IRNC Group, keďže nepatria do rozsahu tohto prešetrovania.

(824) Komisia poznamenala, že rozsah prešetrovania zahŕňal schémy subvencovania udelené v rámci dvojstrannej spolupráce medzi Čínou a Indonéziou. V bode 6 všeobecných pokynov sa takisto uvádza, že „[v] prípade, že prepojená spoločnosť získala nejaké výhody z prešetrovaných schém subvencovania, podrobnosti sa uvedú v súlade s otázkami v tomto dotazníku“. Ako sa vysvetľuje v odôvodnení 791, materské spoločnosti skupiny IRNC Group dostali od čínskej vlády finančný príspevok v podobe subvencií alebo preferenčného financovania na vykonávanie preferenčných politík čínskej vlády vrátane financovania ich investícií v Indonézii na výrobu dotknutého výrobku. Z tohto dôvodu boli akcionári spoločnosti IRNC, ako aj akcionári iných subjektov skupiny IRNC Group povinní poskytnúť vyplnené dotazníky. Okrem toho si Komisia počas prešetrovania vyžiadala osobitné informácie od všetkých materských spoločností a žiadny z čínskych akcionárov na tieto žiadosti neodpovedal. Tvrdenie bolo preto zamietnuté.

(825) Pokiaľ ide o výhodu, skupina IRNC Group poznamenala, že konečný dátum úverov akcionárov zodpovedá dátumu v prípade bankových úverov, keďže ich nemožno splatiť skôr ako bankové úvery. Skupina IRNC Group takisto objasnila, že akcionárske úvery sú zaúčtované ako pasíva a že spoločnostiam skupiny IRNC Group vznikajú úroky. Podľa názoru skupiny IRNC Group by preto Komisia nemala považovať nesplatené sumy všetkých akcionárskych úverov počas obdobia prešetrovania za subvenciu.

(826) V zmluvách o úvere sa skutočne stanovuje, že bankové úvery sa majú splatiť skôr ako akcionárske úvery. Na rozdiel od bankových úverov, ktoré majú jasný splátkový kalendár, však akcionárske úvery neuvádzajú žiadny harmonogram splácania po dátume splatnosti bankových úverov. Okrem toho, aj keby bol v účtovníctve spoločnosti zahrnutý úrok, nevyvracia to zistenia Komisie, že spoločnosť v praxi nemala žiadny skutočný výdavok peňažných prostriedkov a mohla voľne nakladať so všetkými svojimi likvidnými peňažnými prostriedkami, čím získala jasnú finančnú výhodu rovnocennú subvencii. Komisia preto trvala na svojom stanovisku.

4.7. **Poskytovanie uhlia za nižšiu než primeranú odplatu**

(827) Navrhovateľ tvrdil, že vyvážajúci výrobcovia mali prospech z lacného uhlia v dôsledku rôznych vládnych opatrení na domácom trhu s uhlím, najmä existencie maximálnej ceny na domácom trhu, povinnosti poskytnúť stanovenú časť produktov na domácom trhu a požiadavky akreditívu na predaj na vývoz. Tieto opatrenia mali slúžiť na zníženie cien uhlia na domácom trhu a poskytla sa nimi výhoda používateľom uhlia vrátane odvetvia nehrdzavejúcej ocele. Prešetrovaním sa však zistilo, že údajné opatrenia jednotlivo ani spoločne nemali údajný účinok.

(828) Z prešetrovania vyplynulo, že maximálna cena na domácom trhu sa nevzťahovala na žiadnu výhodu vyvážajúcim výrobcom ani im ju neposkytla. Maximálna regulovaná cena energetického uhlia obmedzená na 70 USD za tonu sa vzťahovala len na elektrárne predávajúce energiu koncovým odberateľom („spoločnosti verejného záujmu“). Vyvážajúci výrobcovia a ich prepojení dodávatelia medziproduktov použili všetku elektrinu, ktorú si sami vyrobili, preto neboli „spoločnosťami verejného záujmu“ a nemali výhodu z obmedzenej ceny.

(829) Prešetrovaním sa tak nepodarilo zistiť, že vyvážajúci výrobcovia mali prospech z tejto subvencie.

4.8. **Poskytovanie pozemkov za nižšiu než primeranú odplatu**

4.8.1. *Podnet a schéma subvencovania*

(830) Navrhovateľ tvrdil, že spoločnosť IMIP presmerovala priamu podporu, ktorú dostala od indonézskej vlády poskytujúcej prostriedky v podobe pozemkov, vyvážajúcemu výrobcovi, s ktorým je spoločnosť IMIP prepojená. Podľa navrhovateľa sú nadobúdanie a rozvoj pozemkov a dohody o prenájme budov dôležitými prostriedkami, ktoré indonézska vláda poskytla spoločnosti IMIP, a teda prepojenému vyvážajúcemu výrobcovi.

4.8.2. *Právny základ*

(831) Podľa článkov 1 a 2 základného poľnohospodárskeho zákona č. 5 z roku 1960 (ďalej len „základný poľnohospodársky zákon“) sú všetky pozemky a prírodné zdroje v Indonézii považované za „dary od Boha“, ktoré sú „kontrolované štátom“. Toto „právo kontroly“ štátu, ktoré spočíva okrem iného v regulácii privlastňovania a využívania pozemkov, sa vykonáva s cieľom dosiahnuť „maximálny blahobyt ľudu“.

(832) Podľa článku 28 a článku 33 ods. 3 Ústavy Indonézskej republiky a základného poľnohospodárskeho zákona sú súkromné osoby oprávnené na vlastníctvo v podobe absolútneho vlastníctva pozemku (Hak milik). Okrem toho existuje niekoľko sekundárnych vlastníckych práv, ako napríklad právo na obchodné užívanie (Hak guna usaha, ďalej len „HGU“), užívacie právo (Hak pakai, takisto prekladané ako právo na kultiváciu) alebo právo na stavebné užívanie (Hak guna bangunan, ďalej len „HGB“, takisto prekladané ako stavebné právo). Stavebné právo zahŕňa právo užívať pozemok a stavať na ňom. Zatiaľ čo vlastníctvo je vyhradené len pre Indonézanov, HGU a HGB sú dostupné aj spoločnostiam v zahraničnom vlastníctve zapísaným v obchodnom registri v Indonézii. V praxi však tieto formálne práva naďalej existujú popri obyčajových nárokoch na držbu pôdy. Dôvodom je skutočnosť, že nie všetky pozemky v Indonézii sú úradne evidované, pretože členovia komunít riadiacich sa obyčajovým právom (Ulaiat) nie sú povinní evidovať svoje pozemky, a že dôkaz o právach k pozemku sa poskytuje príslušným osvedčením (Sertifikat) udeleným len v prípade pozemkov, ktoré už boli zaevidované. Osvedčenia sa líšia v závislosti od práva, ktoré priznávajú, a to: Sertifikat hak milik – „SHM“, na účely vlastníctva; Sertifikat hak guna usaha – „SHGU“, na účely obchodného užívania a Sertifikat hak guna bangunan – „SHGB“, na účely práva na stavebné užívanie.

(833) Ako sa vysvetľuje v príslušnom predchádzajúcom oddiele, park Morowali je priemyselný park, ktorý je v Indonézii zriadený v rámci osobitného označenia priemyselnej zóny. Pri spätnom vysledovaní právneho základu upravujúceho pozemky, na ktorých bol založený park Morowali, preto treba zohľadniť nielen právne predpisy týkajúce sa vlastníctva pôdy a priestorového plánovania, ale aj osobitné predpisy týkajúce sa priemyselných zón.

(834) Pokiaľ ide o vlastníctvo pôdy a priestorové plánovanie, právne predpisy, ktorými sa upravuje územie, na ktorom sa nachádza spoločnosť IMIP, zahŕňajú:

— základný poľnohospodársky zákon, ktorým sa zrušili predpisy týkajúce sa pozemkov platné pred tým, ako Indonézia získala nezávislosť, a ktorým sa stanovila súčasná úprava vlastníckych práv. Podobne ako právo na užívanie pozemkov v Čínskej ľudovej republike možno HGB nadobudnúť len na obmedzené obdobie. V Indonézii toto obdobie zodpovedá maximálne 30 rokom, ktoré možno ďalej predĺžiť o 20 rokov,

— nariadenie vlády č. 40 z roku 1996, ktorým sa upravuje prevod HGU, užívacích práv a HGB,

— nariadenie vlády č. 24 z roku 1997 o evidencii pozemkov, ktorým sa položili základy súčasných postupov evidencie a osvedčovania pozemkov,

— nariadenie vlády č. 26 z roku 2007 o priestorovej správe,

— nariadenie vlády č. 26 z roku 2008 o národnom priestorovom pláne,

— nariadenie regentstva Morowali č. 10 z roku 2012 o priestorovom pláne regentstva Morowali na obdobie 2012 – 2032, v ktorom sa stanovuje priestorový plán pre regentstvo Morowali, t. j. menšiu územnú jednotku ako provincia, v ktorej sa nachádza spoločnosť IMIP,

— prezidentské nariadenie č. 17 z roku 2015 o národnej pozemkovej agentúre (Badan Pertanahan Nasional, ďalej len „BPN“), agentúre v rámci ministerstva poľnohospodárskych záležitostí a priestorového plánovania, ktoré určuje úlohu BPN a jej miestnych organizačných jednotiek v postupoch evidencie a osvedčovania pozemkov,

— nariadenie vlády č. 13 z roku 2017 o zmene nariadenia vlády č. 26 z roku 2008 o národnom priestorovom pláne,

— hlava nariadenia BPN č. 1 z roku 2018 o usmerneniach pre rozvoj regionálneho priestorového plánu na úrovni provincií, regentstiev a obcí, v ktorej sa stanovujú všeobecné ustanovenia na vypracovanie priestorového plánu na úrovni provincií, regentstiev a miestnych okresov,

— nariadenie regentstva Morowali č. 7 z roku 2019 o priestorovom pláne regentstva Morowali na obdobie 2019 – 2039 a

— články 34 až 47 nariadenia vlády č. 18 z roku 2021, ktorým sa v súvislosti s HGB nedávno doplnil základný poľnohospodársky zákon a nariadenie vlády č. 24 z roku 1997 o evidencii pozemkov, ktorými sa predlžuje trvanie HGB na 35 rokov, ktoré možno ďalej predĺžiť o 20 rokov.

(835) Okrem toho existujú dva právne predpisy, ktoré sú relevantné ako kontext, ale nie sú priamo uplatniteľné na park Morowali:

— zákon č. 2 z roku 2012 o verejnom obstarávaní pozemkov na rozvoj vo verejnom záujme, ktorý mal riešiť ťažkosti pri kúpe pozemkov vzniknuté v dôsledku zložitého systému vlastníckych práv pre projekty verejného záujmu. Spoločnosť IMIP aj indonézska vláda nezávisle od seba potvrdili, že zákon sa nevzťahuje na park Morowali, pretože sa vzťahuje len na 24 obchodných odvetví, ktoré nezahŕňajú činnosti spoločnosti IMIP. Zákon č. 2 z roku 2012 bol následne a čiastočne zmenený zákonom č. 11 z roku 2020 o vytváraní pracovných miest (ďalej len „súhrnný zákon“). Zákon č. 2 z roku 2012 bol vykonaný prezidentským nariadením č. 71 z roku 2012 o vykonávaní verejného obstarávania pozemkov na rozvoj vo verejnom záujme, ktoré bolo následne predmetom troch významných zmien, pričom posledná z nich sa zaviedla prezidentským nariadením č. 30 z roku 2015 o tretej zmene prezidentského nariadenia č. 71 z roku 2012, a

— prezidentské nariadenie č. 56 z roku 2017 o riešení sociálneho vplyvu v procese nadobúdania pozemkov v záujme národných strategických projektov, v prípade ktorého indonézska vláda zamietla, že sa uplatňuje na spoločnosť IMIP, keďže zákon sa vzťahuje len na obstarávanie pozemkov pre národné strategické projekty na pozemkoch, na ktorých obyvatelia nemôžu preukázať obyčajové ani vlastnícke práva. Cieľom zákona je teda zmierniť účinky ich vysídlenia. Na rozdiel od toho osoby žijúce na pozemku zakúpenom spoločnosťou IMIP boli schopné preukázať svoje obyčajové práva, ktoré ich oprávňovali na kompenzáciu.

(836) Pokiaľ ide o pravidlá regulácie priemyselných zón, relevantné sú tieto predpisy:

— nariadenie vlády č. 24 z roku 2009 o priemyselných zónach, platné v čase zriadenia spoločnosti IMIP. Medzi jeho ustanoveniami sa v článku 3 ods. 4 uvádza, že „[b]udovanie priemyselných zón v regentstve […] sa vykonáva v súlade s priestorovým plánovaním […] regentstva“. Okrem toho sa v článku 4 dopĺňa, že „[m]inistri, súvisiaci ministri a guvernéri a regenti/starostovia v súlade so svojimi príslušnými povinnosťami

a právomocami sú zodpovední za dosiahnutie cieľa vybudovania priemyselných zón“. Konkrétne podľa článku 5 ods. 2 písm. d) „[p]rávomoc [ministra] sa vykonáva: […] d) stanovením referenčnej ceny za predaj alebo prenájom pozemkov a/alebo priemyselných budov v priemyselných zónach na návrh národného tímu [priemyselné zóny]“ (Timnas-KI), zatiaľ čo podľa článku 6 písm. b) „[…] guvernéri alebo regenti/starosta zabezpečujú: […] b) zjednodušenie nadobúdania/nadobúdania pozemkov na ploche určenej na vybudovanie priemyselnej zóny“. Okrem toho sa v článku 10 stanovuje, že plocha priemyselnej zóny musí mať aspoň 50 ha, a v článkoch 13 a 14 sa stanovuje, že každá priemyselná zóna musí požiadať o licenciu na podnikanie v priemyselnej zóne po získaní hlavného schválenia. Napokon sa v článku 18 umožňuje spoločnostiam v priemyselných zónach, ktoré majú licenciu na podnikanie v priemyselnej zóne, získať HGB na zakúpenom a zastavanom pozemku, a rozdeliť toto HGB medzi pozemky, ktoré sa predali ďalej spoločnostiam v priemyselnej zóne,

— dohoda medzi indonézskou vládou a čínskou vládou o indonézsko-čínskych integrovaných priemyselných parkoch, podpísaná v Jakarte 2. októbra 2013 (pozri odôvodnenie 605),

— vyhláška ministra priemyslu o tíme spolupráce pre indonézsko-čínsku integrovanú priemyselnú zónu č. 432/M-IND/Kep/7/2014 z 22. júla 2014 (pozri odôvodnenie 638),

— nariadenie vlády č. 14 z roku 2015 o hlavnom pláne rozvoja národného priemyslu na roky 2015 – 2035, podľa ktorého sú jednou z hlavných infraštruktúr potrebných zo strany indonézskeho priemyslu pozemky pre priemyselné zóny. Poskytovanie priemyselných pozemkov v Indonézii sa uskutočňuje prostredníctvom rozvoja priemyselných oblastí, ktoré sa prekladajú aj ako oblasti určené pre priemysel alebo zóny s priemyselným označením. V rámci priemyselných oblastí sa určia pozemky na účely priemyselných zón a iné ako priemyselné pozemky. Účelom modelu priemyselných zón je: rozvoj pôdy s cieľom poskytnúť priemyselným odvetviam pozemky, ktoré sú pripravené na užívanie a/alebo pripravené na výstavbu, pričom sa zaručí, že práva k pozemkom a povolenia možno ľahko získať, a zabezpečí sa dostupnosť infraštruktúr a zariadení, ktoré potrebujú investori ([212]),

— spoločné vyhlásenie o posilnení komplexného strategického partnerstva medzi Čínskou ľudovou republikou a Indonézskou republikou z marca 2015 (pozri odôvodnenia 577 a 610) a

— nariadenie vlády č. 142 z roku 2015 (pozri odôvodnenie 632), ktorým sa nahradilo predchádzajúce nariadenie č. 24 z roku 2009, v ktorom sa vyžaduje, aby subjekt na to, aby mohol požiadať o licenciu na podnikanie v priemyselnej zóne, mal pozemkové osvedčenie (alebo vzdanie sa práv predchádzajúcich užívateľov) vzťahujúce sa na jeho pozemok. Spomedzi viacerých ustanovení nariadenia č. 142 sa v článku 4 písm. i) stanovuje: [Právomoci ministra sa vzťahujú na] „vypracovanie usmernení týkajúcich sa referenčnej predajnej ceny alebo prenájmu priemyselných blokov a/alebo budov v rámci priemyselnej zóny na základe návrhov výboru pre priemyselnú zónu“, v článku 45 ods. 1 sa stanovuje, že „vláda môže iniciovať budovanie priemyselných zón ako priemyselnej infraštruktúry v prípade, že súkromný sektor nemá záujem ani nie je schopný vybudovať priemyselnú zónu, a/alebo zrýchliť šírenie a dokonca aj rovnomerné rozloženie priemyselného rozvoja“. Článok 48 ods. 1 znie: „Vláda môže uskutočňovať obstarávanie pozemkov v súlade so zákonmi a s inými právnymi predpismi v oblasti obstarávania pozemkov.“

4.8.3. *Zistenia prešetrovania*

(837) Indonézska vláda poskytla spoločnosti IMIP, a teda jej prepojeným podnikom v skupine IRNC Group, v rámci dvojstrannej spolupráce s čínskou vládou pozemky za nižšiu než primeranú odplatu. Dohoda medzi indonézskou a čínskou vládou sa opierala o to, že Indonézia súhlasila so zriadením špeciálnej priemyselnej zóny v parku Morowali a zverením správy spoločnosti IMIP (pozri odôvodnenie 560 a nasl.). V rámci podmienok dohody medzi týmito vládami mala indonézska vláda uľahčiť obstarávanie a nadobúdanie pozemkov pre vyvážajúcich výrobcov založených v parku Morowali, a to konkrétne v súlade so spoločným vyhlásením z marca 2015 a nariadením č. 142 z roku 2015.

([212]) Indonézske ministerstvo priemyslu, Industry Facts and Figures (Fakty a čísla o priemysle), 2017, s. 34 – 35, https://kemenperin.go.id/majalah/11/facts-and-figures-industri-indonesia.

(838) Prešetrovaním sa zistilo, že indonézska vláda od roku 2013 uľahčovala získavanie potrebných pozemkov pre spoločnosť IMIP. Predmetné pozemky boli majetkom indonézskeho štátu. Spoločnosť IMIP sa s miestnymi orgánmi a s pomocou orgánov okresu Bahodopi dohodla na jedinej priemernej platbe za meter štvorcový ako kompenzácii pre osoby, ktoré v tom čase užívali pozemky.

(839) Z prešetrovania takisto vyplynulo, že nájomníci v parku Morowali vrátane skupiny IRNC Group mohli začať stavať svoje závody pred tým, ako získali zákonné osvedčenie na účely práva na stavebné užívanie, pretože indonézska vláda považovala spoločnosť IMIP za národný strategický projekt ([213]). V prípade niektorých pozemkov bolo dostupné zákonné osvedčenie počas obdobia prešetrovania, ktoré zodpovedalo buď plnému vlastníckemu právu, alebo HGB. Uznanie spoločnosti IMIP za národný strategický projekt poskytlo skupine IRNC Group formálne právne uistenie, že mohla začať s výstavbou na poskytnutom pozemku ešte pred získaním konečného vlastníckeho práva k pozemku. Okrem toho je všeobecne známe, že v Indonézii je riskantné kúpiť pozemok pre ťažkosti pri získavaní a preukazovaní vlastníckeho práva. Eliminovanie tohto rizika poskytuje plánovanej investícii rozhodujúcu výhodu.

(840) Indonézska vláda tvrdila, že prevod pozemkov na spoločnosť IMIP bol transakciou medzi súkromnými subjektmi. Toto tvrdenie nie je pravdivé. V skutočnosti bola vlastníkom pozemku indonézska vláda. Skutočnosť, že pozemok užívali dedinčania a že spoločnosť IMIP im zaplatila dohodnutú kompenzáciu s cieľom kúpiť pozemok, neznamená, že takáto transakcia je transakciou medzi dvoma súkromnými subjektmi.

(841) Komisia preto dospela k záveru, že indonézska vláda poskytla finančný príspevok priamo spoločnosti IMIP v podobe poskytnutia štátnych pozemkov v zmysle článku 3 ods. 1 písm. a) bodu iii) základného nariadenia.

4.8.4. *Výhoda*

(842) Tento finančný príspevok poskytuje výhodu, pretože spoločnosť IMIP jednoducho zaplatila kompenzáciu, ktorá bola vopred dohodnutá s miestnymi a okresnými úradníkmi indonézskej vlády za vzdanie sa užívania pozemku, ktorá nesúvisí so skutočnou hodnotou pozemku ani so žiadnymi trhovými úvahami. Skutočný vlastník práv k pozemku, t. j. indonézska vláda, nikdy nič neúčtoval spoločnosti IMIP za skutočnú hodnotu pozemku. Okrem toho neexistoval žiadny dokument, ktorý by preukazoval, že pozemok bol riadne ohodnotený. V skutočnosti sa v spise nachádzajú dôkazy o tom, že výška kompenzácie zaplatenej dedinčanom nesúvisela so skutočnou trhovou hodnotou pozemku a jeho potenciálom na využitie ako priemyselného pozemku.

4.8.5. *Špecifickosť*

(843) Podobne ako v prípade preferenčného financovania je táto schéma z rovnakých právnych dôvodov špecifická z hľadiska odvetvia aj regiónu.

4.8.6. *Výpočet výšky subvencie*

(844) S cieľom vypočítať výhodu, ktorú dostal vyvážajúci výrobca, Komisia pristúpila k určeniu referenčnej hodnoty za pozemky v danej krajine. Najvhodnejším prístupom v tejto fáze bolo porovnanie hodnoty zastavaného pozemku pripraveného na výstavbu závodu. Komisia však nemohla považovať poskytnutú kompenzáciu za porovnateľnú s trhovými cenami zaplatenými za pozemkové transakcie. Komisia preto zohľadnila len náklady na výstavbu, ktoré vznikli spoločnosti IMIP v súvislosti s premenou pozemku zakúpeného ako les a plantáž na pozemok pripravený na priemyselné použitie. Komisia porovnala tieto náklady s nezávislou hodnotiacou správou týkajúcou sa priemyselného pozemku vypracovanou pre spoločnosť Jindal Indonesia. Spoločnosť Jindal Indonesia sa nachádza v regentstve Gresik v provincii Východná Jáva a v hodnotiacej správe vypracovanej každých niekoľko rokov na účely účtovníctva a na žiadosť veriteľských bánk sa posúdila hodnota HGB, ktoré má spoločnosť Jindal Indonesia, a to okrem iného porovnaním s cenami transakcií týkajúcich sa HGB k zastavaným pozemkom v danej oblasti. Regentstvo Gresik vo Východnej Jáve je oblasť porovnateľná s regentstvom Morowali v Strednom Sulawesi, pretože má podobný HDP, a to pre prítomnosť priemyselného parku a z dôvodu, že obe sú vzdialené od hlavného mesta Jakarta, v ktorom sa ceny pozemkov výrazne líšia od zvyšku krajiny. Okrem toho hodnota v hodnotiacej správe spoločnosti Jindal Indonesia je konzervatívny odhad, keďže sa týka len HGB, zatiaľ čo, ako už bolo uvedené, skupina IRNC Group nadobudla od spoločnosti IMIP v rôznej miere HGB a plné vlastnícke práva (s vyššou hodnotou v porovnaní s HGB) k rôznym pozemkom.

([213]) Článok 38 ods. 4 a článok 39 ods. 1 písm. d) nariadenia 142 z roku 2015 o priemyselných zónach.

(845) Po prvé, pri výpočte sa hodnota v hodnotiacej správe vzťahovala na rok 2020. Preto bola upravená indexom spotrebiteľských cien (CPI) s cieľom získať hodnotu v každom roku, v ktorom skupina IRNC Group kúpila pozemok. Výška výhody sa stanovila odpočítaním kompenzácie zaplatenej spoločnosťou IMIP od zistenej výhody.

(846) Náklady spoločnosti IMIP na zastavanie pozemku v metroch štvorcových sa následne porovnali s hodnotou v hodnotiacej správe upravenou na príslušný rok, aby sa získala výhoda na meter štvorcový. Toto číslo sa potom vynásobilo plochou pozemku, ktorú v skutočnosti využívala každá zo spoločností skupiny IRNC Group, aby sa celková výhoda za skupinu pridelila každej zo spoločností v skupine.

(847) Potom sa výhoda rozložila na obdobie prešetrovania uplatnením hospodárskej životnosti pozemku, t. j. 30 rokov. Tento údaj zodpovedá trvaniu HGB v Indonézii. Celková získaná výhoda sa rozdelila na základe skutočného využitia na meter štvorcový každou spoločnosťou skupiny IRNC Group v parku Morowali.

(848) Z tejto schémy subvencovania mala výhodu len skupina IRNC Group. V prípade spoločnosti Jindal Stainless Indonesia nebola zistená žiadna výhoda, pretože pri začatí činnosti nadobudla už existujúci závod.

(849) Miera subvencie stanovená v súvislosti s touto subvenciou počas obdobia prešetrovania v prípade skupiny IRNC Group predstavuje:

Poskytovanie pozemkov za nižšiu než primeranú odplatu

Názov spoločnosti	Miera subvencie
IRNC Group	0,83 %

4.8.7. *Pripomienky ku konečnému poskytnutiu informácií*

(850) Indonézska vláda a skupina IRNC Group tvrdili, že Komisia nepredložila dôkazy o tom, že pozemky sú vlastníctvom indonézskeho štátu, a pripomenuli, že pozemky boli kúpené od súkromných osôb. Indonézska vláda objasnila, že túto skutočnosť osvedčila regionálna vláda, keďže pozemok nebol evidovaný na základe zmluvy o vlastníctve pozemku, ale že to neznamená, že kúpa bola dohodnutá s miestnymi orgánmi. Indonézska vláda tvrdila, že štát je zodpovedný len za správu vlastníckych práv k pozemku, čo zahŕňa osvedčenie prevodu vlastníctva až po evidenciu pozemku. Toto osvedčenie je len na účely pozemkovej správy. Obe strany ďalej tvrdili, že cena bola stanovená a dohodnutá medzi spoločnosťou IMIP a súkromnými vlastníkmi pozemkov, a indonézska vláda dodala, že predmetná transakcia bola predajná a nákupná transakcia, nie kompenzácia.

(851) V reakcii na to Komisia poznamenala, že pozemok na území, na ktorom bola zriadená spoločnosť IMIP, je štátny pozemok („Tanah Negara“) so štatútom bývalého pozemku Swapraja. Tento pojem sa vzťahuje na pozemky, ktoré pred tým, ako Indonézia získala nezávislosť, patrili miestnym sultanátom či kráľovstvám s určitým stupňom samosprávy. Po získaní nezávislosti si tieto oblasti a komunity riadiace sa obyčajovým právom, ktoré tam žijú, naďalej zachovali určitý stupeň poloautonómnosti.

(852) V základnom poľnohospodárskom zákone prijatom v roku 1960 sa stanovilo, že pozemok Swapraja možno do roku 1980 premeniť na súkromný pozemok. Ak k jeho premene na súkromný pozemok nedošlo, viedlo to k tomu, že po roku 1980 indonézska vláda získala právo spravovať a riadiť bývalý pozemok *Swapraja*, čím sa prakticky stal štátnym pozemkom. Keďže komunity riadiace sa obyčajovým právom nie sú povinné evidovať pozemky, táto zmena štatútu pozemku viedla k vzniku rozsiahlych plôch krajiny, na ktorých nie sú pozemky evidované. Absencia evidencie znamená, že členovia komunít riadiacich sa obyčajovým právom, ktorí tam žijú, nemajú osvedčenie, ktoré by preukazovalo ich práva k pozemku, na ktorom žijú. Táto situácia nebráni členom komunít riadiacich sa obyčajovým právom, aby preukázali, že pozemok využívajú podľa obyčajového práva.

(853) Práva komunít riadiacich sa obyčajovým právom, aj keď sú uznané, však stále existujú súbežne s právom indonézskej vlády spravovať a riadiť bývalé pozemky *Swapraja*. Pozemok prevedený na spoločnosť IMIP bol v skutočnosti jasne označený ako štátny pozemok (Tanah Negara). V článku 1 ods. 3 nariadenia vlády Indonézskej republiky č. 24 z roku 1997 o evidencii pozemkov sa totiž jasne uvádza: „Štátny pozemok (tanah negara) alebo pozemok **priamo kontrolovaný** štátom je pozemok, ktorý **nie je** vlastnený podľa určitého práva k pozemku.“

(854) V dôsledku toho sa členovia komunít riadiacich sa obyčajovým právom môžu vzdať svojho využívania pozemku podľa obyčajového práva a dostať za to kompenzáciu, ale právo na samotný predaj/prevedenie pozemku si ponecháva sama indonézska vláda. Indonézska vláda tak musela transakciu odsúhlasiť.

(855) Okrem toho sa v článku 43 poľnohospodárskeho zákona z roku 1960 stanovuje: „Pokiaľ ide o pozemky priamo kontrolované štátom, užívacie právo môže byť prevedené na inú stranu len so súhlasom oprávneného úradníka.“ Na základe toho Komisia dospela k záveru, že rozhodnutie o tom, či sa pozemok prevedie na spoločnosť IMIP alebo nie, prislúchalo indonézskej vláde.

(856) V súvislosti so zriadením spoločnosti IMIP indonézska vláda aktívne zasiahla niekoľkými spôsobmi s cieľom obstarať pozemok pre spoločnosť IMIP v súlade s článkom 48 ods. 1 a článkom 45 ods. 1 nariadenia 142 z roku 2015.

(857) Po prvé, indonézska vláda zmenila priestorové plánovanie oblasti Morowali a zmenila účel pozemku z poľnohospodárskeho pozemku na priemyselný pozemok, ktorý konkrétnejšie súvisel s projektom v oblasti niklu. V článku 28 nariadenia regentstva Morowali č. 10 z roku 2012 sa za oblasť ťažby niklu označil okres Bahodopi, t. j. menšia územná jednotka ako regentstvo, v ktorej sa nachádza spoločnosť IMIP. Okrem toho v článku 29 toho istého nariadenia regentstva Morowali sa okres Bahodopi označil aj za priemyselnú oblasť „na základe ťažby surovín“. Všeobecnejšie sa v ňom uvádza, že regentstvo Morowali identifikovalo „veľkú priemyselnú oblasť v okrese Bahodopi“ ako „strategickú oblasť regentstva z hľadiska využívania prírodných zdrojov“ (článok 37). Napokon v článku 9 toho istého nariadenia regentstva Morowali sa okres Bahodopi identifikoval ako oblasť, v ktorej sa nachádza osobitný ťažobný prístavný terminál. Táto zmena účelu používania nenechala dedinčanom inú možnosť, ako vzdať sa svojho práva obývať a užívať svoje pozemky, pretože ich už nemohli naďalej využívať na poľnohospodárske činnosti.

(858) Po druhé, spoločnosť IMIP kontaktovala miestne orgány v danej oblasti, t. j. starostov dedín nachádzajúcich sa v oblasti, a dohodla sa s nimi na kompenzácii, ktorá sa má poskytnúť osobám označeným vedúcimi predstaviteľmi dedím za užívateľov pozemkov v danej oblasti. V tomto procese treba zdôrazniť tri prvky: i) spoločnosť IMIP sa dohodla na kompenzácii s vedúcimi predstaviteľmi dedín aj s pomocou úradníkov indonézskej vlády z okresu Bahodopi, pretože zo zmlúv vyplýva, že neskôr boli svedkami transakcie a osvedčili užívanie a z toho vyplývajúce právo na kompenzáciu pre dedinčanov; ii) všetky pozemky, ktorých užívatelia boli označení vedúcimi predstaviteľmi dedín, majú viac-menej rovnakú plochu (každý približne 20 000 metrov štvorcových) a iii) kompenzácie v zmluvách sú v skutočnosti jedinou priemernou cenou za meter štvorcový, pričom nie sú vymedzené indonézskym slovom „cena“ (Harga), ale indonézskym slovom „kompenzácia“ (Ganti rugi).

(859) Dôkazy svedčia o tom, že proces nákupu pozemkov uskutočnený spoločnosťou IMIP bol v skutočnosti procesom, v rámci ktorého štát poskytol pozemok spoločnosti IMIP bez akejkoľvek odplaty, len s požiadavkou zaplatiť dohodnutú kompenzáciu dedinčanom. Spoločnosť IMIP sa s miestnymi orgánmi a s pomocou orgánov okresu Bahodopi dohodla na jedinej priemernej kompenzácii za meter štvorcový pre osoby, ktoré vlastnili pozemky. Právo na kompenzáciu miestny a okresný orgán uznal potvrdením stáleho užívania pozemku bez formálneho vlastníctva.

(860) Na tomto základe sa tvrdenia indonézskej vlády a skupiny IRNC zamietajú.

(861) Indonézska vláda a skupina IRNC Group takisto tvrdili, že uplatnená referenčná hodnota sa týkala zastavaných pozemkov, zatiaľ čo pozemok, ktorý nadobudla spoločnosť IMIP, pozostával z lesov a plantáží.

(862) Komisia skutočne použila referenčnú hodnotu pre zastavané pozemky. Na strane spoločnosti IMIP však Komisia zahrnula do výpočtu pôvodné náklady na pozemok, ku ktorým pripočítala náklady na výstavbu v prípade tohto pozemku podľa údajov nahlásených samotnou spoločnosťou IMIP. Komisia teda porovnala náklady na zastavaný pozemok v prípade spoločnosti IMIP s verejne dostupnými nákladmi na zastavané pozemky. Toto tvrdenie bolo preto zamietnuté.

(863) Skupina IRNC Group napokon spochybnila úpravu referenčnej hodnoty na základe CPI, keďže pozemky sú kapitálovým majetkom, nie spotrebným tovarom, a preto CPI nezahŕňa ceny pozemkov.

(864) Komisia s týmto tvrdením nesúhlasila. CPI je vhodným ukazovateľom celkovej cenovej inflácie v celom hospodárstve, a to aj vo vzťahu k cenám pozemkov. CPI totiž obsahuje okrem iných faktorov ceny nájomného, ktoré sú vhodným ukazovateľom vývoja cien pozemkov a nehnuteľností. Toto tvrdenie sa preto zamietlo.

4.9. **Poskytovanie odpadu z nehrdzavejúcej ocele za nižšiu než primeranú odplatu**

(865) Prešetrovaním sa zistilo, že vyvážajúci výrobcovia nenakupovali odpad z nehrdzavejúcej ocele. Komisia preto dospela k záveru, že túto schému netreba ďalej prešetrovať.

4.10. **Poskytovanie elektriny za nižšiu než primeranú odplatu**

(866) Prešetrovaním sa zistilo, že jeden vyvážajúci výrobca vyrábal vlastnú elektrinu a druhý ju kupoval za trhové ceny. Preto im nebola poskytnutá žiadna subvencia v súvislosti s dodávaním energie a neexistovalo žiadne poskytovanie napadnuteľných subvencií na dodávanie energie.

4.11. **Poskytovanie plynu za nižšiu než primeranú odplatu**

(867) Prešetrovaním sa zistilo, že jeden vyvážajúci výrobca nenakupoval plyn, zatiaľ čo ďalší nakupoval plyn za trhové ceny. Preto im nebola poskytnutá žiadna subvencia v súvislosti s dodávaním energie a neexistovalo žiadne poskytovanie napadnuteľných subvencií na dodávanie energie.

4.12. **Ušlé alebo nevybrané príjmy vlády, ktoré sú inak splatné**

4.12.1. *Daňové prázdniny vzťahujúce sa na daň z príjmov*

(868) Navrhovateľ tvrdí, že indonézska vláda poskytuje daňové prázdniny daňovníkom podliehajúcim dani z príjmov právnických osôb, ktorí uskutočňujú investície do tzv. priekopníckych odvetví. Navrhovateľ uviedol, že pojem „priekopnícke odvetvia“ sa v príslušnom predpise vymedzuje ako „odvetvia, ktoré sa vyznačujú veľkou prepojenosťou, vytváraním pridanej hodnoty a vysokou mierou externalít, zavádzaním nových technológií a ktoré majú strategickú hodnotu pre národné hospodárstvo“. Medzi tieto priekopnícke odvetvia patria okrem iných oceliarske a neoceliarske dodávateľské odvetvia výroby základných kovov.

a) *Právny základ*

(869) Právnym základom tohto programu je nariadenie ministerstva financií č. 150/PMK.010/2018 (ďalej len „nariadenie ministerstva financií č. 150/2018“) o správe odpočtu dane z príjmov právnických osôb. Program sa v roku 2020 obnovil nariadením ministerstva financií č. 130/2020.

b) *Zistenia prešetrovania*

(870) Komisia zistila, že Generálne riaditeľstvo pre dane 9. augusta 2019 poskytlo spoločnosti IRNC daňovú výhodu, ktorá umožňuje zníženie čistého zdaniteľného príjmu v prípade výrobkov z feroniklovej zliatiny o 100 % na sedem rokov a o 50 % na ďalšie dva roky.

(871) Ďalšie subjekty, ktoré sú súčasťou skupiny IRNC Group a ktoré vlastnia závod na výrobu feroniklovej zliatiny, túto schému nevyužili.

(872) Spoločnosť IRNC vysvetlila, že tento program sa uplatňoval len na jeden z jej závodov, t. j. závod na výrobu feroniklovej zliatiny. Spoločnosť IRNC predložila rozhodnutie generálneho riaditeľa pre dane č. KEP-161/PJ/2020, ktorým sa stanovilo uplatnenie odpočtu dane z príjmov právnických osôb v prípade jej závodu na výrobu feroniklovej zliatiny.

(873) Táto schéma je dostupná pre daňovníkov podliehajúcich dani z príjmov právnických osôb, ktorí uskutočňujú nové investície do „priekopníckych odvetví“. Podľa článku 1 nariadenia ministerstva financií č. 150/2018 „priekopnícke odvetvia“ sú odvetvia, ktoré sa vyznačujú veľkou prepojenosťou, vytváraním pridanej hodnoty a vysokou mierou externalít, zavádzaním nových technológií a ktoré majú strategickú hodnotu pre národné hospodárstvo. Podľa nariadenia ministerstva financií č. 150/2018 medzi priekopnícke odvetvia patrí okrem iného dodávateľské odvetvie výroby základných kovov: i) oceliarske alebo ii) neoceliarske, a to vrátane zariadení na spracovanie derivátov z integrovanej výroby alebo bez takýchto zariadení.

(874) Aby mohli daňovníci využiť zníženie dane z príjmov, musia: 1. mať štatút indonézskej právnickej osoby; 2. uskutočniť investície, ktoré sú novými investíciami a ktorým nebolo udelené/zamietnuté zníženie dane z príjmov právnických osôb; 3. investície sa musia uskutočniť do priemyslu, ktorý sa posudzuje ako „priekopnícke odvetvie“; 4. nové investície musia byť vo výške najmenej 100 miliárd IDR a 5. daňovník spĺňa pomer dlhu k vlastnému imaniu, ktorý je stanovený v nariadení.

c) *Záver*

(875) Komisia usúdila, že táto schéma predstavuje subvenciu v zmysle článku 3 ods. 1 písm. a) bodu ii) a článku 3 ods. 2 základného nariadenia vzhľadom na finančný príspevok v podobe ušlých príjmov indonézskej vlády, ktorým sa poskytuje výhoda dotknutej spoločnosti. Výhoda pre príjemcov sa rovná daňovej úspore.

(876) Schéma je špecifická, pretože je dostupná len pre určité spoločnosti pôsobiace v niektorých sektoroch, ktoré sa posudzujú ako „priekopnícke odvetvia“, v súlade s článkom 4 ods. 2 písm. a) základného nariadenia.

d) *Výpočet výšky subvencie*

(877) Výška napadnuteľnej subvencie sa vypočítala podľa výhody poskytnutej príjemcom počas obdobia prešetrovania. Táto výhoda sa vypočítala ako rozdiel medzi daňou z príjmov splatnou pri neexistencii odpočtu dane z príjmov a odvedenou daňou z príjmov počas obdobia prešetrovania.

(878) Miera subvencie v rámci tejto konkrétnej schémy bola pre skupinu IRNC Group stanovená vo výške 1,65 %.

4.12.2. *Úľava na dani z príjmov*

(879) Navrhovateľ v podnete sa uvádzal, že prostredníctvom tejto schémy sa udeľujú úľavy na dani z príjmov pre investície v určitých oblastiach obchodu alebo určitom regióne na podporu priamych zahraničných a domácich investícií v Indonézii.

a) *Právny základ*

(880) Táto schéma je založená na nariadení ministerstva financií č. 89/PMK.010/2015 ([214]) o postupoch pri poskytovaní úľav na dani z príjmov pre investície v určitých oblastiach obchodu a/alebo určitých regiónoch, prevode aktív a sankciách pre domácich daňovníkov, ktorým sa udelili úľavy na dani z príjmov.

b) *Zistenia prešetrovania*

(881) Aby príjemcovia mohli využívať výhody schémy, museli predložiť investičný plán vrátane podrobností o investíciách a celkovej výšky investícií, ktorý podlieha schváleniu a monitorovaniu zo strany indonézskej vlády.

(882) Prešetrovaním sa zistilo, že spoločnosť SMI, prepojený podnik spoločnosti IRNC, ktorý jej poskytuje suroviny na výrobu plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena, využila výhody tejto schémy. Spoločnosť SMI získala 24. júla 2017 úľavu na dani pre konkrétne kapitálové investície a/alebo konkrétnu oblasť zariadenia na základe písomného rozhodnutia ministerstva financií č. 170/KM.3/2017 o predaji nehrdzavejúcej ocele, keďže spoločnosť 31. augusta 2018 komerčne vyrábala nehrdzavejúcu oceľ. Na základe uvedeného rozhodnutia je spoločnosť okrem iného oprávnená: a) získať zníženie čistého zdaniteľného príjmu o 30 % z investície do hmotných aktív vrátane pozemkov, ktoré sa používajú na hlavné podnikanie spoločnosti, a účtovať na obdobie šiestich rokov podiel 5 % ročne vypočítaný od začiatku hospodárskej činnosti spoločnosti a b) zrýchliť odpisovanie hmotného aktíva získaného v súvislosti s novou kapitálovou investíciou a/alebo expanziou obdobím životnosti a kvótou odpisovania.

c) *Záver*

(883) Komisia usúdila, že táto schéma predstavuje subvenciu v zmysle článku 3 ods. 1 písm. a) bodu ii) a článku 3 ods. 2 základného nariadenia vzhľadom na finančný príspevok v podobe ušlých príjmov indonézskej vlády, ktorým sa poskytuje výhoda dotknutej spoločnosti. Výhoda pre príjemcov sa rovná daňovej úspore.

(884) So zreteľom na uvedené skutočnosti Komisia preto usúdila, že prostredníctvom tejto schémy sa poskytuje výhoda vyvážajúcemu výrobcovi, pretože je uvedený do lepšej finančnej pozície, než by sa nachádzal v prípade neexistencie tejto schémy. Pri neexistencii schémy by v skutočnosti odvádzal dodatočnú daň z príjmov.

([214]) https://www.kemenkeu.go.id/media/6702/regulation-of-minister-of-finance-of-the-republic-of-indonesia-number-89-pmk010-2015.pdf.

(885) Schéma je špecifická, pretože je dostupná len pre určité spoločnosti v závislosti od ich hospodárskych činností v súlade s článkom 4 ods. 2 písm. a) základného nariadenia.

d) *Výpočet výšky subvencie*

(886) Výška napadnuteľnej subvencie sa vypočítala podľa výhody poskytnutej príjemcom počas obdobia prešetrovania. Táto výhoda sa vypočítala ako rozdiel medzi daňou z príjmov splatnou pri neexistencii odpočtu dane z príjmov a odvedenou daňou z príjmov počas obdobia prešetrovania.

(887) Miera subvencie v rámci tejto konkrétnej schémy bola pre skupinu IRNC Group stanovená vo výške 0,06 %.

4.12.3. *Oslobodenie strojov od dovozného cla*

4.12.3.1. Na výstavbu výrobných zariadení

(888) Týmto programom sa poskytuje oslobodenie od dovozného cla na dovoz strojov a zariadení používaných pri výstavbe výrobných zariadení.

a) *Právny základ*

(889) Nariadenie ministerstva financií 176/PMK.011/2009 o oslobodení dovozu strojov, tovaru a materiálov na založenie alebo rozvoj priemyslu od dovozného cla v rámci investícií, zmenené nariadením ministerstva financií č. 76/PMK.011/2012 a nariadením ministerstva financií č. 188/PMK.010/2015.

(890) Podľa článku 2 ods. 3 nariadenia 176/2009 sa môže oslobodenie udeliť na nákup strojov, tovaru a materiálov, ktoré: nie sú vyrábané na domácom trhu, nie sú vyrábané na domácom trhu, ale nespĺňajú požadované špecifikácie alebo sa vyrábajú na domácom trhu, ale v nedostatočnom počte.

b) *Zistenia prešetrovania*

(891) Prešetrovaním sa zistilo, že spoločnosť IRNC a štyri prepojené podniky (GCNS, ITSS, SMI a ITS) využili oslobodenie od dovozného cla na dovoz strojov počas fázy výstavby závodov do začiatku výroby. V dôsledku toho sa neodviedli dovozné clá za stroje dovezené počas príslušných období výstavby týchto závodov.

(892) Aby spoločnosť mohla využívať túto výnimku, musela získať potvrdenie od miestneho orgánu zodpovedného za daný projekt a predložiť ho miestnemu colnému orgánu.

(893) Podľa článku 2 nariadenia 176/2009 je výhoda k dispozícii len pre podniky vyrábajúce tovar alebo služby v určitých sektoroch. Pokiaľ ide o odvetvia produkujúce služby, ide o tieto sektory: turistický ruch a kultúra, doprava, verejné zdravie, odvetvie ťažby, stavebníctvo, telekomunikácie.

(894) Cieľom tejto schémy je uľahčiť dovoz tovaru, a najmä strojov, ktoré nie sú dostupné na domácom trhu. Ako sa vysvetľuje v hlavnom pláne pre zrýchlenie a rozšírenie hospodárskeho rozvoja Indonézie na roky 2011 – 2025 (ďalej len „hlavný plán MP3EI“), ktorého cieľom je vykonávanie dlhodobého národného plánu rozvoja na roky 2005 – 2025, medzi hlavné body rozvojových cieľov krajiny do roku 2025 patrí: 1. „zintenzívniť vytváranie hodnoty a rozširovanie hodnotového reťazca priemyselných výrobných procesov [a] zvýšiť schopnosť priemyslu získať prírodné zdroje a využívať ich“ a 3. „presadzovať posilňovanie národného systému inovácií v oblastiach výroby [a] postupov, […] smerom k hospodárstvu založenom na inováciách“ ([215]).

([215]) Hlavný plán pre zrýchlenie a rozšírenie hospodárskeho rozvoja Indonézie na roky 2011 – 2025 (MP3EI), s. 15.

(895) V hlavnom pláne sa ďalej uvádza, že pokiaľ ide o výzvy, ktorým krajina čelí, „súčasná hospodárska štruktúra Indonézie je v prvom rade zameraná na poľnohospodárske a priemyselné odvetvia, ktoré ťažia a využívajú prírodné zdroje. Existuje len obmedzený počet odvetví, ktoré sa zameriavajú na výrobky s pridanou hodnotou“ ([216]). Podľa plánu bude „podpora hospodárskeho rastu v Indonézii závisieť od účasti súkromného sektora, ktorý zahŕňa štátom vlastnené podniky, ako aj od súkromných domácich a zahraničných investorov“ ([217]).

(896) Oceliarske odvetvie je jednou z 22 hlavných hospodárskych činností, ktoré tvoria osem hlavných programov s cieľom podporiť zrýchlenie a expanziu hospodárskeho rozvoja v Indonézii ([218]). V pláne sa okrem toho vysvetľuje, že pre krajinu je kľúčové ďalej rozvíjať výrobu na odberateľskej úrovni. Podľa plánu „Indonézia bez väčšieho počtu nadväzujúcich činností príde v dôsledku neprítomnosti odberateľských odvetví spracúvajúcich železnú rudu a železný piesok o príležitosť zvýšiť zamestnanosť a ziskové rozpätie hodnotového reťazca“ ([219]).

(897) Na základe týchto skutočností by sa mala schéma oslobodenia od cla považovať za zameranú na určité sektory hospodárstva, preto jej podmienky poskytujú podporu vybranému počtu odvetví, a to v súlade s presadzovaním cieľa, ktorým je dodatočná pridaná hodnota z prírodných zdrojov. Kombinovaný účinok požiadaviek založenia nového závodu spolu s nedostupnosťou dovážaných strojov na domácom trhu konkrétne vedie k tomu, že schéma sa uplatňuje len na určité odvetvia, ako je výroba ocele a spracovanie niklu, v ktorých sa verejná politika usiluje o podporu dodatočnej transformácie prírodných zdrojov v rámci odberateľského odvetvia.

(898) Vzhľadom na uvedené právne požiadavky, ktorými sa schéma sprístupňuje len výrobným spoločnostiam alebo podnikom poskytujúcim služby v určitých vybraných odvetviach, sa preto schéma má považovať za špecifickú v súlade s článkom 4 ods. 2 písm. a) základného nariadenia.

(899) Aj v prípade, ak sa vezme do úvahy, že právne podmienky oprávnenosti v rámci schémy oslobodenia od cla by mohli naznačovať prítomnosť schémy všeobecného uplatňovania, schéma by sa stále *de facto* považovala za špecifickú v súlade s článkom 4 ods. 2 písm. c) základného nariadenia, keďže schéma je, ako bolo uvedené, navrhnutá tak, aby bola prakticky dostupná len pre vybraný a obmedzený počet podnikov, ktoré pôsobia v určitých priemyselných odvetviach v súlade s uvedenými cieľmi priemyselnej a hospodárskej politiky Indonézie.

c) *Uplatňovanie ustanovení článku 28 ods. 1 základného nariadenia*

(900) Spoločnosť IRNC a jej prepojené podniky dovážali všetky zariadenia od prepojených podnikov z Číny. Skupina IRNC Group okrem toho tvrdila, že v dôsledku dohody o voľnom obchode medzi Indonéziou a Čínou nemusela za tieto zariadenia platiť dovozné clo. Toto tvrdenie sa zamietlo, keďže nebolo odôvodnené.

(901) Prešetrovaním sa v skutočnosti zistilo, že prepojené podniky, z ktorých skupina IRNC Group dovážala zariadenia, neboli skutočnými výrobcami týchto zariadení. Spoločnosť tvrdila, že krajina pôvodu zariadení bola Čína; nepredložila však v tejto súvislosti žiadne dôkazy. Hoci bolo jasné, že zariadenia sa odoslali z Číny, spoločnosť IRNC odmietla predložiť faktúry zo skutočnej krajiny pôvodu týchto zariadení.

(902) Komisia preto skupinu IRNC Group informovala, že v súvislosti s dotknutou schémou subvencovania bude možno musieť pristúpiť k využitiu dostupných skutočností podľa článku 28 ods. 1 základného nariadenia. Skupina IRNC Group tvrdila, že čínske prepojené strany neboli v rozsahu pôsobnosti prešetrovania, keďže sa nenachádzali na území ani v jurisdikcií indonézskej vlády, a preto neboli povinné poskytnúť faktúry od pôvodného výrobcu alebo z krajiny pôvodu. Okrem toho sa uviedlo, že dôkazom o pôvode bola skutočnosť, že na colnom vyhlásení sa ako pôvod tovaru uvádza Čína.

([216]) Hlavný plán pre zrýchlenie a rozšírenie hospodárskeho rozvoja Indonézie na roky 2011 – 2025 (MP3EI), s. 19.
([217]) Hlavný plán pre zrýchlenie a rozšírenie hospodárskeho rozvoja Indonézie na roky 2011 – 2025 (MP3EI), s. 20.
([218]) Hlavný plán pre zrýchlenie a rozšírenie hospodárskeho rozvoja Indonézie na roky 2011 – 2025 (MP3EI), s. 22. Súčasťou tohto zoznamu je aj nikel.
([219]) Hlavný plán pre zrýchlenie a rozšírenie hospodárskeho rozvoja Indonézie na roky 2011 – 2025 (MP3EI), s. 67.

(903) Počas krížovej kontroly indonézskej vlády na diaľku bola indonézska vláda požiadaná, aby vysvetlila spôsob stanovenia pôvodu strojov dovážaných skupinou IRNC Group v čase dovozu. Indonézska vláda vysvetlila, že skupina IRNC Group mala Komisii poskytnúť formulár BC2.3 a formálny list s vyhlásením o pôvode zariadení v krajine pôvodu, a Komisiu vyzvala, aby skupinu IRNC Group požiadala o predloženie týchto informácií.

(904) Skupina IRNC Group okrem colného vyhlásenia nepredložila žiaden dokument, v ktorom sa stanovuje pôvod zariadení, ako ani súvisiacich náhradných dielcov. Preto, keďže požadované informácie neboli predložené, Komisia usúdila, že jej neboli doručené kľúčové a potrebné informácie týkajúce sa tohto aspektu prešetrovania. Komisia preto uplatnila článok 28 základného nariadenia a v súvislosti s týmito bodmi sa spoliehala na dostupné skutočnosti.

d) *Záver*

(905) Keďže v spise neboli dostupné žiadne informácie, ktorými sa stanovuje, že tieto zariadenia boli skutočne vyrobené v Číne, Komisia dospela k záveru, že sa na ne uplatňovalo dovozné clo, t. j. 5 % na základe kódu HS týchto zariadení.

(906) Tento program poskytuje finančný príspevok v podobe ušlých príjmov indonézskej vlády v zmysle článku 3 ods. 1 písm. a) bodu ii), keďže skupina IRNC Group je oslobodená od platenia dovozných ciel, ktoré by jej inak vznikli. Takisto poskytuje výhodu prijímajúcim spoločnostiam v zmysle článku 3 ods. 2 základného nariadenia.

(907) Program je špecifický, pretože ho môžu využívať len odvetvia uvedené v prílohe k nariadeniu 176/2009 a pretože naň môže byť oprávnený len tovar, ktorý nemožno vyrobiť v Indonézii alebo ktorý nie je dostupný v dostatočnom množstve, resp. v primeranej kvalite.

e) *Výpočet výšky subvencie*

(908) Výška napadnuteľnej subvencie sa vypočíta podľa výhody poskytnutej príjemcom, ktorej existencia bola počas obdobia prešetrovania potvrdená. Za výhodu poskytnutú príjemcom sa považuje výška ciel na dovážané zariadenia, od ktorých boli príjemcovia oslobodení. Aby sa zaistilo, že napadnuteľná suma sa vzťahuje iba na obdobie prešetrovania, získaná výhoda sa odpisovala počas celého obdobia životnosti zariadení v súlade s bežnými účtovnými postupmi spoločnosti.

(909) Výška subvencie v rámci tejto konkrétnej schémy bola pre skupinu IRNC Group stanovená vo výške 0,16 %.

4.12.3.2. Budovanie/rozvoj priemyslu/služieb

(910) Prešetrovaním sa zistilo, že spoločnosť Jindal Indonesia mohla využiť čiastočné oslobodenie od dovozného cla v zmysle vyhlášky ministerstva financií č. 135/KMK.05/2000. V článkoch 2 a 3 vyhlášky sa uvádza, že ak dovozné clo presahuje úroveň 5 %, úspešný žiadateľ o oslobodenie od dovozného cla bude musieť zaplatiť dovozné clo len vo výške 5 %. Ak je však dovozné clo nižšie ako 5 %, dané clo ostáva uplatniteľným.

(911) Prešetrovaním sa zistilo, že takáto možná výhoda bola veľmi malá (0,02 %). Vzhľadom na skutočnosť, že šlo o jedinú schému, ktorú spoločnosť Jindal Indonesia počas obdobia prešetrovania využila, a vzhľadom na nízky potenciálny prínos Komisia túto schému ďalej neprešetrovala.

4.12.3.3. Colná zóna

(912) Colné zóny sa vymedzujú ako oblasti na colnom území Indonézie, na ktorých je pozastavené uplatňovanie dovozného cla na dovážaný tovar. Dovážaným tovarom môže byť kapitálový tovar, suroviny a podporné materiály.

a) *Právny základ*

— Nariadenie ministerstva financií 147/PML.04/2011, ďalej zmenené nariadeniami ministerstva financií 255/PPMK.04/2011 a 120/PMK.04/2013

— Nariadenie ministerstva financií č. 131 z roku 2018 o colných zónach

b) *Zistenia prešetrovania*

(913) Prešetrovaním sa zistilo, že spoločnosť IRNC a jej prepojené podniky (GCNS, ITSS, SMI a TSI) pôsobia v colnej zóne od septembra 2018 a od toho času využívajú tento program.

(914) V rámci colnej zóny je proces dovozu pozastavený, kým spoločnosť predá hotové výrobky na území Indonézie. Spoločnosť IRNC a jej prepojené podniky ťažia z úplného (100 %) pozastavenia platby dovozných ciel splatných pre tovar dovážaný do ich colnej zóny (stroje, náhradné dielce a suroviny) za predpokladu, že i) sa tento tovar používa v následných výrobných činnostiach spoločnosti IRNC a ii) konečný tovar, ktorý vyrábajú, je určený pre vývozný trh.

(915) Ak výrobok zostane v colnej zóne (napríklad stroje) alebo je priamo vyvezený, dovozné clo sa nikdy neuplatní.

(916) V súlade článkami 3, 4, 16 a 20 nariadenia 131/2018 sa uplatňujú tieto požiadavky: 1. musí ísť o indonézsku spoločnosť; 2. musí mať sídlo v priemyselnej colnej zóne v Indonézii; 3. musí vykonávať výrobné činnosti v colnej zóne alebo musí ísť o elektráreň v colnej zóne; 4. musí dovážať suroviny alebo (polo-)hotové výrobky s cieľom ich ďalšieho spracúvania; 5. musí vyvážať konečný tovar vyrobený z dovezeného tovaru.

(917) Indonézska vláda počas krížovej kontroly na diaľku vysvetlila, že neexistujú vopred vymedzené územia Indonézie, ktoré sú stanovené ako colné zóny, ale spoločnosti môžu o to požiadať, a ak je ich žiadosť schválená, ich pozemok sa stáva colnou zónou. Okrem toho sa uviedlo, že existuje približne 1 300 colných zón. Indonézska vláda vysvetlila, že park Morowali nepredstavoval colnú zónu, keďže štatút colnej zóny sa priemyselnému parku neudeľoval. Každá spoločnosť nachádzajúca sa v priemyselnom parku musí o štatút colnej zóny požiadať samostatne. Okrem toho sa vysvetlilo, že na to, aby sa mohol tento program využiť, musí sa viac ako 50 % celkovej ročnej výroby vyviezť mimo územie Indonézie.

(918) Skupina IRNC Group je orientovaná na vývoz. Malé objemy výroby sa však predávali aj na domácom trhu. Prešetrovaním sa zistilo, že spoločnosti platili dovozné clá za niektoré z dovážaných surovín používaných na výrobu výrobkov, ktoré sa predávali na domácom trhu. Spoločnosti predložili platbu týchto súm. Spoločnosti však nemali zavedený riadny systém na kontrolu správnosti obsahu dovážaných surovín na hodnote výrobkov predávaných na domácom trhu. Spoločnosť IRNC napríklad predložila excelový súbor na výpočet splatných dovozných ciel, nebola však schopná vysvetliť percentuálne podiely každej suroviny používanej pri výrobnom procese. Konštatovalo sa, že podiel vychádza z vlastných výpočtov, a colné orgány musia posúdiť, či výpočty dávajú zmysel. Indonézska vláda okrem toho vysvetlila, že pre takéto výpočty neexistovali usmernenia.

(919) Prepojené podniky navyše medzi sebou predávali výrobky, ktorých súčasťou boli dovezené suroviny, nákupnému subjektu však neoznámili hodnotu ciel.

(920) Prešetrovaním sa takisto zistilo, že spoločnosť TSI zaplatila dovozné clá za dovezené stroje používané na výrobu elektriny. Indonézska vláda počas krížovej kontroly na diaľku vysvetlila, že colná zóna je spätá s priemyselnou obchodnou licenciou a že spoločnosť mala dve obchodné licencie, jednu na činnosť v oblasti ocele a druhú na výrobu elektriny, pričom colná zóna sa uplatňovala len na prvú uvedenú licenciu. Spoločnosť TSI počas krížovej kontroly na diaľku predložila dokument, v ktorom sa stanovujú hranice colnej zóny, a potvrdila, že sa uplatňuje len na dovezené stroje na výrobu feroniklovej zliatiny, a nie na výrobu elektriny.

(921) Ďalej sa vysvetlilo, že táto schéma bola dostupná len pre spoločnosti, ktoré do Indonézie dovážali tovar na ďalšie spracovanie. Čistí dovozcovia preto nemôžu žiadať o udelenie statusu colnej zóny.

c) *Záver*

(922) Komisia na základe uvedených skutočností preto dospela k záveru, že udelenie uvedenej výnimky je v plnej miere na voľnom uvážení indonézskej vlády.

(923) Komisia navyše usúdila, že oslobodenie od dovozného cla na vstupy udelené na základe schémy colných zón predstavuje finančný príspevok indonézskej vlády vyvážajúcim výrobcom v podobe ušlých príjmov.

(924) Komisia preto dospela k záveru, že oslobodenie od dovozných ciel na vstupy predstavuje ušlý alebo nevybraný príjem v zmysle článku 3 ods. 1 písm. ii) základného nariadenia.

(925) So zreteľom na to Komisia preto usúdila, že prostredníctvom tejto schémy sa poskytuje výhoda vyvážajúcim výrobcom, pretože sú uvedení do lepšej finančnej pozície, než v ktorej by sa nachádzali v prípade neexistencie tejto schémy.

(926) Táto schéma je špecifická, pretože je dostupná len pre určité spoločnosti v závislosti od ich vývoznej výkonnosti a umiestnenia v osobitných geografických oblastiach v rámci jurisdikcie orgánu poskytujúceho subvencie, v súlade s článkom 4 ods. 2 písm. a) a článkom 4 ods. 3 základného nariadenia.

d) *Pripomienky ku konečnému poskytnutiu informácií*

(927) Skupina IRNC Group tvrdila, že v súvislosti so vstupmi dovezenými z Číny, Austrálie a Vietnamu by sa nemala započítavať žiadna výhoda z dôvodu existencie dohôd Indonézie o voľnom obchode s týmito krajinami.

(928) Zistilo sa, že toto tvrdenie bolo odôvodnené v prípade Austrálie a Vietnamu, a preto Komisia revidovala výšku poskytnutých subvencií v rámci dotknutej schémy subvencovania. Komisia však neakceptovala tvrdenie v súvislosti s náhradnými dielcami dovezenými z Číny. Komisia skutočne poznamenala, že prevažnú väčšinu položiek dovezených z Číny tvorili náhradné dielce zakúpené od prepojených podnikov. Ako sa zdôrazňuje v odôvodneniach 899 a 903, tieto náhradné dielce súviseli so strojmi, ktorých pôvod Komisia spochybnila a v prípade ktorých Komisia dospela k záveru, že sa na ne uplatňovalo dovozné clo, t. j. 5 % na základe kódu HS týchto zariadení. Primerane sa to uplatňuje aj na náhradné dielce, ktoré sú späté s týmito zariadeniami.

(929) Skupina IRNC Group tvrdila, že schéma colnej zóny je vývoznou subvenciou, a preto by sa mala vypočítať podľa obratu z vývozu a následne odpočítať z kombinovaných dumpingových a subvenčných ciel.

(930) Zistilo sa, že toto tvrdenie bolo opodstatnené, pokiaľ sa vzťahuje na suroviny, ktoré sa používajú pri výrobe vyvážaných hotových výrobkov. Komisia preto prepočítala príslušné subvenčné rozpätie.

e) *Výpočet výšky subvencie*

(931) Výhoda sa vypočítala ako rozdiel medzi výškou splatných dovozných ciel počas obdobia prešetrovania a skutočnou výškou zaplatených dovozných ciel počas obdobia prešetrovania. Výška subvencie v rámci tejto konkrétnej schémy bola pre skupinu IRNC Group stanovená vo výške 0,28 % v prípade náhradných dielcov a 0,90 % v prípade surovín.

4.12.4. *Oslobodenie strojov od DPH*

(932) Navrhovateľ uviedol, že vyvážajúci výrobcovia využili oslobodenie od DPH na dovoz strojov. Prešetrovaním sa určilo, že indonézska daňová správa včas vyplatila náhradu DPH, ktorú spoločnosti počas OP predložili v súvislosti s nadmernou sumou zaplatenej DPH. Komisia preto dospela k záveru, že v súvislosti s týmito oslobodeniami od DPH nedošlo k poskytovaniu napadnuteľných subvencií.

4.12.5. *Daň z pozemkov a zo stavieb týkajúca sa ťažobného priemyslu*

(933) Navrhovateľ tvrdil, že indonézska vláda znížila zdaniteľnú hodnotu pozemkov a budov patriacich ťažobnému priemyslu a jeho odberateľskému odvetviu. Komisia však nezistila v prípade týchto schém žiadny dôkaz o subvencovaní.

4.12.6. *Záver o subvencovaní*

(934) Komisia vypočítala výšku napadnuteľných subvencií v prípade spolupracujúcich spoločností v súlade s ustanoveniami základného nariadenia tak, že preskúmala každú subvenciu alebo program subvencií, a potom tieto číselné údaje spočítala, aby vypočítala celkovú výšku subvencovania počas obdobia prešetrovania pre každého z vyvážajúcich výrobcov. Na výpočet celkovej výšky subvencií Komisia najskôr vypočítala percentuálny podiel subvencovania: výška subvencie ako percentuálny podiel celkového obratu spoločnosti. Toto percentuálne vyjadrenie sa následne použilo na výpočet subvencie poskytnutej na vývoz dotknutého výrobku do Únie počas obdobia prešetrovania. Potom sa vypočítala výška subvencie na tonu dotknutého výrobku vyvezeného do Únie počas obdobia prešetrovania a vypočítali sa ďalej uvedené miery ako percentuálny podiel hodnoty CIF (náklady, poistenie a prepravné) za rovnaký vývoz na tonu.

(935) Po konečnom poskytnutí informácií navrhovateľ poznamenal, že zistenia Komisie odhalili, že veľká väčšina subvencií určených pre integrovaných vyvážajúcich výrobcov ovplyvňuje počiatočné štádiá výrobného procesu plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena. Podľa navrhovateľa to znamená, že neintegrovaný indonézsky výrobca plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena – spoločnosť Jindal Indonesia – mohol mať výhodu aj zo subvencií poskytnutých indickým a/alebo indonézskym dodávateľským výrobcom. Mohlo sa to stať v prípade predaja výrobkov v predchádzajúcom článku výrobného/distribučného reťazca na domácom trhu skupinou IRNC Group spoločnosti Jindal Indonesia alebo v prípade nákupu subvencovaných výrobkov indického pôvodu v predchádzajúcom článku výrobného/distribučného reťazca spoločnosťou Jindal Indonesia.

(936) Skupina Jindal a spoločnosť Jindal Indonesia odpovedali, že pre takýto prevod do spoločnosti Jindal Indonesia neexistuje právny základ a v každom prípade k nemu nedošlo.

(937) Komisia na základe analýzy výrobného procesu spoločnosti Jindal Indonesia a nákupov surovín spoločnosti počas OP dospela k záveru, že spoločnosť nemohla mať výhodu z nákupov subvencovaných výrobkov indonézskeho pôvodu v predchádzajúcom článku výrobného/distribučného reťazca.

(938) Spoločnosť Jindal Indonesia však nakúpila výrobky v predchádzajúcom článku výrobného/distribučného reťazca, konkrétne zvitky valcované za tepla, od prepojeného podniku v Indii, ktorý mohol mať výhodu z poskytovania chrómovej rudy indickou vládou za nižšiu než primeranú odplatu (pozri oddiel 3.3.2). V tejto súvislosti Komisia nemohla vyvodiť žiadne závery, pretože v spise nebolo v tejto veci dostatok informácií. Tvrdenie navrhovateľa bolo preto zamietnuté.

(939) Navrhovateľ ďalej tvrdil, že obrovský vývoz z Indonézie nie je vedľajším dôsledkom jej politiky v oblasti odvetvia výroby nehrdzavejúcej ocele, ale samotným účelom tejto politiky. Týmto by sa mnohé schémy stali *de facto* podmienené uskutočnením vývozu, najmä poskytovanie niklovej rudy za nižšiu než primeranú odplatu a finančná podpora udelená v súvislosti s dvojstrannou spoluprácou medzi indonézskou a čínskou vládou. Navrhovateľ Komisiu vyzval, aby posúdila *de facto* podmienenosť týchto schém uskutočnením vývozu a aby ich napadla na základe obratu z vývozu, a nie podľa celkového obratu vyvážajúceho výrobcu.

(940) Ako sa zdôrazňuje v odôvodnení 929, Komisia s týmto tvrdením súhlasila, pokiaľ ide o schému týkajúcu sa dovozu surovín do colnej zóny. Komisia však s týmto tvrdením v prípade ostatných schém nesúhlasila. Poskytovanie niklovej rudy za nižšiu ako primeranú odplatu predstavuje výrobnú subvenciu a neexistuje prepojenie s predajom konečného výrobku na vývoz.

(941) Pokiaľ ide o finančnú podporu, situácia sa líši od veci týkajúcej sa pneumatík, ktorú cituje navrhovateľ. V danej veci bola subvencia udelená čínskou vládou spoločnosti so sídlom Číne s konkrétnym záväzkom zvýšiť jej objem predaja na vývoz z Číny do EÚ, a to prostredníctvom nadobudnutia globálnych aktív (hlavne jej technického know-how a distribučných kanálov v EÚ) spoločnosti v zahraničnom vlastníctve pod záštitou iniciatívy BRI. V aktuálnom kontexte by to zodpovedalo subvencii, ktorú poskytla čínska vláda materskému podniku skupiny Tsingshan v Číne so záväzkom zvýšiť jeho vývoz z Číny do Indonézie. Jednoznačne to tak nebolo. Na druhej strane, v kontexte podobnom tejto veci, ako to bolo v prípade antisubvenčného prešetrovania týkajúceho sa textílií zo sklenených vlákien, finančná podpora udelená na základe dvojstrannej spolupráce medzi Čínou a Egyptom sa nepovažovala za podmienenú uskutočnením vývozu. Toto tvrdenie sa preto zamietlo.

(942) Keďže výška subvencie spoločnosti Jindal Indonesia je pod úrovňou *de minimis*, tejto spoločnosti sa neuložia žiadne clá.

(943) Výška subvencie sa musela stanoviť aj pre jediného spolupracujúceho vyvážajúceho výrobcu nezaradeného do vzorky v Indonézii. Vzhľadom na osobitné okolnosti prípadu tak nebolo možné urobiť podľa bežnej metodiky, a to podľa váženého priemeru hodnôt napadnuteľných subvencií stanovených pre spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky. Ako sa uvádza v predchádzajúcom texte, záverečná výška subvencie spoločnosti Jindal Indonesia bola skutočne pod úrovňou *de minimis*. Keďže existoval len jeden zvyšný vyvážajúci výrobca, Komisia sa rozhodla uplatniť sadzbu cla tohto vyvážajúceho výrobcu na jediného spolupracujúceho vyvážajúceho výrobcu nezaradeného do vzorky, a to pri vylúčení schémy týkajúcej sa preferenčného financovania, v prípade ktorej neboli v spise žiadne dôkazy o tom, že dotknutá spoločnosť z nej mala výhody. Dotknutá spoločnosť skutočne nemá žiadne väzby s Čínou, a preto nemohla získať výhody z preferenčného financovania poskytnutého skupine IRNC Group.

(944) Vzhľadom na skutočnosť, že Komisia vypočítala sadzbu cla len pre jedného vyvážajúceho výrobcu a že spolupracujúci vyvážajúci výrobcovia nezaradení do vzorky využívajú výhody nižšej sadzby, ako sa vysvetľuje v predchádzajúcom odôvodnení, Komisia sa výnimočne rozhodla stanoviť úroveň cla pre „všetky ostatné spoločnosti“ na úrovni skupiny IRNC Group.

Spoločnosť	Celková výška subvencie
IRNC Group	21,4 %
Jindal Indonesia	0,02 % (pod úrovňou *de minimis*)
Ostatné spolupracujúce spoločnosti	13,5 %
Ostatné spoločnosti	21,4 %

5. **UJMA**

5.1. **Definícia výrobného odvetvia Únie a výroby v Únii**

(945) Počas obdobia prešetrovania vyrábalo v Únii podobný výrobok 13 známych výrobcov. Títo výrobcovia predstavovali „výrobné odvetvie Únie“ v zmysle článku 9 ods. 1 základného nariadenia.

(946) Po konečnom poskytnutí informácií konzorcium dovozcov a distribútorov a jeden neprepojený dovozca požiadali o poskytnutie informácií o totožnosti 13 výrobcov z Únie, ktorí tvorili výrobné odvetvie Únie počas obdobia prešetrovania. Okrem troch výrobcov zaradených do vzorky a spoločností podporujúcich podnet (t. j. Acerinox, Outokumpu Nirosta GmbH, Outokumpu Stainless AB) ide o spoločnosti Marcegaglia, Acroni, Arinox, Otelinox a tri prevalcovne so sídlom v Nemecku (t. j. SAP Precision Metal, BWS a Waelzholz).

(947) Celková výroba v Únii v období prešetrovania bola stanovená na úrovni približne 3,1 milióna ton. Komisia stanovila tento údaj na základe všetkých dostupných informácií týkajúcich sa výrobného odvetvia Únie, konkrétne overeného vyplneného dotazníka doručeného od združenia Eurofer a vyplnených dotazníkov od výrobcov z Únie zaradených do vzorky overených v rámci krížovej kontroly na diaľku.

(948) Ako sa uvádza v odôvodnení 25, do vzorky boli zaradení traja výrobcovia z Únie, ktorí predstavujú vyše 60 % celkovej výroby podobného výrobku v Únii. Všetci sú vertikálne integrovaní výrobcovia.

5.2. **Spotreba v Únii**

(949) Komisia stanovila spotrebu v Únii na základe: a) overených údajov združenia Eurofer týkajúcich sa predaja podobného výrobku výrobného odvetvia Únie neprepojeným zákazníkom, či už ide o priamy alebo nepriamy predaj, čiastočne krížovo skontrolovaných s výrobcami z Únie zaradenými do vzorky, ako sa uvádza ďalej v odôvodnení 976, a b) dovozu prešetrovaného výrobku zo všetkých tretích krajín podľa údajov Eurostatu.

(950) Spotreba v Únii sa v posudzovanom období vyvíjala takto:

Tabuľka 4

Spotreba v Únii (v tonách)

	2017	2018	2019	OP
Spotreba v Únii	3 873 092	3 717 114	3 442 541	3 206 766
Index	*100*	*96*	*89*	*83*

Zdroj: Eurofer, výrobcovia z Únie zaradení do vzorky a Eurostat.

(951) Počas posudzovaného obdobia spotreba v Únii klesla o 17 %.

5.3. **Dovoz z dotknutých krajín**

5.3.1. *Súhrnné vyhodnotenie účinkov dovozu z dotknutých krajín*

(952) Komisia skúmala, či by sa dovoz prešetrovaného výrobku s pôvodom v dotknutých krajinách mal v súlade s článkom 8 ods. 3 základného nariadenia vyhodnotiť súhrnne.

(953) V uvedenom ustanovení sa uvádza, že dovoz z viac ako jednej krajiny sa vyhodnotí súhrnne, iba ak sa zistí, že:

a) hodnota napadnuteľných subvencií určená vo vzťahu k dovozom z každej krajiny je vyššia než minimálna hodnota stanovená v článku 14 ods. 5 a že objem dovozov z každej krajiny nie je zanedbateľný a

b) súhrnné vyhodnotenie účinkov dovozu je primerané z hľadiska podmienok hospodárskej súťaže medzi dovážanými výrobkami a podobným výrobkom Únie.

(954) Výška napadnuteľných subvencií stanovená vo vzťahu k dovozu z každej z dvoch dotknutých krajín je zhrnutá v odôvodneniach 302 a 933. Vo všetkých prípadoch s výnimkou spoločnosti Jindal Indonesia je príslušná výška nad úrovňou *de minimis* stanovenou v článku 14 ods. 5 základného nariadenia.

(955) Objem dovozu z každej z dvoch dotknutých krajín nebol zanedbateľný. Podiely dovozu na trhu v období prešetrovania boli 3,4 % v prípade Indie a 2,8 % v prípade Indonézie.

(956) Podmienky hospodárskej súťaže medzi subvencovaným dovozom z každej z dvoch dotknutých krajín a medzi ním a podobným výrobkom Únie boli podobné. Prešetrovaný výrobok s pôvodom v Indii a Indonézii si pri dovoze na predaj na trhu Únie navzájom a s podobným výrobkom vyrábaným výrobným odvetvím Únie konkurovali, pretože všetky sa predávajú podobným kategóriám zákazníkov.

(957) Konzorcium dovozcov a distribútorov a jeden neprepojený dovozca spochybnili súhrnné vyhodnotenie účinkov indického a indonézskeho dovozu na situáciu výrobného odvetvia Únie. Zainteresované strany tvrdili, že objemy dovozu z oboch krajín sú nízke v porovnaní s podielom výrobného odvetvia Únie na trhu, dovoz z Indie zostal stabilný a bol obmedzený ochrannými opatreniami, pričom sa nevykonala žiadna riadna analýza podmienok hospodárskej súťaže medzi dovážanými výrobkami a medzi dovážanými výrobkami a podobnými výrobkami z Únie, ako sa vyžaduje v článku 8 ods. 3 základného nariadenia.

(958) Konzorcium a jeden neprepojený dovozca požiadali o zverejnenie teoretických modelov použitých na posúdenie podmienok hospodárskej súťaže na trhu Únie, pokiaľ ide o prešetrovaný výrobok a dotknuté krajiny, a potvrdenie toho, že tieto podmienky hospodárskej súťaže boli konzultované s útvarmi Komisie pre hospodársku súťaž a ekonomickú analýzu.

(959) Komisia vykonala analýzu, v ktorej na základe kontrolných čísel výrobku (PCN), ktoré jej poskytli spoločnosti zaradenými do vzorky, porovnala druhy výrobku predávané vyvážajúcimi výrobcami na trhu Únie a výrobok predávaný výrobcami z Únie. Táto analýza preukázala vysokú úroveň zhody. Úroveň zhody medzi každým z vyvážajúcich výrobcov a predajom výrobného odvetvia Únie sa vyvážajúcim výrobcom zaradeným do vzorky poskytuje v poskytnutí osobitných informácií. Komisia ďalej zistila aj značnú úroveň podobnosti, pokiaľ ide o druhy výrobku, ktoré predávajú vyvážajúci výrobcovia z Indonézie, s druhmi výrobku, ktoré predávajú vyvážajúci výrobcovia z Indie. Komisia preto dospela k záveru, že dovážané výrobky z dotknutých krajín a výrobky z Únie si navzájom jasne konkurujú a súhrnné vyhodnotenie účinkov dovozu je primerané. Konzorcium ani neprepojený dovozca neposkytli žiadne opodstatnené dôkazy, prečo by analýza vykonaná Komisiou nebola správna alebo dostatočná. Skutočnosť, že India má v rámci ochranných opatrení kvótu týkajúcu sa konkrétnej krajiny, nemá vplyv na túto analýzu vzhľadom na podmienky uvedené v článku 8 ods. 3. Toto tvrdenie bolo preto zamietnuté.

(960) Všetky kritériá stanovené v článku 8 ods. 3 základného nariadenia boli teda splnené a dovoz z dotknutých krajín bol na účely stanovenia ujmy preskúmaný súhrnne.

5.3.2. *Objem a podiel subvencovaného dovozu z dotknutých krajín na trhu*

(961) Komisia stanovila objem subvencovaného dovozu na základe údajov Eurostatu a údajov vyvážajúcich výrobcov. Keďže Komisia zistila, že vývoz spoločnosti Jindal Indonesia je subvencovaný pod úrovňou *de minimis*, odstránil sa z údajov o dovoze. Podiel dovozu na trhu sa preto stanovil porovnaním objemu subvencovaného dovozu so spotrebou v Únii.

(962) Vzhľadom na obmedzený počet strán, ktoré predložili údaje, sa niektoré z ďalej uvedených číselných údajov z dôvodu zachovania dôvernosti uvádzajú vo forme rozpätí ([220]).

(963) Dovoz z dotknutých krajín sa v dotknutom období vyvíjal takto:

Tabuľka 5

Objem dovozu (v tonách) a jeho podiel na trhu

	2017	2018	2019	OP
India	114 865	120 729	105 359	108 885
Index	*100*	*105*	*92*	*95*
Podiel na trhu	3,0 %	3,2 %	3,1 %	3,4 %
Index	*100*	*110*	*103*	*114*
Indonézia	[0 – 100]	[10 000 – 14 000]	[48 000 – 52 000]	[68 000 – 72 000]
Index	*0*	*100*	*[400 – 450]*	*[550 – 600]*
Podiel na trhu	[0,0 – 0,1] %	[0,3 – 0,5] %	[1,4 – 1,7] %	[2,1 – 2,4] %
Index	*0*	*100*	*[400 – 450]*	*[650 – 700]*
Dotknuté krajiny spolu	[114 865 – 114 965]	[130 729 – 134 729]	[153 359 – 157 359]	[176 885 – 180 885]
Index	*100*	*[115 – 117]*	*[136 – 138]*	*[154 – 156]*
Podiel na trhu	[3,0 – 3,1] %	[3,5 – 3,7] %	[4,5 – 4,8] %	[5,5 – 5,8] %
Index	*100*	*[120 – 122]*	*[152 – 154]*	*[186 – 188]*

Zdroj: Eurostat, údaje vyvážajúcich výrobcov.

([220]) Údaje o indonézskom dovoze sa v tomto nariadení uvádzajú vo forme rozpätí z dôvodu rizika spätnej analýzy údajov konkurentov ktoroukoľvek zo spoločností zaradených do vzorky, najmä vzhľadom na obmedzený počet vyvážajúcich výrobcov v tejto krajine.

(964) Dovoz z dotknutých krajín sa za posudzované obdobie zvýšil o 55 %, čo krajinám umožnilo zvýšiť svoj spoločný podiel na trhu z [3,0 – 3,1] % v roku 2017 na [5,5 – 5,8] % počas OP. Tento nárast, pokiaľ ide o objem dovozu aj podiel na trhu, možno pripísať dovozu z Indonézie, ktorá v posudzovanom období zvýšila objem dovozu takmer 6-násobne a jej podiel na trhu sa zvýšil z prakticky nulového na [2,1 – 2,4] %. Dovoz z Indie sa z roku 2017 na rok 2018 zvýšil, neskôr však zaznamenal pokles. Výsledkom bolo celkové zníženie v absolútnom vyjadrení počas posudzovaného obdobia. Komisia 1. februára 2019 uverejnila nariadenie, ktorým sa ukladajú konečné ochranné opatrenia týkajúce sa dovozu určitých výrobkov z ocele ([221]). Indii bola na prešetrovaný výrobok pridelená colná kvóta pre konkrétne krajiny, čím sa dovoz podliehajúci clu v rámci kvóty počas OP obmedzil na nižšiu úroveň, ako bola úroveň v roku 2018. Keďže na Indonéziu sa nevzťahuje colná kvóta pre konkrétne krajiny, ale vzťahuje sa na ňu kvóta pre všetky ostatné krajiny, dovoz z Indonézie nebol taký obmedzený, ako bol dovoz z Indie. Pokles dovozu z Indie však bol menej príkry ako celkový pokles spotreby v Únii, a teda podiel Indie na trhu sa aj tak mierne zvýšil z 3 % v roku 2017 na 3,4 % počas OP.

5.3.3. *Ceny dovozu z dotknutých krajín a cenové podhodnotenie*

(965) Komisia stanovila ceny dovozu na základe údajov Eurostatu. Vážený priemer ceny dovozu z dotknutých krajín sa v príslušnom období vyvíjal takto:

Tabuľka 6

Ceny dovozu z dotknutých krajín (v EUR/t)

	2017	2018	2019	OP
India	2 080	2 173	2 075	2 073
Index	*100*	*104*	*100*	*100*
Indonézia	neuvádza sa	[1 450 – 1 650]	[1 800 – 2 000]	[1 800 – 2 000]
Index	*0*	*100*	*[123 – 128]*	*123 – 128*
Priemer dotknutých krajín	2 080	[2 000 – 2 150]	[1 900 – 2 050]	[1 900 – 2 050]
Index	*100*	*[100 – 102]*	*96 – 98*	*96 – 98*

Zdroj: Eurostat, údaje vyvážajúcich výrobcov.

(966) Pokiaľ ide o Indiu, priemerné dovozné ceny sa od roku 2017 do roku 2018 zvýšili o 4 %, v celom posudzovanom období však zostali stabilné, zatiaľ čo v prípade Indonézie sa zvýšili o 28 % (dovoz v roku 2017 bol zanedbateľný). Počas celého posudzovaného obdobia však boli priemerné dovozné ceny oboch dotknutých krajín konzistentne nižšie ako ceny výrobcov z Únie (pozri tabuľku 10).

(967) Komisia určila cenové podhodnotenie počas obdobia prešetrovania tak, že porovnala:

a) vážené priemerné predajné ceny jednotlivých druhov výrobku vyrábaných tromi výrobcami z Únie zaradenými do vzorky účtované neprepojeným zákazníkom na trhu Únie upravené na úroveň cien zo závodu a

b) zodpovedajúce vážené priemerné ceny jednotlivých druhov výrobku dovážaných od spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov v dotknutých krajinách pre prvého nezávislého zákazníka na trhu Únie, na základe CIF (náklady, poistenie a prepravné) s príslušnými úpravami o náklady po dovoze.

([221]) Ú. v. EÚ L 31, 1.2.2019, s. 27.

(968) Cenové porovnanie sa uskutočnilo podľa jednotlivých druhov výrobku pri transakciách na rovnakej úrovni obchodu, v prípade potreby s primeranými úpravami, a po odpočítaní rabatov a zliav. Výsledok porovnania bol vyjadrený ako percentuálny podiel obratu výrobcov z Únie zaradených do vzorky počas obdobia prešetrovania. Z výsledku vyplynulo, že rozpätie podhodnotenia ceny je vo výške 5,8 % a 13,4 % v prípade vyvážajúcich výrobcov z Indie a vo výške 12,4 % v prípade vyvážajúceho výrobcu z Indonézie.

(969) Po konečnom poskytnutí informácií konzorcium dovozcov a distribútorov a jeden neprepojený dovozca požiadali Komisiu o zverejnenie údajov a kritérií použitých na stanovenie dovozných cien dotknutého výrobku aj na výpočet rozpätia podhodnotenia ceny.

(970) Ceny dovozu z dotknutých krajín uvedené v tabuľke 6 vychádzajú z údajov Eurostatu. Tieto informácie sú verejne dostupné. Ako sa vysvetľuje v odôvodneniach 966 a 967, rozpätie podhodnotenia ceny bolo založené na porovnaní predajných cien výrobcov z Únie zaradených do vzorky účtovaných neprepojeným zákazníkom na trhu Únie a zodpovedajúcich cien vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky pre prvého nezávislého zákazníka na trhu Únie, diferencované podľa druhu výrobku a upravené tak, aby mali rovnaké predajné podmienky. Keďže podrobné predajné ceny jednotlivých spoločností sú zo zásady obchodným tajomstvom, dotknutým spoločnostiam sa poskytli iba v ich príslušných poskytnutiach osobitných informácií.

5.4. **Hospodárska situácia výrobného odvetvia Únie**

5.4.1. *Všeobecné poznámky*

(971) V súlade s článkom 8 ods. 4 základného nariadenia vyhodnotenie dosahu subvencovaného dovozu na výrobné odvetvie Únie zahŕňalo hodnotenie všetkých ekonomických ukazovateľov, ktoré mali v posudzovanom období vplyv na stav výrobného odvetvia Únie.

(972) Ako sa uvádza v odôvodnení 25, na stanovenie možnej ujmy, ktorú utrpelo výrobné odvetvie Únie, sa použil výber vzorky.

(973) Na účely určenia ujmy Komisia rozlišovala medzi makroekonomickými a mikroekonomickými ukazovateľmi ujmy. Komisia vyhodnotila makroekonomické ukazovatele na základe údajov z overeného vyplneného dotazníka združenia Eurofer, ktorý sa týkal všetkých výrobcov z Únie a v prípade potreby bol krížovo skontrolovaný s vyplnenými dotazníkmi od výrobcov z Únie zaradených do vzorky. Komisia vyhodnotila mikroekonomické ukazovatele na základe údajov z vyplnených dotazníkov výrobcov z Únie zaradených do vzorky, ktoré boli krížovo skontrolované na diaľku. Konštatovalo sa, že z hľadiska hospodárskej situácie výrobného odvetvia Únie sú obidva súbory týchto údajov reprezentatívne.

(974) Makroekonomické ukazovatele sú: výroba, výrobná kapacita, využitie kapacity, objem predaja, podiel na trhu, rast, zamestnanosť, produktivita, rozsah subvencií a zotavenie z minulých nekalých obchodných praktík.

(975) Mikroekonomické ukazovatele sú: priemerné jednotkové ceny, jednotkové náklady, náklady práce, zásoby, ziskovosť, peňažný tok, investície a návratnosť investícií.

5.4.2. *Makroekonomické ukazovatele*

Výroba, výrobná kapacita a využitie kapacity

(976) Celková výroba, výrobná kapacita a využitie kapacity v Únii sa v posudzovanom období vyvíjali takto:

Tabuľka 7

Výroba, výrobná kapacita a využitie kapacity

	2017	2018	2019	OP
Celková výroba v Únii (v tonách)	3 708 262	3 640 429	3 379 817	3 111 804

Index	*100*	*98*	*91*	*84*
Výrobná kapacita (v tonách)	4 405 623	4 517 379	4 530 146	4 572 365
Index	*100*	*103*	*103*	*104*
Využitie kapacity	84 %	81 %	75 %	68 %
Index	*100*	*96*	*89*	*81*

Zdroj: Makroekonomický dotazník od združenia Eurofer, dotazníky od výrobcov z Únie zaradených do vzorky.

(977) Po konečnom poskytnutí informácií konzorcium dovozcov a distribútorov a jeden neprepojený dovozca požiadali o vysvetlenie, na základe ktorých údajov dospela Komisia k údajom v tabuľke 7, a tvrdili, že zníženie využitia kapacity nie je naviazané na dovoz z Indie a Indonézie, keďže zníženie bolo väčšie ako zvýšenie dovozu z dotknutých krajín.

(978) Údaje v tabuľke 7 vychádzajú z vyplnených dotazníkov od výrobcov z Únie zaradených do vzorky, ktoré boli krížovo skontrolované, a v súvislosti s inými výrobcami z Únie vychádzajú z overeného makroekonomického dotazníka združenia Eurofer. Združenie Eurofer poskytlo údaje, ktoré zhromaždilo od svojich členov, a primerané odhady, pokiaľ ide o zvyšných výrobcov.

(979) Zníženie bolo skutočne väčšie ako zvýšenie dovozu z dotknutých krajín. Dôvodom je zníženie spotreby znázornené v tabuľke 4. Ako sa uvádza v oddiele 6.2.3, Komisia dospela k záveru, že zníženie spotreby neoslabilo príčinnú súvislosť medzi subvencovaným dovozom z Indie a Indonézie a značnou ujmou spôsobenou výrobnému odvetviu Únie.

(980) Konzorcium dovozcov a distribútorov a jeden neprepojený dovozca požiadali o zverejnenie množstva dovozu výrobcami z Únie z dotknutých krajín. Z údajov dostupných Komisii vyplýva, že výrobcovia z Únie zaradení do vzorky ďalej nepredávali ani nespracúvali žiaden dovoz z dotknutých krajín.

(981) Objem výroby výrobného odvetvia Únie sa v posudzovanom období prudko znížil o 16 %. Vykázané údaje o kapacite sa vzťahujú na skutočnú kapacitu, čo znamená, že boli zohľadnené úpravy o čas na nastavenie, údržbu, odstránenie prekážok a iné bežné prestoje, ktoré odvetvie považuje za normálne. Po tom, čo boli na dovoz prešetrovaného výrobku z Čínskej ľudovej republiky (ďalej len „ČĽR“) a Taiwanu v roku 2015 ([222]) uložené antidumpingové opatrenia, niektorí výrobcovia z Únie začali modernizovať svoju výrobnú kapacitu. Táto modernizácia viedla počas posudzovaného obdobia k miernemu zvýšeniu výrobnej kapacity o 4 %.

(982) V dôsledku zníženej výroby a mierne zvýšenej kapacity sa využitie kapacity v posudzovanom období znížilo o 19 % a počas OP kleslo pod 70 %.

Objem predaja a podiel na trhu

(983) Objem predaja a podiel na trhu výrobného odvetvia Únie sa počas posudzovaného obdobia vyvíjali takto:

Tabuľka 8

Objem predaja a podiel na trhu

	2017	2018	2019	OP
Objem predaja výrobného odvetvia Únie (v tonách)	2 735 448	2 711 044	2 530 259	2 330 537
Index	*100*	*99*	*92*	*85*

([222]) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2015/1429 z 26. augusta 2015, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a na Taiwane (Ú. v. EÚ L 224, 27.8.2015, s. 10).

Podiel na trhu	70,6 %	72,9 %	73,5 %	72,7 %
Index	*100*	*103*	*104*	*103*

Zdroj: Eurofer a Eurostat.

(984) Objem predaja výrobného odvetvia Únie sa v príslušnom období znížil o 15 %.

(985) Výrobné odvetvie Únie však počas posudzovaného obdobia dokázalo udržať svoj podiel na trhu a dokonca ho mierne zvýšiť o 2,1 percentuálneho bodu, keďže pokles spotreby bol ešte väčší ako pokles objemu predaja výrobného odvetvia Únie a predaj Únie čiastočne nahradil dovoz z iných krajín, ako boli dotknuté krajiny.

(986) Po konečnom poskytnutí informácií konzorcium dovozcov a distribútorov a jeden neprepojený dovozca tvrdili, že nárast podielu výrobného odvetvia Únie na trhu naznačuje absenciu ujmy a že nárast podielu dotknutých krajín na trhu nemal nepriaznivý vplyv na podiel výrobného odvetvia Únie na trhu. Tvrdili, že od Komisie sa požaduje, aby poskytla ďalšie nesporné dôkazy, z ktorých vyplýva ujma v súvislosti s ďalšími ukazovateľmi ujmy.

(987) Ako sa vysvetľuje v odôvodnení 963, mierny nárast podielu výrobného odvetvia Únie na trhu počas posudzovaného obdobia nezmenil nič na tom, že subvencovaný dovoz z dotknutých krajín vykazoval nárast o 55 % a spôsoboval výrobnému odvetviu Únie značnú ujmu. Ako sa stanovuje v odôvodneniach 1006 a 1007, aj z ďalších ukazovateľov ujmy vyplývajú nesporné dôkazy, že výrobné odvetvie Únie utrpelo počas obdobia prešetrovania značnú ujmu. Uvedené tvrdenie sa preto muselo zamietnuť.

Rast

(988) Uvedené údaje týkajúce sa výroby a objemu predaja poukazujú na jasný klesajúci trend počas posudzovaného obdobia a na to, že výrobné odvetvie Únie nebolo schopné rastu v absolútnom vyjadrení. Mierny nárast v súvislosti so spotrebou bol možný len z dôvodu, že výrobné odvetvie Únie reagovalo na cenový tlak subvencovaného dovozu znížením svojich predajných cien.

Zamestnanosť a produktivita

(989) Zamestnanosť a produktivita sa v posudzovanom období vyvíjali takto:

Tabuľka 9

Zamestnanosť a produktivita

	2017	2018	2019	OP
Počet zamestnancov	13 411	13 495	13 968	13 660
Index	*100*	*101*	*104*	*102*
Produktivita (v tonách na zamestnanca)	277	270	242	228
Index	*100*	*98*	*88*	*82*

Zdroj: Eurofer.

(990) Úroveň zamestnanosti výrobného odvetvia Únie spojenej s výrobou prešetrovaného výrobku sa medzi rokmi 2017 a 2019 zvýšila o 4 %, pričom medzi rokom 2019 a OP poklesla o 2 percentuálne body, čo počas posudzovaného obdobia viedlo k nárastu o 2 %. Vzhľadom na prudký pokles výroby sa produktivita pracovnej sily vo výrobnom odvetví Únie meraná v tonách vyrobených za rok na zamestnanca (ekvivalent plného pracovného času) v posudzovanom období výrazne znížila o 18 %.

Veľkosť subvenčného rozpätia a zotavenie z minulých nekalých obchodných praktík

(991) Všetky subvenčné rozpätia boli s výnimkou spoločnosti Jindal (Indonézia) nad úrovňou *de minimis*. Vplyv týchto subvenčných rozpätí na výrobné odvetvie Únie nebol vzhľadom na objem a ceny dovozu z dotknutých krajín zanedbateľný.

(992) Okrem samostatného antidumpingového prešetrovania týkajúceho sa plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena z dotknutých krajín ([223]) už bol dovoz prešetrovaného výrobku predmetom predchádzajúceho antidumpingového prešetrovania. Komisia dospela k záveru, že situácia výrobného odvetvia Únie bola počas roku 2013 významne ovplyvnená dumpingovým dovozom z ČĽR a Taiwanu, výsledkom čoho bolo uloženie konečných antidumpingových opatrení na dovoz z týchto krajín v októbri 2015 ([224]). Tieto antidumpingové opatrenia sa rozšírili v septembri 2021 ([225]). Je preto nepravdepodobné, že situácia výrobného odvetvia Únie bola ovplyvnená nekalými obchodnými praktikami v posudzovanom období viac ako okrajovo.

5.4.3. *Mikroekonomické ukazovatele*

Ceny a faktory ovplyvňujúce ceny

(993) Vážený priemer jednotkových predajných cien výrobcov z Únie zaradených do vzorky účtovaných neprepojeným zákazníkom v Únii sa v posudzovanom období vyvíjal takto:

Tabuľka 10

Predajné ceny v Únii

	2017	2018	2019	OP
Priemerná jednotková predajná cena (EUR/tona)	2 252	2 312	2 206	2 175
Index	*100*	*103*	*98*	*97*
Jednotkové výrobné náklady (EUR/tona)	1 958	2 064	2 019	2 013
Index	*100*	*105*	*103*	*103*

Zdroj: výrobcovia z Únie zaradení do vzorky.

(994) Po vykázaní mierneho nárastu o 3 % medzi rokmi 2017 a 2018 sa priemerné jednotkové predajné ceny od roku 2018 do OP znížili o 6 %, výsledkom čoho bol pokles počas posudzovaného obdobia o 3 %. V rovnakom období vykázali výrobné náklady súbežný nárast o 5 % a následne sa ustálili na úrovni nákladov, ktorá bola o 3 % vyššia, ako bola ich úroveň na začiatku posudzovaného obdobia. Vývoj nákladov bol do veľkej miery zapríčinený významným zvýšením cien surovín, ako napríklad niklu a ferochrómu. Keďže subvencované dovozy stláčali ceny nadol, výrobné odvetvie Únie nebolo schopné premietnuť toto zvýšenie nákladov do svojich predajných cien a bolo dokonca donútené znížiť svoje predajné ceny.

([223]) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2021/2012 zo 17. novembra 2021, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou vyberá predbežné clo uložené na dovoz plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena s pôvodom v Indii a Indonézii (Ú. v. EÚ L 410, 18.11.2021, s. 410).

([224]) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2015/1429 z 26. augusta 2015, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a na Taiwane (Ú. v. EÚ L 224, 27.8.2015, s. 10).

([225]) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2021/1483 z 15. septembra 2021, ktorým sa po revíznom prešetrovaní pred uplynutím platnosti podľa článku 11 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1036 ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a na Taiwane (Ú. v. EÚ L 327, 16.9.2021, s. 1).

Náklady práce

(995) Priemerné náklady práce výrobcov z Únie zaradených do vzorky sa v posudzovanom období vyvíjali takto:

Tabuľka 11

Priemerné náklady práce na zamestnanca

	2017	2018	2019	OP
Priemerné náklady práce na ekvivalent plného pracovného času (EUR)	72 366	70 663	71 659	70 324
Index	*100*	*98*	*99*	*97*

Zdroj: Výrobcovia z Únie zaradení do vzorky.

(996) Priemerné náklady práce výrobcov z Únie zaradených do vzorky na zamestnanca za posudzované obdobie klesli o 3 %. Z toho vyplýva, že výrobcovia z Únie boli schopní znížiť náklady práce v reakcii na zhoršujúcu sa situáciu na trhu v snahe obmedziť utrpenú ujmu.

Zásoby

(997) Úroveň zásob výrobcov z Únie zaradených do vzorky sa v posudzovanom období vyvíjala takto:

Tabuľka 12

Zásoby

	2017	2018	2019	OP
Konečný stav zásob (v tonách)	125 626	148 777	125 480	98 835
Index	*100*	*118*	*100*	*79*
Konečný stav zásob ako percentuálny podiel výroby	5,54 %	6,53 %	6,09 %	5,13 %
Index	*100*	*118*	*110*	*93*

Zdroj: Výrobcovia z Únie zaradení do vzorky.

(998) Počas posudzovaného obdobia sa úroveň konečného stavu zásob znížila o 21 %. Tento trend nastal po poklese objemu výroby. Väčšinu druhov podobného výrobku vyrába výrobné odvetvie Únie na základe konkrétnych objednávok používateľov. Zásoby sa preto nepovažujú za významný ukazovateľ ujmy v tomto odvetví. Potvrdilo sa to aj analýzou vývoja konečného stavu zásob ako percentuálneho podielu výroby. Ako vyplýva z uvedených skutočností, tento ukazovateľ sa počas posudzovaného obdobia pohyboval medzi 5 a 7 % objemu výroby výrobcov z Únie zaradených do vzorky.

5.4.3.1. Ziskovosť, peňažný tok, investície a návratnosť investícií a schopnosť získať kapitál

Tabuľka 13

Ziskovosť, peňažný tok, investície, návratnosť investícií

	2017	2018	2019	OP
Ziskovosť predaja v Únii neprepojeným zákazníkom (v % z obratu z predaja)	7,6 %	6,0 %	1,5 %	0,4 %

Index	*100*	*79*	*19*	*6*
Peňažný tok (v EUR)	387 200 359	273 674 277	237 840 311	184 024 688
Index	*100*	*71*	*61*	*48*
Investície (v EUR)	111 578 442	111 637 871	96 541 925	96 585 152
Index	*100*	*100*	*87*	*87*
Návratnosť investícií	20 %	15 %	6 %	4 %
Index	*100*	75	31	20

Zdroj: Výrobcovia z Únie zaradení do vzorky.

(999) Komisia stanovila ziskovosť výrobcov z Únie zaradených do vzorky tak, že vyjadrila čistý zisk pred zdanením z predaja podobného výrobku neprepojeným zákazníkom v Únii ako percentuálny podiel obratu z tohto predaja.

(1000) Celková ziskovosť klesla zo 7,6 % v roku 2017 na 0,4 % počas OP. Ako sa uvádza v oddiele 5.3.3, k tomuto poklesu dochádza súčasne s nárastom objemu dovozu z dotknutých krajín a ich podielu na trhu za podhodnotené ceny.

(1001) Všetky ostatné finančné ukazovatele, t. j. peňažný tok, investície a návratnosť aktív, majú jasný rovnaký klesajúci trend.

(1002) Čistý peňažný tok predstavuje schopnosť výrobcov z Únie samostatne financovať svoje činnosti. Peňažný tok vykazoval v rámci posudzovaného obdobia neustály pokles, pričom počas OP bol na úrovni o 52 % nižšej ako na začiatku obdobia prešetrovania.

(1003) Investície predstavujú čistú účtovnú hodnotu aktív. Zatiaľ čo medzi rokmi 2017 a 2018 boli stabilné, v rokoch 2018 až 2019 možno vidieť prudký pokles o 13 percentuálnych bodov. Návratnosť investícií je zisk vyjadrený ako percentuálny podiel z čistej účtovnej hodnoty investícií, v ktorom sa odráža úroveň odpisovania. Počas posudzovaného obdobia sa stále a výrazne znižoval o 80 %.

(1004) Slabé finančné výsledky výrobného odvetvia Únie od roku 2017 do obdobia prešetrovania obmedzovali jeho schopnosť získať kapitál. Výrobné odvetvie Únie je kapitálovo náročné a sú preň typické značné investície. Návratnosť investícií počas posudzovaného obdobia nie je dostatočná nato, aby tieto značné investície pokryla.

5.5. **Záver o ujme**

(1005) Z prešetrovania vyplynulo, že výrobné odvetvie Únie mohlo na cenový tlak subvencovaného dovozu z Indie a Indonézie reagovať jedine znížením svojich predajných cien, aby si v posudzovanom období udržalo (a dokonca mierne zvýšilo) podiel na trhu. Vplyv subvencovaného dovozu zapríčinil na trhu Únie počas obdobia prešetrovania stlačenie cien v zmysle článku 8 ods. 2 základného nariadenia. Ceny výrobného odvetvia Únie sa počas posudzovaného obdobia znížili o 3 %, zatiaľ čo za podmienok spravodlivej hospodárskej súťaže by sa očakávalo ich zvýšenie v pomere porovnateľnom so zvýšením výrobných nákladov, ktoré vzrástli o 3 %.

(1006) Spotreba v Únii sa počas posudzovaného obdobia výrazne znížila a takisto sa znižovali objemy predaja a objemy výroby vo výrobnom odvetví Únie. Výrobná kapacita sa zvýšila okrajovo, a to vďaka pozitívnemu výhľadu pre výrobné odvetvie Únie po uložení antidumpingových opatrení v roku 2015 proti dovozu prešetrovaného výrobku s pôvodom v ČĽR a na Taiwane.

(1007) Výrobcovia z Únie však v rámci posudzovaného obdobia zaznamenali prudký pokles v produktivite a vo využívaní kapacity. Tieto zhoršujúce sa čísla možno len do určitej miery vysvetliť miernym nárastom zamestnanosti a kapacity, pričom boli spôsobené najmä poklesom spotreby v Únii a súčasným nárastom dovozu z dotknutých krajín.

(1008) V plnej miere však utrpenú ujmu ukázali finančné ukazovatele výrobcov z Únie. Výrobné odvetvie Únie zaznamenalo v posudzovanom období nárast svojich výrobných nákladov, čo spolu s poklesom predajných cien viedlo k poklesu ziskovosti zo 7,6 % v roku 2017 na 0,4 % počas OP. Podobný negatívny vývoj možno vidieť v spojitosti s inými finančnými ukazovateľmi: investície (–13 %), návratnosť investícií (–80 %) a peňažný tok (–52 %).

(1009) Na základe uvedeného Komisia dospela k záveru, že výrobné odvetvie Únie utrpelo značnú ujmu v zmysle článku 8 ods. 5 základného nariadenia.

(1010) Informácie, ktoré mala Komisia k dispozícii po skončení obdobia prešetrovania, ďalej potvrdili rovnaký záver. Komisia na základe analýzy údajov spontánne predložených výrobným odvetvím Únie, ktoré sa vzťahujú na posledné dva štvrťroky 2020, skonštatovala tieto trendy: zvýšenia výroby, kapacity, využitia kapacity a predaja boli marginálne; ceny pokračovali vo výraznom poklese bez toho, aby došlo k zodpovedajúcemu poklesu výrobných nákladov; ziskovosť výrobcov z Únie zaradených do vzorky zaznamenala ďalší pokles a dostala sa do záporných čísel, pričom ďalší negatívny trend v porovnaní s posudzovaným obdobím zároveň vykazoval peňažný tok, čisté investície a návratnosť investícií, ako aj zamestnanosť; podiel výrobného odvetvia Únie na trhu sa mierne zvýšil, rovnako sa však zvýšili podiely dovozu z dotknutých krajín na trhu.

(1011) Po konečnom poskytnutí informácií konzorcium dovozcov a distribútorov a jeden neprepojený dovozca tvrdili, že spoločnosti, ktoré podali podnet, zaznamenali nárast ziskov po skončení obdobia prešetrovania. Zatiaľ čo vývoj po skončení OP nie je priamo relevantný, ako sa znázorňuje v prílohe 1 k tomuto nariadeniu, výrobcovia z Únie zaradení do vzorky začali v druhej polovici roka 2020 vytvárať straty v rozpore s tvrdením konzorcia a neprepojeného dovozcu. Komisia preto musela toto tvrdenie zamietnuť.

6. **PRÍČINNÁ SÚVISLOSŤ**

(1012) V súlade s článkom 8 ods. 5 základného nariadenia Komisia skúmala, či subvencovaný dovoz z dotknutých krajín spôsobil výrobnému odvetviu Únie značnú ujmu. V súlade s článkom 8 ods. 6 základného nariadenia Komisia takisto preskúmala, či výrobné odvetvie Únie mohlo v rovnakom čase utrpieť ujmu aj vplyvom iných známych faktorov. Komisia zabezpečila, aby prípadná ujma spôsobená inými faktormi ako subvencovaným dovozom z dotknutých krajín nebola pripísaná tomuto subvencovanému dovozu. Ide o tieto faktory: dovoz z tretích krajín, pokles spotreby, vývozná výkonnosť výrobného odvetvia Únie, zvýšenie nákladov na suroviny a správanie výrobného odvetvia Únie v súlade s pravidlami hospodárskej súťaže vo vzťahu k cenám.

6.1. **Vplyv subvencovaného dovozu**

(1013) Dovoz z dotknutých krajín sa v rámci posudzovaného obdobia zvýšil o viac ako 50 % a ich podiel na trhu sa takmer zdvojnásobil. Tento nárast podielu na trhu bol na úkor dovozu z tretích krajín. Subvencovaný dovoz z dotknutých krajín za nízke ceny však vytvoril na výrobné odvetvie Únie cenový tlak. Ceny dovozu z Indie a Indonézie boli počas posudzovaného obdobia o 5 až 19 % nižšie ako ceny výrobného odvetvia Únie. Výrobcovia z Únie nemohli z dôvodu týchto cien dovozu vo svojich cenách zohľadniť zvýšenie nákladov na suroviny a boli dokonca prinútení znížiť svoje predajné ceny, aby si udržali podiel na trhu.

(1014) V dôsledku toho ziskovosť výrobcov z Únie, ktorá bola v roku 2017 na relatívne vysokej úrovni, klesla počas OP takmer na nulu, čo malo ďalší nepriaznivý účinok na všetky finančné ukazovatele dotknutých spoločností.

(1015) Existuje preto presvedčivá príčinná súvislosť medzi subvencovaným dovozom z Indie a Indonézie a ujmou, ktorú utrpelo výrobné odvetvie Únie.

6.2. **Vplyv ostatných faktorov**

(1016) Po konečnom poskytnutí informácií konzorcium dovozcov a distribútorov a jeden neprepojený dovozca tvrdili, že finančné ukazovatele výrobného odvetvia Únie sa nezhoršovali v dôsledku dumpingového dovozu, ale v dôsledku vplyvu pandémie COVID-19.

(1017) Komisia zistila, že ceny dovozu z dotknutých krajín výrazne ovplyvnili ceny výrobného odvetvia Únie a jeho finančné ukazovatele. Ako sa uvádza v odôvodnení 965, priemerné dovozné ceny z oboch dotknutých krajín boli počas celého posudzovaného obdobia, a teda pred pandémiou COVID-19, stále nižšie ako ceny výrobcov z Únie. Pandémia mohla potenciálne ovplyvniť spotrebu na trhu Únie, ale takýto vplyv sa mohol prejaviť až v poslednom štvrťroku obdobia prešetrovania (apríl – jún 2020), zatiaľ čo výrazný pokles spotreby bol zaznamenaný už v roku 2019.

(1018) Komisia okrem toho v odôvodneniach 1028 až 1029 analyzovala pokles spotreby (či už čiastočne súvisel s pandémiou COVID-19 alebo nie) ako možný ďalší faktor, ktorý mohol spôsobiť ujmu, a dospela k záveru, že tento pokles spotreby neoslabil príčinnú súvislosť medzi subvencovaným dovozom z dotknutých krajín a značnou ujmou, ktorú utrpelo výrobné odvetvie Únie.

6.2.1. *Nesubvencovaný dovoz z Indonézie*

(1019) Ako sa stanovuje v odôvodnení 933, v prípade jedného z vyvážajúcich výrobcov z Indonézie zaradených do vzorky, spoločnosti Jindal Indonesia, sa zistilo, že subvencovanie bolo *de minimis*.

(1020) Objem a cena tohto dovozu z Indonézie sa v posudzovanom období vyvíjali takto:

Tabuľka 14

		2017	2018	2019	OP
Indonézia	Objem (v tonách)	[20 000 – 21 000]	[22 000 – 23 000]	[21 000 – 22 000]	[19 000 – 20 000]
	Index	*100*	*[109 – 111]*	*[107 - 109]*	*[97 - 98]*
	Podiel na trhu	[0,5 – 0,55] %	[0,6 – 0,63] %	[0,63 – 0,66] %	[0,6 – 0,63] %
	Index	*100*	*[113 – 118]*	*[118 – 123]*	*[113 – 118]*
	Priemerná cena (EUR/tona)	[2 200 – 2 300]	[2 100 – 2 200]	[2 000 – 2 100]	[2 000 – 2 100]
	Index	*100*	*[95 – 99]*	*[90 – 94]*	*[90 – 94]*

(1021) Nesubvencovaný dovoz z Indonézie zaznamenal počas posudzovaného obdobia nárast v rokoch 2018 a 2019, počas OP však dosahoval mierne nižšiu úroveň v porovnaní s rokom 2017. Podiel tohto dovozu na trhu bol veľmi obmedzený počas celého posudzovaného obdobia, a to na úrovni nepresahujúcej 0,65 %. Predajná cena tohto dovozu bola na vyššej úrovni ako subvencovaný dovoz z Indonézie.

(1022) Napriek tomu, že dovoz spoločnosti Jindal Indonesia cenovo podhodnocoval ceny výrobného odvetvia Únie, predaj spoločnosti do Únie zaznamenal počas posudzovaného obdobia mierny pokles a zotrval na nízkej úrovni. Ujma spôsobená týmto dovozom preto neoslabila príčinnú súvislosť medzi subvencovanými dovozom a značnou ujmou spôsobenou výrobnému odvetviu Únie.

6.2.2. *Dovoz z tretích krajín*

(1023) Objem a ceny dovozu z iných tretích krajín sa v posudzovanom období vyvíjali takto:

Tabuľka 15

Krajina		2017	2018	2019	OP
Taiwan	Objem (v tonách)	199 553	223 110	185 618	165 540
	Index	*100*	*112*	*93*	*83*
	Podiel na trhu	5,2 %	6,0 %	5,4 %	5,2 %
	Index	*100*	*116*	*105*	*100*
	Priemerná cena (EUR/tona)	1 668	1 749	1 684	1 655
	Index	*100*	*105*	*101*	*99*
Kórejská republika	Objem (v tonách)	147 696	165 812	160 947	164 882
	Index	*100*	*112*	*109*	*112*
	Podiel na trhu	3,8 %	4,5 %	4,7 %	5,1 %
	Index	*100*	*117*	*123*	*135*
	Priemerná cena (EUR/tona)	1 859	1 944	1 860	1 853
	Index	*100*	*105*	*100*	*100*
Južná Afrika	Objem (v tonách)	98 063	88 913	94 567	81 537
	Index	*100*	*91*	*96*	*83*
	Podiel na trhu	2,5 %	2,4 %	2,7 %	2,5 %
	Index	*100*	*94*	*108*	*100*
	Priemerná cena (EUR/tona)	2 004	2 013	1 831	1 785
	Index	*100*	*100*	*91*	*89*
Ostatné tretie krajiny	Objem (v tonách)	563 637	372 858	293 052	266 255
	Index	*100*	*66*	*52*	*47*
	Podiel na trhu	14,6 %	10,0 %	8,5 %	8,3 %
	Index	*100*	*69*	*58*	*57*
	Priemerná cena (EUR/tona)	2 051	2 345	2 319	2 407
	Index	*100*	*114*	*113*	*117*

Všetky tretie krajiny okrem dotknutých krajín spolu	Objem (v tonách)	1 008 949	850 693	734 184	678 213
	Index	*100*	*84*	*73*	*67*
	Podiel na trhu	26,1 %	22,9 %	21,3 %	21,1 %
	Index	*100*	*88*	*82*	*81*
	Priemerná cena (EUR/tona)	1 942	2 076	1 995	2 014
	Index	*100*	*107*	*103*	*104*

Zdroj: Eurostat.

(1024) Počas posudzovaného obdobia sa dovoz z tretích krajín významne znížil, a to z hľadiska absolútneho objemu (o 33 %) a podielu na trhu (z 26 % v roku 2017 na 21 % počas OP).

(1025) Pokiaľ ide o jednotlivé krajiny, v posudzovanom období sa zvýšil len dovoz z Kórey, čo malo za následok mierny nárast jej podielu na trhu (z 3,8 % na 5,1 %). Hoci ceny kórejského dovozu sú nižšie ako ceny dotknutých krajín, je pravdepodobné, že ich ovplyvnia transferové ceny, čo je výsledkom vzťahu medzi kórejským výrobcom nehrdzavejúcej ocele Samsung STS a európskou spoločnosťou Otelinox v Rumunsku, ktorá vyrába výrobky lisované za studena. Nedá sa vyvodiť záver, či sa týmto dovozom takisto podhodnocujú ceny výrobného odvetvia Únie, a to aj z hľadiska neznámeho sortimentu výrobkov tohto dovozu.

(1026) Ako sa uvádza v odôvodnení 991, dovoz z Taiwanu momentálne podlieha antidumpingovému clu vo výške 6,8 % ([226]) a dovoz z ČĽR clu vo výške 24,4 až 25,3 %.

(1027) Dovoz z ČĽR bol počas posudzovaného obdobia veľmi nízky. Dovoz z Taiwanu sa od roku 2017 do roku 2018 zvýšil o 12 %, medzi rokom 2018 a OP sa však znížil o 26 %, pričom sa v rámci posudzovaného obdobia udržala úroveň podielu na trhu na približne 5 %. Priemerné ceny dovozu z Taiwanu boli nižšie ako priemerné ceny dovozu z dotknutých krajín. Keďže s Komisiou pri revíznom prešetrovaní, ktoré sa uzatvorilo v septembri 2021, pred uplynutím platnosti nespolupracovali žiadni výrobcovia z Taiwanu, nemala o dovozných cenách Taiwanu k dispozícii žiadne ďalšie podrobnosti. Nemožno preto vylúčiť, že tento dovoz spôsobil výrobnému odvetviu Únie dodatočnú ujmu. Ak by však aj dovoz z Taiwanu prispel k ujme spôsobenej výrobnému odvetviu Únie, v posudzovanom období sa znížil o 17 %, a nemohol byť preto príčinou narastajúcich negatívnych trendov zistených v analýze ujmy.

(1028) Komisia preto dospela k záveru, že dovoz z iných krajín neoslabuje príčinnú súvislosť medzi subvencovaným indickým a indonézskym dovozom a značnou ujmou spôsobenou výrobcom z Únie.

6.2.3. *Zníženie spotreby*

(1029) Významné zníženie spotreby počas posudzovaného obdobia má nepriaznivý účinok na niektoré ukazovatele ujmy, najmä na predaj a objem výroby. Ako sa však vysvetľuje v odôvodnení 1004, výrobné odvetvie Únie utrpelo skôr ujmu z cenového hľadiska než ujmu z hľadiska objemov. Aj napriek zmenšujúcemu sa trhu výrobcovia z Únie dokázali mierne zvýšiť svoj podiel na trhu, a to tvrdou cenovou konkurenciou so subvencovaným dovozom za nekalé ceny, čo malo za následok zhoršenie ziskovosti a ďalších finančných ukazovateľov výrobného odvetvia Únie, ako je peňažný tok, investície a návratnosť investícií.

([226]) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2021/1483 z 13. septembra 2021, ktorým sa po revíznom prešetrovaní pred uplynutím platnosti podľa článku 11 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1036 ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a na Taiwane (Ú. v. EÚ L 327, 16.9.2021, s. 1). Jednej spoločnosti s názvom Cia Far Industrial Factory Co., Ltd bolo uložené antidumpingové clo vo výške 0 %.

(1030) Komisia preto dospela k záveru, že zníženie spotreby neoslabilo príčinnú súvislosť medzi subvencovaným dovozom z dotknutých krajín a značnou ujmou spôsobenou výrobnému odvetviu Únie.

6.2.4. *Vývozná výkonnosť výrobného odvetvia Únie*

(1031) Objemy a ceny vývozu výrobného odvetvia Únie sa v posudzovanom období vyvíjali takto:

Tabuľka 16

	2017	2018	2019	OP
Objem vývozu (v tonách)	450 587	450 687	410 840	374 378
Index	*100*	*100*	*91*	*83*
Priemerná cena (EUR/tona)	2 369	2 524	2 428	2 394
Index	*100*	*107*	*102*	*101*

Zdroj: Výrobcovia z Únie zaradení do vzorky, Eurofer.

(1032) Predaj výrobcov z Únie na vývoz sa v rámci posudzovaného obdobia znížil o 17 %, čo bolo spôsobené najmä opatreniami uloženými na prešetrovaný výrobok zo strany Spojených štátov, ako aj silnejšou konkurenciou na trhoch tretích krajín s čínskym predajom a predajom z dotknutých krajín. Objem vývozu však bol v porovnaní s celkovým objemom predaja Únie nízky a predstavoval približne 13 % jej celkového objemu predaja, pričom priemerná cena predaja na vývoz bola v posudzovanom období sústavne vyššia ako ceny na trhu Únie.

(1033) Na základe toho Komisia dospela k záveru, že vplyv vývoznej výkonnosti výrobného odvetvia Únie na spôsobenú ujmu bol zanedbateľný, prípadne žiadny.

6.2.5. *Vplyv cien surovín*

(1034) Jeden neprepojený dovozca poukázal na problém narastajúcich nákladov na suroviny (nikel, ferochróm), čo považuje za dôvod vzniku situácie spôsobujúcej ujmu výrobnému odvetviu Únie.

(1035) Zvýšenie cien surovín samo osebe nie je zdrojom ujmy, pretože vo všeobecnosti je sprevádzané následným zvýšením predajných cien. Pokles ziskovosti a všetkých finančných ukazovateľov výrobcov z Únie je však viac ako len odzrkadlením zvyšujúcich sa výrobných nákladov. Dovoz za nízke ceny stlačil ceny na trhu Únie a výrobcovia z Únie nielenže nemohli v snahe pokryť rast nákladov zvýšiť ceny, ale boli nútení ich ešte znížiť, aby sa vyhli bezprostrednej strate podielu na trhu. Vyústilo to do prudkého poklesu ich ziskovosti, ktorý pretrvával aj počas obdobia prešetrovania.

(1036) Na základe toho sa dospelo k záveru, že výrobnému odvetviu Únie nespôsobilo ujmu samotné zvýšenie cien určitých surovín.

6.2.6. *Cenové správanie výrobcov z Únie*

(1037) Neprepojený dovozca tvrdil, že zhoršujúcu sa finančnú situáciu výrobcov z Únie spôsobila ich vnútorná hospodárska súťaž a cenové správanie.

(1038) Pri prešetrovaní sa však toto tvrdenie nepotvrdilo. Dovoz z dotknutých krajín sa sústavne predával za ceny, ktoré podhodnocovali ceny výrobného odvetvia Únie, a preto hlavným dôvodom, prečo výrobcovia z Únie neboli schopní zvýšiť svoje ceny a pokryť tak svoje rastúce náklady, je cenový tlak subvencovaného dovozu. Toto tvrdenie bolo preto zamietnuté.

6.3. **Záver o príčinnej súvislosti**

(1039) Bola preukázaná príčinná súvislosť medzi subvencovaným dovozom z Indie a Indonézie na jednej strane a ujmou, ktorú utrpelo výrobné odvetvie Únie, na druhej strane. Medzi zvýšením objemu subvencovaného dovozu z dotknutých krajín a zhoršením výkonnosti Únie počas posudzovaného obdobia bola jasná súbežnosť. Výrobné odvetvie Únie v snahe vyhnúť sa strate svojho podielu na trhu nemalo inú možnosť, než sa prispôsobiť cenovej úrovni nastavenej subvencovaným dovozom. To viedlo k situácii, v ktorej výrobné odvetvie Únie dosahovalo neudržateľnú úroveň zisku.

(1040) Komisia zistila, že medzi ďalšie faktory, ktoré mohli mať vplyv na situáciu výrobného odvetvia Únie, patril: nesubvencovaný dovoz z Indonézie, dovoz z tretích krajín, zníženie spotreby a vývozná výkonnosť výrobného odvetvia Únie.

(1041) Komisia rozlíšila a oddelila vplyv všetkých známych faktorov na situáciu výrobného odvetvia Únie od vplyvu subvencovaného dovozu spôsobujúceho ujmu. Vplyv nesubvencovaného dovozu z Indonézie a z tretích krajín, zníženie spotreby a vývozná výkonnosť výrobného odvetvia Únie na negatívny vývoj vo výrobnom odvetví Únie, najmä pokiaľ ide o ziskovosť a finančné ukazovatele, bol len obmedzený.

(1042) Komisia na základe uvedených úvah stanovila príčinnú súvislosť medzi ujmou spôsobenou výrobnému odvetviu Únie a subvencovaným dovozom z dotknutých krajín. Subvencovaný dovoz z dotknutých krajín mal veľmi rozhodujúci vplyv na značnú ujmu, ktorú utrpelo výrobné odvetvie Únie. Iné faktory, či už jednotlivo alebo spoločne, neoslabili danú príčinnú súvislosť.

(1043) Ako sa znázorňuje v prílohe 1, trendy z druhej polovice roka 2020 potvrdili túto analýzu. Dovoz z dotknutých krajín pokračoval v získavaní podielu na trhu, k čomu prispel výrazný prepad cien, ktoré naďalej spôsobovali cenové podhodnotenie výrobného odvetvia Únie a stláčali ceny na trhu Únie. Príčinnú súvislosť, naopak, neoslabujú žiadne ďalšie faktory. Zatiaľ čo spotreba naďalej klesala, ujma z cenového hľadiska pretrvávala. Dovoz z iných tretích krajín pokračoval v poklese, čo viedlo ďalšej strate podielov na trhu, pričom nič nenasvedčovalo tomu, že sa situácia týkajúca sa dovozu od spoločnosti Jindal (Indonézia) zmenila. Vývoz výrobného odvetvia Únie sa zvýšil len marginálne. Možno teda zhrnúť, že iné faktory, či už jednotlivo alebo spoločne, neoslabili danú príčinnú súvislosť v druhej polovici roka 2020.

7. **ZÁUJEM ÚNIE**

(1044) V súlade s článkom 31 základného nariadenia Komisia skúmala, či napriek zisteniu subvencovania spôsobujúceho ujmu môže dospieť k jednoznačnému záveru, že v tomto prípade nie je v záujme Únie prijať opatrenia. Určenie záujmu Únie bolo založené na vyhodnotení všetkých jednotlivých dotknutých záujmov vrátane záujmov výrobného odvetvia Únie, dovozcov a používateľov.

7.1. **Záujem výrobného odvetvia Únie**

(1045) Výrobné odvetvie Únie pozostáva z 13 výrobcov nachádzajúcich sa vo viacerých členských štátoch a vo vzťahu k prešetrovanému výrobku priamo zamestnáva 13 660 zamestnancov. Žiadny z výrobcov z Únie nenamietal proti začatiu prešetrovania. Ako sa uvádza v oddiele 5 pri analýze ukazovateľov ujmy, výrobné odvetvie Únie ako celok zaznamenalo zhoršenie svojej situácie a bolo nepriaznivo ovplyvnené subvencovaným dovozom.

(1046) Očakáva sa, že uložením antisubvenčných ciel sa na trhu Únie obnovia spravodlivé obchodné podmienky, ukončí sa stláčanie cien a výrobnému odvetviu Únie sa umožní, aby bolo schopné kryť svoje narastajúce výrobné náklady a zlepšiť svoju finančnú situáciu aj napriek ušlému predaju z dôvodu zmenšujúceho sa trhu. Viedlo by to k zvýšeniu ziskovosti výrobného odvetvia Únie na úrovne, ktoré sa pre toto kapitálovo náročné výrobné odvetvie považujú za nevyhnutné. Výrobné odvetvie Únie utrpelo značnú ujmu spôsobenú subvencovaným dovozom z dotknutých krajín. Je potrebné pripomenúť, že viacero kľúčových ukazovateľov ujmy vykazovalo v posudzovanom období nepriaznivý trend. Výrazne ovplyvnené boli najmä ukazovatele týkajúce sa finančnej výkonnosti výrobcov z Únie. Preto je dôležité obnoviť ceny na nesubvencovanej úrovni, aby mohli všetci výrobcovia pôsobiť na trhu Únie za spravodlivých obchodných podmienok.

(1047) Preto sa dospelo k záveru, že uloženie antisubvenčných ciel by bolo v záujme výrobného odvetvia Únie, pretože by mu to umožnilo zotaviť sa zo zistených účinkov poskytovania subvencií spôsobujúceho ujmu.

7.2. **Záujem neprepojených dovozcov a používateľov**

(1048) Prihlásil sa jeden neprepojený dovozca. Okrem toho jeden výrobca z Únie, ktorý pôsobil aj ako neprepojený dovozca a koncový používateľ, predložil vyplnený dotazník.

(1049) Neprepojený dovozca poukázal na prípadný negatívny vplyv antisubvenčných opatrení na hospodársku súťaž na trhu Únie, čo by zas viedlo k nedostatočnej ponuke, rastúcim cenám a horšej kvalite materiálu.

(1050) Komisia bez ohľadu na možné antisubvenčné opatrenia dospela k záveru, že v Únii sa zachová zdravá úroveň hospodárskej súťaže, keďže v nej pôsobí 13 výrobcov prešetrovaného výrobku z Únie, pričom niektorí z nich sa do podania podnetu nezapojili. Okrem toho dovoz z tretích krajín aj naďalej predstavuje viac ako 20 % trhu. Je preto nepravdepodobné, že sa vyskytnú potenciálne negatívne vplyvy, na ktoré poukázal dovozca.

(1051) Opatrenia by dovozcom zároveň umožnili, aby zvýšenie cien preniesli na svojich zákazníkov, a preto sa neočakáva, že ziskovosť dovozcov by bola nepriaznivo dotknutá. Neočakáva sa, že sa sortiment výrobkov a kvalita služieb zníži, práve naopak, ochrana proti subvencovanému dovozu umožňuje výrobnému odvetviu Únie získať nové investície a zlepšiť svoju kvalitu.

(1052) Po konečnom poskytnutí informácií konzorcium dovozcov a distribútorov a jeden neprepojený dovozca tvrdili, že Komisia nezohľadnila situáciu na trhu s oceľou po skončení obdobia prešetrovania, a tvrdili, že dôsledkom opatrení súvisiacich s pandémiou bolo spomalenie činností získavania kovov zo šrotu, rafinácie šrotu a jeho zberu, zvýšenie cien surovín a ich nedostatok. Európa sa v dôsledku toho stala najdrahším trhom výrobkov z nehrdzavejúcej ocele na svete.

(1053) Ďalej uviedli, že dovoz z tretích krajín je pre trh Únie nevyhnutný, keďže výrobcovia z Únie nie sú schopní uspokojiť skutočný dopyt na trhu Únie, čo spôsobuje výrazné problémy pri dodávkach ocele.

(1054) Zvýšenie cien surovín vplýva na výrobu na celom svete a ovplyvnilo výrobné odvetvie Únie aj dovoz. Okrem toho, existujú zdroje dodávok plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena z iných tretích krajín, z ktorých najväčšie sú Taiwan a Kórea. Dovoz z Taiwanu stále vstupoval do Únie s relatívne nízkymi antidumpingovými clami. Kórea dokázala v posudzovanom období zvýšiť svoj vývoz do Únie v absolútnom aj relatívnom vyjadrení. Na trhu Únie je aj naďalej prítomná Južná Afrika, a to aj napriek údajnej kontrole zo strany európskych spoločností nad jej výrobou plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena. Okrem toho cieľom vyrovnávacích ciel uložených Indii a Indonézii nie je uzavrieť trh Únie pre dotknuté krajiny, ale zvýšiť ceny na spravodlivú úroveň. Tieto tvrdenia sa preto museli zamietnuť.

7.3. **Záver o záujme Únie**

(1055) Na základe uvedených skutočností Komisia dospela k záveru, že neexistujú žiadne presvedčivé dôvody domnievať sa, že vyrovnávacie clá majú taký rozsah, ktorý by viedol k záveru, že uloženie opatrení na dovoz prešetrovaného výrobku s pôvodom v dotknutých krajinách nie je v záujme Únie.

8. **KONEČNÉ VYROVNÁVACIE OPATRENIA**

(1056) Vzhľadom na závery týkajúce sa subvencovania, ujmy, príčinnej súvislosti a záujmu Únie a v súlade s článkom 15 základného nariadenia by sa malo uložiť konečné vyrovnávacie clo.

8.1. **Úroveň konečných vyrovnávacích opatrení**

(1057) V článku 15 ods. 1 treťom pododseku základného nariadenia sa uvádza, že výška konečného vyrovnávacieho cla nepresiahne zistenú výšku napadnuteľných subvencií.

(1058) V článku 15 ods. 1 štvrtom pododseku sa uvádza: „Ak Komisia na základe všetkých predložených informácií môže jednoznačne dospieť k záveru, že nie je v záujme Únie určiť rozsah opatrení v súlade s tretím pododsekom, výška vyrovnávacieho cla je nižšia, ak by takéto znížené clo bolo primerané na odstránenie ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Únie."

(1059) Komisii neboli predložené žiadne takéto informácie, a preto sa úroveň vyrovnávacích opatrení stanoví s odkazom na článok 15 ods. 1 tretí pododsek.

(1060) Na základe toho by mali byť sadzby konečného vyrovnávacieho cla, vyjadrené ako cena CIF na hranici Únie, clo nezaplatené, takéto:

Krajina	Spoločnosť	Konečné vyrovnávacie clo
India	Jindal Stainless Limited	4,3 %
	Jindal Stainless Hisar Limited	4,3 %
	Chromeni Steels Private Limited	7,5 %
	Všetky ostatné indické spoločnosti	7,5 %
Indonézia	PT. Indonesia Ruipu Nickel and Chrome Alloy	21,4 %
	PT. Jindal Stainless Indonesia	0 %
	Spolupracujúca spoločnosť nezaradená do vzorky	13,5 %
	Všetky ostatné indonézske spoločnosti	21,4 %

(1061) Antisubvenčné prešetrovanie sa vykonalo súbežne so samostatným antidumpingovým prešetrovaním týkajúcim sa rovnakého dotknutého výrobku s pôvodom v Indii a Indonézii, v rámci ktorého Komisia uložila antidumpingové opatrenia na úrovni dumpingového rozpätia pre vyvážajúcich výrobcov v Indonézii a jedného z vyvážajúcich výrobcov v Indii. Antidumpingové clo bolo stanovené na úrovni nižšieho z rozpätí ujmy len v prípade spoločnosti Chromeni. Komisia zabezpečila, že uloženie kumulovaného cla, ktoré odráža úroveň subvencovania a úplnú úroveň dumpingu, nebude mať za následok dvojité vyrovnanie účinkov subvencovania („dvojité započítanie") v súlade s článkom 24 ods. 1 základného nariadenia.

(1062) Komisia v prípade oboch krajín zvážila, či sú niektoré zo schém subvencovania subvencie podmienené uskutočnením vývozu, ktorých účinkom je zníženie vývozných cien, a teda zodpovedajúce zvýšenie dumpingových rozpätí, s cieľom rozhodnúť, či je potrebné znížiť dumpingové rozpätie o výšky subvencií zistené v súvislosti so subvenciami podmienenými uskutočnením vývozu v súlade s článkom 24 ods. 1 základného nariadenia.

(1063) Keďže Komisia napadla niektoré schémy subvencovania podmienené uskutočnením vývozu v súlade s článkom 24 ods. 1 základného nariadenia a s cieľom predísť dvojitému započítaniu, Komisia najprv uložila konečné vyrovnávacie clo na úrovni stanovenej konečnej výšky subvencovania. Komisia následne uložila zostávajúce konečné antidumpingové clo, ktoré zodpovedá príslušnému dumpingovému rozpätiu zníženému o výšku subvencií podmienených uskutočnením vývozu a do výšky príslušnej úrovne odstránenia ujmy stanovenej v samostatnom antidumpingovom prešetrovaní. Keďže Komisia znížila zistené dumpingové rozpätie o celú výšku subvencovania týkajúcu sa vývozných subvencií, nedošlo k problému dvojitého započítania v zmysle článku 24 ods. 1 základného nariadenia.

(1064) Ak je suma, ktorá je výsledkom odpočítania výšky subvencovania vývozu od dumpingového rozpätia, vyššia ako rozpätie ujmy, Komisia obmedzila antidumpingové clo na úrovni rozpätia ujmy. Ak je suma, ktorá je výsledkom odpočítania výšky subvencovania vývozu od dumpingového rozpätia, nižšia ako rozpätie ujmy, Komisia stanovila úroveň antidumpingového cla na základe nižšej sumy.

(1065) Výška subvencie sa musela stanoviť aj pre jediného spolupracujúceho vyvážajúceho výrobcu nezaradeného do vzorky v Indonézii. Vzhľadom na osobitné okolnosti prípadu tak nebolo možné urobiť podľa bežnej metodiky, a to podľa váženého priemeru hodnôt napadnuteľných subvencií stanovených pre spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky. Ako sa uvádza odôvodnení 941 a nasl., konečná výška subvencie spoločnosti Jindal Indonesia bola skutočne pod úrovňou *de minimis*. Keďže existoval len jeden zvyšný vyvážajúci výrobca, Komisia sa rozhodla uplatniť sadzbu cla tohto vyvážajúceho výrobcu na jediného spolupracujúceho vyvážajúceho výrobcu nezaradeného do vzorky, a to pri vylúčení schémy týkajúcej sa preferenčného financovania, v prípade ktorej neboli v spise žiadne dôkazy o tom, že dotknutá spoločnosť z nej mala výhody. Dotknutá spoločnosť skutočne nemá žiadne väzby s Čínou, a preto nemohla získať výhody z preferenčného financovania poskytnutého skupine IRNC Group.

(1066) Pokiaľ ide o Indiu, Komisia vzhľadom na vysokú mieru spolupráce vyvážajúcich výrobcov v dotknutých krajinách zistila, že úroveň najvyššieho cla uloženého spoločnostiam zaradeným do vzorky by bola reprezentatívna ako sadzba pre „všetky ostatné spoločnosti“. Clo pre „všetky ostatné spoločnosti“ sa bude uplatňovať na tie spoločnosti, ktoré nespolupracovali pri tomto prešetrovaní. Pokiaľ ide o Indonéziu, vzhľadom na skutočnosť, že Komisia vypočítala sadzbu cla len pre jedného vyvážajúceho výrobcu a že spolupracujúci vyvážajúci výrobcovia nezaradení do vzorky využívajú výhody nižšej sadzby, ako sa vysvetľuje v odôvodnení 1064, Komisia sa výnimočne rozhodla stanoviť úroveň cla pre „všetky ostatné spoločnosti“ na úrovni skupiny IRNC Group.

(1067) Na základe uvedených skutočností sú sadzby ciel, ktoré budú uložené, stanovené takto:

Spoločnosť	Dumpingové rozpätie	Miera subvencie	Úroveň odstránenia ujmy	Sadzba vyrovnávacieho cla	Sadzba antidumpingového cla
India					
Jindal Stainless Limited	13,9 %	4,3 %	25,2 %	4,3 %	10,0 %
Jindal Stainless Hisar Limited	13,9 %	4,3 %	25,2 %	4,3 %	10,0 %
Chromeni Steels Private Limited	45,1 %	7,5 %	35,3 %	7,5 %	35,3 %
Všetky ostatné indické spoločnosti	45,1 %	7,5 %	35,3 %	7,5 %	35,3 %
Indonézia					
PT. Indonesia Ruipu Nickel and Chrome Alloy	10,2 %	21,4 %	32,4 %	21,4 %	9,3 %
PT. Jindal Stainless Indonesia	20,2 %	0 %	33,1 %	0 %	20,2 %
Spolupracujúca spoločnosť nezaradená do vzorky	20,2 %	13,5 %	33,1 %	13,5 %	19,3 %
Všetky ostatné indonézske spoločnosti	20,2 %	21,4 %	33,1 %	21,4 %	19,3 %

(1068) Sadzba vyrovnávacieho cla pre jednotlivé spoločnosti uvedená v tomto nariadení bola stanovená na základe zistení tohto prešetrovania. Odzrkadľuje preto situáciu zistenú počas prešetrovania, pokiaľ ide o dotknutú spoločnosť. Táto colná sadzba (na rozdiel od celoštátneho cla uplatňovaného na „všetky ostatné spoločnosti“) sa teda uplatňuje výlučne na dovoz výrobkov s pôvodom v dotknutej krajine a vyrábaných uvedenou spoločnosťou. Na dovážané výrobky vyrábané akoukoľvek inou spoločnosťou, ktorá sa osobitne neuvádza v normatívnej časti tohto nariadenia vrátane subjektov prepojených s osobitne uvedenými spoločnosťami, sa tieto sadzby nevzťahujú a tieto výrobky podliehajú colnej sadzbe uplatniteľnej na „všetky ostatné spoločnosti“.

(1069) Spoločnosť môže požiadať o uplatňovanie týchto individuálnych colných sadzieb, ak následne zmení názov svojho subjektu. Táto žiadosť musí byť adresovaná Komisii. Žiadosť musí obsahovať všetky relevantné informácie, ktoré umožnia preukázať, že uvedenou zmenou nie je dotknuté právo spoločnosti využívať colnú sadzbu, ktorá sa na ňu uplatňuje. Ak zmenou názvu spoločnosti nie je dotknuté jej právo využívať colnú sadzbu, ktorá sa na ňu uplatňuje, v *Úradnom vestníku Európskej únie* sa uverejní nariadenie o zmene názvu.

8.2. **Osobitná doložka o monitorovaní**

(1070) S cieľom minimalizovať riziko obchádzania vzhľadom na rozdiel v colných sadzbách sú potrebné osobitné opatrenia, ktorými sa zabezpečí uplatňovanie individuálnych vyrovnávacích ciel. Spoločnosti, na ktoré sa vzťahujú individuálne vyrovnávacie clá, musia colným orgánom členských štátov predložiť platnú obchodnú faktúru. Faktúra musí spĺňať požiadavky stanovené v článku 1 ods. 3 tohto nariadenia. Na tovar, ktorý sa dovezie bez takejto faktúry, by sa malo vzťahovať vyrovnávacie clo uplatňované na „všetky ostatné spoločnosti".

(1071) Hoci je predloženie tejto faktúry nevyhnutné na to, aby colné orgány členských štátov mohli na dovoz uplatňovať individuálne sadzby vyrovnávacieho cla, nejde o jediný prvok, ktorý majú zohľadňovať. Colné orgány členských štátov by totiž aj v prípade, že sa tovar predkladá s faktúrou spĺňajúcou všetky požiadavky stanovené v článku 1 ods. 3 tohto nariadenia, mali vykonať svoje zvyčajné kontroly a mali by si podobne ako vo všetkých ostatných prípadoch vyžiadať ďalšie doklady (prepravné doklady atď.), aby mohli overiť správnosť údajov uvedených vo vyhlásení a zabezpečiť, že následné uplatnenie nižšej colnej sadzby je odôvodnené v súlade s colnými predpismi.

(1072) Ak by sa po uložení príslušných opatrení výrazne zvýšil objem vývozu jednej zo spoločností, na ktoré sa vzťahujú nižšie individuálne colné sadzby, takéto zvýšenie objemu by sa mohlo samo osebe považovať za zmenu v štruktúre obchodu v dôsledku uloženia opatrení v zmysle článku 23 ods. 1 základného nariadenia. Za takýchto okolností a za predpokladu splnenia podmienok sa môže začať prešetrovanie obchádzania opatrení. V tomto prešetrovaní sa môže okrem iného preskúmať potreba odňatia individuálnej colnej sadzby (sadzieb) a následného uloženia cla pre celú krajinu.

(1073) S cieľom zabezpečiť riadne presadzovanie vyrovnávacieho cla by sa výška cla pre všetky ostatné spoločnosti mala uplatňovať nielen na nespolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov, ale aj na tých výrobcov, ktorí počas obdobia prešetrovania neuskutočnili žiadny vývoz do Únie.

(1074) Navrhovateľ vo svojich pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií tvrdil, že existuje riziko obchádzania vyplývajúce zo skutočnosti, že vyvážajúci výrobcovia sú veľkými skupinami podnikov, ktoré sa opierajú o vnútroskupinové transakcie a ktoré sú prítomné vo viacerých tretích krajinách. Navrhovateľ preto Komisiu vyzval, aby pozorne sledovala zvýšenie vývozu materiálov v predchádzajúcom článku výrobného/distribučného reťazca a aby bola pripravená začať *ex officio* prešetrovanie obchádzania. Podľa navrhovateľa by mal byť takýto úmysel uvedený ako súčasť tohto nariadenia.

(1075) Skupina Jindal a spoločnosť Jindal Indonesia odpovedali, že neexistuje riziko obchádzania, pretože jeho súčasťou by bol colný podvod, ktorý je trestným činom. Okrem toho objasnili, že jediné spracovanie plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena mimo územia Indie a Indonézie sa uskutočňuje len v Španielsku (spoločnosť Iberjindal S.L.) a že prešetrovaný výrobok je v každom prípade predmetom ochranných opatrení, ktoré sa vzťahujú na všetok dovoz.

(1076) Komisia berie pripomienky strán na vedomie a bude ako vždy dbať na to, aby konala v súlade so svojimi postupmi monitorovania týkajúcimi sa platných opatrení.

9. **ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA**

(1077) Podľa článku 109 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) 2018/1046 ([227]), ak sa má v nadväznosti na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vrátiť určitá suma, sadzbou úroku, ktorý sa má zaplatiť, by mala byť sadzba, ktorú Európska centrálna banka uplatňuje na svoje hlavné refinančné operácie, uverejnená v sérii C *Úradného vestníka Európskej únie* v prvý kalendárny deň každého mesiaca.

(1078) Ako je vysvetlené v odôvodneniach 1060 až 1066, Komisia odpočítala z výšky dumpingového rozpätia časť subvencie, aby sa predišlo dvojitému započítaniu. Ak by teda došlo k akejkoľvek úprave alebo zrušeniu konečných vyrovnávacích ciel, úroveň antidumpingových ciel by sa mala automaticky zvýšiť v rovnakom pomere, aby sa zohľadnil skutočný rozsah dvojitého započítania v dôsledku tejto úpravy alebo zrušenia. Táto zmena antidumpingových ciel by sa mala uskutočniť odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

(1079) Vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) 2019/159 ([228]) Komisia uložila ochranné opatrenie týkajúce sa určitých výrobkov z ocele na obdobie troch rokov. Vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) 2021/1029 ([229]) sa platnosť ochranných opatrení predĺžila do 30. júna 2024. Dotknutý výrobok je jednou z kategórií výrobkov, na ktoré sa ochranné opatrenie vzťahuje. Ak sa teda prekročia colné kvóty stanovené v rámci ochranného opatrenia, bude z toho istého dovozu splatné clo pri prekročení kvóty, antidumpingové clo a vyrovnávacie clo. Keďže takáto kumulácia antidumpingových a vyrovnávacích opatrení a ochranných opatrení môže ovplyvniť obchod viac, než je žiaduce, Komisia sa rozhodla zabrániť súbežnému uplatňovaniu antidumpingového cla a vyrovnávacieho cla a cla pri prekročení kvóty na dotknutý výrobok, kým je uložené ochranné clo.

(1080) To znamená, že keď sa clo pri prekročení kvóty uvedené v článku 1 ods. 6 nariadenia (EÚ) 2019/159 začne uplatňovať na dotknutý výrobok a prekročí úroveň antidumpingového a vyrovnávacieho cla podľa tohto nariadenia, vyberá sa len clo pri prekročení kvóty uvedené v článku 1 ods. 6 nariadenia (EÚ) 2019/159. Počas obdobia súbežného uplatňovania ochranných, antidumpingových a vyrovnávacích ciel sa pozastavuje výber ciel uložených podľa tohto nariadenia. Keď sa clo pri prekročení kvóty uvedené v článku 1 ods. 6 nariadenia (EÚ) 2019/159 začne uplatňovať na dotknutý výrobok a je pritom stanovené na nižšej úrovni ako antidumpingové a vyrovnávacie clo v tomto nariadení, clo pri prekročení kvóty uvedené v článku 1 ods. 6 nariadenia (EÚ) 2019/159 sa vyberá spolu s rozdielom medzi týmto clom a vyššou z úrovní antidumpingových a vyrovnávacích ciel uložených podľa tohto nariadenia. Časť výšky antidumpingových a vyrovnávacích ciel, ktorá sa nevyberá, sa pozastavuje.

(1081) Opatrenia stanovené v tomto nariadení sú v súlade so stanoviskom výboru zriadeného článkom 15 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2016/1036 ([230]),

---

([227]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) 2018/1046 z 18. júla 2018 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, o zmene nariadení (EÚ) č. 1296/2013, (EÚ) č. 1301/2013, (EÚ) č. 1303/2013, (EÚ) č. 1304/2013, (EÚ) č. 1309/2013, (EÚ) č. 1316/2013, (EÚ) č. 223/2014, (EÚ) č. 283/2014 a rozhodnutia č. 541/2014/EÚ a o zrušení nariadenia (EÚ, Euratom) č. 966/2012 (Ú. v. EÚ L 193, 30.7.2018, s. 1).

([228]) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2019/159 z 31. januára 2019, ktorým sa ukladajú konečné ochranné opatrenia týkajúce sa dovozu určitých výrobkov z ocele (Ú. v. EÚ L 31, 1.2.2019, s. 27).

([229]) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2021/1029 z 24. júna 2021, ktorým sa mení vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2019/159 s cieľom predĺžiť platnosť ochranného opatrenia týkajúceho sa dovozu určitých výrobkov z ocele (Ú. v. EÚ L 225I, 25.6.2021, s. 1).

([230]) Ú. v. EÚ L 176, 30.6.2016, s. 21, naposledy zmenené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/825 z 30. mája 2018, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) 2016/1036 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie, a nariadenie (EÚ) 2016/1037 o ochrane pred subvencovanými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie (Ú. v. EÚ L 143, 7.6.2018, s. 1).

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

1. Ukladá sa konečné vyrovnávacie clo na dovoz plochých valcovaných výrobkov z nehrdzavejúcej ocele, ktoré nie sú inak spracované než valcovaním za studena (úberom za studena), v súčasnosti patriacich pod číselné znaky KN 7219 31 00, 7219 32 10, 7219 32 90, 7219 33 10, 7219 33 90, 7219 34 10, 7219 34 90, 7219 35 10, 7219 35 90, 7219 90 20, 7219 90 80, 7220 20 21, 7220 20 29, 7220 20 41, 7220 20 49, 7220 20 81, 7220 20 89, 7220 90 20 a 7220 90 80, s pôvodom v Indii a Indonézii.

2. Konečné vyrovnávacie clo uplatniteľné na čistú frankocenu na hranici Únie pred preclením je v prípade výrobku opísaného v odseku 1 a vyrobeného ďalej uvedenými spoločnosťami takéto:

Krajina	Spoločnosť	Konečné vyrovnávacie clo	Doplnkový kód TARIC
India	Jindal Stainless Limited	4,3 %	C654
	Jindal Stainless Hisar Limited	4,3 %	C655
	Chromeni Steels Private Limited	7,5 %	C656
	Všetky ostatné indické spoločnosti	7,5 %	C999
Indonézia	PT. Indonesia Ruipu Nickel and Chrome Alloy	21,4 %	C657
	PT. Jindal Stainless Indonesia	0 %	C658
	Spolupracujúca spoločnosť nezaradená do vzorky	13,5 %	Pozri prílohu 2
	Všetky ostatné indonézske spoločnosti	20,5 %	C999

3. Uplatňovanie individuálnych sadzieb vyrovnávacieho cla stanovených pre spoločnosti uvedené v odseku 2 je podmienené predložením platnej obchodnej faktúry colným orgánom členských štátov, ktorá musí obsahovať vyhlásenie s dátumom a podpisom pracovníka subjektu, ktorý takúto faktúru vystavil, s uvedením jeho mena a funkcie, v tomto znení: „Ja, podpísaný(-á), potvrdzujem, že (objem) (dotknutého výrobku) predaných na vývoz do Európskej únie, na ktoré sa vzťahuje táto faktúra, vyrobila spoločnosť (názov a adresa spoločnosti) (doplnkový kód TARIC) v [dotknutej krajine]. Vyhlasujem, že informácie uvedené v tejto faktúre sú úplné a správne“. Ak sa takáto faktúra nepredloží, uplatňuje sa clo uplatňované na všetky ostatné spoločnosti.

4. Pokiaľ nie je stanovené inak, uplatňujú sa platné ustanovenia týkajúce sa cla.

5. V prípadoch, keď bolo pri určitých vyvážajúcich výrobcoch vyrovnávacie clo odpočítané od antidumpingového cla, žiadosti o vrátenie cla podľa článku 21 nariadenia (EÚ) 2016/1037 povedú takisto k posúdeniu dumpingového rozpätia daného vyvážajúceho výrobcu, ktoré existovalo počas obdobia prešetrovania vrátenia cla.

Článok 2

Vykonávacie nariadenie (EÚ) 2021/2012 sa mení takto:

1. Článok 1 ods. 2 sa nahrádza takto:

„2. Sadzby konečného antidumpingového cla uplatniteľné na čistú frankocenu na hranici Únie pred preclením sú v prípade výrobku opísaného v odseku 1 a vyrobeného ďalej uvedenými spoločnosťami takéto:

Krajina	Spoločnosť	Konečné antidumpingové clo	Doplnkový kód TARIC
India	Jindal Stainless Limited	10,0 %	C654
	Jindal Stainless Hisar Limited	10,0 %	C655
	Chromeni Steels Private Limited	35,3 %	C656
	Všetky ostatné indické spoločnosti	35,3 %	C999
Indonézia	PT. Indonesia Ruipu Nickel and Chrome Alloy	9,3 %	C657
	PT. Jindal Stainless Indonesia	20,2 %	C658
	Ostatné spoločnosti spolupracujúce v antisubvenčnom, ale nie v antidumpingovom konaní	19,3 %	Pozri prílohu 2
	Všetky ostatné indonézske spoločnosti	19,3 %	C999“

2. Vkladá sa nový článok 1 ods. 6:

„6. Ak by sa konečné vyrovnávacie clá uložené článkom 1 vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2022/433 zmenili alebo zrušili, clá uvedené v odseku 2 sa zvýšia v rovnakom pomere obmedzenom na skutočne zistené dumpingové rozpätie alebo zistené rozpätie ujmy podľa jednotlivých spoločností a od nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.“

3. Vkladá sa nový článok 1 ods. 7:

„7. V prípadoch, keď bolo pri určitých vyvážajúcich výrobcoch vyrovnávacie clo odpočítané od antidumpingového cla, žiadosti o vrátenie cla podľa článku 21 nariadenia (EÚ) 2016/1037 povedú takisto k posúdeniu dumpingového rozpätia daného vyvážajúceho výrobcu, ktoré existovalo počas obdobia prešetrovania vrátenia cla.“

Článok 3

1. Keď sa na ploché valcované výrobky z nehrdzavejúcej ocele, ktoré nie sú inak spracované než valcovaním za studena, uvedené v článku 1 ods. 1 začne uplatňovať clo pri prekročení kvóty uvedené v článku 1 ods. 6 nariadenia (EÚ) 2019/159 a presahuje ekvivalentnú valorickú úroveň kombinovaného vyrovnávacieho a antidumpingového cla stanovenú v článku 1 ods. 2, resp. v článku 2 ods. 1, vyberá sa len clo pri prekročení kvóty uvedené v článku 1 ods. 6 nariadenia (EÚ) 2019/159.

2. Počas obdobia uplatňovania odseku 1 sa pozastavuje výber ciel uložených podľa tohto nariadenia.

3. Keď sa na ploché valcované výrobky z nehrdzavejúcej ocele, ktoré nie sú inak spracované než valcovaním za studena, uvedené v článku 1 ods. 1 začne uplatňovať clo pri prekročení kvóty uvedené v článku 1 ods. 6 nariadenia (EÚ) 2019/159 a je pritom stanovené na nižšej úrovni ako ekvivalentná valorická úroveň kombinovaného vyrovnávacieho a antidumpingového cla stanovená v článku 1 ods. 2, resp. v článku 2 ods. 1, clo pri prekročení kvóty uvedené v článku 1 ods. 6 nariadenia (EÚ) 2019/159 sa vyberá spolu s rozdielom medzi týmto clom a vyššou z ekvivalentných valorických úrovní antidumpingového cla stanovených v článku 1 ods. 2.

4. Časť výšky vyrovnávacieho a antidumpingového cla, ktorá sa nevyberá podľa odseku 3, sa pozastavuje.

5. Pozastavenia uvedené v odsekoch 2 a 4 sú časovo obmedzené na obdobie uplatňovania cla pri prekročení kvóty uvedeného v článku 1 ods. 6 nariadenia (EÚ) 2019/159.

Článok 4

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 15. marca 2022

Za Komisiu
predsedníčka
Ursula VON DER LEYEN

PRÍLOHA 1

Informácie týkajúce sa druhej polovice roka 2020

(zdroj a jednotky sú rovnaké ako v zodpovedajúcich tabuľkách v texte, pokiaľ nie je uvedené inak; indonézske údaje sa týkajú všetkého dovozu; indexy sú v prípade potreby extrapolované a porovnané s rokom 2017)

Spotreba (v tonách)	Druhá polovica roka 2020
Spotreba v Únii	1 536 525
Index	*79*

Objem dovozu (v tonách) a jeho podiel na trhu	Druhá polovica roka 2020
India	45 541
Index	*79*
Podiel na trhu	3,0 %
Index	*100*
Indonézia	49 425
Index	*715*
Podiel na trhu	3,2 %
Index	*901*
Dotknuté krajiny spolu	94 966
Index	*148*
Podiel na trhu	6,2 %
Index	*208*

Ceny dovozu z dotknutých krajín (v EUR/t)	Druhá polovica roka 2020
India	1 886
Index	*91*
Indonézia	1 792
Index	*99*
Priemer dotknutých krajín	1 846
Index	*94*

Výroba, výrobná kapacita a využitie kapacity	Druhá polovica roka 2020
Celková výroba v Únii (v tonách)	1 585 965
Index	*86*
Výrobná kapacita (v tonách)	2 308 350
Index	*105*
Využitie kapacity	69 %
Index	*82*

Objem predaja a podiel na trhu	Druhá polovica roka 2020
Objem predaja výrobného odvetvia Únie (v tonách)	1 241 088
Index	*86*
Podiel na trhu	75 %
Index	*106*

Zamestnanosť a produktivita	Druhá polovica roka 2020
Počet zamestnancov	10 018
Index	*75*
Produktivita (v tonách na zamestnanca)	158
Index	*115*

Predajné ceny v Únii	Druhá polovica roka 2020
Priemerná jednotková predajná cena (v EUR/t)	2 007
Index	*89*
Jednotkové výrobné náklady (v EUR/t)	1 946
Index	*99*

Zásoby	Druhá polovica roka 2020
Konečný stav zásob (v tonách)	93 392
Index	*74*

Ziskovosť, peňažný tok, investície, návratnosť investícií	Druhá polovica roka 2020
Ziskovosť predaja v Únii neprepojeným zákazníkom (v % obratu z predaja)	– 2,4 %
Index	*– 31*
Peňažný tok (v EUR)	24 276 139
Index	*13*
Investície (EUR)	47 332 854
Index	*100*
Návratnosť investícií	– 2 %
Index	*– 7*

Dovoz z tretích krajín		Druhá polovica roka 2020
Taiwan	Objem (v tonách)	63 040
	Podiel na trhu	4,1 %
	Priemerná cena (v EUR/t)	1 399

Kórejská republika	Objem (v tonách)	74 131
	Podiel na trhu	4,8 %
	Priemerná cena (v EUR/t)	1 742
Južná Afrika	Objem (v tonách)	98 063
	Podiel na trhu	2,5 %
	Priemerná cena (v EUR/t)	1 675
Ostatné tretie krajiny	Objem (v tonách)	117 361
	Podiel na trhu	7,6 %
	Priemerná cena (v EUR/t)	2 217
Všetky tretie krajiny okrem Indie a Indonézie spolu	Objem (v tonách)	293 037
	Podiel na trhu	19,1 %
	Priemerná cena (v EUR/t)	1 850

Vývozná výkonnosť výrobného odvetvia Únie	Druhá polovica roka 2020
Objem vývozu (v tonách)	190 097
Index	*84*
Priemerná cena (v EUR/t)	2 221
Index	*90*

PRÍLOHA 2

Indonézsky spolupracujúci vyvážajúci výrobca nezaradený do vzorky

Krajina	Názov	Doplnkový kód TARIC
Indonézia	PT Bina Niaga Multiusaha	C765